

மத்திய மாகாண கைத்தொழில், விளையாட்டு, மகளிர் விவகார, கிராம அபிவிருத்தி, தோட்ட உட்கட்டமைப்பு, இந்து கலாசார, இளைஞர் விவகார, கல்வி (தமிழ்) அமைச்சு.

மத்திய மாகாண
தமிழ் சாக்ச்த்ய வர்ணம்
சீறும்பு மலர்

ஹட்டன்

2010 நவம்பர் 13 -14

மத்திய மாகாண தமிழ் சாகித்திய விழா
சிறப்பு மலர்

டி.கே.டபிள்யூ மண்டபம்
ஹட்டன்
2010 நவம்பர் 13 -14

மலர் ஆசிரியர்
சு. முரளிதரன்

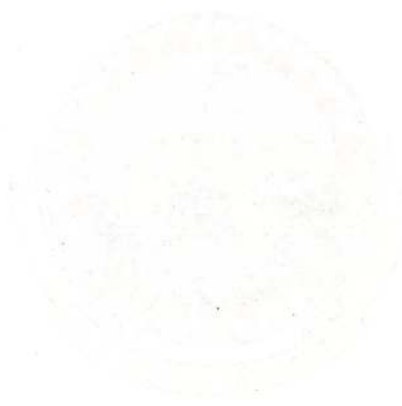
இணை ஆசிரியர்
ஆர். மகேஸ்வரன்

ஆலோசக ஆசிரியர்
துரை.மதியுகராஜா

தலைமை

அமைச்சர் கௌரவ அனுஷியா சிவராஜா
மத்திய மாகாண கைத்தொழில், விளையாட்டு, மகளிர் விவகார,
கிராம அபிவிருத்தி, தோட்ட உட்கட்டமைப்பு, இந்து கலாசார,
இளைஞர் விவகார, கல்வி (தமிழ்) அமைச்சு.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

**Message From
His Excellency the President of the Democratic
Socialist Republic of Sri Lanka.**

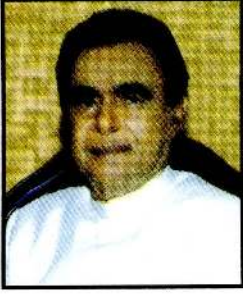
I am pleased to send this message to the Tamil Sahithya Festival -2010 Organized by the Hindu Cultural Affairs Ministry of the Central Provincial Council.

In Sri Lanka, a country rich in literature, the Tamil Language has made an immense contribution to the cultural development of the nation, Literary works portray the thinking patterns and social norms prevalent in society. Some of the great Tamil Literary works such as Thirukkural, with its focus on ethics, shows the rich tradition of Tamil Literature.

During the last five years, My Government has implemented many projects to uplift literature. We have held several events to encourage the literature of the languages of our people. As we proceed to strengthen peace in Sri Lanka, we see the important role that Tamil writers can play in achieving reconciliation.

I congratulate the recipients of awards who have nurtured Tamil literature in the country and commend the Central Provincial Council and its Ministry of Hindu Cultural Affairs for their role in promoting Tamil literature and conducting this important award ceremony.

Mahinda Rajapaksa

பிரதம அமைச்சரின் வாழ்த்து செய்தி

சாகித்திய கலையானது மக்களின் மனதை சுகம்பெறச் செய்யும் மிகவும் முக்கியமான ஊடகமாகும். சாகித்திய கலைக்கு இன, மத, சாதி, உயர்வு, தாழ்வு போன்ற வேறுபாடுகள் கிடையாது. எம் மொழியில் எழுதப்பட்டிருந்தாலும் உயர்தரமான நூல்களுக்கு மக்களின் ஆதரவு கிடைத்த சந்தர்ப்பங்களை நாம் கண்டிருப்போம். சமூகத்தில் காணப்படும் பலவீனங்கள், குறைப்பாடுகளை கலையம்சத்துடன் முன்வைப்பதன் மூலம் அப் பலவீனங்கள், குறைப்பாடுகளை அதிகாரிகளின் கவனத்திற்கு கொண்டுவரும் திறன் கலைஞர்களுக்கு உள்ளது.

பல வருடங்களாக தாய் நாட்டை பீடித்திருந்த பயங்கரவாதம் பொருளாதார அபிவிருத்தியை மட்டுமன்றி சாகித்திய கலையின் வளர்ச்சிக்கும் பெரும் தடையாக அமைந்திருந்தது. இக் காலகட்டத்தில் தமிழ் சாகித்திய வளர்ச்சியில் சற்று பின்னடைவு ஏற்பட்டது என கூறலாம். நாட்டின் ஏனைய பிரதேசங்களில் உயர்தரமான சாகித்திய நூல்கள் எழுதப்பட்டாலும், வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களில் உயர்தரமான சாகித்திய நூல்கள் அவ்வளவாக வெளிவரவில்லை. இந் நிலமையை மாற்றி சாகித்திய கலையில் விருத்தியை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசு கவனம் செலுத்த தொடங்கியுள்ளது.

இனங்களுக்கிடையில் ஒற்றுமையையும், சமாதானத்தையும் ஏற்படுத்தும் சாகித்திய நூல்கள் எழுதப்பட வேண்டிய காலம் மலர்ந்துள்ளது என நினைக்கின்றேன். ஒன்றுபட்ட நாட்டிற்குள் சமாதானம் நிலைத்திருப்பது அந் நாட்டின் அபிவிருத்திக்கு மிகவும் உந்துதலாக அமையும் என்பதை மக்களுக்கு எடுத்து சொல்லப்படல் வேண்டும். இப் பணியை கலைஞர்களுக்கு திறன்பட செய்ய முடியும். அது அவ்வாறே நடக்கும் என நான் நம்புகிறேன்.

மத்திய மாகாண கலாச்சார அமைச்சு வருடம்தோறும் மத்திய மாகாண சாகித்திய விழாவை நடத்துவது சாகித்திய கலையை போஷிப்பதற்கு அரசு கொண்டு செல்லும் வேலைத்திட்டத்திற்கு பேருதவியாக இருக்கும் என நான் நினைக்கின்றேன். தமிழ் சாகித்தியத்தின் எதிர்கால பயணத்திற்காக நடாத்தப்படும் தமிழ் சாகித்திய விழாவிற்கு எனது நல்வாழ்த்துக்களை தெரிவித்துக் கொள்வதோடு 2010 தமிழ் சாகித்திய விழா வெற்றி பெற வேண்டும் எனவும் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

தி.மு. ஜயரட்ன.

பிரதம அமைச்சர்

2010 செப்டம்பர் மாதம் 28ம் திகதி

மத்திய மாகாண ஆளுனர் கௌரவ டீக்கிரீ கொப்பேகடுவ அவர்களின் ஆசிச் செய்தி

இம்முறை மிகவும் விமரிசையாக கொண்டாடப்படவுள்ள தமிழ் சாகித்திய விழாவுக்கு ஆசிச் செய்தி வழங்குவதில் பெரு மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

கல்தோன்றி மண்தோன்றமுன் தோன்றிய தமிழ் மொழி உலகில் பழமையானதும் இனிமையானதுமான மொழிகளில் ஒன்றாக இருப்பதுடன் தமிழ் பேசும் மக்களை கொண்ட நாடாக இலங்கை இருபதும் பெருமைக்குரிய ஒன்றாகும்.

எமது ஒருமைப்பாட்டை குழைக்கின்ற தீய சக்திகளால் தமிழ் மொழி பேசும் மக்களை எம்மிடையேயிருந்து வேறுபடுத்த முயற்சிகள் ஏற்படுத்த முட்பட்டாலும் அதிமேதகு ஜனாதிபதி அவர்களினதும் பெருமுயற்சியால் இன்று எல்லா மொழி பேசும் மக்களும் ஒன்றுபட்டு வாழும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டுள்ளது.

மலையகத்தில் இவ்வாறான விழாக்கள் மூலம் எமது மக்களிடையே தமிழ் மொழி, கலை, கலாச்சாரம் எனும் பல்வேறு துறைகளில் சம்பூர்ணம் பெற்ற சமுதாயம் ஒன்றை தோற்றுவிக்க முடியும்.

இம் முயற்சியில் உச்ச பயன் பெற வேண்டும் என அதிமேதகு ஜனாதிபதி அவர்களால் மத்திய, ஊவா மாகாணங்களில் தமிழ் அமைச்சர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருப்பது அவர் தமிழ் மக்கள் மீது கொண்டுள்ள பற்றினை எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

எல்லா துறையிலும் தமிழ் வாழ வாழ்த்தி விடைபெறுகின்றேன்.

டீக்கிரீகொப்பேகடுவ

மத்தியமாகாண ஆளுனர்.

மத்திய மாகாண முதலமைச்சரின் வாழ்த்துச் செய்தி

தமிழ் மக்களின் சாகித்திய பலத்தை ஒன்று திரட்டுவதற்காக நடாத்தப்படும் தமிழ் சாகித்திய விழா 2010ஆம் ஆண்டில் மிகச் சிறப்பான முறையில் நடைபெறுவதையிட்டு முதற்கண் எனது மகிழ்ச்சியை தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். அவ்வாறே இவ் விழா ஹட்டன் நகரில் நடைபெறுவதையிட்டும், அதன் மூலம் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் சாகித்திய பலத்தை விருத்தி செய்வதற்கும், அதனை மக்களுக்கு எடுத்து செல்வதற்கும் தீர்மானிக்கப்பட்டதையிட்டு அமைச்சருக்கு எனது பாராட்டுதல்களை தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

1820 வரையான தொலைவை நோக்கிய இப் பிரதேச தமிழ் மக்களின் தொடர்பு வெறுமனே தோட்ட தொழிலாளர்கள் மற்றும் முதலாளி வர்க்கம் என்பதற்கு மட்டும் எல்லைப் படுத்தப் பட்டதல்ல இப் பொன் விளையும் பூமியை அறுவடை செய்வதற்கும், அவ்றுவடையை பொன் மணிகளாக மாற்றுவதற்கும், இந் நாட்டின் அந்நிய செலாவனியை உயர்த்துவதற்கும் அவர்களின் பங்களிப்பு அளப்பரியது. தினமும் களைப்பான வாழ்க்கை முறையுடன் முன்னோக்கி செல்வதோடு, சாகித்திய நூல்களை வாசிப்பதற்கோ, கலை கலாசார நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதற்கோ சிறிது காலத்தை ஒதுக்கவும், அவற்றில் ஈடுபடுவதற்கு முடியாத நிலை அவர்களுக்கு உள்ளது. எனினும் அவ்வனைவரின் கை முனைகளும் இந்திய சாகித்திய வீரர்களின் பரம்பரையுடன் இணைந்து செல்ல வேண்டும் என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. அத்துடன் புதிய சந்ததியினர் யதார்த்தத்தை புரிந்துக் கொண்டு மக்களின் பரிபூரண முன்னேற்றத்துடன் கூடிய சகோதர உணர்வை வெளிப்படுத்தும் படைப்புகளில் ஈடுபட்டுள்ளதை கண்கூடாக காணமுடிகின்றது.

மகிந்த சிந்தனைக்கமைய இனங்களுக்கிடையில் ஒரே சமமான வாழ்க்கை முறைக்காக நிகழ்கால இலங்கையின் சுதந்திர மக்கள் சமூகத்தில் கடந்து சென்ற போர் யுகத்தில் மௌனித்த பேணா முனைகள் மீண்டும் புதியதோர் பாதையை நோக்கி, புதிய தரமான சாகித்திய பின்னிளையை படைப்பதற்காக, மீண்டும் விழித்தெழும் என்பது எனது நம்பிக்கையாகும். அப் புதிய பாதைக்காக, இச் சாகித்திய விழா ஒரு சக்தியாக அமைய வேண்டும் என வாழ்த்துக்கின்றேன்.

சரத் ஏக்கநாயக்க

கௌரவ முதலமைச்சர்

மத்திய மாகாணம்

கௌரவ அமைச்சரின் சாகித்திய விழா வாழ்த்துச் செய்தி

மலையக மக்களின் இதயமாய் விளங்கும் மத்திய மாகாணத்தில் தமிழர்களின் தாற்பரியத்தினை வெளிப்படுத்தும் வகையில் நடைபெறுகின்ற சாகித்திய விழா சிறப்புற அமைய எனது உளங்கனிந்த வாழ்த்துக்களை தெரிவிக்கின்றேன்.

எமது சமூகத்தினது விழுமியங்களையும், கலாசாரத்தினையும், கலைகளையும் உலகிற்கு வெளிப்படுத்துவதற்கான களமாக சாகித்திய விழா அமைந்திருக்கிறது. கடந்த காலங்களில் மலையகத்தின் பல சாதனையாளர்களை இனங்கண்டு, அவர்களை கௌரவப்படுத்தி வந்ததன் மூலம் மலையகத்தின் கலை, இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு உன்னதமானதொரு நிலையினை இந்த விழாவினூடாக ஏற்படுத்த முடிந்திருக்கிறது.

ஈழத்தின் இலக்கிய வளர்ச்சியில் மலையக இலக்கியங்களுக்கு தனித்துவமான, அதே வேளையில் காத்திரமானதொரு பங்களிப்பு உண்டு. எனினும் அண்மைக்காலமாக மலையக இலக்கிய படைப்பாளிகளிடையே படைப்புக்களை வெளிக்கொண்டு வருவதில் சற்றே தாமதம் காணப்படுகின்றது. அந்த போக்கினை மாற்றி மலையக எழுத்தாளர்களையும் கலைஞர்களையும் ஊக்குவிக்கின்ற வகையில் நடைபெறுகின்ற இந்த விழாவானது காலத்தினுடைய கட்டாய தேவையாகும்.

நமது தொன்மையினை வெளிப்படுத்துவதற்கு இருக்கின்ற ஒரு சிறந்த களமாக இதனை நான் கருதுகிறேன். எமது சமூகத்தவர்களின் ஆற்றல்களையும், படைப்புக்களையும், பாரம்பரியத்தினையும் வெளிக்கொண்டு வருவதுடன் எமது சமூகத்தின் பல்வேறு பிரச்சினைகளை தெளிவாக ஆய்வு செய்கின்ற இந்த விழா சிறப்புற அமைய எனது வாழ்த்துக்கள்.

ஆறுமுகன் தொண்டமான்

அமைச்சர்

கால்நடை வள மற்றும் கிராமிய சமூக அபிவிருத்தி அமைச்சு

Message of Greeting From Honorable Minister

It gives me great pleasure to send this message to the Central Province “Tamil Sahithya Festival” to be held on 13th and 14th November 2010 at Hatton.

Sri Lanka need young people who will value one's own traditional culture who will not be swayed by other culture which are seen in plenty by the exposure given by Television and other media.

Hence I wish to congratulate your Ministry for recognizing personalities who have excelled in their contribution, to literature, Culture and Arts as this will foster others especially young minds that traditional culture still has recognition in Sri Lanka,

I wish you success in the event and the large crowd that is expected will carry fond memories of the function.

Hon.C.B.Ratnayake

Ministry of Sports

பிரதி அமைச்சரின் ஆசீர் செய்தி

மலையகத்தின் பரம்பரியம், தமிழ் கலை கலாசாரங்களை பிரதிபலிக்கும் பண்பாட்டு அம்சங்களை பேணிப் பாதுகாக்கும் முகமாக கடந்த 20 வருடங்களாக பல சாகித்திய விழா நடைபெற்று வெற்றி கண்டுள்ளது. அது போன்று இம்முறையும் நடைபெறும் சாகித்திய விழாவில் சிறப்பம்சமாக வெளியிடப்படும் மலருக்கான ஆசீர் செய்தியை வழங்குவதில் மிக்க மகிழ்ச்சியும் பெருமதமும் அடைகின்றோம்.

ஓர் இனம் என்றால் அந்த இனத்தில் தனித்துவ சான்று கலை கலாசார, மொழி அந்த வகையில் இவ்வாறான விழாக்கள் எம் இனத்தின் தனித்துவத்தை மிகவும் அழகாக எடுத்து கூறுகின்றதுடன் மத்திய மாகாண சாகித்திய விழாக்களில் மொழி, கலாசார நிகழ்வுகள் இருந்தபோதும் துறைசார் அறிஞர்களும் விற்பன்னர்களும் கௌரவிக்கப்படுவது ஒரு முத்தான விடயமாகும்.

அதுபோன்று தமிழரின் கலாசாரம் மிகவும் தொன்மையானது மட்டுமல்லாமல் பாரம்பரியம் மிக்கது. காலத்தால் அழிக்க முடியாத கலைகளையும், நூல்களையும் கொண்டு முத்தமிழ் என இயல், இசை, நாடகங்களை குறிப்பிட்டு அவைகளை போற்றி வளர்த்து பேணிப் பாதுகாத்ததாக பல இதிகாசங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

மத்திய மாகாணத்தை பொறுத்தவரை இந்திய தமிழ் மக்கள் செறிந்து வாழும் இடம். இம்மாகாணத்தில் இருந்து கலாசாரத்தை பொறுப்பாக கொண்டு நடத்திய பலர் பல சாகித்திய விழாக்களை சிறப்பாகவும், வெற்றிகரமாகவும் நடத்தி வந்துள்ளனர். இவ்விழாக்கள் பலவற்றுக்கு நான் நேரடியாகவே சாட்சிகிர்ந்துள்ளேன். இம்முறை அமைச்சர் திருமதி அனுஷியா சிவராஜா அவர்களின் தலைமையில் நடைபெறும் சாகித்திய விழா சிறப்பாகவும் வெற்றிகரமாகவும் நடைபெற வாழ்த்தி எல்லாம் வல்ல இறைவனின் ஆசீர்வாதம் கிடைக்கப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

தமிழும் தமிழ்மொழியும்
கலை, கலாசாரமும் தழைத்தோங்க வேண்டும்.

நன்றி.

மாண்புமிகு அமைச்சர்

மாண்புமிகு அமைச்சர்

மாண்புமிகு அமைச்சர்

முத்து சீவலிங்கம்

தலைவர்

இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ்

பிரதியமைச்சர் - பொருளாதார அபிவிருத்தி அமைச்சர்

அமைச்சரின் வாழ்த்துச் செய்தி

வருடந்தோறும் நாடாத்தப்படும் மத்திய மாகாண தமிழ் சாகித்திய விழாவானது, அமைச்சராக நான் முதன் முதலில் பதவியேற்று மலைத்தமிழின் இளந்தென்றல் வீசும் அட்டன் மாநகரில் இம்முறை எனது தலைமையில் நடைபெறுவதையிட்டு பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றேன். மலையக வாழ் தமிழ் மக்களின் பண்பாட்டு விழுமியங்களையும் மொழிக்கூடான பாரம்பரிய அம்சங்களையும் சுமந்த வருகின்ற இவ்விழாவிலே வெளியிடப்படும் சாகித்திய மலருக்கு வாழ்த்துச் செய்தி அனுப்புவதில் நான் உவகையடைகின்றேன்.

மலையக மக்கள் அவர் தமது வாழ்வுரிமைகள் பற்றிச் சிந்திக்கத் தொடங்கிய காலகட்டத்தில் அகிம்சா வழிநின்று அதற்கான போராட்டங்களைப் பெற்றுத் தந்த அமரர் தலைவர் செளமிய மூர்த்தி தொண்டமான் அரசியல் வழி வெற்றியின் ஒரு அம்சமாகவே மத்திய மாகாணத்தில் ஒரு தமிழ் அமைச்சினப் பெற்று கொண்டதாகக் கருதுகின்றேன். எனவே இவ்வமைச்சினூடாக மலையக வாழ் சகல தரப்பினரும் பங்கு கொண்டு, அவரவர் அனுபவ கலைப் பகிர்வினை வெளிக்கொணரும் அம்சமாக மத்திய மாகாண சாகித்திய விழாக்கள் செவ்வனே அமைந்திருக்கின்றன.

தமிழுக்கு செம்மொழி அங்கீகாரம் கிடைத்திருக்கும் இவ்வேளையில், அது குறித்தான மீள் வாசிப்புக்கள், தொடர் நிகழ்வுகள் இலங்கையிலும் பேசப்பட்டு வருகின்றன. மொழியியல் சார்ந்த பார்வையில் சமூகக் கிளை மொழிகளில் ஒரு பிரிவாக மலையகத் தமிழினைக் கொள்ளலாம். அந்த வகையிலே ஒரு சமூகக் கிளைமொழிக்கூடான அது சார்ந்த அனைத்து பண்பாட்டுக் கோலங்களையும், ஆக்கத்திறன்களையும் உள்வாங்குகின்ற ஒரு தரமான இதழாக சாகித்திய விழா மலர் வெளிவரவேண்டும் என்பதே எனது பேரவாவாகும்.

தேசிய ரீதியில் மலையகக் கல்வியின் கவனம் திரும்பியிருக்கின்ற இவ்வேளையில் கல்வித்துறைசார், வளரிளம் பருவத்தினரின் சாகித்திய விழாக்களுக்கான பங்களிப்பு, எதிர்கால மலையகம் குறித்த கலைப்பயணத்தை தரமாக செப்பனிடும் என்ற நம்பிக்கையில் பழமை புரிதலோடும், புதுமை மிடுக்கோடும் சாகித்திய விழாவும் சாகித்திய விழா மலரும் பிரசவிக்கப்பட வேண்டும் என வாழ்த்துகின்றேன்.

“ஓடையிலே என் சாம்பல் கரைந்த போதும்
ஒன் தமிழே சலசலத்து ஓடவேண்டும் - நான்
பாடையிலே படுக்கூரைச் சுற்றும் போதும்
பைந்தமிழால் அழுங்குரல் கேட்க வேண்டும்”

அனுஷ்யா சீவராஜா

மத்திய மாகாண கைத்தொழில், விளையாட்டு, மகளிர் விவகார,
கிராம அபிவிருத்தி, தோட்ட உட்கட்டமைப்பு, இந்து கலாசார,
இளைஞர் விவகார, கல்வி (தமிழ்) அமைச்சு.

மத்திய மாகாண தமிழ் சாகித்திய விழா – 2010

ஒரு இனம் தனது மொழி, கலை, கலாசார, பண்பாட்டு விழுமியங்களை பேணி பாதுகாப்பதனூடாகவே அவ்வினம் சீரும் சிறப்புமிக்க இனமாக மிளரவும் சமூகத்தில் தன்னுடைய தனித்துவத்தை பாதுகாத்துக் கொள்ளவும் முடிகிறது. தமிழ் மொழியும், தமிழர் பண்பாடும் நீண்டகால வரலாற்று சிறப்பினை கொண்டவையாகும். 2500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே சங்கம் அமைத்து தமிழ் மொழியும் இலக்கியமும் வளர்க்கப்பட்டதாக வரலாற்று சான்றுகள் கூறுகின்றன. உலக மொழிகளில் சீரும் சிறப்புடன் இன்னும் வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கின்ற ஒரு மொழியாக செம்மொழியான தமிழ் மொழி விளங்குகின்றது. இதனால் தான் 20ம் நூற்றாண்டின் மிகப் பெரிய தமிழ் கவிஞரான பாரதியார் “யாழ்ந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழி போல் இனிதாவது எங்கும் காணோம்” எனக் குறிப்பிட்டார். தமிழ் மொழிக்காகவும், தமிழ் இலக்கியத்துக்காகவும், தமிழ் கலை, கலாசார, பண்பாட்டிற்காகவும் அர்ப்பணிக்கின்றவர்களை இனம் கண்டு வருடம் தோறும் பாராட்டி கௌரவிப்பதன் மூலம் நம் மொழியும் நமது இலக்கியமும் நமது கலை, கலாசார, பண்பாடுகளும் மேலும் மெருகுபடுவதுடன் காலம்காலமாக இவை நிலைத்திருக்க கூடியதாகவும் இருக்கும். இவ்வகையில் ஆண்டு தோறும் மத்திய மாகாணம் தமிழ் கல்வி மற்றும் இந்து கலாசார அமைச்சு ஏற்பாடு செய்து நடாத்தி வருகின்ற மத்திய மாகாண தமிழ் சாகித்திய விழா செயற்பாடுகள் பாராட்டுதலுக்குரியவையாகும். இப் பாரம்பரியத்தை நிலை நிறுத்துவதற்காக இவ்வாண்டு மத்திய மாகாண தமிழ் சாகித்திய விழாவினை மலையகத்தின் தலைநகரம் என வர்ணிக்கப்பட்டக்கூடிய ஹட்டன் நகரில் நடாத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளமை பெருமைக்கும், பாராட்டுக்கும் உரிய விடயமாகும். இந்நிகழ்வினை நடாத்துவதற்கு தலைமை ஏற்றிருக்கும் மத்திய மாகாண கைத்தொழில், விளையாட்டு, மகளிர் விவகார, கிராம அபிவிருத்தி, தோட்ட அடித்தள அபிவிருத்தி, இந்து கலாசார, இளைஞர் விவகார மற்றும் தமிழ் கல்வி அமைச்சர் கௌரவ அனுஷியா சிவராஜா அவர்களுடைய முயற்சியும், விழா ஏற்பாட்டாளர்களுடைய முயற்சியும் வெற்றிகரமாக இனிதே நிறைவேற எனது வாழ்த்துக்களை இத்தருணத்தில் தெரிவிப்பதில் பெரும் மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

செந்தில் தொண்டமான்

மின்சக்தி, எரிபொருள், தோட்ட உட்கட்டமைப்பு அபிவிருத்தி,
இளைஞர் விவகார, விளையாட்டு, சமூக நலன்புரி,
நெசவுத்தொழில் மற்றும் கைத்தொழில் அமைச்சர், ஊவா மாகாணம்.

நுவரெலிய மாவட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினர் அவர்களின் ஆசிச்செய்தி

மத்திய மாகாண தமிழ் சாகித்திய விழா 2010 கௌரவ தமிழ் கல்வி அமைச்சர் திருமதி. அனுசியா சிவராஜா அம்மையாரின் தலைமையில் நடைபெறுவதையிட்டு ஞாபகார்த்தமாக வெளியிடப்படுகின்ற மலரிற்கு எனது ஆசிச் செய்தியை வழங்குவதையிட்டு பெருமையடைகின்றேன்.

கடந்த காலங்களில் வருடாந்த நிகழ்வாக மத்திய மாகாண சாகித்திய விழா கோலாகலமாக கொண்டாடப்பட்டதுடன் அதன் தொடர்பில் வெளியிடப்பட்ட “ஞாபகார்த்த நூலில்” மலையக புலம் சார்ந்த படைப்பாளர்களின் ஆக்கங்கள் வெளிக்கொணரப்பட்டன. அவ் ஆக்கங்கள் இன்றும் மலையகம் தொடர்பான பல்வேறு துறைகளின் மீதும் தமது தாக்கத்தை செலுத்தியுள்ளமை காணக்கிடைக்கின்றது. அதே வழியில் 2010ம் ஆண்டு மத்திய மாகாண சாகித்திய விழாவை முன்னிட்டு வெளியிடப்படுகின்ற இந்த நூலில் உள்ளடங்கியுள்ள ஆக்கங்களும் தமது வரலாற்றுப் பணியை நிறைவேற்றும் என எதிர்பார்க்கின்றேன்.

அத்தோடு இவ் சாகித்திய விழாவை முன்னிட்டு பல காத்திரமான விடயங்கள் தொடர்பில் நடாத்தப்படுகின்ற ஆய்வரங்குகள், கருத்தரங்குகள், கவியரங்குகள் போன்ற நிகழ்வுகள் மலையகம் புலம் சார்ந்த கலைஞர்கள், எழுத்தாளர்கள், கல்வியியலாளர்களின் பங்கு பற்றுதலோடு நடைபெறுவதால் இத்துறைகளின் விடயப்பரப்பு மலையக இலக்கிய வரலாற்று தலத்தை மேலும் அகலப்படுத்தியுள்ளது.

மலையகம் சார்ந்து உருவாகி பல துறைகளில் சிறந்து விளங்கி மேன்மையுற்றவர்களை கௌரவிக்கும் நிகழ்வு இவ் விழாவிற்கு மேலும் பெருமையையும் மேன்மையையும் அளிக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. இதன் மூலம் இத் துறை சார்ந்தவர்கள் ஊக்கமுற்று மேலும் சிறப்புப் பெறவும், புதியவர்கள் இத் துறைகளில் ஈடுபடவும் வழிவகுக்கும்.

கலை, கலாச்சாரம், பண்பாடு தொடர்பிலான படைப்புகள் புதிதாகவும், புதுமையாகவும் படைக்கப்படுவதன் மூலமே ஒரு சமுதாயத்தின் இருப்பு தொடர்பில் உருப்படியான பதிவுகளை செய்ய முடிவதோடு எதிர்கால சந்ததியினருக்கு அச் சமுதாயத்தின் “வரலாற்று பரிணாம வளர்ச்சி” தொடர்பில் “நித்திய பதிவுகள்” பதிவு செய்யப்படும்.

எனவே மத்திய மாகாண தமிழ் சாகித்திய விழா 2010 மிகச் சிறப்பாக நடந்தேறி வெற்றி பெற எனது மனப்பூர்வமான வாழ்த்துக்களை தெரிவிப்பதில் பெருமிதம் கொள்ளும் அதே வேளை எதிர்கால மலையக சமுதாயத்தின் கலை, கலாசார, பண்பாடு தொடர்பான விடயங்களில் புதுமைகள் படைத்திடவும், அதன் மூலம் மலையக வரலாறு தொடர்பில் எதிர்கால சந்ததியினருக்கு எடுத்தியம்பவும் இவ்விழா நிச்சயம் பங்களிப்பு செய்யும் என்ற அவாவில் எனது ஆசிகளை பதிவு செய்கின்றேன்.

பெ.ராஜதுறை (பா.உ.)

நுவரெலியா மாவட்டம்

விழாக்குழுத் தலைவரின் ஆசீர்செய்தி

செம்மொழியாய் உலகில் சிறப்பு பெற்ற நம் தமிழ் மொழிக்கு நாமின்று விழாவெடுத்திருக்கின்றோம்.

தொன்மை காலம் தொட்டு தூய மொழியாய் திகழ்வதனாலேயே இதற்கு கன்னித்தமிழ் என்று கற்றோர் புகழ் பாடுகின்றனர்.

உலகில் மேன்மை மிகு திராவிட மொழி குடும்பத்திற்கே தமிழ் பெருமை சேர்க்கின்றது.

வளமான இலக்கியங்கள் இறையியல் வானியல் ஆராய்ச்சிகள் மானிட வாழ்வின் தத்துவங்கள் நாட்டார் வழக்காற்றியல் என்பன மகிழ்ச்சி தரும் கலை பொக்கிஷங்கள் என தமிழ் தனக்குள் சேமித்துக் கொண்டவை ஏராளம்.

இயல் இசை நாடகமென முத்துறையாய் தமிழை வளர்த்த சங்க காலம் தொட்டு மின்னியல் உலகமாய் மிளிருகின்ற இன்றுவரை எண்ணிலடங்கா இலக்கியங்களை சுமந்து கொண்டு தமிழ் எழிலோடு வலம் வருகின்றது.

இதற்கு முத்தாய்ப்பு வைப்பது போல் ஆண்டுக்கொருமுறை மத்திய மாகாணத்தின் குறிஞ்சி மண்ணிலே தமிழ் சாகித்திய விழா கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது.

இந்த 2010ம் ஆண்டு ஹட்டன் மாநகரில் நடைபெறும் தமிழ் சாகித்திய விழாவிற்கு தலைமை தாங்கும் பேறு கிடைத்தமை தமிழ்த்தாய் எனக்களித்த வரம்.

கலையும் இலக்கியமும் காட்சிகளும் மிளிரும் இந்த சாகித்திய விழா தமிழ் விழாக்களின் வரிசையில் பெருமை பெறும்.

வையத்துள் என்றும் புகழோடு வாழ்க நம் தமிழ்.

தமிழ் மகன்

மு.ராம்

மத்திய மாகாண சபை உறுப்பினர்.

நகரசபை தலைவரின் வாழ்த்துச் செய்தி

2010 ம் ஆண்டு தமிழ் சாகித்திய விழா மலையகத்தில் பிரசித்தி பெற்ற அட்டன் மாநகரில் நடைபெறுவதை முன்னிட்டு செய்தியொன்றை வழங்க சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததையிட்டு நான பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

அட்டன் நகரமானது சுமார் 150 வருட காலம் பழைமைவாய்ந்த ஒரு நகரமாவதுடன், இந்நகரத்தில் தமிழ், சிங்கள, முஸ்லிம் மற்றும் ஏனைய இனத்தவர்கள் ஒற்றுமையாக வாழும் ஓர் சமாதான நகரமாகும்.

இங்கு வாழ்கின்ற மக்கள் தமிழ் கலாசாரம், தமிழ் மரபு ஆகியவற்றை பேணிப்பாதுகாத்து வருகின்ற அதேவேளை தமிழ் இலக்கியத்திலும் அதிக அக்கறை செலுத்துகின்றனர்.

பாடசாலை மட்டத்திலும் தமிழ் இலக்கிய மன்றம், மரபுக் கவிதைகள் போட்டி மற்றும் இதர தமிழ் கலாசார நிகழ்வுகளை அப்படியே தொடர்ந்தும் பேணிப்பாதுகாத்து வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இம்முறை இவ்விழா சிறப்புற எனது நல்வாழ்த்துக்களை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அழகமுத்து நந்தக்குமார்

கௌரவ தலைவர்

அட்டன் டிக்கோயா நகர சபை

வாழ்த்துச் செய்தி

தமிழ் மக்களின் கலை கலாசார மற்றும் சாகித்திய துறையின் விருத்திக்கு சேவையாற்றிய கலைஞர்களை மதிப்பீடு செய்து அவர்களை ஊக்கப்படுத்துவதும் பாரம்பரிய உரிமைகள் அழிவடைந்து போவதை தடுப்பதும், அவர்களை கௌரவித்து சான்றிதழ்களையும் விருதுகளையும் வழங்கும் பொருட்டு 2010 நவம்பர் மாதம் 13 ஆம் மற்றும் 14 ஆம் திகதிகளில் ஹட்டன் D.K.W மண்டபத்தில் மத்திய மாகாண சாகித்திய விழா நடைபெறுகின்றது.

இங்கு தமிழர்களின் கலாசார உரிமைகளை எதிர்கால மாணவ சமுதாயத்திற்கு கண்டுகளிப்பதற்கான சந்தர்ப்பமொன்றை வழங்குவதற்காக சாகித்திய விழாவையொட்டி மாகாண பாடசாலை மாணவர்களின் பங்குபற்றலுடன் கலாசார கண்காட்சியொன்றை நடாத்துவதற்கான ஒழுங்குகளை மேற்கொள்ளப்பட்டிருப்பதை பெரும் பாக்கியமாக கருதுகின்றேன்.

அதற்கான ஆலோசனைகளையும் வழிகாட்டல்களையும் வழங்கிய எனது கௌரவ அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்வதோடு, இவ்விழா சிறப்பாக நடைபெற வேண்டும் எனவும் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

ஷீராணி வீரகோன்

அமைச்சின் செயலாளர்

வாழ்த்துச் செய்தி

மத்திய மாகாண தமிழ் சாகித்திய விழா இம்முறை அட்டன் நகரத்தில் மிக விமர்சையாக நடைபெறுகிறது. மத்திய மாகாணசபையின் தமிழ் கல்வி, இந்து கலாசார அமைச்சின் மூலமாக வருடந்தோறும் ஏற்பாடு செய்யப்படும் “தமிழ் சாகித்திய விழா” தனது இருபதாவது ஆண்டில் கௌரவ அமைச்சர் அனுஷியா சிவராஜா அவர்களது தலைமையில் நடைபெறுவதில் தனிச் சிறப்பு பெறுகிறது.

ஏனெனில் இந்நாட்டில் மாகாணசபைகளின் வரலாற்றில் முதன் முறையாக ஒரு மலையக பெண்மணி மாகாண அமைச்சராக தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளார். இது நாட்டிலே வாழும் அனைத்து தமிழ் மக்களுக்கும் குறிப்பாக தமிழ் பெண் குலத்திற்கும் பெருமை சேர்க்கும் ஒரு விடயமாகும்.

மத்திய மாகாண தமிழ் சாகித்திய விழாக்கள் மூலமாக இந்நாட்டின் பல கலைஞர்களும், எழுத்தாளர்களும் இலக்கிய ஆர்வலர்களும், சாதனையாளர்களும் கடந்த இருபது வருடங்களாக விருது பெற்று பாராட்டப்பட்டு ஊக்குவிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆயிரக்கணக்கான தமிழ் பற்றாளர்கள் ஆவலோடு எதிர்பார்க்கும் ஒரு விழாவாக மத்திய மாகாண தமிழ் சாகித்திய விழா அமைகிறது என்றால் அது மிகையாகாது.

இவ்வாண்டு வழமையான பல நிகழ்ச்சிகளுக்கு புறம்பாக முன்னோடி நிகழ்வுகளாக ஆய்வரங்குகள், கருத்தரங்குகள், கவியரங்குகள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் பல தமிழக தமிழ் அறிஞர்களும் கலந்து கொள்வது ஒரு சிறப்பம்சமாகும்.

செம்மொழியாம் எம் தமிழ் மொழிக்கு எடுக்கும் இச் சாகித்திய விழா சிறப்புற நடைபெற வாழ்த்துகின்றோம்.

- எம் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே -

துரை மதியுகராஜா

கௌரவ அமைச்சரின் பிரத்தியேக செயலாளர்

வாழ்த்துச் செய்தி

மத்திய மாகாண தமிழ் கல்வி அமைச்சின் மூலம் ஏற்பாடு செய்யப்படுகின்ற தமிழ் சாகித்திய விழாவிற்கும், அதனை முன்னிட்டு வெளியிடப்படும் சிறப்பு மலருக்கும் எனது நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிப்பதில் மிக்க மகிழ்வடைகின்றேன்.

தமிழ் மக்கள் வாழும் பிரதேசங்கள் தோறும் அவர்தம் பாரம்பரிய இலக்கிய மரபுகளைப் பேணுவதும், நவீன இலக்கிய முயற்சிகளை வளர்ப்பதும் அவசியத் தேவையாக உள்ளது. தொடர்ச்சியான இத்தகைய நடவடிக்கைகளே இளம் சந்ததியினருக்கு நமது கலை, கலாசார விழுமியங்களை கையளித்து மேம்படுத்துவதற்கான சிறந்த வழிமுறையாக அமையும். அந்த வகையில் மலையகத்தின் தமிழ் கலை கலாசார பண்பாட்டைப் பேணிப் பாதுகாப்பதோடு அவற்றை வெளிப்படுத்தும் களமாக மத்திய மாகாண தமிழ் சாகித்திய விழா அமைகின்றது.

அரசு நிறுவனங்களாக இயங்கும் அமைப்புக்கள் இத்தகைய நடவடிக்கைகளை ஊக்குவிப்பதன் மூலம் மக்கள் மனதில் எம்மொழி, இனம், பண்பாடு தொடர்பான நம்பிக்கை உணர்வுகளை வளர்த்தெடுக்க முடியும்.

அவ்வகையில், தமிழ் சாகித்திய விழாவை சிறப்பாக நடத்த முன்வந்துள்ள மத்திய மாகாண கல்வி அமைச்சர் கௌரவ அனுஷியா சிவராஜா அவர்களையும் அமைச்சின் உத்தியோகத்தர்களையும் மனமாரப் பாராட்டுகின்றேன்.

விழா நினைவாக வெளியிடப்படும் சிறப்பு மலர் சிறந்த ஆக்கங்களைக் கொண்ட ஓர் இலக்கியத் தொகுப்பாக அமைய எனது நல்வாழ்த்துக்கள்.

சாந்தி நாவுக்கரசன்,
பணிப்பாளர்

இந்து கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்

ஸ்ரீ மாணிக்கப்பிள்ளையார் துணை

“அகர முதல எழுத்தெல்லாம்

ஆதி பகவான் முதற்றே உலகு”

எழில் மிகும் மத்திய மாகாணத்தில் வாழும் மலையகத் தமிழ் மக்களின் தமிழ் சாகித்திய விழா ஒன்று ஹட்டன் மாநகரில் மத்திய மாகாண தமிழ் இந்து கலாசார அமைச்சர் கௌரவ திருமதி. அனுவஷியா சிவராஜா அவர்களின் தலைமையில் நடைபெறுவதையிட்டு பெரும் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

செம்மொழியாகிய நம் தமிழ்மொழி சங்கத் தமிழின் கலை, கலாசார இலக்கியங்களை உள்ளடக்கியது. தமிழ் கலாசாரத்தை பறை சாற்றும் இயல், இசை, நாடகங்கள் பல அன்று மேடையேறின. பாரம்பரிய நிகழ்வுகளான காமன் கூத்து, கரகாட்டம், வில்லுப்பாட்டுகள் போன்றவை நம் மனதை கவர்ந்தெடுத்தன என்றால் மிகையாகாது. இவை அனைத்திற்கும் அச்சாணியாக விளங்கிய நம் தமிழ்மொழி இன்று பல பிராந்திய மொழிகளின் ஊடுருவால் அதன் தனித்தன்மை சிதைந்து காணப்படுகிறது.

இவ் விழாவின் மூலம் தமிழ் பாரம்பரியத்தின் மேன்மையையும், வாழ்க்கைக்கு வளம் சேர்க்கும் அதன் ஆழமான கருத்துக்களையும் அப்பாரம்பரியத்தின் நறுமலர்களாக விளங்கிய தமிழ் பெருந்தகைகளின் அரும் பணிகளை கேட்க நல் வாய்ப்பு கிடைத்தருப்பதையிட்டு பெரும் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

தமிழ் என்றால் அமிழ்து (அமுதம்) எனும் சாகா வரம் தரும் காரூண்ணியை குறிக்கும். இத் தமிழ் அமுதத்தினை கட்டி காத்து எதிர்கால சந்ததியினருக்கு வழங்குவதும், உலக மக்கட்கு பறை சாற்றுவதும், ஒவ்வொரு தமிழனதும் கடமையாகும்.

பலத்த சிரமங்கட்கு மத்தியில் கௌரவ அமைச்சினால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ள இவ்விழா அதன் வெற்றி பிரதிபலிப்பை சூரிய கதிரொளிபோல் வையகம் எங்கும் பிராபிக்க எல்லாம் வல்ல ஸ்ரீ மாணிக்கப்பிள்ளையார் துணை வேண்டி வாழ்த்துகின்றேன்.

“ஆரியம்போல் உலக வழக்கு அழிந்து ஒழிந்து சிதையா உன் சீர்கிளமை

திறன் வியந்து செயல் மறந்து வாழ்த்துகுமே”

அன்புடன்

என்.சிவலிங்கம்

ஸ்ரீ மாணிக்கப்பிள்ளையார் தேவஸ்தான

பரிபூரண சபைத் தலைவர்

அமைச்சர் கௌரவ அனுஷ்யா சீவராஜா

மத்திய மாகாண கைத்தொழில், விளையாட்டு, மகளிர் விவகார,
கிராம அபிவிருத்தி, தோட்ட உட்கட்டமைப்பு, இந்து கலாசார,
இளைஞர் விவகார, கல்வி (தமிழ்) அமைச்சு.

மலரில்....

01 நீண்ட நடை பயணம்	- சாரல்நாடன்	01-04
02 முத்திரை வெளியிடப்பட்ட மலையக தலைவர்கள்	- ஆர். மகேஸ்வரன்	05-09
03 பெருந்தோட்ட வரலாற்றில் இருந்து.....	- இரா. சடகோபன்	10-12
04 மலையக ஆசிரியர்களும் பாடசாலைமட்ட வழிகாட்டல்களும்	- எம். ரெங்கராஜ்	13-15
05 பெருந்தோட்டத்துறைப் பெண்களின் கல்வி நிலை...	- இரா. ரமேஸ்,	16-21
06 காமன் கூத்தினையொட்டிய ஒரு வரலாற்று.....	- பி.எம். லிங்கம்	22-23
07 மலையகத்தில் கல்வி....	- ராதிகா சி. கணபதி	24-26
08 ஆலயங்களை அர்த்தமுள்ளதாக்குவோம்	- மு .நேசமணி	27-29
09 பெருந்தோட்டச் சிறுவர்களின் போஷாக்கு நிலை	- இரா. சிவலிங்கம்	30-33
10 உயர்தர கல்விக்கு அடிப்படையாகும்....	- சி. மகாலிங்கம்	34-36
11 மலையக ஒப்பாரிப் பாடல்களில்....	- எம்.எஸ் சிவஞானஜோதி	37-44
12 மலையக மக்களின் பண்பாட்டு	- ஜெ.சற்குருநாதன்	45-47
13 எண்பதுகளுக்கு பின் மலையக கவிதை...	- அருணா லெட்சுமணன்	48-50
14 வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பும் மலையகமும்....	- தி. தவராஜ்	51-53
15 பண்பாடும் பெண்களும்	- சந்திரலேகா கிங்ஸ்லி	54-55
16 காத்தான் முதல்..... பத்மநாதன் வரை....	- மு.சிவலிங்கம்	56-60
17 மலைத்தோட்ட வானம்பாடி	- தி.இரா. கோபாலன்	61-63
18 “லட்சியம்”	- பாலா சங்குபிள்ளை	64-66
19 வேட்டி	- மல்லிகை.சி.குமார்	67-70
20 அம்மாயி	- சிவனு மனோகரன்	71-73
21 கொழுந்து மலை	- இதயராசன்	74-78
22 சிங்கள நாட்டுப்புறக்கதைகள் ஓர் அறிமுகம்	- சை.கிங்ஸ்லி கோமஸ்	79-80
23 நாட்டார் பாடல்களில் தாய்மையின் வலிமை	- மு. துரைசாமி	81-82
24 சி.வியின் வரலாற்றின் சில பக்கங்கள்	- ஓ.ஏ.இராமையா	83-85
25 இலங்கையில் பெருந்தோட்டத்துறை தனியார்....	- இரா.சதிஸ்	86-88
26 மா..... விருட்சம்	- சு.தவச்செல்வம்	89
27 மலையகத்தின் பேச்சு வழக்கிலுள்ள	- சுப்ரமணியம் சுதாஜினி	90-94

பிரசுரிக்கப்பட்ட ஆக்கங்களின் தகுதியானது தகுதிவாய்ந்த துறைசார்ந்தவர்களினால் நிர்ணயிக்கப்பட்டது. ஆக்கங்களின் கருத்துகட்கு ஆக்கியோரே பொறுப்புடையவர்கள். பிரசுரிக்கப்பட்டவை மலர் குழுவினால் செவ்வைப்படுத்தப்பட்டது.

தமிழ் சாகித்திய விழா மோலாண்மைக் குழு - 2010

தலைமை கௌரவ அமைச்சர் அனுஷியா சிவராஜா

விழாக்குழு தலைவர் கௌரவ இராமசாமி முத்தையா

- ❖ கௌரவ ம. இராமேஷ்வரன்
- ❖ கௌரவ சிங் பொன்னையா
- ❖ கௌரவ கணபதி கனராஜ்
- ❖ கௌரவ எஸ் ஜெகதீஸ்வரன்
- ❖ கௌரவ டாக்டர் எ. நந்தகுமார்
- ❖ கௌரவ ஜீ நகுலேஸ்வரன்
- ❖ கௌரவ எ. பிலிப்குமார்
- ❖ கௌரவ லோகேஸ்வரன்
- ❖ திரு சி. நவரட்ன
- ❖ திரு வி. சாந்தகுமார்
- ❖ திரு எம் ஆர் விஜயானந்தன்
- ❖ திருமதி அ. சத்தியேந்திரா
- ❖ திரு பி. எஸ் சதீஸ்
- ❖ திரு எம். ரெங்கராஜ்
- ❖ திரு எஸ் பாலசந்திரன்
- ❖ திரு கே. சித்திரவேல்
- ❖ திரு சி. தனேந்திரன்
- ❖ திரு வி. தினேஷ்
- ❖ திரு யோகேஸ்வரன்
- ❖ திரு தெய்வேந்திரன்

'நீண்ட நடை பயணம்'

சாரல்நாடன்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் இலங்கை வாழ் இந்தியத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் என்ற உப தலைப்புடன் வெளிவந்திருக்கும் 'தி லோங் வாக்' என்ற நூலை ஐ.எச்.வெண்டன் டிரைசன் எழுதியுள்ளார். இந்த நூல் நியூ டெல்லி பிரெஸ்ஸிஜ் பதிப்பகத்தால் 1997 இல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

நூலாசிரியர் 1953 இல் உதவி பொருளாதார விரிவுரையாளராக இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பணியாற்றியவர். அது சமயம் தி சிலோன் ஹிஸ்டோரிகல் ஜேர்னல் என்ற காலாண்டு சஞ்சிகையில் 'கோப்பி பயிர் வளர்ப்பு' பற்றி இரண்டு ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதி உள்ளார். தி சிலோன் ஜேர்னல் ஒவ் ஹிஸ்டோரிகல் அண்ட் சோஷியல் ஸ்டடிஸ் என்ற பருவ வெளியீட்டில் 1840-1855 இடைப்பட்ட காலத்தில் இலங்கைக்கு இந்தியர்களின் குடியேற்றம் குறித்தும் ஓர் ஆய்வுக் கட்டுரையை எழுதி இருந்தார். இவைகளை அடியொட்டி நீண்ட நடைப் பயணம் என்ற இந்த ஆய்வு நூல் வெளியாகி உள்ளது.

இதற்கு முன்னர், 'ஆய்வாளர்களுக்கும் வரலாற்று மாணாக்கர்களுக்கும் மலையக வரலாற்றில் ஈடுபாடு மிகுந்த சமூகச் சிந்தனையாளர்களுக்கும் ஆன ஒரு நூல்' என்று சிலாகித்து ஒரு கட்டுரை என்னால் 1990 இல் எழுதப்பட்டு, பின்னால் ஓர் அத்தியாயமாக 'மலையகம் வளர்த்த தமிழ்' நூலிலும் சேர்க்கப்பட்டிருந்தது. அந்த நூல் இலங்கை ஆங்கிலப் பத்திரிகையான டைம்ஸ் ஒவ் சிலோன் நிறுவனத்தில் பணியாற்றிய டொனாவன் மோல்ட்ரிஜ் எழுதிய பிட்டர் பெரி பொண்டேஜ் என்ற ஆங்கில நூலைப் பற்றியது. பின்னர் அந்நூலாசிரியரை கொழும்பில் சந்தித்து கதைக்கும் வாய்ப்பும் கிட்டியது. கோப்பி காலத்தைப் பற்றிய ஆதாரங்களை டைம்ஸ் ஒவ் சிலோன் பத்திரிகையில் அகழ்ந்தெடுத்து அந்த நூல் எழுதப்பட்டிருந்தது.

இப்போது தான் கோப்பிக் காலத்தைப் பற்றிய இன்னோர் ஆதார பூர்வமான நூலைப் பார்க்க முடிந்திருக்கிறது. இந்நூலை டிரைசன் மேற்கு ஆஸ்திரேலியாவில் கடமையாற்றுகையில் எழுதியுள்ளார். "கடல் கடந்த நாடுகளில் இந்தியர்கள் அனுபவிக்கும் துயரங்கள், சுதந்திரத்துக்குப் பின்னர் அவர்களுக்கு அவ்வவ் நாடுகளில் ஏற்படும் இடுக்கன்கள், அவர்களைப் பற்றிய என் நெடுநாளைய ஆர்வ மிகுதியால் தொழிலோடு சேர்ந்து தேடிக்கொண்ட தகவல்கள்" இந்த நூலை எழுதுவதற்கு இவரைத் தூண்டியுள்ளன.

இந்த நூல் ஆறு அத்தியாயங்களாக இருநூற்று முப்பத்து நான்கு பக்கங்களில் 629 ஆதாரக் குறிப்புக்களைக் கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளது. லண்டனிலுள்ள பொது ஆவண காப்பகத்தில் இலங்கையைப் பற்றிய பத்து வகைப்படுத்தல் காணப்படுகிறது.

அவுஸ்திரேலியாவில் தென்கிழக்காசியப் பிரச்சினைகள் பற்றி விரிவுரையாற்றுகையில் என்னுடைய பட்டறிவில் கிடைத்தவற்றை எழுதுதல் தகும் என்றெண்ணினேன் என்று முன்னுரையில் கூறுமிவர் புலமை சார் எழுத்துக்களை நூலாக்குவதற்கு ஓர் அவசியமான காரணத்தைக் கூறுவது வழக்கமாகி விட்டது. என்னுடைய இந்த நூலுக்கும் இதுவே காரணம் என்று கூறுகிறார். இவரது இந்த ஆய்வு 1982 ஆம் ஆண்டு மேற்கு அவுஸ்திரேலியாவில் இடம் பெற்ற ஒரு நிகழ்வில் ஆய்வுக் கட்டுரையாக வெளிவந்த போது, ஆய்வாளர்களும் சமூக விற்பன்னர்களும் இதை நூலாக்க இவரை நிர்ப்பந்தித்து உள்ளனர். இதனால் இந்த நூல் வெளிவந்துள்ளது. நமக்கு மிகச் சிறந்த ஓர் ஆவணம் கிடைத்துள்ளது.

வெகு பல கல்வியியலாளர்கள் ஆபிரிக்கா, மொரிசியஸ், பிஜி, தென்கிழக்காசியா, மேற்கிந்தியத் தீவுகள்

ஆகிய நாடுகளில் வாழும் இந்தியர்களைப் பற்றி எழுதியுள்ளார்கள். இலங்கையில் வாழும் இந்தியர்களைப் பற்றி அதுவும் அவர்களது கோப்பிக் கால வரலாற்றை எழுதுவதற்கு யாரும் முன் வருகிறார்கள் இல்லை. இந்த இமாலயப் பணி இப்போது நிறைவேறியுள்ளது என்று கூறும் வெண்டன் டிரைசன் இந்த நூலின் மூலம் பொது வாசகனின் அறிவை வளர்க்கவும், இலங்கைப் பொருளாதார வளர்ச்சி பற்றி அறிவுறுத்தவும், இந்த இலங்கை உறவுகள் பற்றி ஊடறுக்கும் முயற்சியையும் செய்துள்ளார் என்றே கூறலாம். இந்த நூல் ஆறு அத்தியாயங்களாக இருநூற்று முப்பத்து நான்கு பக்கங்களில் 629 ஆதாரக் குறிப்புக்களைக் கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளது. லண்டனிலுள்ள பொது ஆவண காப்பகத்தில் இலங்கையைப் பற்றிய பத்து வகைப்படுத்தல் காணப்படுகிறது. அவையாவன, ஆங்கிலேயர் கால இலங்கையிலிருந்து காலனித்துவ அரசுக்கு அனுப்பப்பட்ட கடிதங்கள், இலங்கை சட்ட நிருபண சபையின் சட்ட மூலங்கள், சட்டமன்ற பருவ வெளியீடான செசன்ஸ் பேப்பர், இலங்கை ஆட்சியினரின் கெசட்டுகள், இலங்கை அரசாங்கம் வெளியிட்ட புருபுக், சட்ட அதிகாரிகளின் அபிப்பிராயங்கள், நிர்வாக உத்தியோகஸ்தர்களின் கடிதங்கள், இலங்கை கவர்னர்களுக்கு அனுப்பப்பட்ட அறிவுறுத்தல்கள், கீழைத்தேய விசாரணைக் கமிஷன் சேகரித்த ஆதாரங்கள் ஆகியனவும் கொழும்பு ஒப்சோவர், தி சிலோன் டைம்ஸ், தி எக்சாமினர் ஆகிய பத்திரிகைகளில் வெளியான ஆசிரிய தலையங்கங்களும் ஆதாரம் காட்டுவதற்கு பயன்பட்டுள்ளன. இது நாள்வரையிலும் இந்த ஆவண நூல் இலங்கையில் எந்த ஓர் ஆய்விலும் மேற்கோள் காட்டப்படவில்லை என்பது நம் ஆய்வுலகத்தை கேள்விக்குள்ளாக்குகிறது. இதை நம் ஆய்வாளர்கள் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

1828 இல் கவர்னர் பார்ன்ஸும், ஜோர்ஜ் பேர்டும் 150 தொழிலாளர்களை கொண்டு வந்தனர் என்றும் அவர்களுக்கு சம்பளமாக 12 சில்லிங்ஸ் பணமும் ஒரு கொத்து அரிசியும் கொடுபட்டது என்றும், அவர்களனைவரும் ஒரு வருடத்தில் அங்கிருந்து போய்விட்டனர் என்றும் கீழைத்தேய விசாரணைக் கமிஷன் சேகரித்த ஆதாரங்களைக் கொண்டு நிறுவும் டென்னன்ட் 21.04.1847, மெட்ராஸ் மாவட்ட கசேட் ஆகியவற்றின் மூலம் 1839 இல் தான் முறையான இலங்கை குடியேற்றம் ஏற்பட்டது என்கிறார். இவர்கள் மதுரை, திருநெல்வேலி, ராமநாதபுரம், திருச்சிராப்பள்ளி, சேலம், தென் ஆற்காடு, செங்கல்பட்டு, தஞ்சாவூர், மைசூர், மலபார், திருவாங்கூர் ஆகிய பகுதிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று கூறும் நூலாசிரியர் முதல் குடியேற்றம் மலபார் பகுதியிலிருந்து வந்தது என்றும், அதனாலேயே இந்தியர்களை மலபார்கள் என்று கூறும் வழக்கம் வந்தது என்றும் அடித்துக் கூறுகிறார்.

(1839 - 1849) பத்தாண்டுகளில் இலங்கைக்கு வந்தவர்களின் எண்ணிக்கை 357,618 என்றும் இவர்களில் இந்தியாவுக்கு திரும்பியவர்களின் எண்ணிக்கை 157,910 என்றும் ஆயத்துறை அதிகாரி ஹலிலேய் அவர்களை துணைக்கழைத்து, ஏ.எம். பெர்குசன் கூறிய இருபத்தைந்து விகிதம் இறந்தவர்கள் என்பதை 199,708 பேருக்கு கணக்கே இல்லை என்று கூறுகிறார்.

1837 இல் கொண்டு வரப்பட்ட எஜமானன் - பணியாளர் சட்டம், இலங்கையர்களுக்கான பொதுவான சட்டம், என்று கே.எம்.டி.சில்வா எழுதியுள்ளார் என்பதை மறுத்து அது இந்தியர்களுக்கான சட்டம் என்று ஆணித்தரமாகக் கூறுகிறார். அதற்கு ஆதாரமாக 3.10.1837இல் கவர்னர் சேர் ரொபர்ட் வில்மட் ஹோட்டனுக்கு கோப்பி பயிரிடுவோர் அனுப்பிய விண்ணப்பத்தை சான்று காட்டுகிறார். இதனோடு எழுதப்பட்டிருக்கும் ஒப்பந் முறை விசித்திரமானது. எஜமானர்களுக்கு எவ்வித இடைஞ்சலும் தராத, பணியாளர்களைக் கட்டுப்படுத்தும் ஒப்பந்தம், ஒப்பந்தப்படி, நாட் கூலியில்லாத ஒருவர் ஒவ்வொரு மாதத்துக்கும் ஒப்பந்தம் செலுத்தப்படல் வேண்டும். அவரது ஒப்பந்தம் ஒரு வார முன்னறிவித்தலுடன் முடிவுறலாம். எழுத்து மூலம் இடம்பெறும் ஒப்பந்தம் ஒரு வருடத்துக்கு செல்லுபடியாவதற்கு ஒப்பந்தம் செய்பவர் ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடப்படுகையில் இலங்கையிலிருக்க வேண்டும்.

இலங்கையில் இல்லாத பட்சத்தில் ஒப்பந்தம் மூன்று வருடங்களுக்கு செல்லுபடியாகும். அவர்களின்

சம்பளம் ஒவ்வொரு மாதமும் கொடுபடல் வேண்டும். மறுபக்கத்தில் வேலை செய்யாத, செய்யாமறுக்கும், மறுப்பதற்கு தூண்டி விடப்படும் ஒருவரைத் தண்டிப்பதற்கு எசமானின் பிராது மாத்திரம் எவ்வித விசாரணையுமின்றி ஏற்கப்படும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. அவ்விதம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட பிராத்தில் வேலையாளின் முழுச் சம்பளமும் பறிமுதல் செய்யப்படுவதற்கு வழி செய்யப்பட்டிருந்தது. வேலையாளை சிறையிலடைக்கவும் ஒப்பந்தம் உதவியது எவ்வளவு கொடுமையான ஒப்பந்தம்?

1851-1861 பத்தாண்டுகளில் கோப்பிக்குச் செழிப்பான காலம் எனலாம். முதல் பத்தாண்டுகளில் ஓர் ஏக்கருக்கு முன்று ஆட்கள் என்றிருந்த நிலைமை இந்த பத்தாண்டுகளில் ஓர் ஏக்கருக்கு இரண்டு ஆட்கள் என்று குறைக்கப்பட்டது. கோப்பி நிறைந்த அளவில் குறைந்த தொழிலாளர்களை வைத்து பயிரிடப்பட்டது. அதில் கிடைக்கும் ஆதாயம் கூடியது. மாத்தளையில் 8000 தொழிலாளர்கள் தேவையாயிருந்த போது, 3900 தொழிலாளர்களே இருந்தனர் என்று மாத்தளை பொலிஸ் நீதவானின் கூற்றை ஆதாரமாகாட்டி எழுதுகிறார்.

1850 இல் 59,919 ஏக்கர் என்றிருந்த நிலைமை 1850 இல் 119,883 ஏக்கர் என்றும் 1870 இல் 185,000 ஏக்கர் என்றும் விஸ்தீரணம் பெற்று கோப்பி வளர்ச்சி அடைந்தது. அறுபதுகளில் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கையில் செழிப்பேற்படவில்லை. இந்தியாவிலிருந்து இலங்கைக்கு வரும் தொழிலாளர்களின் இடுக்கன்களும் இறப்பு விகிதமும் எந்த அளவுக்கு அதிகரித்திருக்குமானால் புகழ் பெற்ற சமூக சேவகி .புளோரன்ஸ் நைட்டிங்கேள் 1861 முற்பகுதியில் இலங்கையின் தேசாதிபதியாக இருந்த சேர்.சார்ல்ஸ் மெக்கார்த்திக்கு இந்தியர்களின் இறப்பு விகிதத்தையும் அதற்கான காரணங்களையும் கேட்டு கடிதம் எழுதி இருக்க வேண்டும். 22.6.1861 திகதியிட்ட அக்கடிதத்தையும் இந்நூல் மேற்கொள் காட்டுகிறது.

இக்காலப் பகுதியில் அதிலும் குறிப்பாக 1866,67,68,69,70 ஆம் ஆண்டுகளில் முழு இலங்கையிலும் மாத்தளை ஆஸ்பத்திரியில் தான் அதிகமான மரண விகிதம் பதிவாகி இருக்கும். உண்மையை தேசாதிபதி சேர். ஹேர்குலிஸ் றொபின்சனை ஆதாரங்காட்டி குறிப்பிட்டுள்ளார்.

1870 ஆம் ஆண்டை விட 1880 ஆம் ஆண்டு, 67,431 ஏக்கரில் அதிகமாக கோப்பி பயிர் செய்யப்பட்டது முறையே 185,000 ஏக்கரும், 252,431 ஏக்கரும் கோப்பி பயிர்செய்கை நிலமாக 1873 ஆம் ஆண்டைய சிலோன் டிரக்டரி பதிவு செய்துள்ளது. இருந்தும் 1870 இல் 921506 அந்தர் கோப்பி ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டிருக்கையில், 1880 இல் 6177842 அந்தர் கோப்பியே ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டுள்ளது. இது 310664 அந்தர் குறைவான தொகை என்பது மாத்திரமல்ல. 1870 லிருந்து படிப்படியாக உற்பத்தியும் ஏற்றுமதியும் குறைந்திருப்பதைக் காட்டுகிறது. இக்காலப் பகுதியில் சிவனொளி பாதமலையைச் சுற்றிய சுற்றிய வனப்பகுதி பயிர்ச் செய்கைக்கு உட்படுத்தப்பட்டது. இருபது வருடங்களுக்கு முன் நிலத்துக்குத் தரப்பட்ட விலையை விட இருபது பங்கு அதிகமாக நிலம் விலை போனது. உற்பத்திச் செலவை இது பாதித்தது. கோப்பி நோய் உண்டாகி கோப்பி அழிவை நோக்கிச் சீரழிந்தது. 1870 இல் கோப்பி உச்சத்தைத் தொட்டது. அதன் பின் அதற்கு அழிவு காலம்தான். 1869 இல் பசறை, மடுல்சீமையில் கோப்பி நோய் உண்டானது. கோப்பியின் பொற்காலமும் அது பொசுங்கத் தொடங்கிய காலமும் அடுத்தடுத்து நேர்ந்தன.

கோப்பி வட்டாரங்களுக்கு மருத்துவ இன்ஸ்பெக்டராக இருந்த டாக்டர் ஜே.டி.எம் கோஹில் தந்த அறிக்கை 1879 இலங்கை செசன்ஸ் பேப்பராக பதிவாகி உள்ளது. அதில் லிண்ட்ல, டிம்புல, மாத்தளை, ரங்கள, மொரவாக்க, ரக்குவான ஆகிய ஆஸ்பத்திரிகளைப் பார்வையிட்டு அவர் “சுகமில்லாத தொழிலாளர்களை இதுபோன்ற ஆஸ்பத்திரிகளில் வைத்திருப்பது மனித குலத்துக்கே அடுக்காத செயல்” என்று கூறியிருக்கிறார். அதன் பிறகே 1883 இல் அப்புத்தளை, டிக்கோயா, மஸ்கெலியா, லிந்துலை, உடபுசல்லாவை, கலாபொக்கே, மடுல்சீமை, பலாங்கொடை, இறக்குவானை ஆகிய ஆஸ்பத்திரிகள் அரசாங்க ஆஸ்பத்திரியாகத் தரம் உயர்த்தப்பட்டன. இதில் ஒரு விசேஷம் டாக்டர் ஜே.டி.எம் கோஹில்லை தோட்டங்களுக்கு வரக் கூடாது என்று துரைமார்கள் தடுத்து நிறுத்தியமை. அதையும் மீறி அவர் தன் கடமையைச் செய்தது. அது மாத்திரமல்ல இங்கிலாந்திலிருந்து இவரது அறிக்கையின் காரணத்தால் மருத்துவ நிபுணர்கள் கொண்டு வரப்பட்டனர். ஈற்றில் இலங்கையின் காலநிலை

அவர்களுக்கு ஒத்துவராததாலும் இங்கு அவர்களுக்கு வேலை செய்ய முடியாததாலும் கூலிகளின் பழக்க வழக்கங்களுடன் ஒத்து போக முடியாததாலும் கூலிகள் பேசிய தமிழை புரிந்து கொள்ள முடியாததாலும் அவர்கள் இங்கிலாந்துக்கே திரும்பி போக வேண்டி நேர்ந்தது. இச்சந்தர்ப்பத்தில்தான் நூல்கந்தரைத் தோட்ட ஜேம்ஸ் டெயிலர் “நோய்வாய்ப்பட்டு தூர இடங்களுக்கு தொழிலாளர்கள் அலைந்து திரிவதை விட தோட்டத்துக்கென டாக்டர்கள் நியமிப்பதை ஆதரித்து” கருத்து தெரிவித்தார்.

இலங்கைக்கு இந்தியர்கள் வரத் தொடங்கிய முதல் பத்தாண்டுகளில் அவர்களுக்குள் நேர்ந்த இறப்பு விகிதம் அளவுக்கதிகமானவை. இருந்தும் பிரயாணத்தின் போது நேரும் சிரமங்களையும் தோட்டத்தில் தொழில் செய்யும் இடங்களில் அனுபவிக்கும் கொடுமைகளையும் பொறுத்துக் கொண்டு லட்சக் கணக்கானவர்கள் இங்கு வந்தனர். பஞ்சம் நேர்ந்த போதுதான் அவர்கள் இங்கு வந்தார்கள் என்றில்லை. இந்தியாவில் பஞ்சம் இல்லாத போதும், இந்தியாவில் ரயில்வே, விவசாயம் என்ற துறைகளில் தொழிலாளருக்கு தேவைகள் நேர்ந்த பின்னாலும், அவர்களின் வருகை நீடித்தது. காரணம் இங்கிருந்த வாழ்க்கைத் தரம் இந்தியாவை விட வசீகரமானது. வாழும் குழுவும் மனதைக் கவர்ந்தது.

இங்கு வந்த இந்தியர்களில் சிலர் தங்கள் உழைக்கும் காலத்தில் காசு சேர்த்து 1860/70 காலப் பகுதியில் சிறு சிறு தோட்டங்களாக சுமார் நாற்பது தோட்டங்களை வாங்கி இருந்த தோட்டங்களும் லிட்டன் சாம்ராஜ்யமாக உருவாவதற்கும் இந்தியர்கள்தானே பயன்படுத்தப்பட்டனர்” என்று நூலின் கடைசியாக உள்ள ‘பின்னோக்கில்’ ஆசிரியர் கூறியிருப்பது சிந்தைக்கு விருந்தாகும்.

இலங்கை ரயில்வேக்கு தமிழர்கள் ஆற்றிய பணிகளைப் பற்றியும் இப்படித்தான் செவி வழிச் செய்தியாக பல கதைகள் கூறப்படுகின்றன. 1863இல் ரயில்வே பணிக்கென கல்கத்தாவிலிருந்து பயிற்றப்பட்ட பஞ்சாப் சீக்கியர்கள் ஐந்நூறு பேர் கொண்டு வரப்பட்டனர். இலங்கைக்கு வந்ததும் இலங்கையில் வேலை செய்வதற்கு அவர்கள் விருப்பப்படவில்லை. “நாங்கள் போர் வீரர்களாக வந்தோம். போரில் பணிபுரிவதற்கே விரும்புகிறோம். நாங்கள் இங்கிருக்க விரும்பவில்லை என்று கூறி அனைவரும் கல்கத்தாவுக்கே போய்விட்டனர்” என்றொழுதுகிறார் நிர்வாக எஞ்சினியராக இருந்த டபிள்யூ.டி.டொய்ன். தோட்டங்களுக்கு வந்த தமிழர்களை வைத்து ரயில்வே பணியை முன்னெடுத்தார். அப்போது சேர் சார்லஸ் மெக்கார்தி கவர்னராக இலங்கையில் இருந்துள்ளார்.

1861 இல் தான் மெக்கார்தி காலத்தில் மன்னாரிலிருந்து நனுஷ்கோடிக்கு இந்திய கூலிகள் கொண்டு வர ‘பரிசல் துறை’ ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதற்கென மூன்று கப்பல்கள் வாங்கப்பட்டன. முதலிரண்டும் முதந்தரமான கப்பல்கள். மூன்றாவது தரம் உயர்த்தப்பட்ட கப்பல். அதாவது தரமில்லாத கப்பல். அதுதான் டொனாவன் மாலரிஜ் தன் புத்தகத்தில் குறிப்பிட்டுள்ள ‘ஆதிலெச்சுமி’ கப்பல் இது பற்றிய குறிப்புகள் மெக்கார்தி எழுதிய கடிதங்களிலிருந்து பெறப்பட்டன.

இந்தியாவிலிருந்து இலங்கைக்கு வந்த ‘கூலி’களை, நடு வழியில் வழிமறித்து ‘பிய்த்தெடுத்து’ தாமே கொண்டு வந்ததாக தோட்டங்களுக்குச் சென்று பதிய வைக்கும் முயற்சிகளும் நடந்துள்ளன. அவர்களின் வேலை நேரம் காலை ஆறு மணியிலிருந்து மாலை ஆறு மணிவரை என்பது இலங்கையில் ஒத்துக் கொள்ளப்பட்டிருந்தது. குறிப்பாக அவர்கள் முப்பது நாளும் வேலைக்கு வந்தால் ஞாயிற்றுக்கிழமைக்கு மேலதிகமாக பணம் கொடுபட்டது. ஒரு நாள் குறைந்தாலும் ஞாயிற்றுக்கிழமைக்கும் மற்ற நாட்களைப் போலவே சம்பளம் கணக்கிடப்பட்டது என்கிறார். ஆக 1847 லேயே இன்றிருக்கும் வேலைக்கு வரும் நாட்கள் விகிதத்திலேயே அவர்களின் சம்பளம் நிர்ணயிக்கப்பட்டது என்று பார்க்கையில் 163 வருடங்களுக்குப் பிறகும் அதே நிலைமையில் தானே இம்மக்களின் சம்பளம் நிர்ணயமாகிறது என்பது கவலை தரும் ஒன்றுதான்.

முத்திரை வெளியிடப்பட்ட மலையக தலைவர்கள்.

ஆர்.மகேஸ்வரன்

உலக நாடுகளில் முத்திரைகள் அந்தந்த நாடுகளினது சிறந்த தலைவர்கள், சுதந்திர வீரர்கள், மறைந்த தலைவர்களின் ஞாபகமாக அவர்களை கௌரவிப்பதற்காக வெளியிடப்படுகின்றன. அந்த வகையில் இலங்கையும் சுதந்திரம் அடைந்த நாள் முதல் அஞ்சல் திணைக்களம் மூலமாக முத்திரைத் தலைகள், தபால் உறைகள் மற்றும், அஞ்சல் அட்டைகளை வெளியிட்டு வருகின்றது. இலங்கையிலும் பிரதமராக இருந்தவர்கள், தேசிய வீரர்கள், அறிஞர்கள் ஆகியோருக்கு முத்திரைகள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

தமிழரை பொருத்தவரை ஆறுமுகநாவலர் (1971), ஆனந்த குமாரசாமி (1941), சேர்.பொன். அருணாசலம் (1977), சி.டபிள்யு. தாமோதரம்பிள்ளை (1983), வைத்திலிங்கம் துரைசாமி, கண்டியில் மேயராக இருந்த தமிழர் கேட் முதலியார் கனகநாயகம், புலவர்மணி எ.பெரியதம்பிபிள்ளை, ஐ.எக்ஸ். பெரேரா, பெரி.சுந்தரம், தேசிகன் ராமானுஜம், செளமிய மூர்த்தி தொண்டமான் ஆகியோர் உட்பட மேலும் பலருக்கு முத்திரைத் தலைகள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

இதில் மலையக தமிழர்கள் என கூறப்படும் இந்திய வம்சாவளி தமிழர்கள் நான்கு பேருக்கு முத்திரை தலைகள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இதில் இக்னேஸியஸ் சேவியர் பெரேரா (1988) பெரி.சுந்தரம் (1992), செளமியமூர்த்தி தொண்டமான் (1999), கே.ராமானுஜம் (2000) ஆகியோருக்கு முத்திரை வெளியிடப்பட்டதுடன், கே. ராமானுஜத்திற்கு தபால் உறையும் (2007) வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

இவைத்தவிர மலையகத்தில் தேயிலை கொழுந்து பறிக்கும் காட்சி (1936), (1964), தேயிலைப் பயிர்செய்கைக்கு நூற்றாண்டைக் குறிக்குமுகமாக நான்கு முத்திரைகள் (1967), தேயிலைப் பெட்டி, கொழுந்து பறிக்கும் பெண், தேனீர் கோப்பை, றப்பர் பால் வெட்டும் காட்சி போன்றவையும் முத்திரைகளாக வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் ஒரு பதிவுக்காக முத்திரை வெளியிடப்பட்டுக் கௌரவிக்கப்பட்ட இந்திய வம்சாவளி மலையக தமிழர்கள் பற்றிய ஆவணமாகவே இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

ஐ.எக்ஸ்.பெரேரா

575

1988ம் ஆண்டு ஏப்ரல் 26ம் திகதி தூத்துக்குடியில் பிறந்த இக்னேஸியஸ் சேவியர் பெரேரா என்பவர் தோட்ட தொழிலாளர்களதும், இந்திய வம்சாவளிகளினதும் நன்மைக்காக அயராது பாடுபட்டவர். இவரை "திவான் பகதூர்" என்றே அழைத்தனர். திவான் பகதூர் ஐ.எக்ஸ். பெரேரா 1931ம் ஆண்டு ஏற்படுத்தப்பட்ட அரசாங்க சபையில் இந்தியத் தமிழ் மக்களின் பிரதிநிதியாக நியமனம் பெற்றவர். 1947ம் ஆண்டு வரை இந்த நியமன அங்கத்தவர் பதவியில் இருந்ததோடு அமைச்சராகவும் இருந்துள்ளார். இவர் செய்த சேவைக்காக 1988ம் ஆண்டு

ஏப்ரல் 26ம் திகதி இவரது நூற்றாண்டில் இவருக்கு இலங்கை அரசு முத்திரைத் தலை வெளியிட்டுள்ளது.

ஐ.எக்ஸ்.பெரேராவின் பெற்றோர் கொழும்பில் வர்த்தகத் துறையில் ஈடுபட்டிருந்தனர். இதனால் கொழும்பில் கல்வி கற்றவர். இவரது தந்தையின் மறைவால் பதினெட்டு வயதில் வர்த்தக நிலையங்களை நிர்வகிக்கத் தொடங்கினார். புகழ் பெற்ற வர்த்தகரானார். இந்திய சமூக வளர்ச்சியில் அக்கறையுடன் செயற்பட்டார்.

கொழும்பில் வாழும் பரத குலத்தவர்களுக்காக பரத குல சங்கத்தினை ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் மாணவர்களின் கல்விக்கு உதவியதோடு, அச்சமுகம் பற்றி அக்கறை செலுத்தினார். ஏழைச் சிறுவர்களுக்காக அநாதை இல்லத்தினை நிறுவினார். தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் அவல நிலை கண்டு அவர்களுக்குச் சேவை செய்ய முன்வந்ததுடன், அரசியலிலும் ஈடுபட்டார். இதன் காரணமாக இலங்கையில் இந்தியர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட சட்டசபை ஆசனத்திற்காக போட்டியிட்டார். இந்த ஆசனம் அவருக்குக் கிடைத்தது.

சோல்பரி ஆணைக்குழு அறிக்கையினை இவர் எதிர்த்தார். இந்திய பாகிஸ்தான் பிரஜா உரிமைச் சட்டத்தினை இந்தியர்கள் எதிர்த்த போது இவர் ஆதரித்துள்ளார்.

இவருக்காக ரூபா 5.75 முத்திரை வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

பெரி.சுந்தரம்

கண்டி மாவட்டத்தில் நெல்லிமலைத் தோட்டத்தில் அவரது பாட்டனாரால் நடத்தப்பட்ட திண்ணைப் பள்ளியில் ஆரம்பக் கல்வி கற்றார். இவரது நூற்றாண்டு வருடமான 1992ல் இவருக்கு முத்திரை வெளியிடப்பட்டது.

பெரி.சுந்தரம் 14ம் வயதில் கண்டி திரித்துவக் கல்லூரியில் சேர்க்கப்பட்டார். இறுதியில் புனித தோமஸ் கல்லூரியில் கல்வி கற்று சட்டக் கல்லூரியில் சேர்ந்தார். இலண்டன் கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகத்தின் எமானுவேல் கல்லூரியிலும், கிறேஸ் இன் சட்டக் கல்லூரியிலும் சட்டப்படிப்பினைக் கற்றார். 1912ம் ஆண்டு இலண்டன் சென்ற அவர் 1915ல் சட்டக் கல்வியில் சித்தி பெற்றார். கல்வி கற்கும் போது கேம்பிரிட்ஜ் இந்திய மாணவர் சங்கம், இலங்கை மாணவர் சங்கம் ஆகியவற்றின் தலைவராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

இம்மானுவேல் கல்லூரி சட்டக்கழகத்தில் உபதலைவராகவும் தெரிவு செய்யப்பட்டார். அக்காலத்தில் இலண்டனில் மகாத்மா காந்தியைச் சந்தித்து இலங்கை தோட்ட மக்கள் படும் துயரம் பற்றி விளக்கினார். மகாத்மாவின் ஆலோசனைக்கமைய இந்திய மக்களது நல்வாழ்வுக்காக, விடுதலைக்காக பாடுபட்டார்.

பெரி. சுந்தரம் இலங்கை வரலாற்றில் ஒரு சுதந்திர வீரர். 1916ம் ஆண்டு இலண்டனில் இருந்து திரும்பியது தொடக்கம் சுதந்திர போராட்டங்களில் ஈடுபட்டார். இந்திய வம்சாவளி மக்களின் குடியுரிமைப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட இவர் இலங்கை தேசிய காங்கிரஸ் அங்கத்தவரானார். இவர் இலங்கை தேசிய காங்கிரஸ் ஸ்தாபகர்களில் ஒருவர். அதன்பின் இலங்கை தொழிலாளர் சேமநல சங்கத்தை ஸ்தாபித்து அதன் செயலாளரானார்.

திவான் பகதூர் ஐ.எக்ஸ். பெரேரா தலைவராகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட இந்திய மத்திய சங்க ஸ்தாபகர்களில் ஒருவராகப் பெரி.சுந்தரம் விளங்கினார். மலையக தோட்டங்களிலிருந்த படித்த வாலிபர்களை ஒன்று சேர்த்தார். முதலாவது அரசாங்க சபைத் தேர்தலில் பெரி.சுந்தரம் அட்டன் தொகுதியில் போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்றார். அதன்பின் கைத்தொழில் அமைச்சராக நியமிக்கப்பட்டார். பல தொழிலாளர் நலச் சட்டங்களை கொண்டு வந்தார். இந்தியாவுக்குச் சென்ற முதலாவது வர்த்தகத் தூதுக் குழுவுக்கு அமைச்சராகத் தலைமை தாங்கினார். இவர் 1956ம் ஆண்டு காலமானார்.

இலங்கை இந்தியக் காங்கிரஸ் அமைக்கப்பட்ட காலத்தில் இரண்டு தடவைகள் காங்கிரஸ் தலைவராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். இவரை அரசாங்கம் தேசிய வீரராக ஏற்றுள்ளதோடு, இவரது நூறாவது பிறந்த நாளன்று முத்திரைத் தலை வெளியிட்டது. இவரது மகன் ஜெயா.பெரி.சுந்தரம் பிற்காலத்தில் இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸில் உபதலைவராகப் பதவி வகித்தார். பெரி.சுந்தரத்திற்காக ரூபா 1.00 பெறுமதியான முத்திரை வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

சௌமிய மூர்த்தி தொண்டமான்

இலங்கை அரசாங்க அமைச்சரவையில் நீண்டகாலமாக அமைச்சராகவும், இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸ் தலைவராகவும் இருந்த சௌமிய மூர்த்தி தொண்டமான் 30.10.1999 காலமானார். அவரது முதலாவது சிரார்த்த தினத்தன்று 30.10.2000 ஆம் ஆண்டு 3.50 தபால் தலை முத்திரை வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

அவரது இரண்டாவது சிரார்த்தத்தினத்தில் பழைய நாடாளுமன்றக் கட்டிடத்தில் அவரது வெண்கலச்சிலை திறந்து வைக்கப்பட்டது. இந்தப் பாராளுமன்ற கட்டிடத்தில் தேசபிதா டி.எஸ்.சேனாநாயக்க, ட்.லி சேனாநாயக்க, சேர்.பொன் இராமநாதன், சேர்.பொன் அருணாசலம், சேர்.பாரன்.ஜயதிலக்க ஆகியோரது சிலைகளோடு மலையக இந்திய வம்சாவளியான சௌமிய மூர்த்தி தொண்டமானுடைய சிலையும் உள்ளது.

சௌமியமூர்த்தி தொண்டமான் கருப்பையாபிள்ளைக்கும் சித்தம்மைக்கும் மகனாக 30.08.1913ம் ஆண்டு பிறந்தவர். கருப்பையா பிள்ளைக்கும், அவரது அண்ணன் வைத்திலிங்கம் பிள்ளையின் வாரிசான வெள்ளைச்சாமிக்கும் பாகப்பிரிவினை ஏற்பட்ட போது ரம்பொடை தேயிலை தோட்டத்தில் மேரில் ஹில் தோட்டம் வெள்ளைச்சாமிக்கும் வெவண்டன் தோட்டம் கருப்பையாபிள்ளைக்கும் சொந்தமாகியது. இந்த வெவண்டன் தோட்ட வாரிசாகவே தொண்டமான் விளங்கினார். இவரது சொந்த ஊர் தமிழ் நாட்டிலுள்ள இராமநாதபுரம் ஆகும். முதலில் மூலாபூதாரில் கல்வி கற்றார். பின்னர் இங்கு தோட்டப் பாடசாலையில் கல்வியை ஆரம்பித்து பின்னர் கம்பளை புனித ஆண்ட்ரூஸ் கல்லூரியில் கற்றார்.

1932ம் ஆண்டு 19 வயதில் கோதையம்மாளைத் திருமணம் செய்து கொண்டார். 1939ம் ஆண்டு ஜவ்ஹர்லால் நேரு இலங்கைக்கு விஜயம் செய்து இலங்கையிலிருந்து இந்தியர்களின் சங்கங்களை ஒன்று சேர்த்து இலங்கை இந்திய காங்கிரஸ் என்ற அமைப்பினை ஏற்படுத்தினார். இதன் முதல் தலைவராக வி.ஆர்.எம்.வி.ஏ.லக்ஷ்மணன் செட்டியார் தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

இச்சங்கத்தின் கம்பளை மாவட்டத் தலைவராக சௌமிய மூர்த்தி தொண்டமான் தெரிவு செய்யப்பட்டார். கம்பளையிலேயே இச்சங்கத்தின் முதலாவது மாநாடு 1940ல் நடைபெற்றது. இந்த ஏற்பாட்டுக் குழுவில் கே. இராஜலிங்கம், எஸ்.சொக்கலிங்கம், டி.ராமானுஜம், எஸ்.சோமசுந்தரம், ஜி.சாம்சன், வி.சாத்தப்ப செட்டியார், ஜே.சாமுவேல், வி.அண்ணாமலை ஆகியோரும் இருந்தனர். அதன்பின் புளத்கோஹபிட்டி நேவ்ஸ்மேரி தோட்டத்திலிருந்து (உருளைவள்ளி) 363 பேர் வெளியேற வேண்டும் என்ற கேகாலை நீதிமன்றத் தீர்ப்பில் ஒரு தொழிலாளிக்கு ரூபா 1000 தண்டப் பணமும், அத்துடன் மூன்று மாத சிறை எனத் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டபோது சொந்தத் தோட்டத்தினை அடகு வைத்து இந்த தொழிலாளர்களை பிணை எடுத்ததன் மூலம் தொண்டமான் தொழிலாளிகளுக்காக போராடத் தொடங்கினார்.

1947ல் நுவரெலியா தொகுதி உறுப்பினராகப் பாராளுமன்றம் சென்றார். அப்போது இலங்கை இந்திய காங்கிரஸ் சார்பாக பாராளுமன்றம் சென்ற 7 பேருக்கு தலைவராக இவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். மஸ்கெலியா தொகுதி ஜோர்ஜ் ஆர். மேத்தா, நாவலப்பிட்டிய தொகுதி கே.இராஜலிங்கம், கொட்டகலை தொகுதி கே.குமாரவேல், தலவாக்கலை தொகுதி சி.வி வேலுப்பிள்ளை, பதுளை தொகுதி எஸ்.எம்.சுப்பையா அளுந்நுவர தொகுதி டி.ராமானுஜம் ஆகியோரே அந்த ஏழு பேராவர்.

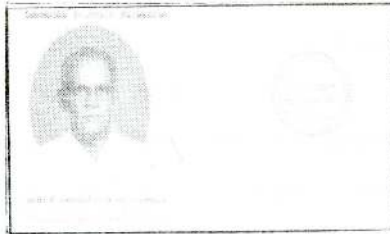
1947ம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட பிரஜா உரிமைச் சட்டம் மூலம் இந்திய வம்சாவளியினர் குடியரிமை இழந்தனர். இதன்மூலம் பிற்காலத்தில் பாராளுமன்ற தேர்தலில் தமிழ்ப் பிரதிநிதிகளை தெரிவு செய்ய முடியவில்லை. இதற்காக 1988ம் ஆண்டுவரை போராட்டங்கள் பல நடத்தப்பட்டன. இதன் பின் 1977ல் நுவரெலிய மஸ்கெலிய தொகுதியில் பிரதிநிதியாக தொண்டமான் மீண்டும் தேர்தலில் வெற்றி பெற்று அமைச்சரானார். இதற்கு முன் 1960ம் ஆண்டு ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்கவின் சுதந்திரகட்சி ஆட்சியின்போது நியமன அங்கத்தவராகப்

பாராளுமன்றம் சென்றார். 1964ல் சிறிமா-சாஸ்திரி ஒப்பந்தத்தின் போது அப்பதவியிலிருந்து விலகினார். சிறிமா-சாஸ்திரி பிரஜா உரிமை ஒப்பந்தம் 1964 அக்டோபர் 30ம் திகதி கைசாத்திடப்பட்டது.

அதன்பின் 1965ம் ஆண்டு ஐ.தே.க. ஆட்சியின் போது 1970 வரை பாராளுமன்ற நியமன உறுப்பினராகப் பதவி வகித்தார். அப்போது ட்லி சேனநாயக்கா பிரதமராக இருந்தார். இ.தொ.கா சார்பாக இருவர் நியமனம் பெற்றனர். இவருடன் நியமனம் பெற்ற மற்றவர் வீ.அண்ணாமலை என்பவராவார். செனட்சபையில் எஸ்.நடேசன், ஆர் ஜேசுதாஸன் ஆகியோரும் நியமனம் பெற்றனர். 1977ல் வெற்றி பெற்ற பின் 1978 முதல் கிராமிய கைத்தொழில் அபிவிருத்தி அமைச்சராக தொண்டமான் ஜனாதிபதி ஜே.ஆர். ஜயவர்தனவினால் நியமிக்கப்பட்டார். மலையக வரலாற்றில் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் பல போராட்டங்களுக்கு தலைமை தாங்கியவர் இ.தொ.கா வை 50 வருடத்திற்கு மேல் தலைமை தாங்கி நடாத்திச் சென்றதோடு இ.தொ.கா சார்பாக பல பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், மாகாணசபை உறுப்பினர்களை உருவாக்கினார். பல்வேறு தொழிலாளர் மாநாடுகளை நடத்தியதோடு, சர்வதேச தொழிலாளர் மாநாடுகளில் பங்கு பற்றியுள்ளார். 1978 தொடக்கம் மாறி மாறி வந்த அரசாங்கங்களில் அமைச்சராக பதவி வகித்தவர். அவரது மகன் கருப்பையா இராமநாதன் மத்திய மாகாண அமைச்சராக இருந்தார். பேரன் ஆறுமுகன் தொண்டமான் 1994 முதல் பாராளுமன்ற உறுப்பினராகவும் 2000ஆம் ஆண்டு முதல் அமைச்சராகவும் உள்ளார். மற்றொரு பேரன் செந்தில் தொண்டமான் ஊவா மாகாண சபை அமைச்சராகவுள்ளார்.

அமைச்சர் தொண்டமான் மலையக இந்திய வம்சாவளி மக்கள் தொடர்பாக பேரம் பேசும் சக்தியை கொண்டிருந்தார். இதற்கு காரணம் உலகில் பெரிய தொழிற்சங்கமான இ.தொ.கா வின் தலைவராக இருந்தமையேயாகும். ஆட்சியை நிர்ணயிக்கும் சக்தியை கொண்டிருந்ததால் இவரை “கிங் மேக்கர்” என்றே சிங்களப் பத்திரிகைகள் வர்ணித்தன. இவர் இலங்கைக்கும் இந்தியாவிற்கும் ஒரு பாலமாக செயற்பட்டவர்.

தேசீகர் ராமானுஜம்

1947 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற இலங்கையின் முதலாவது பாராளுமன்ற தேர்தலில் அளுத்துவர தொகுதியில் வெற்றி பெற்று பாராளுமன்ற உறுப்பினரான இராமானுஜத்தினைக் கௌரவிக்கும் முகமாக 2000ம் ஆண்டு நவம்பர் 11ம் திகதி 3.50 சத முத்திரை வெளியிடப்பட்டது. இவர் 1907ம் ஆண்டு ஜூலை 17ம் திகதி பிறந்தவர். இவரது நூற்றாண்டு தினத்தன்று 2007ல் இவரை கௌரவிக்குமுகமாக தபால் உறையும் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

இராமானுஜம் 'தேசபக்தன்' பத்திரிகை ஆசிரியராகவே 1931ஆம் ஆண்டு இந்தியாவிலிருந்து இலங்கை வந்துள்ளார். கண்டி தர்மராஜா கல்லூரியில் தமிழ் ஆசிரியராகவும், நீதிமன்ற மொழி பெயர்ப்பாளராகவும் கடமையாற்றியுள்ளார். 1940ல் கண்டி நகரசுத்தி தொழிலாளர்களை ஒன்றுதிரட்டி ஒரு சங்கத்தினை அமைத்து அதன் தலைவராகவும் செயற்பட்டுள்ளார். இக்காலத்தில் ஜனநேசன் என்ற வாரப்பத்திரிகை ஒன்றினையும் நடாத்தியுள்ளார். இந்தியாவில் நாகப்பட்டினம் இராமநாதபுரம் என்ற கிராமத்தில் கிருஷ்ண தேசிகருக்கும் லட்சுமி அம்மாவுக்கும் பிறந்த இவர் டாட்டா அச்சக பகுதி நேர ஊழியராக பணியாற்றிய காலத்தில் 'நவசக்தி' பத்திரிகைக்குக் கட்டுரை எழுதுவது, ஆங்கில கட்டுரைகளை மொழிபெயர்ப்பு செய்தது இவருக்கு பத்திரிகை துறை அனுபவத்தினைக் கொடுத்தது.

1943ல் இவர் முதன் முதல் ஆசிரியர் நூலாஹம் பதிப்பகம் அடிகிரிய பகுதியில் போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்று

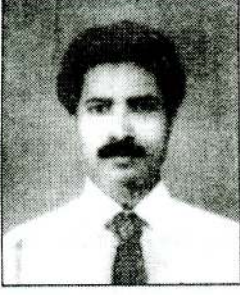
கண்டி மாநகர சபை உறுப்பினரானார். பாராளுமன்றத்திலும், மாநகரசபையிலும் அங்கத்தவரான இராமானுஜம் 1956ல் கண்டி மாநகர சபை துணை மேயராகவும் இருந்துள்ளார்.

கண்டி மாவட்டத்தில் தோட்டத் தொழிலாளர்களை இலங்கை இந்திய காங்கிரஸ் நிறுவனத்தில் இணைக்க அரும்பாடுபட்டார். கண்டியில் நிர்ந்தரமாக வாழ ஆரம்பித்த இவர் சரோஜினி அம்மையாரைத் திருமணம் முடித்தார். அவர் ஒரு வைத்தியர் என்பதால் மக்களுக்கு சேவை செய்ய மேலும் வாய்ப்பு அதிகமாயிற்று.

1958இல் இ.தொ.கா மத்திய நிர்வாக குழுவில் அரசியல் செயலாளராகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட இவர் ஜெனீவாவில் நடைபெற்ற ஐ.நா.ச சர்வதேச தொழிலாளர் நிறுவன மாநாட்டில் இ.தொ.கா சார்பாக கலந்து கொண்டார். இ.தொ.கா வெளியீடான 'காங்கிரஸ்' பத்திரிகையினை ஆரம்பித்ததும் தேசிகள் இராமானுஜம் அவர்களேயாவார்.

1958இல் 'யுனெஸ்கோ' திட்டத்தின் கீழ் தூரக்கிழக்காசிய நாடுகளின் தொழிலாளர் மாநாட்டிற்கு இ.தொ.கா தூதுக்குழுத் தலைவராகப் பயணம் செய்தார். 1960ல் பிரிட்டனுக்கும், சுவீடனுக்கும் சென்று தங்கி தொழிலாளர் கல்விநிலை பற்றி ஆராய்ந்துள்ளார். பல்வேறு நாடுகளில் நடைபெற்ற தொழிலாளர் சார்பான கருத்தரங்குகளுக்குச் சென்றார். 1962ம் ஆண்டு சர்வதேச தொழிற்சங்க சம்மேளனத்தின் பிரதிநிதியாக தேசிகள் இராமானுஜம் தெரிவு செய்யப்பட்டு எதியோப்பியா, மொறிசியஸ் நாடுகளின் தொழிற்சங்க வளர்ச்சிக்காக அவரை கடமையாற்ற நியமித்தது. ஆசிய பிராந்தியப் பிரதிநிதியாக சிங்கப்பூரில் பணியாற்றியபோது 4.6.1968இல் சிங்கப்பூரில் காலமானார். இவர் வாழ்ந்தபோது கண்டி இல்லம் பின்னர் இ.தொ.கா காரியாலயமாகியது. இவர் மலையாளத்தில் வாழ்ந்த கண்டி நகர சுத்தித் தொழிலாள மக்களுக்குப் பெருந் தொண்டாற்றியவர். இவருக்கு ஜெயபிரகாஷ், அருணா, பிரதாப், மோகன் என்ற நான்கு மகன்மார்கள் உள்ளனர். இவர்களுள் பிரதாப் இராமானுஜம் சிரேஸ்ட நிர்வாக சேவையாளராக, பல்வேறு அமைச்சர்களின் செயலாளராக கடமையாற்றி ஓய்வு பெற்றுள்ளார்.

முடிவுரையாக மலையகத் தமிழர் யார் யாருக்கு முத்திரை தலை வெளியிடப்பட்டுள்ளது என்பது வெளிக் கொண்டு வரப்பட வேண்டும் என்பதற்காகவும், மற்றைய மலையகத் தமிழர்களுக்கு முத்திரை வெளியிட ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காகவுமே இக்கட்டுரை எழுதப்பட்டது. எதிர்காலத்தில் இன்னும் பலருக்கு முத்திரை வெளியிடப்பட்டு அவர்கள் கௌரவிக்கப்பட வேண்டும்.

பெருந்தோட்ட வரலாற்றில் இருந்து :-

கொலராவால் இறந்துபோன முதல் கோப்பித்தோட்ட துரையும் ஆளுனர் ஹென்றி வார்ட்டும்

இரா. சடகோபன்

ஆரம்ப நாட்களில் கோப்பித்தோட்டத்திற்கு தொழிலாளர்கள் கூட்டம் கூட்டமாக வந்தனர். இவர்கள் ஒரே சாதியைச் சேர்ந்தவர்களாகவும், சொந்தக்காரர்களாகவும், அல்லது அண்டை அயலவர்களாகவும் இருந்தனர். இவர்கள் தமக்குள் எழும் பிரச்சினைகளையும், பிணக்குகளையும் தீர்த்துக்கொள்ளும் பொருட்டு ஒரு தலைவரைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டனர். இத்தலைவர் ஜனநாயக முறையிலும், வயது, அனுபவம் என்பவற்றைக் கருத்திற்கொண்டும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

தொழில் தொடர்பில் எழும் பிரச்சினைகளின்போது தோட்டத்துரையுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்துபவரும் இவராக இருந்தார். இவ்விதம் தலைவராக செயற்படுவதற்கு இவருக்கு சிறு கொடுப்பனவு வழங்கப்பட்டது. இதனைத் தவிர சிறு தோட்டங்களில் இத்தகைய தலைவர்கள் கங்காணி வேலையும் செய்தனர்.

'பெரிய தோட்டங்களில் பெரியாங்காணி' (பெரிய கங்காணி) என்பவரும் அவருக்குக் கீழ் பல சின்னக் கங்காணிகளும் வேலை பார்த்தனர்.

இலங்கையின் முதலாவது தொகை தொழிலாளரை ஒப்பந்தத்தின் மூலம் முகவர் ஒருவரை தென்னிந்தியாவுக்கு அனுப்பி அழைத்து வந்த காரியம் இலங்கையின் முதலாவது கோப்பித் தோட்டச் சொந்தக்காரரான ஹென்றி பேர்ட் (Hendry Bird) (1823) என்பவரால் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இவர் தனது சின்னப்பட்டிய தோட்டத்தில் வேலை பார்த்த கண்டக்டரிடம் ஒரு தொகை தொழிலாளரைப் பெற பணித்தபோது அவர் திருகோணமலைக்குச் சென்று தனது தமிழ் நண்பர் ஒருவரை அணுகி அவரை தென்னிந்தியாவுக்கு அனுப்பிவைத்தார். அந்த நண்பர் தென்னிந்தியாவிலிருந்து முதல் தடவையாக 14 பேரை கோப்பித் தோட்டத்தில் வேலை செய்ய அழைத்து வந்தார் என இலங்கை துரைமார் சங்கத்தின் (Planters Association) வரலாற்றுப் பதிவேட்டில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஹென்றி பேர்ட் பின்னர் 1829ஆம் ஆண்டு கண்டியில் வைத்து கொலராவால் பிடிக்கப்பட்டு இறந்து போனார். ஹென்றி பேர்ட் பிரிட்டிஷ் அரசாங்க இராணுவத்தில் உதவி ஆணையாளர் நாயகமாகவும் கடமை புரிந்தார். இவர் இறந்ததும் இவரது புதல்வர் ஹென்றி சி.பேர்ட் தனது தந்தையின் தோட்டத்தை பொறுப்பேற்று நடத்தினார். இவரும் இராணுவத்தில் அதிகாரியாகக் (Colonial) கடமையாற்றியவரே.

கோப்பித் தோட்டங்களின் தொடர்ச்சியான அதிகரிப்புடன் தொழிலாளர்களின் தேவை மிக அதிகரித்தது. தொழிலாளர்களை பெற்றுக்கொள்ள தோட்டத்துரைமார்கள் கங்காணிகளுடன் போட்டா போட்டி போட வேண்டியிருந்தது. ஆரம்பத்தில் 1 ரூபா 2 ரூபாவாக இருந்த ஒரு தொழிலாளிக்கான முற்பணம் 9 ரூபா 10 ரூபா என அதிகரித்தது.

எழுத்தாளரும் தோட்டத்துரையுமான பி.டி.மில்லி, "தொழிலாளர் தேடும் படலம்" தொடரில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

அநேகமாக, கம்பளைக்கப்பால் வட்டபாகை கணவாயில் வேட்டைத் தொப்பி தலையிலும், அட்டை கடிக்காத கவச பாதணியை காலிலும் அணிந்த தனித்த பிரமச்சாரி துரைமார்கள் ஒரு வராகவோ, சிலருடன் இணைந்தோ கண்டியை நோக்கி நொந்துபோன முகத்துடன் போவார்கள். அவர்களின் அந்த பிரயாணத்துக்கு இரண்டு காரணிகள் மட்டுமே இருக்கும். ஒன்று நிதி தேடுவது. மற்றது தொழிலாளரைப் பெற்றுக்கொள்வது.

தொழிலாளியை தேடிச் சென்ற பயணம் உல்லாச பயணமாகவே முடிந்தது

கோப்பிப் பெருந்தோட்டங்கள் பெருகப் பெருக துரைமார்கள் மேலும் மேலும் தொழிலாளர்களை தேடி அலைந்து துன்பப்பட்டனர். என்னதான் விளைச்சல் அதிகரித்தாலும் அறுவடை செய்ய தொழிலாளர் பற்றாக்குறையால் பெருந்தொகையான கோப்பி மரத்தில் பழுத்து வீணாகிப்போயின. தமக்கு போதுமான தொழிலாளரைப் பெற்றுத் தராமையால் தோட்டத்துரைமார் அரசாங்கத்தின் மீது தொடர்ந்து குற்றம் சுமத்தினர்.

1856ஆம் ஆண்டு ..... கெல்வின் தோட்ட உரிமையாளரான ஹியூ மெக்லீன்ன் (Hugh mechlenan) என்பவர் துரைமார் சங்கத்தினர் தொழிலாளரைப் பெற்றுக்கொடுக்க ஒரு முகவர் நிலையத்தை அமைக்க வேண்டுமென்றும் தான் அதற்கு உதவுவதாகவும் விதந்துரை செய்தார். அதன் கிளைக் காரியாலயம் இந்தியாவின் மண்டபம் பிரதேசத்தில் அமைக்கப்பட்டு அங்கு ஒரு பிரதிநிதியை நிரந்தரமாக நிறுத்த வேண்டுமென்றும் அவர் கோரிக்கை விடுத்தார். அதன் பிரகாரம் தொழிலாளர் தேவைப்படும் தோட்டத்துரைமார்கள் தமது தேவை குறித்து துரைமார் சங்கத்துக்கு அறிவித்து உரிய செலவுத் தொகையை செலுத்தினால் அவர்கள் மண்டபத்தில் இருக்கும் தமது பிரதிநிதி வாயிலாக தொழிலாளர்களை பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்பது அவரது கருத்தாக இருந்தது. எனினும் இத்திட்டத்தினை துரைமார் சங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

இதேபோல் 1864ஆம் ஆண்டு மே மாதம் டிம்புல்ல சென் கியார் தோட்ட உரிமையாளர் பெட்ரிக் ரயான் (Petric ryan) என்பவர் கூலித் தொழிலாளர் புலம்பெயர்வுக்கான அமைப்பு ஒன்றை ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் இந்த விவகாரத்தைக் கையாளலாம் என்றும் கூறி இவ்வமைப்பு எவ்வாறு செயற்படவேண்டும் என்பதற்கான திட்டவரையையும் முன்வைத்தார். இத்திட்டத்தையும் துரைமார் சங்கம் நிராகரித்தது.

தொடர்ந்தும் தோட்டத்துரைமார் தாமாகவே தென்னிந்திய பிரதேசங்களுக்கு சென்று தொழிலாளரைத் திரட்ட முற்பட்டபோதும் அவர்கள் தென்னிந்தியாவில் அந்நியராகக் கருதப்பட்டதால் அவர்களின் பிரயாணம் வெறுமனே உல்லாசப் பிரயாணமாகவே அமைந்ததென டைம்ஸ் ஒப் சிலோன் பத்திரிகை செய்தி வெளியிட்டிருந்தது. 1864ஆம் ஆண்டு இது தொடர்பில் விபரங்களைத் திரட்ட சிரேஷ்ட தோட்டத் துரைமார்களில் ஒருவரான டபிள்யூ.ஏ.ஸ்வான் (W.A.Swan) தென்னிந்தியாவுக்கு புறப்பட்டுச் சென்றார். இவரின் விசாரிப்பின்படி இலங்கை கோப்பித்தோட்டங்களில் இருக்கும் வேலை வாய்ப்புத் தொடர்பில் அங்குள்ளவர்களுக்கு போதுமான விபரங்கள் தெரிந்திருக்கவில்லையென்றும் அவர்கள் இங்கு வர அச்சங்கொண்டுள்ளனர் என்றும் தெரிவித்தார்.

இந்த நிலைமை உக்கிரமடைந்தபோது இடைத்தரகர்களாக இருந்த கங்காணிகள் துரைமாரை நன்கு சுரண்டப் பழகிக்கொண்டனர். இவர்கள் தொழிலாளர்களைப் பெற்றுத் தருவதாகக் கூறி துரைமாரிடம் இருந்து ஒன்றுக்கு மூன்றாக பணம் வசூலித்தனர். இதற்கு துரைமார்கள் மத்தியில் நிலவிய தொழில் போட்டியும் ஒரு காரணமாகும். இது தொடர்பில் 1865ஆம் ஆண்டு நடந்த ஒரு கூட்டத்தில் துரைமார் சங்கம் துரைமார்களுக்கு ஒரு சுற்றறிக்கையை வழங்கியது. அதில் அதிகபட்சம் தொழிலாளி ஒருவருக்கு தலைக்கு 10 சில்லிகளுக்கு மீடல் கொடுக்க வேண்டாமென்றும் கங்காணிகளிடமிருந்து தகுந்த உத்தரவாதம் பெற்றுக்கொள்ளும்படியும் அறிவுறுத்தியது.

இவ்விதம் துரைமாரிடம் இருந்து பெற்ற பணத்தை இந்த நோக்கத்திற்காக அல்லாமல் தமது சொந்த தேவைகளுக்கே செலவிடுகின்றனர் என்றும் அல்லது ராமன் செட்டியாரிடம் இருந்து பெற்ற கடனை அடைக்க செலவிடுகின்றனர் என்றும் டபிள்யூ.டி.கிபொன் (W.D.Gibon) என்ற துரை கருத்துத் தெரிவித்துள்ளார்.

ஹென்றி லார்ட்டின் மரணம் கோப்பிச் செய்கைக்கு ஒரு பேரிழப்பு

தோட்டத்துரைமார்கள் தொடர்ந்தும் தொழிலாளர் பற்றாக்குறை தொடர்பில் புகார் தெரிவித்தபோதும் அரசாங்கம் அது தொடர்பில் அக்கறை காட்டாதிருப்பது தொடர்பில் கவலை தெரிவித்தனர். தோட்டத்துரைமாரும்

கங்காணிகளும் தாமே தொழிலாளர்களைத் தேடித் தேடி மிகுந்த சிரமங்களுக்குள்ளானார்கள். மறுபுறத்தில் இரண்டு மூன்று தொழிலாளரின் வேலையை ஒரு தொழிலாளர் செய்யவேண்டியிருந்தது. அறுவடைக்காலத்தில் தொழிலாளர்கள் இரவுபகலாகக் கஸ்டப்பட்டனர். அவர்கள் உழைப்பைப் பெற்றுக்கொள்ள ஒரு பணத்துக்குப் பதில் இரண்டு பணம் கூலியாக வழங்கப்பட்டது.

இத்தகைய சந்தர்ப்பத்தில்தான் சேர் ஹென்றி வார்ட் (Sir Hendry ward - 1855-1860) கவர்னர் பதவியேற்று இலங்கைக்கு வந்தார். இவர் கோப்பித் தோட்டங்களில் நிலவும் தொழிலாளர் பற்றாக்குறையை உடனேயே புரிந்து கொண்டார். அத்துடன் கோப்பிப் போக்குவரத்தின் பொருட்டு பெருந்தெருக்கள் பரவலாக அமைக்கப்பட வேண்டியதன் அவசியத்தையும் உணர்ந்தார். அவர் கிராமமாக தொழிலாளர்களை தென்னிந்தியாவில் இருந்து அழைத்து வரவும் அவர்களை கோப்பித் தோட்டங்களுக்கு மட்டுமல்லாது பெருந்தெருக்கள் அமைக்கவும் ரெயில்வே மற்றும் பொது வேலைகளுக்குப் பயன்படுத்தவும் திட்டமிட்டார். அதன் மூலம் இலங்கையின் முதல் புகையிரதப் போக்குவரத்தை ஆரம்பித்தவர் என்ற பெருமையையும் பெறுகின்றார்.

இலங்கையின் முதல் ரயில் பாதையான கொழும்பு-கண்டி பாதையை அமைப்பதற்கென லண்டனைச் சேர்ந்த தனியார் நிறுவனமான பெவியல் (Favieles) என்ற நிறுவனத்துடன் வார்ட் ஒரு ஒப்பந்தம் ஒன்றை செய்து கொண்டார். கோப்பிப் பயிர்ச்செய்கை புரேஸில் மற்றும் ஜாவா ஆகிய நாடுகளில் இருந்து பாரிய வர்த்தகப் போட்டியை எதிர்நோக்குவதால், இலங்கையை ஒரு கோப்பி ஏற்றுமதி நாடாக மாற்றவேண்டுமாயின் ரயில்வே போக்குவரத்து மிக அத்தியாவசியமானது என இவர் வாதிட்டார்.

மறுபுறத்தில் இந்தியாவில் இருந்து வரும் தொழிலாளரை வீதியபிவிருத்திக்குப் பயன்படுத்தினால் மேலும் தொழிலாளர் பற்றாக்குறை ஏற்படுமென்றும், அவர்களுக்கு அதிக கூலி கொடுக்க வேண்டிவரும் என்றும் தோட்டத்துரைமார் பயந்தனர். ஆனால் அப்படி நடக்காதென ஹென்றி வார்ட் உறுதியளித்ததுடன் இந்திய அரசாங்கத்துடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி ஆட்சேர்ப்பு நிறுவனம் ஒன்றையும் (Coast Agency) அமைத்து அதன் கிளைகளை தமிழ்நாட்டின் தென்மாவட்டங்களில் அமைக்க செய்தார்.

இதற்கான செலவை ஈடுகட்டும் பொருட்டு ஒரு தொழிலாளிக்கு தலா 3 சில்லிங் முதலீட்டு வரி விதித்தார். இதன் வாயிலாக 120,000 தொழிலாளரை வரவழைத்து 18,000 பவுண்டுகளை திரட்ட திட்டம் போட்டார்.

தொழிலாளர்கள் மன்னாரில் இருந்து கண்டிக்கு நடந்தே வர நேர்ந்ததால் அவர்களின் மரண வீதத்தில் ஏற்படும் அதிகரிப்பைத் தடுக்க ராமேஸ்வரத்திலிருந்து கொழும்புக்கு நீராவிப் படகுகளை ஏற்பாடு செய்தார். ஆனால் அவரது பல திட்டங்கள் பலிக்கவில்லை. 1859ஆம் ஆண்டளவில் இந்தியாவின் தென்மாவிலங்களில் சாதகமான காலநிலை பொருளாதார அபிவிருத்தி வேலைவாய்ப்பு என்பன ஏற்பட்டதால் இலங்கைக்கு தொழிலாளர் வருவது 1/3 பங்காகக் குறைந்துபோய்விட்டது.

1860ஆம் ஆண்டு ஹென்றி வார்ட் மெட்ராஸ் மானிலத்தின் கவர்னராக நியமனம் பெற்றுச் சென்றபோதும், அதற்கு அடுத்த வருடமே கொலரா நோய்க்கு இலக்காகி இறந்து போனார். கோப்பிப் பயிர்ச்செய்கை ஒரு நல்ல நண்பனை இழந்துவிட்டது.

மலையக ஆசிரியர்களும் பாடசாலைமட்ட வழிகாட்டல்களும்

எம்.ரெங்கராஜ்

எமது நாட்டின் கல்வி பெறுமானத்தை உயர்த்துவதற்காக அரசு மிகவும் பிராயத்தனம் செய்து வருகின்றது. பலதனியார் பாடசாலைகளும் அரசு சார்பற்ற அமைப்புகளும் பல உலகலாவிய நிறுவனங்களும் கூட கல்வி மேன்மைக்காக அவைகளின் சரியான வகிபாகத்தை அளிக்க அரசு வழிகாட்டி நிற்கின்றது. இங்கே பாடசாலை கல்வியை நிறைவு செய்யும் பிள்ளைகளின் பொருளாதார பெறுமதி ஏனையோரை விட உயர்வானதாக இருப்பது அவசியம் என்பது வற்புறுத்தப்படுகின்றது. இந்நிலைமைக்கு பாடசாலைகள் வழிகாட்ட வேண்டிய நிலை காணப்படும் அண்மைக்காலங்களில் இவற்றின் சமூகரீதியான வகிபங்கு பெரியளவில் மாற்ற முற்று வருகின்றது. புதிய பணிகளையும் பொறுப்புக்களையும் பாடசாலைகள் ஏற்று நடத்த வேண்டிய கட்டாய நிலைமையை நாட்டின் பொருளாதார அரசியல் சமூகநிலைமைகள் தோற்றுவித்துள்ளன.

மாணவருக்கு கற்பித்தல், அவர்களைப் பரீட்சைக்குத் தயார்படுத்தல், அவர்கள் சிறந்த பெறுபேறுகளைப் பெற்றுக் கொள்ளும் போது மன மகிழ்ச்சியடைதல் என்பவற்றுடன் ஒரு ஆசிரியரது பணி முடிவடைந்து விடுவதில்லை. தகவல் திரட்டலும் விளக்கமளித்தலும் மட்டும் கல்வி அல்ல. மாறாக சிறப்பற்ற பெறுபேறுகளைப் பெறும் மாணவரின் கல்வி நிலைமைக்கு வகை கூற வேண்டியதும் தன் கடனே என்பதனை ஆசிரியர் உணர வேண்டும். ஒரு பிள்ளையானது தனது பெற்றோருடன் செலவிடும் நேரத்தை விட ஆசிரியருடன் செலவிடும் நேரமே அதிகம். எனவே ஒரு மாணவனின் குணவியல்புகளில் அதிக பங்கு வகிப்பவர்களும் ஆசிரியர்களேயாகின்றனர். இன்று எமது பெருந்தோட்டப் பகுதி மாணவர்களில் கற்றலுக்கான நிலைமைகளில் அதிக பிரச்சனைகளை எதிர் நோக்குபவர்கள் இடைநிலை வகுப்பு மாணவர்களேயாகும். இவர்கள் நன்கு வழிகாட்டப்படுவார்களாயின் உயர்தர வகுப்பு மாணவர்களின் செயற்பாடுகளில் பிற்போக்கோ நெறிபிறழ்வோ ஏற்பட வாய்ப்பில்லை பாடசாலைகளில் இவ்விடைநிலை வகுப்பு மாணவர்களின் நிலை எங்ஙனம் காணப்படுகின்றது? இவர்களை நன் நிலைப்படுத்த பாடசாலைகளில் வினைத்திறனும் விளைத்திறனும் உள்ள கல்வி வழிகாட்டல் முறை நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றதா? இவ் விடைநிலை வகுப்பு மாணவர்களின் பிரச்சனைகளை எடுத்து நோக்குவோம். பிரச்சனைகளை அகக் காரணங்கள் என்றும் புற காரணங்கள் என்றும் வகைப்படுத்தலாம்.

அகக்காரணங்களில் மாணவர் பாடசாலையில் சில பாடங்களை விரும்பாமை, தனது விருப்பத்திற்கு ஏற்ப தனது பெற்றோரின் அனுமதியை பெற முடியாமை, பாடசாலை மாணவருக்கு ஒரு வெறுப்புக்குரிய இடமாகக் காணப்படல், தனது கருத்துக்களை முன்வைக்க சிரமப்படல், சமூக நடவடிக்கைகளால் ஏற்படும் குழப்பம், மனதை ஒரு நிலைப் படுத்த முடியாமை. ஒருவிடயத்திற்கு அதிக கலவரமடைதல். ஏகாந்த நிலையில் இருத்தல், அதிக துக்கமாக இருத்தல். கல்வியில் ஆர்வமின்மை. யாராவது வழிகாட்டுவார்களா என மாணவர் தவித்தல், காதல் மற்றும் பாலியல் பிரச்சனைகள். போதைப் பொருட்கள் பாவனை, பாடசாலைக்கு வரவு ஒழுங்கீனம், மற்றும் மாணவர் இடை விலகல் என்பன குறிப்பிடத்தக்கன.

புறக் காரணங்களில் வறுமை மற்றும் பொருளாதார பிரச்சனைகள், நாட்டில் யுத்த சூழ்நிலை, நாட்டின் வன்முறை கலாச்சாரம், பிளவுபட்ட குடும்ப நிலை(வீட்டில் சண்டை சச்சரவும் பெற்றோர் ஒற்றுமையின்மையும்), இயற்கை அனர்த்தங்கள், பெற்றோர் அல்லது அவர்களுள் ஒருவர் இல்லாத நிலை உழைப்பிற்காக பெற்றோர் வெளிநாடு சென்றிருத்தல், உரிய கல்வி வசதிக்காக பெற்றோரை பிரிந்து தனது உறவினர் வீட்டில் வசித்தல்,

மாணவருக்கு பாடசாலையில் அதிகமான உடல் உள தண்டனைகள் வழங்கல், பாடசாலையிலோ வீட்டிலோ சமூகத்திலோ மாணவனுக்கு நீதி கிடைக்காமை, போசணை தொடர்பான பிரச்சனைகள்.பிள்ளை வளர்ப்புப்பற்றி பெற்றோர் அறியாமையால் பிள்ளை வளர்ப்பு சீரின்மை, வீட்டில் கவனிப்பும் கணிப்பும் குறைவாகக் கிடைக்கப் பெறுதல் மற்றும் வீட்டில் கற்றல் நேய சூழல் இல்லாமை என்பன குறிப்பிடத்தக்கன.

இந் நிலையில் மாணவருக்கு வழிகாட்ட ஆசிரியர் ஒருவர் உளவளத் துணையாளராக செயற்படவேண்டியது அவசியமாகின்றது. ஒவ்வொரு ஆசிரியரும் உளவளத்துணை பற்றி கட்டாயம் அறிந்தவராக இருக்க வேண்டும். எமது நாட்டு கல்விமுறையில் கல்வியியல் தேசிய டிப்ளோமா கல்விமாணி, கல்விமுதுமாணி போன்ற கற்கைநெறிகளிலே ஆசிரியர் ஒருவர் எங்ஙனம் உளவளத் துணையாளராக செயற்பட முடியும், அவர் எவ்வகையில் அந்த நடிபங்கை நடைமுறை படுத்த முடியும் என்பன சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளன. இந் நிலை பாடசாலைகளில் சரியான ஒழுங்கமைப்பில் காணப்படாமையால் இன்று பல்வேறு புதுமையான பிரச்சனைகள் மலையக பாடசாலைகளில் தலைத்தூக்கியுள்ளன.

பல இடைநிலை பாடசாலைகளில் வழிகாட்டலும் ஆலோசனை கூறுவதற்குமான கட்டமைப்புகள் அமைக்கப்பட்டிருக்க வில்லை. மேலும் சில பாடசாலைகளில் வழிகாட்டலும் ஆலோசனை கூறுவதற்குமான குழு அமைக்கப்பட்டிருந்தாலும் அது ஏட்டளவிலேயே காணப்படுகின்றது. இக்குழு இயங்கும் ஒரு சில பாடசாலைகளிலும் வழிகாட்டல் வழங்குவோரின் தகைமைகள் குறைந்து காணப்படுதல் பெறும் பிரச்சனையாக உள்ளது. எனவே மாணவர் முறையான வழிகாட்டல்களை பெற முடியாதுள்ளது. இன்னும் சில பாடசாலைகளில் மேலோட்டமான வழிகாட்டல்களே இடம் பெறுகின்றன. ஏதோ குறிப்பிட்டு கூறக் கூடிய ஒரு சில பாடசாலைகளில் மாத்திரமே சரியான வழிகாட்டலும் ஆலோசனை கூறுதலும் இடம் பெற்று வருகின்றது.

கணிதம் கற்பிக்கும் ஆசிரியர் ஒருவர் கணிதத்தைப் பற்றி அறிந்திருந்தால் மட்டும் போதாது, அவர் கணிதம் கற்கும் மாணவனைப் பற்றியும் அறிந்திருக்க வேண்டும் என்ற கல்வியாளாரின் சிந்தனையின் படி எம்மில் எத்தனை பேர் மாணவனைப்பற்றி அறிந்துக்கொண்டு கற்பிக்க முற்படுகின்றனர் அல்லது மாணவனைப்பற்றி அறிய முற்படுகின்றனர் என்பது கேள்விக்குறியாகும்.

ஆசிரியர் ஒருவர் மாணவனுக்கு நல்வழிகாட்ட அகவயமானவை செய்யவேண்டியவை -மாணவ ஆசிரியர் இடைவினையை நன்கு பேணல்,மாணவரை பரிவுடன் நடாத்துதல்.,அவர்களில் அன்பு காட்டுதல்,மாணவரில் அக்கறை காட்டுதல், மாணவரை ஒத்துணர்வுடன் விளங்கிக் கொள்ளல்.

ஆசிரியர் ஒருவர் மாணவனுக்கு நல்வழிகாட்ட புற வயமானவை செய்யவேண்டியவை -மாணவர் அதிகம் வாசிக்க வழிகாட்டுதல்,மாணவருக்கு சகல பாடநெறிகள் சம்மந்தமாகவும் விளக்கம் அளித்தல்.(ஒன்பதாம், பதினோராம் தரங்களில் அவசியம்), மாணவர் தனக்குரிய பாடநெறியை தெரிவு செய்ய வழிக்காட்டுதல்.,ஏட்டுக் கல்வி முறையை விடுத்து செயன்முறை கல்விக்கு வழியமைத்தல்,கட்டிளமை பருவம் பற்றிய அறிவினை கட்டிளமை பருவத்தினராவதற்கு முன்பே உரிய காலத்தில் மாணவர் அறிய வழி செய்தல்.(உதாரணம் - யௌவனம் போன்ற புத்தகங்களை வாசிக்கக் கொடுத்தல்), மாணவர் தந்துணிவுடன் செயற்பட வழி செய்தல்.மாணவர் அக ஈடுபாட்டுடன் கல்வி பெற ஆசிரியர் வழி காட்டுதல், மனனஞ் செய்தல்இ ஆழக்கற்றல், ஈடுபாட்டுடன் கற்றல்இ மகிழ்ச்சியான கற்றல் போன்ற கற்றலின் நுட்ப நிலைமைகளை மாணவர் அறிய வழிகாட்டல், மாணவரின் மன எழுச்சி பரிமாற்றத்திற்கான ஒரு வடிவாலாக ஆசிரியர் ஆதல்,செயலூக்ககத்துடன் மாணவர் கற்க கவின் நிலையை ஏற்படுத்துதல், மாணவர் தரக்க ரீதியாக சிந்திக்க வழி செய்தல்., உளநெருக்கீடுகளை கட்டுப்படுத்த பயிற்றுவித்தல், மது போதையின் தீங்கு பற்றி மாணவர் அதற்கு அடிமையாவதற்கு முன்பே விளக்கமளித்தல், கற்பித்தலில் திட்டமிடப்பட்ட போட்டிகளை அமைத்து மன எழுச்சிகளை சீர்மைப்படுத்த உதவுதல், விவாதம், கலந்துரையாடல், கண்காட்சி, கண்டறிமுறை போன்ற

கற்பித்தல் முறைமைகளை நடைமுறைப்படுத்துதல், மாணவரின் மன ஒன்றிணைப்பிற்கு தியானம் போன்ற பயிற்சிகளுக்கு அவர்களை வழிகாட்டல், மாணவர் தன் திறமைக்கு ஏற்ப ஒரு கற்கை நெறியிலிருந்து மற்றொரு கற்கை நெறிக்கு மாறுவதற்கு இடமளித்தல் என்பனவாகும்.

கல்வி கற்பதில் ஒரு மாணவன் செயலூக்கமற்று காணப்படுகின்றான் என்றால் மாணவன் சார்ந்த காரணி, வீடு சார்ந்த காரணி, கற்பிப்பவர் சார்ந்த காரணி, கற்கும் பாடசாலை சார்ந்த காரணி என பல காரணிகள் அதிலே தாக்கம் செலுத்துகின்றன. இதில் முதல் இரு காரணிகள் தவிர்ந்த ஏனைய இரு காரணிகளையும் ஒரு ஆசிரியர் மாற்றியமைக்க முடியும் . இதனை ஆசிரியர் செய்யுமிடத்து முதல் இரு காரணிகளும் தானாக வலு விழுந்து விட சந்தர்ப்பம் ஏற்படும்.

மாணவன் தவறு செய்வது இயற்கையே மாறாக தவறு செய்யாதவன் மாணவன் இல்லை என்றே கூறலாம். பாடசாலையில் எந்த வகுப்பு மாணவரானாலும் அவர்கள் தவறு செய்து விட்டால் ஆசிரியர் மாணவனின் நிலைமையை கருணையுடன் அணுக வேண்டும். எச்சந்தர்ப்பத்திலும் அவரை ஒரு எதிரியாக நோக்கக் கூடாது. எனவே நாம் கீழ் காணும் விடயங்களில் இன்றே உறுதி பேணுவோம்.

1. பிள்ளைகள் தமக்குரிய வாழ்க்கைத் தெரிவுகளை தாமே தெரிவு செய்வதற்கு வேண்டிய தெளிவான விளக்கங்களையும் பயிற்சிகளையும் அளிப்போம்.
2. பிள்ளைகளுக்கான வழிகாட்டல்களை வழங்குவது பற்றிய விழிப்புணர்வை அவர்களது பெற்றோரிடம் ஏற்படுத்துவோம்.
3. மாணவர்கள் வழிகாட்டலும் ஆலோசனையும் பற்றிய செயற்பாட்டின் முக்கியத்துவத்தை உணர வழிசெய்வோம்.
4. ஒவ்வொரு மாணவனும் தனது இயலுமைஇ இயலாமை பற்றி உணர்ந்திருக்க வழிசெய்வோம்.
5. ஒரு மாணவர் அவருக்கு பயனுள்ளவராக மாறிவிட உதவுவோம்.
6. மாணவரின் தனிப்பட்ட தேவைகள் ஆற்றல்களுக்கு ஏற்ப கல்விசார் அனுபவங்களை பெறுதலை உறுதிசெய்துக் கொள்வோம்.
7. தொழில் வழிகாட்டல் பற்றிய விளக்கமளித்தல்.(இதனை உரிய நிறுவனங்களுடன் தொடர்பு கொண்டு விளக்கமளிக்கச் செய்யலாம். தரம் ஒன்பதிலேயே இது அவசியமாகும்.)
8. பிள்ளைகள் பாடசாலையை விட்டு விலகிய பின்பு அவர்கள் தொழில் வாய்ப்பொன்றை பெறும் வரை அவர்களுடனான தொடர்புகளை பாடசாலை பேண வேண்டும்.
9. ஒவ்வொரு மாணவரிடத்தேயும் நேர் மனப்பாங்கையும்இ உயர்ந்த நற்பண்புகளையும் விருத்தி செய்வோம்.

ஆசிரியர்கள் தாம் வேலையற்றவர்களாகி விடக் கூடாது என்பதற்காக எதிர்காலத்தில் வேலைப் பெறமுடியாத இளைஞர்களை உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலைகளாக பாடசாலைகளை மாற்றிவிடக் கூடாது.

பெருந்தோட்டத்துறைப் பெண்களின் கல்வி நிலை - ஒரு நோக்கு

இரா. ரமேஸ்,

21 ஆம் நூற்றாண்டின் கல்வி முறையானது பெண் கல்விக்கு பெரியளவிளான முக்கியத்துவம் வழங்கியிருப்பதைக் கண்டு கொள்ள முடிகின்றது. குறிப்பாகவே சமூக அபிவிருத்தியில் அக்கறைக் கொள்ளும் ஆய்வாளர்களின் கருத்துப்படி பெண்களின் எழுத்தறிவு மற்றும் கல்வித் தேர்ச்சிக் குறைவானது அவர்களுடைய குறைந்த வாழ்க்கைத் தரத்துக்கு மட்டுமன்றி அவர்கள் சார்ந்த முழு சமூகத்தின் அபிவிருத்தி இலக்குகளை அடைந்து கொள்வதற்கும் பெரிதும் தடையாக அமையும் என குறிப்பிடுகின்றார்கள். அந்தவகையில், பெருந்தோட்டப் பெண்கள் கல்வித்துறையில் பின்னடைந்திருப்பதானது அப்பெண்களின் மாத்திரமன்றி அவர்கள் சார்ந்த முழு சமூகத்தின் அபிவிருத்தியிலுமே தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தியுள்ளது என்பதில் ஐயமில்லை.

உலகலாவிய ரீதியில் இடம்பெறும் புலமைசார் ஆய்வுகள், கல்வி மாநாடுகள் ஆகியவற்றில் பெண் கல்விக்கும் அபிவிருத்திக்கும் நெருங்கியத் தொடர்பு இருப்பதாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. பொது வாழ்வில் பங்கேற்கவும், அரசியல், சமூக, பொருளாதார செயற்பாடுகளில் பங்குகொள்ளவும், சமூக நீதியை, பால் நிலை சமத்துவத்தை (gender equality) நிலைநாட்டவும் பெண்கல்வி மிகவும் அவசியமானதொன்றாக கொள்ளப்படுகின்றது. பாடசாலைக் கல்வியை முழுமையாகப் பெற்றுக் கொள்ளும் பெண்கள், தாம் பெற்றுக் கொண்ட அறிவினூடாக பல நன்மைகளையும், புதிய பல வாய்ப்புக்களையும், பெறுகின்றார்கள். ஆகவேதான் அரசாங்கக் கல்விக் கொள்கைகள், யுனெஸ்கோவின் கல்வி அறிக்கைகள், மிலேனியம் அபிவிருத்தி இலக்குகள் (Millennium Development Goals) ஆகியன கல்வியில் பால்நிலை சமத்துவத்தை வலியுறுத்தி வருகின்றன.

எவ்வாறாயினும், பெருந்தோட்டப் பெண்களைப் பொருந்தவரை பாடசாலைக் கல்வியை முழுமையாகப் பெற்று அதன் வாயிலாகக் கிட்டும் நன்மைகளை அனுபவிக்கும் வாய்ப்பு அரிதாகவே காணப்படுகின்றது. வேறுவார்த்தையில் கூறுவதாயின் பெருந்தோட்டப் பெண்கள் கல்வி ரீதியான மேலேழுச்சியினை அடைந்து கொள்ள முடியாதுள்ளார்கள் எனலாம். பெண்கல்வி, பெண்ணுரிமை, பெண் அந்தஸ்து, பெண் பங்குபற்றுதல், பெண் தொழில் ஆகியவற்றில் தொடர்ந்து பாராபட்சமும், புறக்கணிப்புக்களும் இடம் பெற்ற வண்ணமேயுள்ளன. இச்சமூகத்திலே பெண்களின் குடும்பவகிப்பங்கும் அவர்களுக்கு இழைக்கப்படுகின்ற சமூக ரீதியான பாரபட்சங்களும், பொருளாதாரப் பின்புலமும், இவர்கள் மீதான சமூகத்தின் பார்வை, சமூகத்தில் பெண்களுக்குத் கொடுக்கப்படுகின்ற அந்தஸ்து என பல காரணிகள் இதற்கு காத்திரமான பங்கை வகிக்கின்றன.

இலங்கையின் தேசிய ரீதியான எழுத்தறிவு 92.5% ஆகும். இதில் ஆண்களின் எழுத்தறிவு 94.5% ஆகவும் பெண்களின் எழுத்தறிவு 90.6% ஆகவும் காணப்படுகின்றது. மறுபுறமாக பெருந்தோட்டத் துறையில் 81.3% மான எழுத்தறிவு வளர்ச்சியே காணப்படுகின்றது. தேசிய ரீதியாக பெண்களின் எழுத்தறிவு 90.6% மாக காணப்பட பெருந்தோட்டப் பெண்களின் எழுத்தறிவு 74.7% ஆக காணப்படுகின்றது.. (2003/04) எவ்வாறாயினும், அண்மைக் காலங்களில் பெண்களின் எழுத்தறிவு, பாடசாலை அடைவு, ஆரம்ப இடைநிலைக்கல்வி, உயர்கல்வி, என்பவற்றில் ஒரு சில ஏற்றங்களை அவதானிக்க முடிந்தாலும், தேசியரீதியாக பெண்களின் கல்வி செயலாற்றங்களோடு ஒப்பிடும்போது பெரிதாகப் பெருமைப் படுவதற்கு ஒன்றுமில்லை.

ஆயினும் ஆரம்பக் காலங்களில் பெருந்தோட்டப் பெண்களின் கல்வி நிலையானது பெருந்தோட்ட ஆண்களைவிடவும் அதேபோல் ஏனையத் துறைப் பெண்களைவிடவும் பெரியளவிலான பின்னடைவைக்

கண்டிருந்தமை குறிப்பிடப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். அதனை பின்வரும் அட்டவணை மூலம் தெளிவாக கண்டுகொள்ளலாம். குறிப்பாகவே, கீழுள்ள அட்டவணையானது 1981 - 2004 வரையிலான காலப்பகுதியில் பெருந்தோட்டப் பெண்களின் கல்வி வளர்ச்சியின் படிமுறைப் போக்கினை பெருந்தோட்ட ஆண்களின், ஏனையத்துறைப் பெண்களின் கல்வி வளர்ச்சியோடு (எழுத்தறிவு வளர்ச்சி) ஒப்பிட்டுக் காட்டுகிறது.

பெருந்தோட்டத்துறை ஆண், பெண், ஏனையத் துறைப் பெண்களின் எழுத்தறிவு (1981 - 2004)

ஆண்டு	பெருந்தோட்ட ஆண்களின் எழுத்தறிவு	பெருந்தோட்டப் பெண்களின் எழுத்தறிவு	நகர்ப்புற பெண்களின் எழுத்தறிவு	கிராமப்புற பெண்களின் எழுத்தறிவு
1981/ 82	78%	52.6%	-	-
1986/ 87	80%	58.10%	91.6%	86.5%
1996/ 97	87.2%	67.30%	93.0%	90.4%
2003/ 04	88.3%	74.7%	93.8%	91.1%

ஆதாரம்: - Guy De Fontcalland (2004) The Impact Of the Globalization On The Plantation In Sri Lanka. and Consumer Finance and Socio Economic Survey Report- 2003/04

மேற்குறிப்பிடப்பட்டுள்ள புள்ளி விபரங்களானது ஏனைய சமூகங்களில் வாழும் பெண்களைவிட பெருந்தோட்டப் பெண்கள் கல்வித்துறையில் பெரியளவில் பின்னடைவு கண்டிருப்பதை தெளிவாக சுட்டிக் காட்டுகின்றது. அதேவேளை ஆண்களுக்கு சமனாக பெண்களுக்கு கல்வி வாய்ப்பு வழங்கப்படுவதில்லை என்ற யதார்த்தத்தையும் வெளிப்படுத்துகின்றது.

பெருந்தோட்டப் பெண்களுக்கு ஆரம்ப இடைநிலைக் கல்வியைப் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்புக் கிட்டினாலும் மூன்றாம் நிலைக் கல்வியை குறிப்பாக உயர்நிலைக் கல்வியைப் பெற்றுக் கொள்வது குறைவாகும். இதற்கு பல காரணிகள் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன. அவ்வகையில் ஆரம்ப இடைநிலைக் கல்வியை முடித்தபின் உயர் நிலைவகுப்பில் கற்கக் கூடிய வசதிகள் கொண்ட பாடசாலைகள் குறைவாக காணப்படுதல், உயர் கல்வியைப் போதிக்கும் பாடசாலைகள் மிகத் தொலைவில் அமைந்திருத்தல், ஆண்கள் மாத்திரம் கற்றால் போதும் என்ற மனோநிலை பெற்றோரிடத்தில் காணப்படுதல், பொருளாதாரப் பிரச்சனைகள், வருமானம் சட்டம் ஒரு மார்க்கமாக பெண்களைக் கையாளுதல், பெற்றோர்கள் தமது சுய விருப்பில் தரகர்கள் ஊடாக நகர்ப்புறங்களில் வேலைக்கு அமர்த்துதல், பாடசாலை செல்லும் வயதில் குடும்பச் சமையினை அவர்கள் மீது சுமத்துதல், பிள்ளைப் பராமரிப்பில் அவர்களை ஈடுபடுத்துதல், கற்கும் சூழல், இடவசதி ஆகியன வீட்டில் காணப்படாமை ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

சில சமயங்களில் நீண்டதூரம் நடைபாதை மூலம் அல்லது பஸ் வாகனங்களின் மூலம் பாடசாலைக்குச் செல்வதனை பெற்றோர்கள் அனுமதிக்காமை, இறுக்கமான கலாசார கட்டுப்பாடுகள், பாடசாலைக்குச் சென்றுவரும்போது ஏற்படும் அசௌகரியங்கள், பாதுகாப்பின்மை, பாலியல் பிரச்சினைகள், பெண்கள் பருவமடைதல், பெற்றோர்கள் வெளிநாடு செல்லள், சிறு வயதிலேயே திருமணம் செய்துக் கொடுத்தல், அறியாமை, பாடசாலைகளில் பெண்களுக்கு எதிராக மேற்கொள்ளப்படும் இறுக்கமான ஒழுக்க நடவடிக்கைகள் (பாடசாலையை விட்டு நீக்குதல், இடை நிறுத்தல், தனிமைப்படுத்தல்) (rigid disciplinary action) போன்றன பெருந்தோட்டப் பெண்களின் சீரான கல்வி நடவடிக்கைகளை பெரிதும் பாதிக்கின்றன. மிகவும் திறமையான, கல்வியில் ஆர்வமுள்ள பெண் பிள்ளைகளும் இதனுள் அகப்பட்டுக் கொள்வதே கவலைக்குரிய விடயமாகும்.

எல்லாப் பெருந்தோட்டப் பெண்களும் தமது கல்வியைத் தொடர்வதில் தாக்கம் செலுத்தும் அல்லது தடையாக அமையும் காரணிகளாக மேற்சொன்னவற்றை கண்டு கொண்டாலும் காலி, மாத்தறை, களுத்துறை, இரத்தினப்பறி ஆகிய மாவட்டங்களில் பெருந்தோட்டப் பெண்களின் கல்வியைப் வெகுவாகப் பாதிக்கும் வேறு சில காரணிகளும் காணப்படுகின்றன. குறிப்பாக, ஆரம்பக் கல்வியைப் பெற்றுக் கொள்வதற்குக் கூட பாடசாலைகள் இன்மை, ஒரு சில பாடசாலைகள் காணப்பட்டாலும் அவை சரியாக இயங்காமை, ஆசிரியர், வள, பற்றாக்குறை, நீண்ட தூரத்தில் பாடசாலைகள் அமைந்திருத்தல் என்பற்றை குறிப்பிடலாம். குறிப்பாக, ஆரம்ப அடைநிலைக் கல்வியை சிங்களப் பாடசாலைகளில் கற்கவேண்டிய தர்பாக்கிய நிலைக் காணப்படுவதுடன் இதன்போது பெரும்பான்மையினத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்களினால் பல அளக்கரியவர்களுக்கும் முகம் கொடுத்து வருகின்றார்கள். உண்மையில் இவை அதிகளவில் கரிசனைக் கொள்ள வேண்டிய மாபெரும் பிரச்சினைகளாகும்.

இதனால் தமது மொழி, இன அடையாளங்களை, தமது தனித்துவத்தை இழந்து சிங்கள மொழி மூலப் பாடசாலைகளில் கற்கவேண்டிய ஒரு தர்பாக்கிய நிலை இன்று இம்மாவட்டங்களில் ஏற்பட்டுள்ளது. இதற்கப்பால் பெரும்பான்மையினத்தைச் சேர்ந்த இளைஞர்களால் ஏற்படும் பாலியல் தொந்தரவுகள், பாடசாலைக்குச் சென்று வருவதில் காணப்படும் பாதுகாப்புப் பிரச்சினைகள், சிங்கள இளைஞர்களின் ஆதிக்கப் போக்கு, அதிகரித்த வறுமை, இனரீதியான தொடர் வன்முறைகள், பாரபட்சம் என்பன காரணமாக இங்கு வாழுகின்ற இளம் பெண்கள் சிறுவயதிலேயே தோட்டத் தொழிலுக்குச் செல்வதும், சிறுவயதிலேயே திருமணம் செய்வதும் வழக்கமாகிவிட்டது. இதனால் இவ்விளம் பெண்களின் திறமை, ஆற்றல், ஆர்வம், ஆளுமை, உள்ளார்ந்த திறன் ஆகியன சிறுவயதிலேயே மழுங்கடிக்கப்படுகின்ற அவல நிலை உருவாகியுள்ளது.

நாட்டில் சிற்சில சந்தர்ப்பங்களிலும், தொடர்ச்சியாகவும் குண்டுமொழிப்புக்கள் இடம்பெறும் போது இம்மாவட்டங்களில் வாழும் பெண்கள் அச்சுருத்தலுக்கு உட்படுத்தப்படுவதுடன், அத்தகைய நிலைகளில் இவர்களின் கல்விச் செயற்பாடுகளும் முழுமையாக பாதிக்கப்படுகின்றது. இந்நிலை தொடருமாயின் மலையக சமூகத்தின் இன அடையாளத்தை (ethnic identity) தென்பகுதியில் முற்றாக இழக்கவேண்டிய ஆபத்து ஏற்படலாம். இத்தகைய நிலையினை சரிசெய்து பதிலாக மாற்று வழிமுறையொன்றை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்க மட்டத்தில், மலையக அரசியல் தலைமைகளால் எத்தகையதொரு சாதகமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை என்பது மனசஞ்சலமானதொரு விடயமாகும்.

இத்தகைய நிலையினை அவதானிக்கும்போது இலங்கை அரசாங்கத்தின் கல்விக் கொள்கைகளும் வளப்பங்கீடுகளும் ஏனைய கல்விசார் சேவைகள் அகியன எந்தளவுக்கு பால்நிலை சமத்துவத்தை வளியுறுத்துகின்றன என்ற முக்கிய வினா எழுகின்றது. ஆயினும், அரசாங்கம் வருடாந்தம் கல்விக்காக பாரியளவிலான தொகையினை செலவிடுகின்றது. இதில் குறிப்பிட்டு சொல்லும் அளவிற்கு பெரியளவிளான நன்மைகளை எதனையும் இவர்கள் பெற்றுக்கொள்வது இல்லை. அக்கான ஏற்பாடுகளும் செய்துக் கொடுக்கப்படவில்லை என்றே சொல்ல வேண்டும். இங்கு இலங்கை அரசாங்கம் கல்விக்காக வருடாந்தம் செலவிடுகின்ற நிதியினை பின்வரும் அட்டவணை தெளிவாகக் காட்டுகின்றது.

அரசாங்கத்தின் கல்விச் செலவு (1990 - 2005) (மில்லியன் ரூபாய்)

ஆண்டு	செலவு
1990	9696
1995	20417
2000	32380
2001	37575
2002	39845
2003	40231
2004	41373
2005	60870
2006	
2007	
2008	

ஆதாரம்: பல்கலைக்கழக மானிய ஆணைக்குழு புள்ளிவிபரக் கையேடு - (2007/08)

இலங்கையில் அரசாங்கம் வருடாந்தம் பாரியளவிலான நிதியினை கல்விக்கு ஒதுக்கீடு செய்வதற்குப் பெருந்தோட்டப் பெண்களும் முக்கியப் பங்குதாரர்களாகும். வேறுகவகையில் கூறின், நாட்டின் வருமானம் ஈட்டும் மார்க்கங்களில் இவர்களுக்கு பிரதான இடமுண்டு. ஆயினும் இப்பெருந்தொகை கல்விச் செலவில் இவர்கள் ஒரு சிறு பங்குதாரராகக் கூட இல்லை என்பதே கவலைக்குரிய விடயமாகும். இத்தகைய அதிகரித்தப் பண்தொகையில் என்ன நன்மையினை இவர்கள் அடைந்துக் கொண்டார்கள் என்பது எழும் பிரிதொரு முக்கிய வினாவாகும்.

ஏனைய சமூகத்திலுள்ள பெண்கள் ஆரம்ப, இடைநிலைக் கல்வி, உயர்கல்வி, விஞ்ஞான தொழிநுட்பக் கல்வி, ஆசிரியர் கல்வி, முறைசாராக் கல்வி, வெளிநாட்டுக் கல்வி, அரசாங்க தனியார்த் துறை வேலை வாய்ப்புக்கள், கம்பியூட்டர் கல்வி என்பவற்றில் பல ஏற்றங்களைக் கண்டு அறிவு வெள்ளம் பிரவாகம் எடுத்தோடும் இந்நூற்றாண்டிற்கேற்ப தம்மைத் தயார்ப்படுத்தி வருகின்ற இன்றைய நிலையில் பெருந்தோட்டப் பெண்கள் இன்னும் 20ம் நூற்றாண்டிலிருந்து முழுமையாக மீள முடியாத துர்ப்பாக்கிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளார்கள். இதற்கு இச்சமூகத்தின் கட்டமைப்பும் அரசியல் ரீதியான கட்டுப்பாடுகள், கல்வித்துறையில் இச்சமூகம் அடைந்துக்கொண்ட நீண்டகால பின்னடைவு ஆகியன காரணங்களாகின்றன.

பெண் கல்வியை பாதிக்கும் பிரிதொறு அம்சம் யாதெனில் அதிகரித்த சிறுவர் ஊழியமாகும். பெருந்தோட்டத்துறையில் 18 வயதுக்கு கீழ் 28.82% மானோர் சிறுவர் தொழிலாளர்களாக காணப்படுவதாகவும் இதில் பெண்கள் 33% மான பங்களிப்பினைச் செலுத்துவதாகவும் புள்ளி விபரங்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

நகர்ப்புறங்களில் வீட்டு வேலைகளிலும், ஆடைத் தொழிற்சாலைகளிலும், வேறும் பல இடங்களிலும் இவர்கள் வேலைக்கமர்த்தப்பட்டுள்ளார்கள்.

அதிகமானோர் சிறுவயதிலேயே தமது கல்வியை இடைநிறுத்தி தொழிலுக்கு சென்றவர்களாகும், பிரிதொருசாரார் சாதாரண தரம்வரை, உயர்தரம்வரை கற்றுவிட்டு சென்றவர்களாவர். உண்மையில், கல்விச் செயலாற்றத்திற்கும் ஒருவர் பெரும் வருமானத்திற்கும் இடையில் நெருங்கியத் தொடர்பு உண்டு. குறிப்பாகவே, குறைந்த கல்வியறிவைக் கொண்டோர் குறைந்த வருமானத்தை உழைக்கும் வாய்ப்பே அதிகம். இத்தகைய நிலையே இன்று நகர்ப்புறங்களில் தொழில் செய்யும் பெருந்தோட்டப் பெண்களுக்கும் ஏற்பட்டுள்ளது.

அண்மைக்காலங்களில் இது பற்றிய விழிப்புணர்வு ஏற்பட்டு வந்தாலும் முழுமையான மாற்றத்தினை அடைய முடியாதுள்ளது. ஆகவே, இது தொடர்பான விழிப்புணர்வுத் திட்டங்களை பரந்தளவில் மேற்கொள்ள வேண்டும். கீழ் நிலையில் வாழுகின்ற பெருந்தோட்ட மக்கள் மத்தியில் மேல் நோக்கிய சமூக நகர்வினை (upward Social Mobility) ஏற்படுத்த வேண்டுமாயின் பெண்கல்வியில் அதிக கரிசனைக் கொள்வது அவசியமாகும்.

ஆகவே, பெருந்தோட்டப் பெண்கள் முழுமையாக கல்வியைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான சகல வாய்ப்புகளையும் வழங்க வேண்டும். இதில் பெற்றோரின் பங்கு மிகவும் முக்கியமானதாகும். பெண்களை கல்விச் செயற்பாடுகள் தொடர்பாக சுயமாக தீர்மானம் எடுக்க வாய்ப்பளிக்க வேண்டும். கல்விக்கான ஒரு சூழலை அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும். குடும்ப, சமூக, சம்பிரதாய ரீதியான தடைகளைக் கடந்து இப்பெண்கள் சிந்தித்து செயற்படுவதும், இயன்றளவு தமது கல்விச் செயலாற்றங்களை ஏனைய சமூகத்துப் பெண்களுக்கு சமமாக வளர்த்துக் கொள்வதும் அவசியமாகும். இதுவே இவர்களுக்குள்ள பிரதான சவாலும், வரலாற்றுத் தேவையுமாகும்.

பாடசாலைக் கல்வியில் இவர்களுக்குப் போதிய வாய்ப்பினை வழங்க வேண்டும். பாடசாலை, சமூக மட்டத்தில் இதனை ஊக்குவிக்க வேண்டும். பெற்றோர், பெண்கள் மத்தியில் இதுபற்றிய விழிப்புணர்வினை, தெளிவினை ஏற்படுத்த வேண்டும். சமூக மட்டத்திலான அமைப்புக்களை உருவாக்கி, கல்வித் துறையில் செயற்படும் அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களின் உதவியுடன் இத்தகைய வேலைத்திட்டங்களை முன்னெடுக்க வேண்டும்.

பாடசாலையை விட்டு இடைவிலகியப் பெண்களுக்கு முறைசாரா கல்வி (informal education) வாய்ப்புக்கள் வழங்கப்பட வேண்டும். அதாவது திறந்த பாடசாலைகளை அமைத்து அதில் பெண்களுக்கு முன்னுரிமை வழங்க வேண்டும். இவ்வாறு கல்வியை மீளத் தொடரும் பெண்களுக்கு சகல வசதிகளையும் செய்துகொடுக்க வேண்டும். பாடசாலை மட்டப் பரீட்சைகளில், அரசாங்கப் பரீட்சையில், கலை நிகழ்ச்சிகளில், திறந்த போட்டி நிகழ்ச்சிகளில் சிறந்த சாதனைகளை (Performance) வெளிக்காட்டும் பெண் களைப் பாராட்டி, பரிசில்களை வழங்கி ஊக்குவிக்க வேண்டும். இவை பெண்கள் மத்தியில் கல்விப் பற்றிய ஆர்வத்தினைத் தூண்ட வழிசெய்யும்.

பெண்களுக்கு கல்வி அவசியமில்லை என்ற தவறான எண்ணமும், பெண்களை வருமானம் தேடுவதற்கான ஒரு உபாயமாகப் பயன்படுத்தும் மனோநிலையும் களையப்பட வேண்டும். குறிப்பாகவே, பெருந்தோட்டப் பெண்கள் உயர் நிலைக் கல்வியைப் பெறுவதன் மூலம் தொழில் துறைகளில் இணைந்துக் கொள்ளும் வாய்ப்பு அதிகரிக்கும் அதேவேளை அது சமூக அபிவிருத்திக்கும் வழிசெய்யும். பெருந்தோட்டப் பெண்கள் மத்தியில் காணப்படும் வறுமையைப் போக்க, அவர்களின் அரசியல் பங்குபற்றுதலைத் தூண்ட, அடிமைத்தனத்தை ஒழிக்க, சம உரிமைகளைப் பெற்றுக் கொள்ள, பால் நிலை சமத்துவத்தை அடைந்துக் கொள்ள கல்வியே இறுதி வழியாக அமையும் என்பதில் ஐயமில்லை.

எல்லாவற்றிற்கும் அப்பால் பெண்கல்வியானது அவர்களை வலுவூட்டுவதாக அமைய வேண்டும். குறிப்பாக தொழில்துறை கல்வியை வழங்குவதன் மூலம் தொழில் பங்குபற்றலில் இவர்களின் பங்கை அதிகரிக்க

முடியும். இன்றைய அறிவுசார் உலகில் வாழக்கூடிய வகையில் இவர்கள் தம்மைத்தயார்ப் படுத்த வேண்டிய அவசரத்தேவையொன்று ஏற்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடவேண்டிய விடயமாகும். இதனை நன்குணர்ந்து செயற்பட வேண்டும். அண்மைக் காலங்களில் ஆசிரியர் தொழிற்சூழலில் இவர்களின் பங்கு ஓரளவு அதிகரித்திருப்பதினை அவதானிக்க முடிந்தாலும் அதனுள் மாத்திரம் நின்றுவிடாது பல்துறையிலும் தம்மை இணைத்துக் கொண்டு தமது செயலாற்றங்களை வளர்த்துக் கொண்டு பல ஏற்றங்களை அடைவது அவசியமாகும். அத்துடன், தம்முள் உயர் மட்ட சிந்தனையை (high- order thinking) வளர்த்துக்கொண்டு அறிவுசார் தலைமைத்துவத்தினை (intellectual leadership) நோக்கி செயலாற்ற வேண்டும்.

மொத்தத்தில் பெருந்தோட்டப் பெண்கள் கல்வித்துறையில் மேலெழுச்சியடைய அவசியமான கொள்கைத் திட்டங்களை அமைச்சு மட்டத்தில் உருவாக்க வேண்டும். மலையக அரசியல் தலைமைகளிடம் இன்று கல்வியமைச்சி உட்பட பல முக்கிய அமைச்சுக்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இதனை ஒரு வரப்பிரசாதமாகக் கொண்டு இப்பெண்களின் கல்வி விடயத்தில் கரிசனைக் கொள்ள வேண்டும்.

சகல அபிவிருத்திச் செயற்பாடுகளிலும் இவர்களை ஒரு பங்குதாரராகக் கொள்ளவேண்டும். இவ்வழிமுறைகள் பெருந்தோட்டப் பெண்களின் கல்வி நிலையை மேம்படுத்துவதற்குத் துணைப்பூரியும் அதேவேளை “பெருந்தோட்டத்துறை அபிவிருத்தி” என்ற உயரிய இலக்கினை அடைந்துக் கொள்வதற்கும் புத்தூக்கம் அளிக்கும்.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. முக்கையா, எம், எஸ், இலங்கையில் மலையகத் தமிழர்களின் கல்வி நிலையும் அதன் வளர்ச்சிப் போக்கும். (மலையக தமிழாச்சி ஆய்வுக்கட்டுரை தொகுப்பு, மத்தியமாகாண கல்வியமைச்சு, கெடம்பே, 1996-1997) பக், 63
2. Consumer Finance And Socio Economic Survey Report , 2003/04 (Central Bank of Sri Lanka), pp, 34-363. Statistical Abstracts, (Department of Census And Statistics, 2006), p, 367
3. சந்திரசேகரம், சோ, மலையகக் கல்வி சில சிந்தனைகள், பக், 78-82 (கவிதா பதிப்பகம்,) 1999
4. Sivapragasam, P.P, Right to Education: Status of Primary Education of the Plantation Community in Srilanka, (Human Development Organization, Kandy, 2005) pp, 9-10
5. விஜயசந்திரன், எஸ், இந்திய வம்சாவழி தமிழர் பற்றிய மீள் மதிப்பீட்டு ஆய்வு (சமூக நிலை மாற்று நிறுவனத்தினால் நடாத்தப்பட்ட பயிற்சிப்பட்டரையில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஆய்வு கட்டுரை, 2005) பக் -1-5

காமன் கூத்தினையொட்டிய ஒரு வரலாற்று அனுபவ பகிர்வு

கலாபூஷணம் பி.எம்.லிங்கம் -

பக்தியின் விபரீதங்கள் நமக்கு புதுமையானதல்ல, ஆனால் காமன் கூத்து தோட்டங்கள் தோறும் தமிழ் கிராம குழலுக்கேற்ப ஈழ வள நாட்டுத் தோட்டங்களில் வித்தியாசமான முறையில் அரங்கேறி வந்தன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. காமன் கூத்தை பொழுது போக்காகவும், தப்பு வாத்திய இசைகளுடன் மெருகேறிய நிலையில் 1950க்குப் பின் எரிஞ்சு கட்சி, எரியாத கட்சி என்ற நிலையில் மாத்தளை நோத் மாத்தளையில் ஓர் சர்ச்சை ஏற்பட்டது. காமன் கூத்து 16 வது நாள் மன்மதனை எரிக்க வேண்டிய நேரத்தில் காமன்கூத்து வாத்தியார்கள் அங்கு ஒன்று கூடுவார்கள். அந்த ஒன்றுகூடலின் போதுதான் மாத்தளை கைக்காவளை குலோடாத் தோட்ட காமன்கூத்து வாத்தியார் குமரன் தன் பரிவாரங்களுடன் நோத் மாத்தளை காமன் பண்டிகைக்கு விஜயம் மேற்கொண்டார். இவர் காமன் கூத்தில் வித்துவம் பெற்ற வாத்தியாராவார். இதன் காரணமாக எரிஞ்சு கட்சி எரியாத கட்சி போராட்டம் உருவானது.

இரு சாரர்களில் வித்துவத்தைக் காட்டவே ஒப்பாரி, இலாவணமூலம் பாடல்கள் ஆரம்பமாயின. இருவாத்தியார்களும் தங்களது திறமையைக் காட்ட முயன்றனர். மூன்று நாட்களாக காமன் பண்டிகையை முடிவிற்கு கொண்டு வர முடியவில்லை. 16 வது நாள் காமன் எரிக்கப்படவில்லை. இரவு பகலாக மக்கள் மாத்தளை தேரோட்டத்திற்கு கூடிய கூட்டத்தை கட்டுப்படுத்த முடியாது மாத்தளை மாவட்ட பொலிசார் அப்போதைய ஏ.எஸ்.பியன் சுந்தரலிங்கம் தலைமையில் கூடி காமன் வாத்தியார்களின் போட்டியை முடிவிற்கு கொண்டு வர முயன்றனர்.

ஆனால் போட்டி உச்சக்கட்டத்திற்குச் சென்று விட்டது. மாத்தளை மாவட்ட அரசு அதிபரான சுந்தர் ரட்ணவேல், மாத்தளை முத்துமாரியம்மன் ஆலயத் தலைவர் முருகையா ஆகியோரும் தலையிட்டு நோத் மாத்தளை காமன் கூத்தை முடிவிற்கு கொண்டு வர கரும் பிரயத்தனம் செய்தனர். மக்களின் வேண்டுகோளையும் ஏற்று நோத் மாத்தளை வாத்தியார், குளோடா தோட்ட வாத்தியார் குமரன் ஆகிய இருவரும், ஒருவாறு சமாதானமடைந்து காமன் எரிக்கப்பட்டது.

இச்சம்பவம் மிக உச்ச கட்டத்திலிருந்த காலத்திலிருந்த காலத்தில் தமிழகத்தின் முற்போக்குவாதிகளின் சீர்திருத்த கருத்துக்களும், பொதுவுடமை கட்சிகளின் ஆதிக்கமும் இலங்கையில் எதிரொலித்தன. இலங்கை திராவிட முன்னேற்றக்கழகத்தின் முன்னோடியான நாவலர் ஏ.இளஞ்செழியன் தலைமையில் பகுத்தறிவு சிந்தனை வேரூன்றியது. அதனை மையமாக கொண்டு சீர்திருத்த கருத்துக்களை காமன் கூத்தை நவீனப்படுத்தி, சாதிய ரீதியாக ஆடி வந்த காமன்கூத்தை மாற்றி தப்பிசைக்கு புது மெருகு கொடுத்தனர்.

1968ம் ஆண்டு காலத்தில் சண்முகதாசன் தலைமையில் இயங்கிய தொழிற்சங்கமான செங்கொடிச்சங்கம் ரொசாரியா, ஓ.ஏ.இராமையா தலைமையில் நவீன காமன்கூத்து அட்டன், தலவாக்கலை, பதுளை பகுதிகளில் நவீன அரசியல் கூத்தாக மாற்றி அமைக்கப்பட்டது. மன்மதன், ரதியாக செங்கொடிசங்க எஸ்.திலகரட்ணம், பதுளையைச் சேர்ந்த சக்திவேல் போன்றவர்கள் ஆடிய ஆட்டம் மலையகத்தில் ஒரு விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. இன்றைக்கு நவீன காமன்கூத்தை ஆசிரியரான எஸ்.திருச்செந்தூரன் பி.டி.தர்மலிங்கம் போன்றவர்களால் நவீனப்படுத்தப்பட்ட காமன்கூத்து மாணவர்கள் மத்தியிலும் ஆசிரியர்களின் வழிகாட்டலில் மேடை ஏற்றப்பட்டு வருகின்றது. 1970 க்குப் பின் ஒரு உச்ச கட்டத்திற்கு இக்கூத்து பரிநாமம் பெற்றுள்ளது. 1978ம்

ஆண்டு காலப்பகுதி அதிபர் பி.டி தர்மலிங்கம் காமன்கூத்து வாத்தியாராகவிருந்து தப்பிசையை மெருகூற்றியதோடு, அது மலையகப் பாடசாலைகளில் அரங்கேறி வருவதை மறக்க முடியாது.

அண்மையில் தமிழகத்தில் கோவை நகரில் உலகம் போற்றும் செம்மொழி மாநாட்டை தமிழக முதல்வர் கலைஞர் கருணாநிதி நடத்தினார். அதில் மலையகத்திலிருந்து கவிஞரும் கல்விமானுமாகிய ச.முரளிதரன் தலைமையில் காமன்கூத்து வாத்தியார் பிரான்சிஸ் ஹெலன் குழுவினர் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தனர். இந்த பிரான்சிஸ் ஹெலன் குடும்பமே ஒரு கலைக்குடும்பமாகும். இன்று கற்றறிந்து ஆசிரியர்கள் மாணவர்களே காமன்கூத்து, கரகம், காவடிப் போன்ற கலைகளில் ஈடுபாடு கொண்டு செயல்படுவதும், போட்டிகளில் பங்கு பெறுவதும் ஒரு சிறப்பு அம்சமாகும்.

கலைகள் மூலம் நல்ல பல அறிவு ரீதியான கருத்துக்களை வளர்க்க முடியும் என்று நிரூபித்து வருகின்றனர் இளைய தலைமுறையினர். நமது பாரம்பரியத்தை அறிவு கண்கொண்டு பார்க்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்துள்ளது.

மலையகத்தில் கல்வி: மீள்பார்வையும் ஹட்டன் வலய அடைவுகளும்

ராஜ்கா சி. கணபதி

இந்தியாவிலிருந்து பெருந்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கையை மையமாக வைத்து அழைத்து வரப்பட்ட இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்களின் குழந்தைகளுக்காக பெரிய கங்காணிமார் திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்களை நடத்தினர். இதில் தோட்ட உத்தியோகத்தர்களின் குழந்தைகளுக்கு கணிதம், எழுத்து, வாசிப்பு மற்றும் ஆங்கிலக் கல்வி என்பன வழங்கப்பட்டு உயர் கல்விக்காக நகர்ப்புற பாடசாலைகளுக்குத் தயார்ப்படுத்தப்பட்டனர். தொழிலாளர்களின் குழந்தைகளுக்காக ஒழுக்கக் கல்வி போன்றன நடாத்தப்பட்டன. இதன் நோக்கமானது தேயிலைச் செடிகளை பாதுகாப்பதற்காகவே என ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். 1842 ஆம் ஆண்டு கண்டிப் பிரதேசத்தில் பெப்ரலில் மதத்தினர் நிறுவிய பாடசாலை கதேசிகளின் அழுத்தம் காரணமாக பின்னடைவைக் கண்டது. அதன்பின் தமிழ் கூலிமிசன் (1854) ஆரம்பிக்கப்பட்டு தோட்டத்துரைமார்களின் ஆதரவுடன் கல்வி புகட்டப்பட்டது. திருநெல்வேலியிலிருந்தும் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்தும் ஆசிரியர்கள் உருவாக்கப்பட்டு தொழிலாளர்கள் மற்றும் தோட்ட உத்தியோகத்தர்களின் பிள்ளைகளுக்கும் கல்வி போதிக்கப்பட்டது.

1907 ஆம் ஆண்டு கிராமியப் பாடசாலைக் கட்டளைச் சட்டம் தோட்டப்புறப் பாடசாலைகளில் வளர்ச்சிக்கு உதவியது. 1928 ஆம் ஆண்டின் கட்டாயக்கல்விச் சட்டம் 6-10 வயதுப் பிள்ளைகள் தோட்டத்தில் வேலை செய்வதைக் கட்டுப்படுத்தியது. மேலும் தோட்டப்புறப் பாடசாலை கட்டிடம் அமைத்து அதற்கான செலவுகளை தோட்ட நிர்வாகத்திடமிருந்து அறவிடவும் கோரப்பட்டது. எனினும் ஆசிரியர்கள் தகைமையானவர்களாக அமையவில்லை. தோட்டத்தில் எழுதுவினைஞர்களாகவும் பகுதி நேர ஆசிரியர்களாகவும் இவர்கள் கடைமைப் புரிந்தனர். 1923-1939 வரையான காலப்பகுதியில் 820 தோட்டப்பாடசாலைகள் நன்கொடைகள் பெறுவதற்காக கல்வித் திணைக்களத்தில் பதிவு செய்துக் கொண்டன. என்றாலும் ஆசிரியப் பற்றாக்குறையின் காரணமாக இப்பாடசாலைகளில் போதுமான கல்வியை வழங்க முடியவில்லை.

1943 ஆம் ஆண்டு கன்னங்கர தமது அறிக்கையில் தோட்டப்புற பாடசாலைகளை கைவிடப்பட்டிருந்தாலும் கூட 1947 ல் 26 ஆம் இலக்க திருத்தக் கட்டளைச் சட்டத்தின் மூலம் தோட்டப்புறப் பிள்ளைகள் தமது கல்வி உரிமைகளை பெற்றுக் கொண்டனர். தோட்டப்புறப் பாடசாலைகள் அமைப்பு முறை தமது நாட்டுக்கு அவமானம் தரக்கூடியதாக இருப்பதாகவும் அதனை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டியது அவசியம் என அரசு உயர் வர்க்கத்தினர் அவ்வப்போது குரல் எழுப்பினாலும் ஆளும் அரசாங்கம் அதனை கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. 1977-1990 வரையான காலப்பகுதியில் சிறிது சிறிதாக தோட்டப்புறப் பாடசாலைகள் பொறுப்பேற்கப்பட்டன. பின் தோட்ட நிர்வாகம் தோட்டப்புற பாடசாலைகளுக்கு உதவி வழங்குவதைப் பூரணமாக நிறுத்திக் கொண்டது. கட்டிட வசதி குறைபாடு தளபாடப்பற்றாக்குறை என்பவற்றுடன் ஆசிரியர் பற்றாக்குறையும் (54:1) இப்பாடசாலைகளின் வளர்ச்சிக்கு பாதகமாக இருந்தன. 1982 காலப்பகுதியில் நியமனம் பெற்ற 402 ஆசிரியர்களும் கூட முடிக்காத பாடசாலைகளின் அதிபர்களாகப் பதவியேற்றனர். அப்பாடசாலைகள் 'ஓர் ஆசிரியப் பாடசாலையாகவே (One Teacher School) இயங்கி வந்தமைக் குறிப்பிடக்கூடியது'. ஆதனை தொடர்ந்து வழங்கப்பட்ட தோட்டப்பாடசாலை ஆசிரியர் நியமனம் மற்றும் ஸ்ரீபாதக் கல்வியல் கல்லூரி ஆசிரியர் நியமனம் என்பவற்றின் காரணமாக 33:1 என்ற அளவில் ஆசிரியர்கள் பாடசாலைகளில் கடமையாற்றினர்.

1995 ல் தேசியக் கல்வி ஆணைக்குழுவின் பொதுக் கல்விக் கொள்கைகளின் காரணமாக 5-14 வயது

வரையிலான அனைத்துப் பிள்ளைகளும் கட்டாயக் கல்வியைப் பெறக்கூடியதாக உள்ளது. இந்த காலகட்டத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வின் படி 32% பிள்ளைகளின் ஆரம்பக் கல்வியைத் தவிர்ப்பவர்களாகவும் 68.5% ஆனோர் எழுத்தறிவுடையவர்களாகவும் 52% ஆனவர்கள் ஆரம்பக் கல்வியைப் பூர்த்தி செய்தவர்களாகவும் உள்ளனர். 'பெருந்தோட்ட மக்களில் மிகப் பெரும்பாலானோர்கள் எழுத்தறிவு குறைந்தோராய் இருப்பது அவர்களுடைய சமூகம் ஒரு ஆரம்பக் கல்வியைக் கூட சரியாகக் கற்காத சமூகம் என்ற அந்தஸ்த்தையே பெறச் செய்கிறது'. விற்றில், 2002 எனக் கூறியிருப்பது நோக்கத்தக்கது.

எனினும் தற்போதைய அளவீட்டின் படி முதலாம் வகுப்புக்கான சேர்வு வீதம் 99 ஆக இருக்கும். அதே வேளை ஆரம்பக்கல்வியை பூர்த்தி செய்தவர்கள் (1-5) 93% வீதமாக உள்ளனர். (6-9) வகுப்புக்களில் தங்கி இருப்போர்;(survival rate) 79% வீதமாக உள்ளனர். க.பொ.த (சா-த)க்கு தோற்றுவோர் 63%வீதமாகவும் க.பொ.த (உ-த)க்கு தோற்றுவோர் 14% வீதமாவும் உள்ளனர். (ZEO Hatton Census Report -2009)

மலையகத்தின் தற்போதைய கல்விப் போக்கும்

பெருந்தோட்ட சமுதாயத்தின் வரலாற்றில் முதல் தடவையாக 1980 களில் பெருந்தோட்டப் பாடசாலைகளை மேம்படுத்த வெளிநாட்டு உதவியை அரசாங்கம் பெற்றுக் கொண்டது. 1986 தொடக்கம் 12 வருடத் திட்டமாக 420 பெருந்தோட்டப் பாடசாலைகள் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டன. மேலும் பிற செயற்றிட்டங்களின் மூலம் 141 பாடசாலைகள் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டன. (கல்வி உரிமைக்கான பரிந்துரைப்பு-2007) அந்த வகையில் ஹற்றன் கல்வி வலயத்திலுள்ள 106 தமிழ் பாடசாலைகளில் 104 பாடசாலைகளில் கட்டிடம் தளபாடம் ஆசிரியர் குடியிருப்பு போன்ற அடிப்படை வசதிகளைப் பெற்றுக் கொண்டன. யுனிசெப், GTZ, JICA போன்றன தோட்டப் பாடசாலைகளின் அபிவிருத்திக்கு ஒத்துழைப்பு நல்கி வருகின்றன. அத்துடன் இன்று 15000 பேர் வரை மலையகப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆசிரியர்களாகப் பணி புரிந்து வருகின்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர்கள் மற்றும் ஆங்கில விஞ்ஞான கணித ஆசிரியர்கள் மற்றும் பட்டதாரிகள் பற்றாக்குறையாக இருப்பினும் ஹற்றன் கல்வி வலயத்தில் இன்று ஆசிரியர் மாணவ விகிதம் 20:1 ஆக இருப்பது ஆரோக்கியமான விடயமாகவே உள்ளது.

2006 ஆம் ஆண்டு உலக வங்கி மற்றும் ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கிகளின் அனுசரணையுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட (கல்வித் துறை அபிவிருத்தி சட்டகமும் நிகழ்ச்சித் திட்டமும் ESDFP) என்னும் செயற்றிட்டத்தின் மூலம் கீழிருந்து மேலாக மேலிருந்து கீழான அனுசூலுறை அடிப்படையில் இலங்கையின் அனைத்துப் பாடசாலைகளிலிருந்தும் SWAP அடிப்படையில் மதிப்பீடு செய்து (2006-2010) ஐந்தாண்டு திட்டமும் செயற்பாட்டுத் திட்டமும் (Action Plan) தயாரிக்கப்பட்டு வலயக் கல்விப் பணிமனை ஊடாக மாகாணக் கல்வி திணைக்களத்துக்கு அனுப்பப்பட்டது. இதன் அடிப்படையில் கல்வி அமைச்சுக்கு பாடசாலைகளின் தேவை செயற்பாடுகள் என்பன விதந்துரைக்கப்பட்டு செயற்படுத்தப்படுகின்றன. இத்திட்டத்தின் மூலம் வளங்கள் ஒரே இடத்தில் குவியாது தடுக்கப்படுவதுடன் அனைத்துப் பாடசாலைகளின் தேவைகளும் கவனத்திற்கெடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறன. இதன் மூலம் அனைவருக்கும் கல்வி (EFA) புத்தாயிரம் ஆண்டு அபிவிருத்தி இலக்கு(MDG) என்பவற்றை இலங்கை அடையும் என எதிர்பாக்கப் படுகின்றது

இதன்படி துரித கற்றல் செயற்பாடு, பாடசாலைக்கான கட்டிட தளபாடவசதி விசேட மற்றும் மலசலகூட வசதிகளை எற்படுத்தல், வாசிக்காலை வசதிகள் பல்லூடக வசதிகள், கணணி பிரிவுகள் என்பன வழங்கப் படுகின்றன. இதன் படி ஹட்டன் கல்வி வலயத்தி உள்ள அனைத்து IA, IC பாடசாலைகள் ஒருசில type 2 பாடசாலைகள் இத்தகைய வசதிகளை பெற்றுள்ளன. தொடர்ச்சியாக பாடசாலைகள் தரப் உயர்த்தப்பட்டமைக்கான காரணமாக 4 IAB பாடசாலை 20 IC பாடசாலை type2 56 இன்று காணப்படுகின்றன.

1996க்கு பின் பகுதியில் காணப்படுகின்ற பல்கலைக்கழக அனுமதியை நோக்கும் போது ஹட்டன் வலத்தில் அனைத்துறைக்குமாக இதுவரை 624 பேர் தெரிவுசெய்யப்பட்டுள்ளனர். விஞ்ஞானத் துறையை பொறுத்த

மட்டில் வெளி மாவட்ட மாணவர்களே கூடுதலாக தெரிவு செய்யப்பட்டாலும் கூட தெரிவு செய்யப்பட்டவர்களில் 57 பேர் வைத்திய பீடத்திற்கு தெரிவு செய்யப்பட்டனர். இதில் 27பேர் இந்திய தமிழர்களும் பொறியற் பீடத்திற்கு தெரிவு செய்யப்பட்ட 130 பேரில் '98 பேர் இந்திய தமிழர்களாகவும் இருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. இதில் பெருந்தோட்ட பிரதேசத்தை சேர்ந்த மாணவர்களே பெரும்பான்மையோர் பொறியியற் பீடத்திற்கு தெரிவாகியுள்ளனர்.

மலையகக் கல்வி வளர்ச்சி இருபத்தைந்து வருடங்கள் மட்டுமே கொண்ட சிறிய வரலாற்றைக் கொண்டிருந்தாலும் கூட மலையகம் ஏனைய சமூகத்துடன் போட்டிப் போட வேண்டிய தேவை உள்ளது. ஏனைய சமூகங்கள் நகைத்து விமர்சிப்பதற்கு இடமளிக்க விடாமல் தலை நிமிர்ந்த செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்து செல்ல வேண்டிய தேவை உள்ளது. இதற்கான ஒரே ஒரு வாய்ப்பு கல்வி அறிவு மட்டுமே. கடுமையான உழைப்பும் நம்பிக்கையும் இருந்தால் இதனை உடனடியாகவே சாதிக்க முடியும்.

ஆலயங்களை அர்த்தமுள்ளதாக்குவோம்

மு.நேசமணி -

ஆலயம் ஒவ்வொரு மதத்தினரும் வேறுபாடுகளை மறந்து ஒன்று கூடும் ஒரு இடமாகும். ஆண்டுக்கு ஒரு முறை கோலாகலமாக திருவிழா கொண்டாடிவிட்டு கோவில்களை இழுத்து மூடிவிடும் வழக்கமே பெரும்பாலான பெருந்தோட்டப் பகுதிகளில் இருந்து வருகிறது. 'கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்' என்று எமது முன்னோர் கூறிச் சென்றதை வேத வாக்காக கொண்டு மலையகத்தில் நகரங்கள் - தோட்டங்கள் எங்கும் ஆலயங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. சில இடங்களில் பல்வேறு கடவுள்களின் பெயர்களால் ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட ஆலயங்களும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. ஆண்டுதோறும் நடத்தப்படும் திருவிழாக்கள் கும்பாபிஷேகங்கள் போன்றவற்றிற்கு இலட்சக்கணக்கில் பணம் தண்ணீராக செலவழிக்கப்படுவதை காண்கிறோம். மக்கள் பொது விடயம் என்பதால் கணக்கு கேட்காமலேயே பணத்தை வழங்குகிறார்கள். ஆனால் மக்களின் வரிப்பணம் முறையாக செலவழிக்கப்படுகிறதா என்பது பெரிய கேள்விக்குறியாகும். திருவிழாக்களை முன்னின்று நடத்தும் சில பேர்வழிகள் செலவுக்கு கணக்கு காட்டி சுருட்டிக் கொள்வது ஒன்றும் இரகசியமல்ல!

பல கோயில்களின் பல்வேறு வழக்குகள் தீர்க்கப்படாமல் நீதிமன்றங்களில் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. பணம் பண்ணுவதாக சிலர் நன்றாக உள்ள கோயில்களை தரைமட்டமாக்கி புதிதாகக் கட்ட முயற்சி எடுப்பார்கள். பிரதேச, மாகாண, தேசிய சபைகளில் அங்கம் வகிப்போரிடம் கோரிக்கை விடுத்து பணத்தை எதிர்பார்த்து இவ்வாறான காரியங்கள் ஏற்பாடு செய்யப்படும். ஆட்சி மாறினால் அல்லது குறிப்பிட்ட உறுப்பினர் தோல்வி அடைந்தால் பணம் கிடைக்காது போய்விடும். உடைப்பட்ட கோயில்கள் பத்து, இருபது வருடங்கள் கூட கட்டி முடிக்கப்படாமல் பாழடைந்து கிடக்கும். மலையகத்தில் பயணம் செய்யும் போது இவ்வாறான கோயில்கள் பலவற்றை நாம் காண முடியும். தலவாக்கலை கதிரேசன் ஆலயம் தரைமட்டமாக்கப்பட்டு பல ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டது. வாக்குறுதி அளித்த சிலர் காலமாகியும் விட்டனர். தற்போது ஒரு சிறிய அறை ஒன்றிலேயே வழிபாடு நடைபெற்று வருவதைக் காணலாம்.

காசைக் கையில் வைத்துக் கொண்டு இதை எல்லாம் செய்ய வேண்டும். மேலும் நல்ல நிலையில் உள்ள கோயில்களை எதற்காக இடித்துத் தள்ள வேண்டும் என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். தலவாக்கலை அருகில் ஒரு பிரசித்தி பெற்ற கோயில் இருக்கிறது. இவ்வழியாகச் செல்லும் வர்த்தகர்கள், மற்றும் பொதுமக்கள் இலட்சக்கணக்கில் இங்கு இறங்கி வழிபாடு செய்து விட்டு செல்வதைக் காணலாம். புதிய வாகனங்களைக் கொள்வனவு செய்பவர்கள் இங்கு விசேட வழிபாடுகளைச் செய்வார்கள். இக்கோயிலின் கூரைகள் மற்றும் சுவர்கள் பழுதடைந்து மிகவும் மோசமான நிலையில் உள்ளது. மேலே கூறிய வழிபாட்டுக்காரர்கள் எவராவது இக்கோயிலை புனரமைப்பதில் நடவடிக்கை மேற்கொள்கிறார்களா என்றால் பதில் பூஜ்யம்தான். வாஸ்து சாஸ்திரம் பார்த்து கோயில்களை இடித்துத் தள்ளும் நிகழ்வுகளும் மலையகத்தில் இடம் பெற்று வருகின்றன. இதுபற்றி எல்லாம் ஆய்வு செய்தோமேயானால் இறுதியில் எவருக்கோ லாபம் தரும் செயல்களாகவே இவை இருப்பதை அவதானிக்கலாம். ஏனைய மத ஸ்தலங்கள் இவ்வாறு தான்தோன்றித்தனமாக இடித்துத் தள்ளப்படுவது மிகவும் குறைவு.

பிரதேச, மாகாண சபைகள் மற்றும் பாராளுமன்றத்தில் எமது பிரதிநிதிகள் குறிப்பிடத்தக்க அளவு இருக்கின்றனர். அபிவிருத்திக்காக வழங்கப்படும் இவர்களது நிதியின் பெரும்பகுதி கோயில்களுக்காகவே

செலவிடப்படுகின்றன. குறிப்பாக பெருந்தோட்ட மக்கள் இவர்களிடம் வேண்டுகோள் விடுப்பதும் இது சம்பந்தமாகத்தான்.கடவுள் சிலைகள், சீமெந்து மூட்டைகள், பெயிண்ட் டின்கள், கூடாரங்கள் போன்றவைகளை கோரிக்கைகளாக முன்வைக்கப்படுகின்றன. பிளாஸ்டிக், கதிரைகள், ஒலிபெருக்கிக் கருவிகள் விளையாட்டு உபகரணங்கள் போன்றவைகளும் இவற்றில் உள்ளடங்கும்.

பெருந்தோட்டப் பகுதிகளில் ஜூன் - டிசம்பர் மாதங்களில் சங்கத்துக்கு ஆள் திரட்டும் பணிகள் நடைபெறும். இந்த சங்கத்தில் இருந்து அந்த சங்கத்திற்கும் அந்த சங்கத்தில் இருந்து இந்த சங்கத்திற்கும் மாறுவது வழக்கமாகும். ஒரு சங்கத்தில் இருந்து பெற்றுக் கொண்ட வரப்பிரசாதங்களை சொந்தமாக்கிக் கொள்ளவும் புதிய சங்கத்தின் மூலம் மேலும் சலுகைகளை பெறவும் தனிப்பட்ட ஒரு சிலர் எடுக்கும் முயற்சியே இந்த சங்கம் மாறும் காட்சியகங்களாகும். தாங்கள் சலுகைகளை அனுபவிப்பதற்காக அப்பாவி தொழிலாளர்களை பிளவுபடுத்துவது இந்த ஒரு சிலரே என்பதை மக்கள் அறிவார்கள்.

இன்று ஓரளவு இளைஞர்களும் யுவதிகளும் கல்வி அறிவு பெற்று சமூக சிந்தனை உள்ளவர்களாக இருக்கின்றனர். இவர்கள் முன்வந்து இந்த ஆலயங்களின் நிர்வாகத்தில் ஏதோ ஒரு வழியில் நுழைய வேண்டும். பெருந்தோட்டங்களில் பெரும்பாலானவை இந்து ஆலயங்களாகவே உள்ளன. பணத்திற்கும் பஞ்சமில்லை. 'செக்ரோலில்' தேவையான பணம் பிடிக்கப்பட்டு தலைவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்படுகின்றன. இந்தப் பணம் முறையாகச் செலவிடப்பட வேண்டும். தொழிலாளர்களுக்கு வழிகாட்ட வேண்டியது இளைய சமுதாயத்தினரின் பொறுப்பாகும். ஆலயங்களை பயனுள்ளதாகக் உலகின் பல பாகங்களிலும் உதாரணங்கள் இருக்கின்றன.

பகவான் சாயிபாபா தனது புட்டபர்த்தியில் பிரமாண்டமான மருத்துவமனைகளையும் பல்கலைக்கழகங்களையும் உருவாக்கியுள்ளார். இந்து சமயத்தின் பெரியார்களின் பொதுச் சேவைகளை சொல்லிக் கொண்டே போகலாம். பரீட்சைக்காக மட்டும் இந்து நாகரீகத்தையும் பாடமாக்காமல் நடைமுறையில் நாமும் ஏதாவது செய்ய முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டும்.

திருமணம் சடங்கு பிறந்த நாள் விழாக்களை தங்கள் தகுதிக்கு மீறநகரங்களில் பிரமாண்டமான மண்டபங்களில் இவ்விழாக்களை நடத்துகிறார்கள். வீம்பிற்காக பலரும் இவ்வாறு பணத்தை வட்டிக்கு வாங்கி செலவிட்டு கடனாளியாகிறார்கள். நகரங்களில் உள்ளவர்களுக்கும் இதே நிலைதான். என்றாலும் அவர்களுக்கு மாற்று வழி ஏதும் இல்லை. அதனால் கட்டாயமாக கடன்பட்டுத்தான் ஆக வேண்டும். தொழிலாளர்களுக்கு செலவுகளைக் குறைப்பதற்கு பல வழிகள் உள்ளன.

பதுளைப் பகுதியில் சில தோட்டங்களில் வைபவங்கள் செய்வதற்கான வசதிகள் முன்னரே செய்யப்பட்டிருப்பதை பார்க்கக் கூடியதாக இருந்தது. கோவிலில் தாலி கட்டி முடிந்ததும் வெளியில் ஒரு சிறிய மணவறையில் தம்பதிகள் வந்து இருப்பார்கள். பரிசுகள் வழங்குவவர்கள் அங்கு வந்து செய்கிறார்கள். நீண்ட தகரக் கொட்டில் ஒன்று அமைக்கப்பட்டிருந்தது. கொட்டிலில் எல்லாப் பக்கங்களிலும் வாங்குகளும் நீண்ட பலகைகளிலான மேசைகளும் இருந்தன. சுமார் நூறு பேர் ஒரே தடவையில் அமர்ந்து உண்ணலாம்.

இதனை இன்னும் நவீன வசதிகளோடு நாம் தோட்டங்கள் தோறும் உள்ள ஆலயங்களில் நடைமுறைப்படுத்தலாம். மதுபானம் தேவையில்லை. மச்சம் மாமிச செலவுகளும் இல்லை. நகரத்தில் ஒரு கல்யாணத்தினிலே செலவிடும் பணத்தில் தோட்டத்தில் பத்து கல்யாணங்களை செய்து முடிக்கலாம். தொழிலாளர்கள் மட்டுமல்ல. அவர்களது பிரதிநிதிகளாக உள்ளவர்களும் இது பற்றி சிந்திக்கலாம்.

கல்வி கற்ற இளைஞர்கள் மாணவர்களுக்கான பிரத்தியோக வகுப்புக்களை ஆலயங்களில் ஏற்பாடு செய்யலாம்.கணினிகள், கற்கை நெறிகளையும் ஆலய வளவில் உரிய ஏற்பாடுகளுடன் செய்யலாம். நகரங்களுக்கு செலவழித்து செல்ல வேண்டியதில்லை.ஆலயங்கள் தோறும் நூலகங்களை ஏற்படுத்தலாம். நூல்களை மக்கள் பிரதிநிதிகளிடமிருந்து நிச்சயமாகப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.யுவதிகளுக்கு தையல் பயிற்சிகளை வழங்க ஏற்பாடு செய்யலாம்.இளைஞர்களுக்கு சுயதொழில் வாய்ப்புகளை பெற்றுத் தரும் மையமாகவும் ஆலயத்தை

உருவாக்கலாம். முக்கியமாக உள்ளக விளையாட்டுக்களுக்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யலாம். கெரம், சதுரங்கம், பட்மின்டன் போன்ற பலவற்றை அறிமுகம் செய்வதன் மூலம் மாலை நேரத்தில் மதுபான நிலையங்களுக்கு செல்வோரில் ஒரு சிலரையாவது திசை திருப்பலாம். இலக்கிய சந்திப்புகளை ஏற்பாடு செய்யலாம்.

எனவே பொதுமக்களிடமிருந்து அறவிடும் பணத்தை பயனுள்ளதாக முதலீடு செய்ய பல்வேறு வழிகள் இருக்கின்றன. வேறு எந்த தேவைக்காக பொதுமக்களிடம் பணம் கேட்டாலும் கிடைக்காது. கோயிலுக்கு மட்டுமே அவர்கள் மனமுவந்து தருவார்கள். நாம் அனைவரும் ஒன்றிணைந்து ஆலயங்களை அறிவாலயங்களாக மாற்ற முயற்சிப்போம் !

பெருந்தோட்டச் சிறுவர்களின் போஷாக்கு நிலை

இரா. சீவலிங்கம்

பெருந்தோட்ட மக்களின் போஷாக்கு (Nutrition) குறைபாடுகளானது ஏனைய சமூகங்களை விட அதிகளவில் காணப்படுகிறது என்பதை பல்வேறு ஆய்வுகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. பெருந்தோட்ட மக்களின் போஷாக்கு குறைபாடுகளை நிவர்த்தி செய்யக்கூடிய ஆக்கப்பூர்வமான செயற்றிட்டங்கள் எதுவும் இதுவரை பூரணமாக முன்னெடுக்கப்படவில்லை என்பது இங்கு சுட்டிக்காட்டப்பட வேண்டும்.

2006/2007 ஆம் ஆண்டில் இலங்கையின் போஷாக்கின்மை 29% ஆக காணப்படுகின்ற போதிலும் நுவரெலியா மாவட்டத்தில் போஷாக்கின்மையானது 45% க்கும் அதிகமாக உள்ளது. இதில் 5 வயதுக்கு குறைந்த பெருந்தோட்டச் சிறுவர்களே அதிகமாக பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். பெரும்பாலான தோட்டப்புறங்களை உள்ளடக்கியுள்ள இம்மாவட்டத்தில் தொழிலாளர்களின் பிள்ளைகளே அதிகளவில் போஷாக்கின்மையால் பாதிக்கப்பட்டு உள்ளதையும் அவதானிக்க கூடியதாக உள்ளது.

2006/2007 இலங்கை சுகாதார திணைக்களத்தின் (SLDHS) கணிப்பீடுகளின்படி போஷணைக் குறைபாடுகள் பெருந்தோட்டப்புற சிறுவர்களிடையே அதிகமாகக் காணப்படுவதை எடுத்துக் காட்டியுள்ளது. கீழ்வரும் அட்டவணைப்படி 2006/2007 ஆம் ஆண்டில் பெருந்தோட்ட பகுதிகளில் ஐந்து வயதுக்குட்பட்ட சிறுவர்களில் 42.2% இனால் வளர்ச்சி குன்றியவர்கள் (Stunted) காணப்படுகின்றார்கள். இதில் 15.3% இனர் மிக கடுமையாக பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். (இந்தக் குன்றிய வளர்ச்சியானது (Stunted) நீண்டதொரு போஷாக்கு குறைபாட்டினை பிரதிபலிக்கும் அளவு கோலாகும்). எடை குறைந்த (Underweight) நிலையும் மாவட்ட அடிப்படையில் நோக்கினால் கொழும்பு 14%, கம்பஹா 11.6%, கண்டி 28.3%, நுவரெலியா 25.3%, பதுளை 32.8% ஆக உள்ளது. இதிலும் பதுளை மாவட்டம் அதிகமாக உள்ளதை அவதானிக்கலாம். அடுத்ததாக உடல் மெலிந்த (Thin) சதவீதத்தை நோக்கும் போது இலங்கையில் 15.0 சதவீதமாக காணப்படுகின்றது. இதில் நகரம், கிராமம், தோட்டம் என்றவாறு நோக்கினால் 14.9%, 15.2%, 12.6 ஆக உள்ளது. உடல் மெலிந்த விடயத்தில் கொழும்பு மாவட்டத்தில் 13.2% ஆக உள்ளது. இதில் திருகோணமலை மாவட்டத்திலே அதிகமாக 28.0% ஆக உள்ளது.

கீழ்வரும் அட்டவணைப்படி வளர்ச்சி குன்றிய (Stunted) நிலை, எடை குறைதல் (Underweight) இவை இரண்டிலும் தோட்டப்பகுதி மிக்க கடுமையாக பாதிக்கப்பட்டுள்ளதை காணலாம். இதற்கான காரணங்களை ஆராய்ந்தால் நுவரெலியா மாவட்டத்தில் 40.8% சதவீதமாக சிறுவர்கள் வளர்ச்சி குறைந்தவர்களாகவும், தோட்டப்புறங்களில் இது 42.2% ஆகவும் உள்ளதை அவதானிக்க வேண்டும். இவ்வளர்ச்சி குறைவுக்கு பல்வேறு காரணங்களை சுட்டிக்காட்டலாம்.

எடை குறைந்த (Underweight) விடயத்திலும் பதுளை மாவட்டம் 33.8% ஆகவும், நுவரெலியா 28.3% ஆகவும் உள்ளது. தோட்டப்பகுதிகளில் இவ்வீதம் 29.7% ஆக நகர கிராமங்களை விட தோட்டப்புறம் அதிகமாக உள்ளது. வளர்ச்சி குன்றிய நிலை இலங்கையில் 18.0% ஆக காணப்படுகின்றது. இதில் 4.2% ஆனோர் மிகக் கடுமையாக பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். இவ்வீதமானது நகர்புறத்தில் 13.7% ஆகவும் கிராமப்புறத்தில் 16.7% ஆகவும் தோட்டப்புறத்தில் 42.2 சதவீதமாகவும் காணப்படுவதை அவதானிக்கலாம்.

நகர்ப்புறத்தில் கிராமத்திலும் மிகக் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்ட சிறுவர்களின் விகிதாசாரம் 3.5% ஆகவும் தோட்டப்புறங்களில் 15.3 சதவீதமாகவும் காணப்படுகின்றது. அதாவது நகர, கிராமப்புறத்தை விட தோட்டப்புறமே

மிகக் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை அறிய முடியும்.

போஷாக்கு குறைபாட்டின் இன்னுமொரு குறிகாட்டியாக காணப்படுவது எடை குறைந்த (Under weight) சிறுவர்களும் தேசிய மட்டத்தில் 21.6% ஆக காணப்பட 3.8% இனர் மிகக் கடுமையாக பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். இதிலும் நகர்ப்புறத்தில் 16.6% ஆகக் காணப்படுகின்றார்கள். கிராமப்புறத்தில் 21.7% ஆகவும் தோட்டப்புறத்தில் 29.7% ஆகவும் உள்ளனர். எனவே, எடை குறைவான சிறுவர்கள் கூட தோட்டப்புறங்களிலேயே அதிகமாக இருப்பதைக் காணலாம்.

மாவட்ட அடிப்படையிலேயே நோக்கினால் வளர்ச்சி குறைந்த (Stunted) நிலையானது 8.4% ஆக கொழும்பு மாவட்டத்தில் காணப்பட நுவரெலிய மாவட்டத்தில் இவ்வீதம் 40.8% ஆக உள்ளது. இதில் 13.5% ஆனோர் மிகக் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். பதுளை மாவட்டத்தில் இவ்வீதம் 33.1% ஆக உள்ளது. கொழும்பு, கம்பஹா, கண்டி போன்ற மாவட்டங்களில் முறையே 8.4%, 10.0%, 18% ஆக காணப்படுகின்றது.

அட்டவணை I

2006/2007 ஆம் ஆண்டுகளில் சிறுவர்களின் போஷாக்கு நிலை						
விபரம்	குன்றிய வளர்ச்சி		உடல் தேய்வு		குறை எடை	
	2006	2007	2006	2007	2006	2007
நகர்ப்புறம்	(2.9)	13.7	(3.4)	14.9	(3.0)	16.6
கிராமம்	(3.5)	16.7	(2.8)	15.2	(3.5)	21.7
தோட்டம்	(15.3)	42.2	(3.6)	12.6	(8.7)	29.7
நுவரெலியா	(13.5)	40.8	(2.0)	10.5	(5.4)	25.3
கொழும்பு	(1.4)	8.4	(2.1)	13.2	(1.5)	14.1
இலங்கை	(4.2)	18.0	(3.0)	15.0	(3.8)	21.6

மூலம் :- SLDHS கணிப்பீடுகள் 2006/2007

தரவுகள் யாவும் வீதத்தில் உள்ளது.

மூலம்: (இலங்கை புள்ளிவிபர திணைக்களம் 2006/2007 WWW.GOV. Stastics) அடைப்புகள் உள்ளவை மோசமாக பாதிக்கப்பட்டவர்கள். மேற்கூறிய அட்டவணைப்படி நகர, கிராம புறச் சிறுவர்களை விட தோட்டப்புறச் சிறுவர்களே மிக அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர் என்பதை மிகத் தெளிவாக அறிந்து கொள்ளலாம்.

இச்சிறுவர்கள் இவ்வாறு பாதிக்கப்பட்டுள்ளமைக்கு பல காரணங்கள் காட்டப்படுகின்றன. இருப்பினும் இச்சிறுவர்களின் எதிர்காலம் குறித்து மிகவும் அவதானிப்போடு இருக்க வேண்டியது சம்பந்தப்பட்டவர்களின் கடமையும் பொறுப்பும் ஆகும். இந்த நிலைமையை அவதானிக்காமல் விடும்போது ஏற்படும் விளைவுகள் பாரதூரமாக இருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. குறிப்பாக கல்வி அடைவுகளிலும், எதிர்கால சந்ததி உருவாக்கத்திலும் பாரிய பாதிப்புக்களை செலுத்தும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இச்சிறுவர்களின் வாழ்க்கைப் படிமுறைகள் ஒன்றோடு ஒன்று தொடர்புபட்டதாக அமையும் போது ஒன்றின் குறைபாடு, மற்றைய வளர்ச்சியைப் பாதிக்கும். இந்தவகையில் நுவரெலியா மாவட்டத்தில் வறுமை நிலை (42%) அதிகரித்து காணப்படுகின்றது. இந்த வறுமை நிலையின் காரணமாக இப்பிரதேச மக்களின் உணவுகளில் இருக்க வேண்டிய போஷணைப் பொருட்கள் உடலுக்குத் தேவையான கலோரி உணவுகள் போதுமான அளவுக் கிடைப்பதில்லை. இதனால் இங்கு பிறக்கும் குழந்தைகள், கர்ப்பிணித் தாய்மார்களும், சிறுவர்களும் மிகக் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

இம்மக்களின் உணவு, பழக்கவழக்கங்கள், மீன் உணவு (புரதம்) பற்றாக்குறை, கல்வி அறிவு போதாமை, சுகாதார பழக்கவழக்கங்களின் குறைப்பாடுகள், செளக்ய வசதிகள், தோட்டப்புறங்களில் குறைவாக உள்ளமை, தோட்டப்புறங்கள் தேசிய சுகாதார திட்டத்தின் கீழ் முழுமையாக இணைக்கப்படாமை போன்ற பல விடயங்களைச் சுட்டிக்காட்ட முடியும்.

இருப்பினும் எதிர்காலச் சிறுவர்கள் வாழ வேண்டியவர்கள். வாழ்க்கையில் வெற்றியடைய வேண்டும். இதற்கு இச்சிறுவர்கள் ஆரோக்கியமாக இருக்க வேண்டும். கர்ப்பிணி தாய்மார்கள் ஆரோக்கியமாக இருந்தால்தான் குழந்தைகள் ஆரோக்கியமாக இருக்கும்.

நம் நாடு சுதந்திரமடைந்தப்பின் கல்வி, சுகாதாரம், விவசாயத் தொழில், போக்குவரத்து, மின்சாரம், மருத்துவம் போன்ற பலத்துறைகளில் அதிகம் முன்னேறியுள்ளது. குறிப்பாக ஆசிய நாடுகளோடு ஒப்பிடும் போது எமது நாட்டு பெளதீக வாழ்க்கை பண்புகள் அதிகமாக காணப்படுகின்றன. ஆயினும் இன்றைய குழந்தைகளும் 5 வயதுக்குட்பட்ட சிறுவர்கள் பாடசாலை சிறுவர்களும் பெரிதும் போஷணை குறைவாய் பல்வேறு வகையில் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். ஏற்கனவே குறிப்பிட்டது போல வயதுக்கேற்ற நிறையின்மை, வயதுக்கேற்ற உயரமின்மை, உயரத்துக்கேற்ற வளர்ச்சியின்மை போன்றவற்றில் அவர்களது உடல் நலம், ஊட்டம், மனநலம் முதலியவை போதியளவு இல்லாது இன்றைய குழந்தைகள் மிகவும் வருந்தக்க நிலையில் உள்ளனர்.

கடந்த சில ஆண்டுகளாக அரசு, மருத்துவ, சுகாதாரத்துறைகள், தர்ம ஸ்தாபனங்கள், அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள் (N.G.O) அனைத்தும் குழந்தை நலனுக்காக பல திட்டங்களை தீட்டி நடைமுறையில் செயலாற்ற முயற்சிக்கின்றன. இவற்றில் பல முயற்சிகள் பெருந்தோட்ட பிரதேசத்தில் பயனளிக்கவில்லை. இதற்கு பல காரணங்கள் உள்ளன.

ஒரு நாட்டின் முன்னேற்றம், ஆரோக்கியம், பொருளாதாரம் முதலியவற்றை பல வகைகளில் அளவிடலாம். இவற்றை அளவிட மிகவும் பயன்படும் அளவுகோல்கள் இளம் குழந்தைகளின் இறப்பு வீதம் (Infant Mortality Rate) ஐந்து வயதிட்குட்பட்ட குழந்தைகளின் இறப்பு விகிதம் (Pre-School Mortality Rate) பிறப்பு விகிதம் (Birth Rate) போன்றவையும் மற்றும் குழந்தைகளின் ஊட்ட நிலையுமாகும். (Nutritional Status Of Children) அட்டவணை இரண்டில் Table II-நகர, கிராம, தோட்டம் போன்றவற்றின் இறப்பு வீதங்கள் காட்டப்பட்டுள்ளது.

அட்டவணை II

	பி.முன்	பி.பின்	சீசு மர. வீதம்	குழந் - வீதம்	% வயதுக்கு கீழ்
நகரம்	6	3	10	9	19
கிராமம்	15	4	19	3	23
தோட்டம்	18	11	29	5	33

மூலம் :- SLDSH 2006/2007

மேலைத்தேய நாடுகளுடன் ஒப்பிடும் போது மேற்கூறிய விடயங்கள் அதிகமாக உள்ளது. அந்நாடுகளில் சுத்தமானக் குடிநீர் உபயோகித்தல், கழிவு நீர் அகற்றல் போன்றன மூலம் சுற்றுப்புற சுகாதாரத்தை பாதுகாத்து, தொற்று நோய்களை தடுத்து வந்தமையினால் இவ்விறப்பு வீதங்கள் பெருமளவு குறைந்தன.

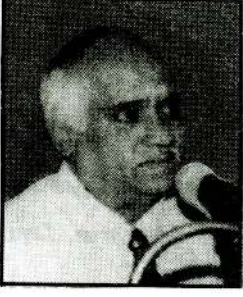
சிசுக்களும் இளம் சிறுவர்களும் உடல் நலம் குன்றி இறப்பதற்கான காரணங்கள் நமது குழந்தைகளின் அவல நிலையை மேலும் உணர்த்துகிறது. அதிகளவில் ஏற்படும் இறப்புக்கு காரணமாக மூன்று முக்கிய நோய்கள் புரத சக்தி குறை நோய்கள் (Protein Energy Nutrition), குழந்தை பருவ வாந்தி-பேதி (Diarrheal Disorders), நிமோனியா (Pneumonia) முதலியவை ஆகும். இவற்றோடு காசம், விளையாட்டம்மை, கக்குவான் முதலியவைகளும் பிறந்த குழந்தைகளுக்கு ஏற்படும். இந்நோய்களும் முற்றிலும் தடுக்கப்படக் கூடியவை.

நம் சமுதாயத்திலிருந்து அறவே ஒழிக்கப்படக்கூடியவை. இன்னும் இந்நோய்களால் பல குழந்தைகள்

உயிர் இழக்கின்றனர் என்பது வருந்தத்தக்க நிலையாகும். சிறு வயதில் இந்நோய்களிலிருந்து தப்பி உயிர் வாழும் குழந்தைகள், சிறுவர்கள் பெரியவர்களான பின்பு பலம் குன்றி அறிவாற்றல் குறைந்து நடைபிணம் போன்ற நிலையில் உள்ளனர்.

இச்சிறுவர்களின் போசாக்கு குறைபாட்டை நிவர்த்தி செய்வதற்கு பெற்றோர்கள், தாய்மார்கள், குடும்ப நல உத்தியோகத்தர்கள், ஆசிரியர்கள் போன்றோர் கூடிய கவனம் எடுக்க வேண்டியது காலத்தின் தேவையாக உள்ளது. “உடல் ஆரோக்கியம் உள்ளம் ஆரோக்கியம் முளை ஆரோக்கியம் சிந்தனை, செயல் ஆரோக்கியம்”

உயர்தர கல்விக்கு அடிப்படையாகும் க.பொ.த சாதாரண தரப் பெறுபேறு

சீ.மகாலிங்கம்

மலையக கல்வியில் உயர்தர வகுப்பிற்கான மாணவர் தொகையை அதிகரிப்பதன் ஊடாக பல்கலைக்கழகத்திற்கான அனுமதியை அதிகரிக்க இயலும் என்பது ஒரு பொதுவான விடயமாகும். இங்கு க.பொ.த சா/தரத்தில் சித்தி அடையும் விகிதம் அதிகரிக்கப்படல் வேண்டும் என்பது வெள்ளிடைமலை.

இந்நோக்கிலேயே பல வேலைத்திட்டங்கள் கடந்த காலங்களிலும் தற்போதும் செயற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. பல தன்னார்வ (N.G.O) நிறுவனங்களும் கூட தொண்டாற்றி வருகின்றன. உதாரணமாக உலக தரிசனம் (World Vision) நுவரெலியா மாவட்டத்தின் குறிப்பாக ஹோல்புறாக் (தமிழ்) கோட்டத்திலும், ஹட்டன், மஸ்கெலியா – நோர்வூட் பிரதேசங்களிலும் பல செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்துள்ளன.

மிக அண்மைக் காலத்தில் CF (Child Fund) நுவரெலியா மாவட்டத்தின் நுவரெலியா கோட்டம் ஒன்றில் சில வேலைத் திட்டங்களுக்கு நிதி ஒதுக்கி உள்ளன. இது தவிர இன்னும் பல நலன் விரும்பிகளும் நிறுவனங்களும் கூட செயற்பட்டு வருகின்றன.

இதேபோல் மத்திய மாகாண தமிழ் கல்வி அமைச்சம் பல செயற்றிட்டங்களை கடந்த காலங்களில் முன்னெடுத்தன. எனவே, எமக்கு ஒரு தூர நோக்கு (vision) ஒரு பணிக்கூற்று (Mission) இப்போது உள்ளது போல் புலப்படுவது மிக நல்ல சகுனமாகும்.

மத்தியமாகாண கல்வி அமைச்சு, பாடசாலைகள், தன்னார்வ நிறுவனங்கள், நலன் விரும்பிகள், ஏனைய அமைப்புகள், கட்சிகள், தொழிற்சங்கங்கள் அனைத்து தரப்பினரும் இணைந்து செயற்படுவார்களாயின் எமது இலக்கை அடைய மேலும் துணை புரியும். பரஸ்பரம், இவ்வமைப்புகளுக்கிடையே ஒரு தொடர்பு ஏற்படுத்தப்படல் வேண்டும். இதனை செய்யக்கூடிய வாய்ப்பும் தகைமையும், தகுதியும், மத்தியமாகாண தமிழ் கல்வி அமைச்சிற்கே உள்ளது எனில் மறுப்பதற்கில்லை.

குறித்த ஒருசில பாடசாலைகளுக்கு மாத்திரம் கவனிப்பும், கணிப்பும், வளங்களும், சேவைகளும், நிதியும் குவியா வண்ணம் இதன் மூலம் ஒழுங்குபடுத்திக் கொள்ளலாம். உயர்தர கல்வி வாய்ப்பு பற்றி கடந்த காலங்களை பார்க்கும் பொழுது சில விடயங்களை அவதானிக்கலாம். க.பொ.த உயர்தரத்திற்கு 2005-2006 வரை தகுதி பெற்றோர் விபரம் சில பல விடயங்களை வெளிக்காட்டி உள்ளதோடு கணித, விஞ்ஞானத்துறை தொடர்பாக கவனமெடுக்க வேண்டி உள்ளது எனலாம்.

ஒரு எழுமானமாக வலப்பனை, நுவரெலியா மாவட்டத்தின் க.பொ.த உயர்தரத்திற்கு தகுதி பெற்றோர் விபரம் கலை/வர்த்தகத் துறைக்கு அதிகமானோர் சித்தி பெற்றிருப்பதை காட்டுகின்றது.

நுவரெலியா வலம் : க.பொ.த உயர்தரத்திற்கு தகுதி பெற்றோர் (2005-2008)

கோட்டம் : நுவரெலியா – 3 (ஹோல்புறாக் தமிழ்)

பாடசாலை பெயர்	தோற்றிய ஆண்டு	தோற்றிய தொகை	க.பொ.த.உயர் தரத்திற்கு தகுதி பெற்றோர்	தெரிவானத் துறை கலை, வர்த்தகம், விஞ்ஞானம், கணிதத்துறை
“அ”	2005	93	49	கலை - 32 வர்த்தகம் - 9 விஞ்ஞானம்/கணிதம் - 8
	2006	60	22	கலை - 11 வர்த்தகம் - 8 விஞ்ஞானம்/கணிதம் - 3
	2007	106	53	கலை - 35 வர்த்தகம் - 10 விஞ்ஞானம்/கணிதம் - 8
	2008	98	30	கலை - 16 வர்த்தகம் - 8 விஞ்ஞானம்/கணிதம் - 6

இவ்விபரம் கடந்த காலங்களில் (2005-2008) க.பொ.த உயர்தரத்திற்கு தகுதி பெறுவோர் தொகை குறைவாக காணப்படுவதை காட்டினாலும் கூட அதிலும் ஒரு தொகையினர் “தகுதி” பெற்றுள்ளதை காட்டி உள்ளது. இது ஒரு வகையில் வளர்ச்சியே. எனினும் மேலும் இத்தொகை அதிகரிக்கப்பட வேண்டியதன் தேவையை சுட்டிக் காட்டி நிிற்கின்றது. இவ்விதிதம் குறைவதற்கான காரணங்களை அதிபர், ஆசிரியர்கள் சிந்திக்க வேண்டி உள்ளதுடன் பரவலாக சித்தியின்மைக்கான காரணங்களைத் தேடி பரிகாரங்கள் காண வேண்டியுள்ளது.

கற்றலுக்கு “தயாராகாத” மாணவர் கூட்டம் ஒன்று எப்பொழுதும் மலையகத்தில் இருந்து வருகின்றது. இதற்கு ஆயிரம் காரணங்களை தேடி கூறினாலும் கூட இறுதியில் கற்றலைத் தேட வேண்டியவன் மாணவனே எனில் மறுப்பதற்கில்லை. இன்று இதற்கான முனைப்புக்கள், சூழல், ஊக்கல் பரவலாக இருந்து வருகின்றமையை மறுத்தல் இயலாது. இந்நிலையிலும் கூட க.பொ.த உயர்தரத்தில் சித்தி பெறாதவர்கள் பற்றிய சிந்தனை அவசியமாக உள்ளது.

தேசிய ரீதியாகவும் இடை விலகல் மாணவர்கள், மெல்லக் கற்போர்கள், தொழிந்துறை சார்ந்த நாட்டிற்குந்தோர்களுக்கான வேலைத் திட்டம் தேவை. தரம் எட்டில் இவர்களுக்கான ஒரு தொழில் வழிகாட்டலுடன் அத்துறைச் சார்ந்த பயிற்சிகள், தொழில்கள் உருவாக்கப்படல் வேண்டும். பொதுவான தேசிய க.பொ.த சாதாரணதர பரீட்சை முறைக்கு உள்வராத, கொண்டு வரப்பட முடியாத இவர்களுக்கென புதிய நெறிகள் உருவாக்கப்படுவதோடு அத்துறை சார்ந்த தேசிய பரீட்சை முறைமை ஒன்று உருவாக்கப்படுவதன் மூலமே க.பொ.த சாதாரணதர பரீட்சை பெறுபேற்றில் கூடிய சித்தி விகிதத்தினை பெறல் இயலும்.

மலையக கல்வியின் பெறுபேற்று விடயங்களும் இவ்வாறான ஒன்றே எனில் மறுப்பதற்கில்லை. எல்லோருக்கும் பொதுவான ஒரு பரீட்சை முறை என்பது கல்வியியலாளர்கள் சிந்திக்க வேண்டிய ஒரு விடயமாகும். தொழில்நுட்பக் கல்லூரி, தேசிய தொழில் பயிற்றுநர் சபை, ஹட்டனில் தொண்டமான் தொழிற்பயிற்சி நிறுவனம் இவைகள் பற்றி நாம் கூறினாலும் தேசிய கல்விக் கொள்கையிலேயே பாடசாலை மட்டத்தில் இதற்கான ஆரம்பம் ஒன்று தேவையாக உள்ளமை மறுத்தல் இயலாது.

க.பொ.த உயர்தரத்திற்கு கலைக்குத் தெரிவாகும் தொகை கூட ஒருவகையில் ஆரோக்கியமானதாக கருதல் இயலாது. வேலையற்ற ஒரு கூட்டத்தை இன்னும் பத்து வருடங்களில் உருவாக்குவதை விட தொழில் வழிகாட்டலுடன் தொழிற் கல்விக்கு வித்திடும் வேலைத்திட்டமும் கணித/விஞ்ஞான பட்டதாரிகளும்

எதிர்காலத்திற்கு தேவையானவர்கள் ஆவர். அதிலும் தொடர்பாடல் துறை மிக தேவையானதாகும். இதற்கு சான்றாக மற்றொரு பாடசாலை பெறுபேறுகள் (2005-2008 உள்ளது).

நுவரெலியா வலயம் : க.பொ.த சாதாரணதரத்திற்கு தகுதி பெற்றோர்
கோட்டம் : நுவரெலியா - 3 ஹோல்புறாக் 2005-2008

பாடசாலை பெயர்	தோற்றிய ஆண்டு	தோற்றிய தொகை	க.பொ.த.உயர்தரத்திற்கு தகுதி பெற்றோர்	தெரிவானத் துறை கலை, வர்த்தகம்,
“ஆ”	2005	102	35	கலை - 33 விஞ்ஞானம் - 2
	2006	52	16	கலை - 11 வர்த்தகம் - 2 விஞ்ஞானம் - 1
	2007	76	41	கலை - 30 வர்த்தகம் - 5 விஞ்ஞானம் - 3
	2008	94	46	கலை - 39 வர்த்தகம் - 4 விஞ்ஞானம் - 2

இந்த பெறுபேறுகளும் அவ்வாறே உள்ளன. கலை/வர்த்தக துறைக்கே அதிக மாணவர்கள் தகுதி பெற விஞ்ஞான/கணித துறைக்கு மிகக் குறைவானோரே தகுதி பெற்றிருக்கின்றனர். மேலும் தோற்றிய மாணவர்களில் அரைவாசியாவது க.பொ.த உயர்தரத்திற்கு தகுதி பெறாமையை இப்பெறுபேறு காட்டி உள்ளது. எனினும் கூட 2007, 2008ஆம் ஆண்டுகளில் சற்று வளர்ச்சியை இப்பாடசாலையின் பெறுபேறு காட்டி நிற்கின்றது எனலாம். அது ஒரு சீரான வளர்ச்சியின் ஒரு படி எனல் இயலாது. ஏனெனில் 2005 (தோற்றியது 102. சித்தி 35) 2006 (தோற்றியது 52. சித்தி 16) பெறுபேறு இடைவெளியை காட்டுகின்றது.

க.பொ.த உயர்தரத்திற்கான தகுதியைப் பெறுவதெனும்போது கட்டாயம் கணித பாடத்திலும் சித்த பெற்றிருத்தல் அவசியம். இப்பெறுபேறுகளின் மூலம் கணித சித்தியின் நிலையையும் காணக்கூடியதாக உள்ளது. மிகக் குறைவான தொகையினரே கணிதத்தில் சித்தி அடைகின்றனர் என்பதை அறியக் கூடியதாக இருக்கிறது.

பொதுவாக கொத்தலை, வலப்பனை, நுவரெலியா வலயங்களைப் பொறுத்த வரையிலும் ஏனைய வலயங்களை பொறுத்தவரையிலும் கூட க.பொ.த சாதாரண தரத்திற்கு தோற்றுபவர்களில் 50% சித்தி பெறுவதென்பது மிகக் குறைவாகவே உள்ளது. (புறநடையாக கொட்டகலை கேம்பிரிஜ் கல்லூரி, நுவரெலியா நல்லாயன் மகளிர் கல்லூரி இருக்கலாம்) இதை தவிர நுவரெலியா மாவட்டத்தில் க.பொ.த சாதாரணதரப் பெறுபேற்றில் 100% சித்தி பெறுவதென்பது மிக அரிதாகவே (அல்லது இல்லை என்றே கூறலாம்) உள்ளது என்பது உண்மையாகும். அதிலும் மிகக் குறைவான மாணவர்கள் க.பொ.த சாதாரண தரத்திற்கு தோற்றும் பாடசாலைகள் சில வேளை 100% சித்தியை பெறக்கூடும். பொதுவில் 50% சித்தி கூட பெறாதுள்ளமையை எவரும் மறுத்தல் இயலாது.

எனவே 3179 ஆசிரியர்கள் வருகை தந்து மூன்று வருடங்கள் கடக்கின்ற வேளையில் இப்பெறுபேறுகள் பற்றி சிந்திப்பது நியாயமான ஒன்றாகவே இருக்கும். மலையக கல்வி பற்றி சிந்திக்கும் யாம் இவ்விடயங்களை ஆராயாமல் விடுவது ஒரு சமூக துரோகமாகும். இப்பாரிய பணியில் தம்மை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக் கொள்ள வேண்டியது காலத்தின் தேவையாகும்.

மலையக ஒப்பாரிப் பாடல்களில் மறைந்துள்ள வரலாறும் வாழ்வியற் கூறுகளும்

எம். ஸ்டாலின் சிவஞானஜோதி

பாடலோடு தொடங்கும் மனிதனின் வாழ்க்கையானது பாடலோடுதான் நிறைவுபெறுகின்றது. எனவேதான் ஆரம்பமாவதும் பாட்டிலேதான், அவன் ஆடிஅடங்குவதும் பாட்டிலேதான் என்பார்கள். ஒப்பாரிப் பாடல்களின் சொற்கள் சோகச்சுவையுடன் விளங்குவன. இறந்தவர்களுக்காக ஒப்பாரிப் பாடல்கள், மாரடிப் பாடல்கள், கழலடி பாடல்கள், கருமாதிப் பாடல்கள் போன்றன மக்களால் பாடப்படுகின்றன. ஒப்பாரிப் பாடல்கள் பெண்கள் பாடுவதாகவே அமையும். மாரடிப் பாடல்கள் பேரப்பெண்டிர்கள் தங்களது அன்புமிக்க பாட்டன், பாட்டி போன்றோர் இறந்தவுடன் பாடுவதாக அமையும்.

கழலடிப்பாடல்கள் என்பது இறப்பு நிகழ்ந்த வீடுகளில் ஆட்டக்காரர்களால் ஆடிக் கொண்டே பாடுகின்ற பாடலாக அமைவன. அவ்வாறே கருமாதிப் பாடல்களானது ஓர் இறப்பு நிகழ்ந்து எட்டு, பதினாறு, நாற்பதாம் நாட்கள் சென்ற பின் கருமாதிச் சடங்கு நடக்கின்றபோது பாடுகின்ற பாடல்களாக அமைகின்றன.

இவை பொதுவாக உள்ளத்தை நெகிழ வைக்கின்ற ஒப்பாரிப் பாடல்களின் வகைகளாகும். ஆனால் இங்கு நாம் நோக்கவிருப்பது இலங்கை மலையக மக்களது வரலாற்று, வாழ்வியல் அம்சங்களை தனக்குள்ளே மறைத்து வைத்திருக்கின்ற ஒப்பாரிப்பாடல்கள் பற்றியதாகவே அமையும்.

இலங்கை இந்திய பிரித்தானிய, ஏகாதிபத்தியத்தின் கீழ் ஆட்சி செய்யப்பட்ட காலத்தில் பெருந்தோட்ட பயிர்களை பயிரிடுவதற்காக தென் இந்தியாவிலிருந்து 1928 ஆம் ஆண்டே முதன்முதலில் இந்தியத் தமிழர்கள் வரவழைக்கப்பட்டனர் என்று அறிஞர் பெருமக்கள் கூறுகின்றனர். ஆனால் அண்மைக்கால ஆய்வுகளின்படி 1810ஆம் ஆண்டிலேயே முதன்முதலில் தனியார் முகவர்கள் ஒழுங்குபடுத்திய முறையில் இலங்கைக்கு இந்திய தென்பகுதி தொழிலாளரை கொண்டு வந்தனர் என்று விளக்கம் தருகின்றனர்.

இவ்வாறாக இலங்கைக்கு பகுதிபகுதியாக அழைத்து வரப்பட்ட மக்கள் குழுமத்தில் ஒரு பகுதியினரின் மனப்பதிவினை இங்கே அவதானிக்கலாம். பெண்கள் வழமையாக தமது அன்புக்குரியவர்கள் பிரிகின்றபோது ஒப்பாரி வைத்து அழுவது இயல்பானதாகும். இந்தியாவிலிருந்து 'சிலோன்' வருகின்ற தனது அன்பு மகளை பயணம் அனுப்பும் போது ஆசை அம்மா பாடியிருப்பதாக கருதப்படுகின்ற ஓர் ஒப்பாரிப் பாடல் இது,

“சீமைக்கிப் போறமுனு
சினுங்காத எம்மவளே
கடல்தாண்டி போறமுனு
கலங்காத ராசாத்தி
சிங்களவே ஊர்போயி
சீக்கிரமா வாருமடி .....”

இந்தியாவிலிருந்து கண்டிச்சீமைக்கு வருகின்ற வழியில் பலர் கடலிலும் மேலும் பலர் காடுகளிலும் நோய்வாய்ப்பட்டு உயிரிழந்தனர் என்பது வரலாற்று உண்மை. இவ்வாறாக வழியில் இறந்த தன்னுடைய கணவனுக்காக மனைவி வைத்த ஒப்பாரிப் பாடல் இது.

“பொழக்கத்தா நாம வந்து
இன்னும் பூமி போய் சேரலியே

கடன கட்ட வந்து - நாம
கண்டி போய் சேரலியே
பாதி வழியில ஏ ராசாவே
பரலோகோ போயிட்டிங்க
இனியு நா போயி
இங்க என்னா செய்வேனோ
என்ன அழச்சிக்கிட்டு
ஏ ராசாவே போயிடுங்க.”

இவ்வாறாக கானகத்தில் வந்த வழியில் பலபேர் நடக்க முடியாமல் நோயால் தள்ளாடி இறந்து போகின்ற தருவாயில் அவர்களுக்கு ஒரு சிரட்டையில் தண்ணீரும் இலையில் கொஞ்சம் சோறும் வைத்து விட்டு உள்ளம் குமுறி அழுத கண்ணீருடன் சுற்றத்தார் வந்தார்கள் என்பதை எ.வி. வி. வேலுப்பிள்ளை “நாடற்றவர் கதை” யில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இவ்வாறாக வந்த குழுமத்தில் மகளும் தந்தையும் வந்ததாக அறிய முடிகின்றது. இங்கே திரென தந்தை நடக்க முடியாமல் நோய்வாய்ப்பட்டு கொடிய மிருகமுள்ள கானகத்தில் விடப்படுகின்றார். உண்மையான அன்பு கொண்ட மகளின் உணர்வலைகளாக இவை பரிணமிப்பதுடன் எ.வி.வி.யின் கருத்தினையும் வலுப்படுத்துகின்றது.

“மாத்தள போறமினு

மகிழ்ச்சியா நாம வந்தோம்
கண்டிக்கி போறமுனு
கடல தாண்டி வந்தோம்
கண்டியும் போகலயே

என்ன பெத்த அப்பா

காலும் நடக்கலியே

உசிரோட ஒன்ன விட்டு

ஓடி நா போவேனா” எனக் கதறி அழுகின்ற மகளின் கதறல் இன்னும்

எம்மத்தியில் கேட்பதனை உணரலாம்.

மேலும் இந்திய மக்கள் நரியுருக்குப் பயந்து புலியுருக்கு வந்தது போல இங்கு வந்து பல இன்னல்களைச் சந்தித்தனர். மலைப்பிரதேசத்தில் அடர்ந்த காடுகளை அழிக்கின்ற பொழுது கொடிய விசத்தன்மை கொண்ட ஐந்துக்களுக்கும், கொடிய மிருகங்களுக்கும் பலர் தினமும் பலியானார்கள்.

இக்காலத்தில் பாறைகளைப் புரட்டி கற்களை உடைப்பதற்கு கல்லு வெடிகள் வைத்தனர். இக்கல்லு வெடியில் ஒரு இளைஞன் அகப்பட்டு இறக்கின்றான். இறந்தவனை மடியில் போட்டுக் கொண்டு தாய்பட்ட வேதனை இப்படி வெடிக்கின்றது,

“பொன்னு தொர மவனே

பூ போன்ற எம்மவனே

சிங்கத்தக் கொன்ன

செவப்பான ராசாவே

கல்லு வெடியால - நீ

கண்ணதா முடிட்டியா.....”இத்தாயின் ஒப்பாரி அன்றைய ஆரம்பகால

மலையகத்தினையும் ஒரு சிறு சம்பவத்தினையும் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது. இதனால் இந்த ஒப்பாரி காலம்

கடந்தும் கூட வாழ்கின்றது.

இத்தகைய அவலங்களைப் போன்றே, மலையக மக்களது (பெண்களது) கற்பு நிலையிலும் பல அவலங்கள் நிறைந்துக் காணப்பட்டன. இதனை மலையகத்தில் முகிழ்ந்த பல படைப்பு இலக்கியங்களும் பறைசாற்றுவதனை மனங்கொள்ளலாம். தோட்ட அதிகாரி ஒருவனின் காம இச்சைக்குப் பலியான தன்னுடைய மகளைப் பார்த்து தாயானவள் குமுங்கி கதறுகிறாள்.

“மதுர சர வெளக்காய்

மனசுல ஓன வளத்தேன்
மச்சான நெனக்காம இங்க
கொச்சப்பட்டு நிண்டுட்டியே
வாடி வழக்கமெல்லாம்
வக்காதே என்று சொன்னே
வக யாரு சொல்லுவா
ஏ வக்கனய யார் மதிப்பா”

அதாவது தனது அருமை மகளை இந்தியாவுக்குக் கொண்டு சென்று தனது அண்ணன் மகனுக்கு மணம் முடித்து வைப்பதற்காகக் கொடுத்த வாக்குறுதியை வீணடித்து விட்டாளே, அவர்களுக்கு நான் என்ன காரணம் கூறுவேன் எனக் கூறும் ஒரு தாயின் மன ஓலத்தில் ஒரு துளியை இவ்வரிகள் எடுத்துச் சொல்லுகின்றன.

சிறிமா - சாஸ்திரி ஒப்பந்தத்தின் பின்னர் பல லட்சக்கணக்கானோர் தாயகம் திரும்பத் தொடங்கினர். அவர்களை புகையிரத நிலையத்திற்குச் சென்று 'கோச் ஏற்றி' விடுவது ஒரு நடைமுறை வழக்கமாக இருந்தது. இவ்வாறு இந்தியா செல்லவிருக்கும் தனது தாய், தந்தை மற்றும் உறவினர்களை, ஒரே தோட்டத்தில் உள்ளவர்களை பயணம் அனுப்புகின்ற அந்த கொடுமான இறுதி சந்தர்ப்பங்களின் போது எமது மக்களின் கோரத்தனமான ஓலங்களை, இன்று கூட ஒவ்வொரு புகையிரத நிலையத்துக்குச் சென்று அமர்ந்தால் கேட்கக் கூடியதாக இருக்கும். அந்தளவு மிகவும் கொடுமான அந்த பிரிவுத் துன்பத்தினை விளக்கும் முகமாக ஒரு மகளின் ஒப்பாரி இதோ கண்ணீர் சிந்துகின்றது.

“என்னென்று சொல்லுவனோ

எம்பொறப்ப
எப்புடி பிரிவனோ
கோச்சி வருதம்மா
கொண்டு போக தா வருது

அழுவ கோச்சப் பாரு
ஐயையோ அப்பாவே
கோச்சினா கோச்சியிது
கொடுமக்காரங் கோச்சி

“எனக் கதறும் இவள் இலங்கை மாப்பிள்ளையை மணம் முடித்து வாழுவள். தனக்கு இந்தியா செல்ல முடியாதபடியால் இவ்வாறு தனது உணர்வலைகளை உருக்கத்தோடு உதிர்க்கின்றாள்.

பிரிதொருவகையான ஒப்பாரிகள் ஆண்களால் இறப்பு நிகழ்ந்த வீட்டு முற்றத்தில் ஆடிக் கொண்டே பாடுவார்கள். இவ்வாறு பாடும்போது இறுதியில் தப்புதப்பட்டடை இசைக்கருவி முழங்கப்படும் இவ்வாறான பாடல்கள் நடைமுறையோடு தொடர்புடைய பல விநோதமான வரலாறுகளும், செய்திகளும் பொதிந்துள்ளமையை உணரலாம்.

“நம்ப ராசையா அண்ணேந்தா

இந்த தோட்டத்துல செய்யாத வேல இல்ல

பாலம் போட்டு ரோட்டு வெட்டி

பச்ச கன்னு தா போட்டாரு

என்னென்ன போட்டாலும்

இன்று எமலோகம் .....

பொய்ட்டாரே பொய்ட்டாரே பொய்ட்டாரே .....

இதனைத் தொடர்ந்து தப்பு முழங்கப்படும்.

மற்றுமொரு பாடலில்,

“ஆச்சிதா மாறிபோச்சி

அரிசி வெல ஏறிப்போச்சி

எல்லாமே வேணானு ஏ மச்சானே

எமலோகம்

பொய்ட்டாங்க பொய்ட்டாங்க பொய்ட்டாங்க .....

எனவும்,

“கச்சி தலவரா எங்கண்ணே

கருத்தா இருந்தீங்க

சாமா வெல கேட்டு

சதி போராட்டம் செஞ்சீங்க

சாவமட்டும் வெல்லாம

இன்னக்கி சரிஞ்சித்தா

“கச்சி வேணா கொடி வேணா

கழுத்தறுக்கும் சதி வேணா

எண்டு சொல்லி

பொய்ட்டாங்க பொய்ட்டாங்க

பொய்ட்டாங்க

...படுத்துட்டிங்க படுத்துட்டிங்க படுத்துட்டிங்க.....”

என்பதும்

.....”

ஆழ்ந்து சிந்திக்கத் தூண்டும் இவ் ஒப்பாரிகளில் ஆயிரம் ஆயிரம் விடயங்கள் பதிந்திருப்பதனை இங்கே கூர்ந்த நோக்கும் பொழுது தென்படுகின்றன.

இவற்றைப் போன்றே வேறு சில ஒப்பாரிப் பாடல்களில் மலையக மருத்துவ துணுக்குகளையும் உணரமுடிகின்றது.

“இஞ்சி இடித்தல்லோ

எடுத்தோமே தனிச்சாறு

எல்லாமே வேணானு

எங்கேயோ போனீங்க”

பச்சிலை யால நீங்க – எங்கையா

பாதி நாள் இருந்தீங்க. இப்ப

எச்சில யாக என்ன

எங்க வுட்டு போனீங்களா”

“ஆலங் குச்சி எடுத்து எங்கையா
 அழகு பல்லு வெலக்கினீங்க
 அரிசி போல் பல்லெல்லாம்
 இன்னைக்கி
 அநியாயம் போனையா”

என்னும் ஒப்பாரிகளின் மூலமாக இன்னும் மலையகத்தில் புழக்கத்தில் காணப்படுகின்ற இஞ்சி, பச்சிலை, ஆலங்குச்சி போன்றவற்றின் மருத்துவ முறைகளை அறிய முடிகின்றது.

இவை போன்றே மலையகத்தில் இறந்தவர்களை பாடை/பல்லக்கில் வைத்து தூக்கிச் செல்லுகின்ற/சென்ற செய்திகளையும் பின்வரும் ஒப்பாரிப்பாடல்கள் மூலமாக உணர முடிகின்றது.

“தங்க திரு அப்பாவே நீங்க

தனியா ஓறங்கலாமா
 கத்திபோல் மீசையெல்லாம்
 என்ன பெத்த அப்பா
 கலஞ்சிதா போகலாமா
 பல்லு வரிசையெல்லாம்
 என்ன பெத்த அப்பா
 பளபளனு மின்னுதப்பா
 நாளுபேர் சப்பரமாம்
 எங்கப்பாவுக்கு
 நடுவுள நீங்களாமே
 பல்லக்கு சரிஞ்சாலும் - எங்கப்பா
 பவுத்திரம் சரியாதே”

இதனைத் தொடர்ந்து வரும் பாடலில் பள்ளக்கின் அமைப்பு பற்றியும் அதன் அலங்காரங்கள் பற்றியும் இப்படி வருணனை,

“பல்லக்கு செம்புகளாம் எங்கப்பாவுக்கு
 பளபளக்கும் முத்துகளாம்
 பட்டு பளபளக்கும் எங்கய்யாவுக்கு
 பல்லக்கு ஆடிவரும்
 ஈனாத வாழைகளும் எங்கய்யாவுக்கு
 இருபுறம் ஆடிவரும்
 பல்லக்கில் குடையிருக்க
 எங்கய்யாவுக்கு பட்டுபோல்
 தெரையிருக்க
 பல்லாக்க விலை மதிப்பார்
 எங்கய்யாவுக்கு
 பட்டோலை யார் தருவார்? ”.

இங்கே பல்லாக்கில் பயன்படுத்தப்படுகின்ற செம்புகள், முத்துக்கள், ஈனாத வாழைக்கன்றுகள், குடை,

பட்டுக்கள் என்றன பற்றிய வாழ்வியல்களை அறியலாம்.

மலையகப் பகுதிகள் ஈமச்சடங்கின் போது இன்றுவரையும் கைக்கொண்டுவரும் சடங்கு முறைகளான, தாலி கட்டாத/மணம் முடிக்காத/மணம் முடித்தும் தாலிகட்டாதவர்கள் இறக்குமிடத்து வாழைக்கு தாலிகட்டி வெட்டுதல், தாலி கட்டியவராயின் அவரது தாலியை அறுத்தல், பொட்டை அழித்தல் போன்ற இன்னேலன்ன பல நடைமுறையிலுள்ளன. அவற்றினைச் சுட்டிக்காட்டும்படியான சில ஒப்பாரிகளைக் காணலாம்.

“மஞ்ச வெல போகும் எங்கம்மாவுக்கு

மாஞ்சோல பூ பூக்கும்

கொஞ்சி வெளயாட

எங்கம்மாவுக்கு

கோபுரத்தில் நின்றாடும்

தண்டு முறிந்து வீட

எங்கம்மாவுக்கு

தாலி கழன்று விழும்”

எனவும்,

“முத்து மணி மோதரமாம்

எங்கக்காவுக்கு

முழு நெலவு சந்தனமா

சந்தன பொட்டு மேல

எங்கக்காவுக்கு சரிந்திருக்கும் குங்குமமா

இன்று குங்குமமோ இல்லாம

எங்கக்கா மங்களா போறீங்க”

“செவ்வாழ வெட்டியல்லோ

என்ன பெத்த அம்மா இன்னக்கி

செவலோகம் போனாலும்

செவ்வாழ வீதியிலே

என்ன பெத்த அம்மா என்

சீரழிவ யார் மதிப்பா?”

இவை போன்ற இன்னும் பல ஈமச்சடங்கு முறைகளையும் மலையக மக்களின் வாழ்வியல் அம்சங்களையும் அவர்களது ஒப்பாரி பாடல்கள் மூலமாக அறிந்து கொள்ளலாம்.

இவ்வாறே இறப்பு நிகழ்ந்த வீடுகளில் சீதேவி பெறுதல், பறை முழங்குதல், கோடிச்சேலை போடுதல், நீர்மாலை எடுத்தல் போன்ற சடங்குகளையும் இவர்களது ஒப்பாரிப்பாடல்களில் பின்வருமாறு காணலாம்.

“சிரித்து வெளயாண்டு

மச்சானே

சிங்கம் போல் வருவீங்க

இன்று சீதேவி குடுக்க மட்டும் - ஓங்க

சிரிப்பும் காணலியே”

என்பதில் சீதேவி பற்றியும்,

“தப்பு மொழங்குதையா

நீங்க தனியாக ஆடிவந்தா
 பாற மொழங்குதையா - நீங்க
 பறந்து தா ஆடி வந்தா
 இன்று தப்பும் மொழங்குதையா
 பாறயு மொழங்குதையா
 ஆட்டங்கள் ஏதுமத்து
 அசயாம போவதெங்கோ”

என்பதில் பறை முழங்குவதனையும்,
 “கொண்டு வந்தோம் கொண்டு வந்தோம்
 எங்கய்யாவுக்கு
 கோடியு கொண்டு வந்தோ
 பூமால கொண்டு வந்தோ
 எங்கய்யாவுக்கு
 நீர்மால தூக்கியாரோ

என்பதில் கோடிச்சீலை போடுதல், நீர்மாலை எடுத்தல், பூ மாலைகள் போடுதல் போன்ற பல்வேறுபட்ட அம்சங்கள் காணப்படுகின்றன.

எனவே தொகுத்து நோக்குகின்ற பொழுது இலங்கை மலையக மக்களது உண்மையான வரலாறுகளையும் அவற்றுக்கான சான்றுகளையும் தன்னகத்தேக் கொண்டு அவர்களது வாழ்க்கையில் நிகழ்ந்த பல்வேறுபட்ட ஆபத்துக்களையும், துன்பங்களையும், துயரங்களையும், அவலங்களையும் கொண்டனவாக இம்மக்களது ஒப்பாரிப்பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. இவற்றுக்கும் மேலாக மலையக மக்களது பலநூறு வகையான வாழ்வியற் கூறுகளையும் பொக்கிஷமென தன்னுள் பொதித்து வைத்திருக்கின்ற ஒப்பாரிப்பாடல்கள் இன்னும் உயிர்த்துடிப்புடன் ஆங்காங்கே வாழ்ந்து கொண்டு இருப்பது அதிசயிக்கத்தக்கதாகும். எனவே, கொலை உயிரும் குற்றயிருமாக வாழ்ந்து தேய்ந்து கொண்டிருக்கும் இப்பாடல்களை தேடி தொகுத்து ஆவணப்படுத்துவது காலத்தின் தேவையாகும்.

குறிப்பு :- இங்குக் குறிப்பிடப்படும் பாடல்கள் அனைத்தும் திரு. பிச்சக்காரன், திரு. பிச்சமுத்து Kg, திரு. மயில்வாகனம், திருமதி. சிலம்பாய், திருமதி. மாரியாய் போன்றோர்களிடமிருந்து பெறப்பட்டதுடன், சில சம்பவங்களையும் அவர்களே கூறினார்கள் என்பது மனங்கொளத்தக்கதாகும். இவற்றை விட காதல் தொடர்பாக இவர்கள் கூறிய பாடல்கள் மிக சுவாரஸ்யமானவையாகும்.

முங்கில் கூடை முகவரி!

ஆண்டுகள் இருநூறு
 ஆழ வேர் ஆண்டிய பின்னும்,
 தேயிலைக்குள் மாய்ந்தே கிடக்கும்
 தலைமுறைக்குள்
 வேள்வி புரி !
 வேதனை அகழ் !!
 சாதனை செய் !!
 சாதிக்க பிறந்தவன் நீ
 சரித்திரம் படையென
 தூக்கி விட என்னுதிரம்

காத்திருக்கும் உன் எதிர்காலத்தை
 களங்கப்படுத்த
 காலனின் கையில் கொடாதே !
 ஓயாது வந்து போகும்
 உங்கள் தற்கொலையும்,
 கண்டு,
 கத்தித் தொலைக்கிறேன்
 என் - கவி வழியே !
 முள் வேலிகளை முறித்து விட்டு
 நம் பாதைகளை

துடிக்கிறது தோழா!
 கடல் தாண்டி,
 கனவுகள் பல சுமந்து,
 காடுகளை கடந்து,
 மேடுகளில் நடந்த,
 உழைப்பாளிகளின் கூட்டம் ;
 விதி மீது பழி போட்டு
 மலை யெங்கும் விதை விதைத்து,
 மதி மீது கால் மிதித்து,
 பயணித்தது ஒரு காலம் !
 கல்விக்குள் கால் பதித்து,
 வில்லாய் சொல் வளைந்து,
 விளையாடி படியேறும்
 சூரியன்கள் இன்று
 எத்தனையோ எத்தனை !!
 இருந்தும் செல்வங்களே...!
 செல்லிய பேசிகளில்
 சேதப்பட்டு கிடக்கிறது சிலரின் வாழ்க்கை
 வாழ வேண்டிய வாலிபத்தை

செப்பனிட்டு செதுக்க வேண்டிய
 தேவையிருக்கிறது !
 உள்ளக் கண்களை
 உடனே திறந்திடு தோழா !
 வெள்ளக் காடாய்
 மாறுகிறது (உலகம்) மலையகம் !
 வெகுண்டெழு!
 மூங்கில் கூடை முகவரிகளின்
 முகம் மலர,
 மீண்டெழு !
 மீளும் ஒரு எதிர்காலம் - உன்
 மீதிருக்கிறது !
 மீட்சி பெற !

- செ. ஜெ. பியான்,
 சாமிமலை.

மலையக மக்களின் பண்பாட்டு அடையாளத்தை புரிந்து கொள்ளல்-

* குறுக்கு ஷேரரணை
ஜெ.சற்குருநாதன்,

ஒரு இன குழுமத்தின் அடையாளத்தை புரிந்து கொள்வதில் பண்பாட்டு அம்சங்கள் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை. அரசியல், பொருளாதாரம் போன்றன முதலிடம் வகிப்பவை. ஒரு இனக் குழுமம் அரசியல் வர்க்க எழுச்சியாக உருப்பெரும் போது பண்பாட்டு அம்சங்களை இனங்காண்பது அத்தியாவசியமாக தென்படும். இன்னொரு வார்த்தையில் சொல்லப்போனால் ஒரு தொழிலாளர் வர்க்கம் எழுச்சிக்கு அரசியல், பொருளாதார ரீதியாக ஒன்றிணைந்து போராடுவதை போல பண்பாட்டு அம்சங்களையும் இனங்கண்டு போராட வேண்டும் என்பது சமகால முனைப்பான கண்ணோட்டமாகும். பண்பாடு எனப்படுவது பிற்போக்கானதாகவும், முற்போக்கானதாகவும் இருக்க வேண்டும் என்பது குறிப்பிட்ட சமூகத்தின் அரசியல் பொருளாதார போராட்டத்தில் தங்கியுள்ளது எனலாம். இங்கு மலையக மக்களின் பண்பாட்டு அம்சங்களை புரிந்து கொள்ளும்முன், பண்பாட்டு அம்சங்களை விளங்கிக் கொள்ளல் முக்கிய நிபந்தனையாகின்றது.

'மக்களின் வாழ்க்கை கோலம். சமூக மரபுரிமை, நம்பிக்கை, உணர்வு நிலை சிந்தனை, விழுமியச் செயற்பாடுகள், நடத்தை கோலம், மரபுகள், மதம், விதி முறைகள், வரலாற்றின் பதிவுகள் என்பவற்றின் கூட்டுத்தொகுதியாகும்.

மலையக மக்களின் பண்பாட்டு கோலங்களை நோக்கினால் தென்னிந்தியாவிலிருந்து பெருந்தோட்ட சமூக உருவாக்கத்தில் பங்கு கொண்ட விதம், நாட்டாறியல் மரபுகளை கொண்ட நம்பிக்கை, தன்னை ஒரு இன குழுமமாக பார்க்கும் மனோநிலை, தங்களுக்கென பொதுவாழ்க்கை செயற்பாடு, தொழிலாளர் கூட்டு வாழ்க்கை செயன்முறை, தொடர்ச்சியான தென்னிந்திய வரலாற்று படிம செயன்முறை என்பவற்றால் மலையக பண்பாட்டு அமைப்பாளர்களை அடையாளம் காண முடியும்.

இங்கு ஆழ்ந்து நோக்க வேண்டிய அம்சங்கள் பல உள்ளன. தென்னிந்திய சமூகத்திலிருந்து இவர்கள் மலையக பகுதிகளுக்கு பிரித்தானியரால் கொண்டு வரப்பட்டாலும் பெருந்தோட்ட பகுதிகளில் தங்களுக்கென புதிய பொருளாதார சமூக அரசியல் பண்பாட்டு அம்சங்களை கட்டியமைத்துக் கொண்டனர். இவர்கள் மத்தியில் இந்தியச் சாயல் தொடர்ந்தாலும் இலங்கையின் சமூக பொருளாதார அரசியல் சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்ப இவர்களுக்கென பண்பாட்டு அம்சங்களை தோற்றுவித்து கொண்டே வாழ்ந்து வருகின்றனர். இன்னொரு வகையில் இலங்கைத் தமிழர் என்று சொல்லப்படுகின்ற வடக்கு கிழக்கு இன குழுமத்தில் வேறுபட்ட பழக்க வழக்கங்களை கொண்டுள்ளனர். மொழி, மதம் அடிப்படையில் ஒன்றுபட்டிருந்தாலும் பண்பாட்டு அடிப்படையில் பல வேறுபாடான அம்சங்களை கொண்டுள்ளனர். நிலமானிய சமூக அமைப்பின் தொடர்ச்சியாக சாதியம், பெண்ணியம், வர்க்க ஆதிக்க நிலைப்பாட்டின் வெளிப்பாடாக வடக்கு கிழக்கு சமூகம் காணப்பட்ட மலையக மக்கள் ஒப்பீட்டு அடிப்படையில் தொழிலாளர் வர்க்க நிலைக்குட்பட்ட பண்பாட்டு கூறுகளை இனங்காண முடியும். இதற்காக மலையக மக்களின் பண்பாட்டு அம்சங்கள் எல்லாம் முற்போக்கானவை என கருதிவிட முடியாது.

தேயிலை, ரப்பர் தோட்ட முறை பொருளாதார செயற்பாடாகவும், லயத்து வாழ்க்கை முறை நடத்தை கோலங்களையும், சிறுதெய்வ, நாட்டாறிய செயற்பாடுகளை கொண்டுள்ள ஒரு இன குழும செயற்பாடாக மலையக சமூகத்தின் பண்பாட்டு அம்சங்கள் காணப்படுகின்றன. இதனால்தான் தென்னிந்தியாவிலிருந்து புலம் பெயர்ந்து தென்னாபிரிக்கா, மலேசியா, பிஜி, மேற்கிந்திய தீவுகள், மொறிஷியஸ் போன்ற நாடுகளுக்கு புலம்

பெயர்ந்த தமிழ் தொழிலாளர்கள் பொதுவாக தமது அடையாளத்தை இழந்த நிலையில் இருக்க மலையக (இலங்கையில்) மக்கள் தொடர்ந்து அடையாளத்துடன் வாழும் நிலை தொடர்ந்திருப்பதை அங்கீகரிக்க முடிகின்றது. அந்நாடுகள் அந்நாட்டு இன குழும மொழி அடையாளத்துடன் கலந்து நிற்க மலையகத்தில் மட்டும் தனித்துவமான அடையாளத்துடன் தொடர்வதை விளங்கிக் கொள்ள இயலுமாகின்றது.

தென்னிந்தியாவிலிருந்து இலங்கைக்கு மலையக மக்கள் புலம் பெயர்ந்த போது புதிய வாழ்வியல் முறையை இங்கு கட்டியெழுப்பினர்.

கீஸ்டோரும் கட்டியாச்சு

கிஞ்சீனும் பூட்டியாச்சு

கிளவட்ட பெண்டுகளே

கில பொறுக்க வந்திருங்க

கூனி அடிச்சமல

கோப்பி கண்ணு போட்டமல

அண்ணன தோத்தமல

அந்நா தெரியுதடி

என இவர்களால் பாட முடிந்தது. இவர்கள் அரசியல் செயற்பாட்டில் ஈடுபட்ட வேளையில் இலங்கைக்கு விஜயம் செய்த ஐவஹர்லால் நேரு அவர்கள் இலங்கைக்குரிய அரசியல் அடையாளத்துடன் செயற்படுமாறு தூண்டினார். இவ்வாறு தூண்டியமைக்கு இலங்கையில் வாழும் தோட்டத் தொழிலாளர்களை காப்பாற்ற திராணியற்ற நிலையே என புரிந்து கொள்வதில் சிரமம் இருந்தாலும், அதனையும் தாண்டி இடதுசாரி அரசியல் செயற்பாட்டிலேயே இவர்களின் ஆரம்பகால முனைப்புகள் செயற்பட்டதை யாரும் மறக்க முடியாது.

சுதந்திரத்திற்கு பின்னர் இரண்டு அரசாங்கம் செய்து கொண்ட பல ஒப்பந்தங்களுள் புலம் பெயர்வுகள் நடந்தாலும் பெரும்பாலும் மலையக பகுதிகளிலேயே தங்கினர். அறுபதுகளில் மேற்கிளம்பிய இடதுசாரி, மற்றும் திராவிட இயக்கம் செயற்பாடுகள் காரணமாக 'தோட்டக்காட்டான்' என்ற நிலைமாறி 'மலையக மக்கள்' என அடையாளப்படுத்தப்பட்டது. இதற்கு இம்மக்கள் வாழ்வியல், பண்பாட்டு, இருப்பு நிலைகளே காரணமாகின. தொடர்ந்து ஒரு இனகுழுமமாக தனக்கென தேசிய அடையாள கூறுகளை கொண்டே இச்சமூகம் வளர்வதற்கு பண்பாட்டு அம்சங்கள் பிரதான காரணமாகின. தென்னிந்திய சாயலை ஒத்த நடைமுறைகள் இங்கு காணப்பட்டாலும் மலையகத்திற்கென தனித்துவமான பண்பாட்டு அம்சங்களை இவர்கள் கடைப்பிடித்து வருவதைக் காணமுடியும். குறிப்பாக மொழி, சிறு தெய்வ வழிபாடுகள், தொழில் சார்ந்த நடவடிக்கைகள் அரசியல் சமூக அசைவுகள் என்பன தனித்துவமான அம்சங்களாக காணமுடியும். இலங்கைத் தமிழர் என அடையாளப்படுத்தப்பட்ட வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் வாழும் மக்கள் அடிப்படையிலும் மலையக மக்கள் பண்பாட்டு அம்சங்களில் வேறுபடுகின்றனர். பொது ஒரே மொழியை பயன்படுத்தினாலும் சில மொழி வழக்குகளிலும், திருமணம், சடங்கு, சமய வாழ்வியல் அடிப்படை சற்றே வேறுபட்டே காணப்படுகின்றனர். இதற்கு புவியியல் சார்ந்த பொருளாதார முறையும் காரணமாக கொள்ளலாம்.

இன்னொரு முக்கிய விடயம் யாதெனில் சிங்கள மக்களின் பண்பாட்டு அம்சங்கள் இவர்களுடன் கலந்து காணப்படுவதையும், முஸ்லிம் மக்களின் பண்பாட்டு கூறுகளையும் இவர்களில் காணமுடியும்.

இவர்களின் பண்பாட்டு நடவடிக்கைகளைக் கூர்ந்து நோக்கும் போது பிற்போக்கான அம்சங்களைக் காணமுடியும். இவை மேலிருந்து கீழ்நோக்கி நகர்த்தப்படுவதாக அமைந்திருக்கும். தென்னிந்தியாவிலிருந்து மூட நம்பிக்கைகளையும், பிராமண நடைமுறை கூறுகளையும் மலையக மக்களின் பண்பாட்டு அம்சங்களில் காணமுடியும். சாதி கட்டமைப்புகள் ஊடுருவி நிற்பதையும் அவதானிக்க முடியும். மலையக மக்களிலிருந்து மேற்கிளம்பிய மத்தியதர வர்க்கத்தினர் என கூறப்படுபவர்கள் பிராமண பண்பாட்டை கற்பித்தல் செய்து கொண்டு

வாழ்வில் கடைப்பிடித்து வருவதையும் நோக்க முடியும். திருமணம் மத வழபாடுகள், சாதியம், தொழில் சார்ந்த நடவடிக்கையில் இதனை காணமுடியும். ஒரு இன குழுமமாக தனக்கென தேசிய அடையாளத்தை நோக்கிய செயற்பாடுகள் வரவேற்கப்படுபவை. அதற்கு சார்பாக மொழி, கூட்டுவாழ்க்கை, மூட நம்பிக்கை, தகர்ப்பு செயற்பாடுகள் என்பது சமூக மாற்றத்திற்கான பண்பாட்டு நடவடிக்கைகளாக மலையக மக்கள் சமூக மாற்றத்திற்கான நடவடிக்கையாக அமையும்.

இன்னுமொன்று மலையக மக்களை அரசியல், பொருளாதார, பண்பாட்டு அடிப்படையில் மலையகத் தமிழர் என்றழைப்பதே அல்லது இந்திய வம்சாவழியினர் என்றழைப்பதே நிலைப்பாடு பரவலாக இருந்து வருகின்றது. இங்கு இந்தியத் தமிழர் என்றழைப்பதானது இந்திய மேலாதிக்கத்தினையும், பிற்போக்கான பண்பாட்டு அம்சங்கள் திணிக்கப்படுவதையும் அண்மைக்காலத்தில் காணமுடியும். இதனை மறுதலித்து வர்க்க அடிப்படையில் இம்மக்களை இலங்கையில் ஏனைய இனங்களுடன் ஒன்றுபடுத்தி போராடுவதற்கு தேவையான விடயங்களை வளர்ப்பதற்கு மலையக மக்கள் என்ற அடையாளப்படுத்தலே விஞ்ஞான பூர்வமாக இருக்க முடியும். இறுதியாக அந்தனியோ கிராம்ஸி கூறுவதைப் போல் ஒரு தொழிலாள வர்க்கம் அரசியல், பொருளாதார ரீதியாக வர்க்க அடிப்படையில் போராடும்போது சமூக மாற்றத்திற்கான பண்பாட்டு அம்சங்களையும் இணைத்துக் கொண்டு போராட வேண்டும். இது மலையக மக்களுக்கும் பொருந்தும் எனலாம்.

எண்பதுகளுக்கு பின் மலையக கவிதை இலக்கிய அசைவியம்

அருணா லெட்சுமணன்

மலையக இலக்கியம் என்னும்போது கவிதை இலக்கியமே அதன் தோற்றுவாயாக உள்ளது. 186 வருடங்களுக்கு முன் தென்னிந்தியாவிலிருந்து புலம் பெயர்ந்த மக்கள் கூட்டம் தன் வாழ்வியல் சூழலில் நிர்ப்பந்தங்களை, இன்பதுன்பங்களை கவிதைகளாக வடித்திருக்கின்றனர். எழுத படிக்க தெரியாத அந்த பாமர கூட்டம் தங்களுக்கென்ற யாப்புரவில் பாடல்களாக வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றனர். எனவே அப்பாடல்களுக்கான சொற்சேர்க்கை கவிதையின் தோற்றப்பாடாக அமைந்தன.

அவ்வாறு பாமர மக்களின் உணர்வுகளிலிருந்து தொடங்கிய கவிதை இலக்கியம் ஏனைய மலையக இலக்கிய துறைகளிலிருந்து காலத்தால் முந்தியது எனக் கொள்வது பொருத்தமானதாகும். இவ் மலையக கவிதை இலக்கியம் கால மாற்றத்திற்கேற்ப பரிணாமம் பெற்றுள்ளதை அறிய முடிகிறது. அந்த வகையில் எவ்வாறான பரிணாமத்தை கவிதை உள்ளடக்கங்கள் கொண்டுள்ளன என்பதை காலவாரியாக தொகுத்து அறிவது மலையக இலக்கிய பரப்பில் கவிதை இலக்கியத்தின் கவனம் தொடர்பின் ஆராயும் போது கவிதை படைத்தவர்களை “இடம்” என்ற அடிப்படையில் பின்வருமாறும் வகைப்படுத்தலாம்.

1. “தன்மை” என்ற வகையில் தான் தான் சார்ந்த சமூகம் அனுபவக்கும் இன்ப, துன்ப வாழ்வியல் நிலை, எதிர்ப்புணர்வு என்பவற்றை வெளிப்படுத்தும் வகையிலான கவிதைகள்.
2. “முன்னிலை” அந்த சமூகத்தை சார்ந்து அச்சமூகத்திலிருந்து ஓர் மத்திய தர வர்க்கமாக முன்னேறிய நிலை அச்சமூக உந்துதலால் உருவாக கவிதைகள்.
3. “படர்க்கை” என்ற நிலையிலிருந்து ஓர் சமூகத்தில் வாழ்வியலை, அவலங்களை அவதானித்து அச்சமூகம் மீதான பற்றுதல், அனுதாபம் என்ற நிலையிலிருந்து படைக்கும் கவிதைகள்.

என்ற அடிப்படையிலேயே மலையக கவிதைகள் உருவெடுத்துள்ளன. மேலும் ஆரம்ப காலம் முதல் அண்மைக்கால கவிதைகள் கால அடிப்படையில் வகுத்து நோக்கும் அவசியம் இருந்தாலும் எழுபதுகளின் தேக்கநிலை கடந்து எண்பதுகளின் பின் அது வளர்ச்சியுற்ற போக்கினை வருமாறு நோக்கலாம்.

எண்பதுகளில் உத்வேகத்திற்கு 1983ம் ஆண்டு கட்டவிழ்த்து விடப்பட்ட வன்முறை ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். 1985 “மரணத்துள் வாழ்வோம்” 1987 குறிஞ்சி தென்னவன் கவிதைகள் 1987 மலைக்குயில் அல் அஸ்மத் கவிதைகள், 1986 சு.முரளிதரனின் தியாகயந்திரங்கள், கூடைக்குள் தேசம் (ஹைசு) போன்ற கவிதைத் தொகுதிகள் வெளியாகின. மேலும் பூண்டிலோயா தர்மு முத்துசம்பந்தர் எலிஹாசன, கப.லிங்கதாசன், மல்லிகை சி.குமார், தமிழோவியன் போன்றோர் 90 களில் மீளறிமுகமடைந்தனர்.

குறிஞ்சி தென்னவன் அனுபவ உணர்வுகளோடு “தன்மை”யில் இருந்தும் சு.முரளிதரன் மலையகம் சார்ந்த “முன்னிலை” என்ற இடத்திலிருந்து மலைக்குயில் அல் அஸ்மத் “படர்க்கை” என்ற நிலையிலும் கவிதை படைக்குமாற்றை காணலாம். எண்பதுகளில் கவிதை இலக்கியத்திற்கு இவர்களின் கவிதைகள் பல்வேறு தூண்டலை ஏற்படுத்தியது. மேலும் குறிஞ்சி தென்னவனின் “குறும்பாக்கள்” 2000 ற்கு பின் தொகுதியாக்கப்பட்டிருப்பினும் இக்கால கணிப்போடு சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. மேலும் குறிஞ்சி தென்னவனின் கவிதைகள் பன்முக பார்வையில் ஆய்வுக்குட்படுத்தப்படல் வேண்டும்.

அதனைப் போலவே மரபுக்கவிதை, நவீன கவிதை வரை வியாபித்த குறிஞ்சி தென்னவன் வரையிலான

கால கட்டத்தை அடுத்து புதுக்கவிதை முயற்சியில் புதுமைகளையும் சொருகிய வண்ணம் சு.முரளிதரனின் கவிதைகள் மீதான கவனம் மலையக கவிதை இலக்கியத்தின் பால் பரந்துபட்டவர்களின் கவனம் கூர்மைப்படுத்தப்பட்டது. தியாகயந்திரங்கள் தொகுதியை அடுத்து இலங்கையின் முதல் தமிழ் ஹைக்கு கவிதைத் தொகுதி அவரால் வெளியிடப்பட்டு கடைசியாக தீவகத்து ஊமைகள் வெளிவந்தது. தீவகத்து ஊமைகள் தொகுதி தியாகிகளின் வரலாற்றை கூறுவதாக அமைகின்றது. 2000ற்கு பிற்பட்ட காலப்பகுதியில் தொகுதியாக வெளிவந்த போதிலும் இத்தொகுதியிலுள்ள கவிதைகள் 90 காலப்பகுதியில் குன்றின் குரல் சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. எனவே இக்கவிதைகளும் இக்காலப்பகுதியிலிருந்து பார்வையை செலுத்த வேண்டியது அவசியமாகும்.

வடகிழக்கு தமிழர்கள் - முஸ்லிம்கள் தவிர்த்து மலையக இலக்கியத்தை முழுமைப்படுத்த முடியாத நிலையில் மலையக இலக்கியத்திற்கு அவர்களது பங்களிப்பையும் விதந்து கூற வேண்டும். சிவசேகரம், வ.ஐ. ஜெயபாலன், செ.குணரத்தினம், கவிஞர் சுபத்திரன்----- போன்றோர் மலையக கவிதை இலக்கியத்திற்கு வலிமை சேர்த்துள்ளனர். மேலும் மலையக கவிதை இலக்கியத்தின் ஓர் மைல்கல்லாக அமைந்த அப்துல் காதிற்றுப் புலவர் “படர்க்கை” என்ற இடத்திலிருந்து அவதானித்து ஏற்பட்ட உணர்வுகள் போன்று இக்கால கட்டத்தில் மலைக்குயில் அல் அஸ்மத்தின் கவிதைகள் தாக்கப் பெறுகின்றன. மலையக சமூகம் மீதான பற்றுதல், கருச்சூழல் என்பன அவர்களை மலையகத்தின் பால் கவிதை எழுத தூண்டப்பட்டிருக்கலாம். அவ்வாறான பணியில் மலையக கவிதை இலக்கியத்தில் முஸ்லிம் கவிஞர்களின் பங்கு அளப்பறியதாகவேயுள்ளது.

மேலும் வடகிழக்கு மக்கள் புலம் பெயர்ந்து அந்நாடுகளில் தமது தாயக தேசத்தை இலக்கியங்களாக சித்தரிக்கும் நிலை மலையகத்திலிருந்து புலம் பெயர்ந்தவர்கள் மலையகம் குறித்த கருப்பொருளை படைப்புகளில் கொள்ளாதது மலையக இலக்கியத்தில் பலவீனமாகவேயுள்ளது.

எண்பதுகளில் தொடர்ந்த உத்வேகம் தொண்ணூறுகளில் திருப்தியான வளர்ச்சிப் போக்கை கொண்டமைந்தது என ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுவார்கள். எண்பதுகளில் தடம் பதித்த கவிஞர்களோடு வீரா. பாலச்சந்திரன், குறிஞ்சி நாடன் முல்லை வேந்தன், தம்பையா, தெமோதரை மணி, இராகலை பன்னீர், சிவ. இராஜேந்திரன் ஆகியோரும் தடம் பதிப்பதோடு சடகோபன், வீரையா, திருச்செல்வம், ஜேம்ஸ் வீக்டர், மாரிமுத்து சிவகுமார், பதுளை பிரபா, வே.தினகரன், குலசேகரன், இக்பால் அலி, அருணா, பெனடிக், அக்னஸ் சவரிமுத்து ஆகியோர் அறிமுகமாகின்றனர்.

“குன்றத்து குமுறல்”, மல்லிகை சி.குமாரின் “மாடும் வீடும்”, “சக்தி பாலய்யா கவிதைகள்”, இராகலை பன்னீரின் “புதிய தலைமுறை” ஆர்.நித்தியானந்தனின் “முகவரியை தொலைத்தவர்கள்”, “முத்து சம்பந்தனின் “பாட்டாளிக்கு பரிசு, இக்பால் அலியின் “முற்றத்துக்கு வாருங்கள்”, அன்பு செல்வனின் “வா தோழா வா” எம்.எஸ் பெனடிக்கின் “காற்றின் மௌனம்”, சடகோபனின் “வசந்தங்களும் வக்ரங்களும்” போன்றனவாகும்.

90களின் கவிதைகளில் குறிப்பாக “குன்றத்து குமுறல்” சமவுடமை தளத்திலிருந்து இராகலை பன்னீர், சிவசேகரம் தம்பையா, சிவ இராசேந்திரன் ஆகியோரது கவிதைகள் புதிய வீச்சாக வெளிவந்தன. மேலும் ஏடுகளில் வெளிவந்த கவிதைகளில் “மாடும் வீடும்” தந்த மல்லிகை சி. குமாரினுடைய கவிதைகளும் புதிய தலைமுறை தந்த இராகலை பன்னீரின் கவிதைகளும் குறிப்பிடத்தக்க திருப்பத்தை ஏற்படுத்தின.

அண்மைக்கால கவிதைகள்

90 களில் மலையக கவிதை இலக்கியத்தில் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பு குறித்து திருப்திகரமான விடயத்தை மனங்கொள்வதோடு அடுத்த நூற்றாண்டின் முதல் தசாப்தம் என்ற வகையில் இக்காலம் எவ்வகையில் மலையக கவிதை இலக்கியத்தை வலிமை சேர்க்கின்றது என்ற அடுத்த கட்ட பார்வையை செலுத்த வேண்டியுள்ளது.

முத்த கவிஞரான பூண்டிலோயா தர்முவின மலையரசி (2000) அமரர் க.ப.லிங்கதாசனின் கவிதைகள்

(2001) மாரிமுத்து சிவகுமாரின் “மலைச்சுவடுகள்” மை. பன்னீரின் ஆறு ஐந்தாய் மாறும், சில முகங்களும் பல முகமுடிகளும், செ.ஜெ.பபியானின் “உயிர்நெழ்ச் சொல்லுங்கள்”, த.திரேஸ் குமாரின் “புதைத்து விட்ட புலமை” நாவல் நகர் ப. உதயாவின் “உணர்வுகள்” வறினா “வீசுபுயலே”, சந்தனம் சத்தியநாதனின் “மலைத் தென்றல்” புசல்லாவை கணபதியின் “அச்சுக்கு வராத கவிதை, இரட்டைபாதை சேகரின் “முற்றத்து மல்லிகை” நாகபூசணி கருப்பையாவின் நெற்றிக்கண் பதுளை பிரபாவின் நெற்றிக்கண் என்ற தொகுப்புகளோடு சோகமை தர்மலிங்கம், லபுக்கலை சந்திரசேகரன் அவர்களது கவிதைகளும் உற்று நோக்கப்படல் வேண்டியதே. கவிதை தொகுப்பு என்றவகையில் இக்காலத்தில் வெளியான “குறிஞ்சி குயில்கள்”, அந்தனி ஜீவா தொகுத்த மலையக பெண் கவிஞர்களின் கவிதைகள் குறித்த பார்வை மனங்கொள்ள தக்கது. ஆங்காங்கே உதிரிகளாக வெளிவந்த கவிதைகளை சேகரித்து தொகுத்த முயற்சி மலையக பெண் கவிஞர்களின்பால் கவனத்தை ஈர்க்க செய்கின்றது. தொடர்ந்து விருச்சய பதியங்கள் (2000) யதன்சைட் ஆசிரியர் கலாசாலையில் பயின்ற அக்கால மாணவர்களின் கவிதைகளில் “சுப்ரா மைந்தன்” தொகுத்து சாரல் வெளியீட்டகத்தினால் வெளியிடப்பட்டது. இத்தொகுப்பிலும் பெண் கவிஞர்களின் கவிதைகள் உள்வாங்கப்பட்டிருப்பது சிறப்பம்சமாகும். அத்தோடு அறிமுக கவிஞர்களுக்கும் களம் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

மலையக பெண் கவிஞர்களின் கவிதைகள் என்ற வகையில் வே. தினகரனினால் தொடுக்கப்பட்ட 47 பெண் கவிஞர்களின் கவிதைகள் ஊடறு வெளியீட்டகத்தினால் (சுவிஸ்) வெளியிடப்பட்டது. இந்நூலின் தோற்றமே வெகுவாக கவரகூடிய வகையில் வர்ண புகைபடங்களையும், உள்சுமந்த வண்ணம் காட்சித் தருகின்றது. இத்தொகுதியை வெளிக் கொணர்வதில் றஞ்சி (சுவிஸ்) தேவா (ஜேர்மனி) ஆகியோரது பங்கு நன்றிக்குறியதாகிறது. இத்தொகுப்பு கன்னி கவிஞர்களுக்கு களமாக அமைந்ததும் சி.சாரதாம்பாள், புனித கலா இஸ்மாலிகா, பாலரஞ்சனி, சந்திரலேகா போன்ற மலையக கவிதை இலக்கியத்தில் ஏலவே வலிமை சேர்த்தவர்களின் கவிதைகளும் இடம் பெறுகின்றன. எனவே இத்தொகுப்பும் இத் தசாப்த மலையக கவிதை உள்ளடக்கத்தை முழுமைப்படுத்தி பார்க்க வழிகாட்டியாக அமைகிறது.

இக்கால கட்டத்தில் 2001ம் வருடம் தொடக்கம் ஸ்ரீ பாத தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியின் தமிழ்ச்சங்க வெளியீடான “லயம்” சஞ்சிகையின் கவிதைகள் கவனத்தில் கொள்ளப்படல் வேண்டும். மு. கருணாகரன், அ.லெட்சுமணன், விஜயகுமார வில்சன் ஆகியோரது கவிதைகள் 1ம் 2ம் சஞ்சிகைகளில் கவனத்திற்குரியதாகும். அத்தோடு கல்வியியற் கல்லூரி தொடக்கத்திலிருந்த “லயம்” சுவர் சஞ்சிகைகளோடு தொடரும் லயம் சஞ்சிகையின் கவிதைகளும் கவனத்திற்குரியதே! கொட்டகலை ஆசிரியர் கலாசாலையின் கல்விக் கழக வெளியீடான “கலையருவி” சஞ்சிகைகள் சுமந்த கவிதைகளும் அக்கவிதைகளில் வே. தினகரன், மேகலா, புனிதகலா ஜெயச்சந்திரன், வே.சசிகலா போன்றோரின் கவிதைகள் 2000,2001 ம் வருட மலர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவைகளாகும். மீளவும் சுய விமர்சனம் செய்து இனங் காணப்படும் பலவீனங்களை, தவிர்த்து கவிதை புனைய இக்கால கவிஞர்கள் கவனம் செலுத்தினால் ஏற்கனவே முன்னெடுத்து வந்த மலையக கவிதை இலக்கியத்தின் காத்திரம் இத்தலை முறையாலும் காப்பாற்றப்படும்.

மலையக கவிதை இலக்கியம் இரண்டு நூற்றாண்டுகளை தனதாக்கிக் கொண்ட நிலையில் கடந்த தசாப்தம் ஒப்பீட்டளவில் ஓர் தேக்க நிலைக்கு உட்பட்டுவிட்டதை அறிகிறோம். ஏற்கனவே வந்த கவிதைகளின் உள்ளடக்கத்தை மட்டுமே எவ்வளவு காலம்தான் சொல்லிக் கொண்டேயிருப்பது. புதிய உத்வேகத்தில் புதிய வீச்சிலான கவிதைகள் வெளிவர படைப்பில் காத்திரம் குறித்த கவனம் அவசியமானதே. இவ்வாறான கவிதைகளின் தொகுப்புகள் அவ்வப்போதே வெளிவர வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துவதோடு இரண்டு நூற்றாண்டின் ஓர் சமூகத்தின் வாழ்வியலை கவிதை இலக்கியத்தில் அறிய கால அடிப்படையில் ஆழமான ஆய்வு முயற்சிகள் தொடர வேண்டும்.

வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பும் மலையகமும் சீல அவதானிப்புகள்

தி. கவராஜ்

உலகமயமாதலின் தாக்கம், திறந்த பொருளாதார கொள்கை முறைமைகளின் அறிமுகம் இன்று பல நாடுகளை அங்கு வாழும் மக்களை, சமூகத்தினை பல பரிமாணங்களுக்கு இட்டுச் சென்ற அதே வேளை அவர்களின் அசைவியக்கத்தில் பல மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இலங்கையில் திறந்த பொருளாதார கொள்கையின் தாக்கமும் உலகமயமாதலின் எழுச்சியும் இந்நாட்டு மக்களின் அசைவியக்கத்திலும் பல தாக்கங்களை ஏற்படுத்தி வந்துள்ளது.

இலங்கையில் மலையக மக்கள் குறிப்பாக சப்ரகமுவ, ஊவா, மத்திய மாகாண மக்களின் வறுமை நிலைமையின் காரணமாக கடந்த இரு தசாப்த காலங்களில் மத்திய கிழக்கு நாடுகளை நோக்கிய ஒரு தற்காலிக இடப்பெயர்வு வேலை வாய்ப்பினை நோக்கியதாக இடம் பெற்றதனைக் காணமுடியும். வெளிநாட்டு வேலை வாய்ப்பினை நோக்கிய மலையக மக்களின் தற்காலிக இடப் பெயர்வினை நோக்கும் போது பெருந்தோட்டப்பகுதியிலுள்ள மக்களின் வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பினை நோக்கிய பெயர்வு, பெருந்தோட்டத்துறையில் இருந்து வந்து இன்று நகர்புறங்களில் மத்தியதர வர்க்கமாக வாழ்ந்துவரும் மக்களின் வெளிநாட்டு வேலை வாய்ப்பு நோக்கிய பெயர்வு என்ற அடிப்படையில் இன்று நோக்கக்கூடியதாக உள்ளது.

மலையக மக்களை பொறுத்தவரையில் வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பு என்பது பிரதான நோக்கமான பொருளாதார ரீதியாகி நம்மை மேம்பாடு அடையச் செய்தல் என்ற நோக்கும் ஓரளவுக்கு இன்று ஈடு செய்யப்பட்டிருந்தாலும் மறுபுறம் எதிர்கால இந்த சமூகத்தின் இருப்பின்பால் பல வினாக்களை தொடுத்துள்ளமையினை அவதானிக்க கூடியதாக உள்ளது.

அண்மையில் வெளிநாட்டு வேலை வாய்ப்பினை பெற்று குடும்பத்தை மேம்பாடு அடையச் செய்யலாம் என்ற நோக்கில் இலங்கையிலிருந்து சென்ற ஆரியவதிக்கு அடையாளமாக ஆணிகள் மட்டுமே உடலில் மிச்சமானதனை முழு உலகும் அறியும். மலையகத்திலும் வெளிநாட்டு வேலை வாய்ப்புக்காகச் சென்ற பல ஆரியவதிகள் அடையாளம் தெரியாமல் உள்ளதனை காணக்கூடியதாக உள்ளது. குறிப்பாக மலையக பெண்கள் வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்புக்காக செல்லும்போது நாட்டிற்கு அந்நிய செலாவணியை ஈட்டக் கூடியதாக உள்ளது. இந்த மக்களின் குடும்பச் சுகை ஓரளவு குறைந்துள்ளது. இங்கு சுமார் மாத வருமானமாக 7000-8000 ரூபா வரை பெற்றவர்கள் இன்று மாதா மாதம் சுமார் 18000 ரூபா வரை வருமானம் ஈட்டக்கூடியதாக உள்ளது. இதனால் பல குடும்பங்கள் ஓரளவு மேம்பாடு அடைய முடிந்தது.

வெளிநாட்டிலிருந்து வீட்டுக்கு தேவையான மின்சார உபகரணங்கள், உடைகள், தங்க ஆபரணங்கள் போன்ற வளங்களை சேமிக்க முடிந்தது. பல புதுமையான அனுபவங்கள், பிற மொழிகளை அறியக்கூடியிருக்கின்றது. குறிப்பாக பழக்க வழக்கங்களில் மாற்றங்கள், நாகரீக வாழ்க்கைமுறை, தோட்டப்புறங்களில் வாழ்ந்தோர் கிராம, நகர் புறங்களுக்கு இடம் பெயர்ந்த மத்தியதர வாழ்க்கைக்குரிய ஒரு நகர்வு ஏற்பட்டது. பிள்ளைகளின் கல்வி, சுகாதாரம், போஷாக்கு மேம்பாடு அடைந்தமையினால் உயர்கல்விக்கு செல்லக்கூடிய பல வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்தியது. சமூக அந்தஸ்து உயர்வடைந்தது. அனுபவ அறிவு, பணத்தை சேமிக்கக்கூடிய நிலைமைகள் மலையகத்திலிருந்து வெளிநாட்டுக்கு வேலைக்குச் சென்ற ஆண்கள், பெண்களால் ஏற்பட்டது.

இவ்வாறான பல மாற்றங்கள் மலையகத்தில் வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பில் ஏற்பட்டாலும் அதனைவிட கூடுதலான எதிர்கால, நிகழ்கால தாக்கங்கள் ஏற்பட்டு வருவதனை அண்மைக்கால நிகழ்வுகள் கோடிட்டு காட்டுகின்றன.

குறிப்பாக பெண்கள் கூடுதலாக மலையகத்திலிருந்து வெளிநாடு நோக்கி வேலை வாய்ப்புக்குச் செல்வதும், ஆண்கள் குடும்பத்தினை கவனித்து வருகின்றோம் என்ற போர்வையில் இருப்பது பெண்ணியம் சார்ந்த சிந்தனைகளை கேள்விக்குட்படுத்தி வருவதுடன் ஆணாதிகக மேல்நிலை போக்கினையும் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

பல தோட்டங்களுக்கும் சென்று ஆய்வு செய்ததன் ஊடாக பல தகவல்களை பெற்றுக் கொள்ள முடிந்தது. குறிப்பாக பண்பாட்டு கலாசார விழுமிய, சீரழிவுகள் ஏற்பட்டமையானது குறிப்பாக குடும்ப ரீதியில் பல பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

பெண்கள் வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்புக்கு சென்றமையானது கூட்டுக் குடும்பங்களை சிதைத்துள்ளது. கணவன்மார்கள் வேலைக்கு செல்வதனை விடுத்து சோர்வுத் தன்மையுடன் பொழுதை கழிப்பதும், மது அருந்துவதும், வேறு பெண்களுடன் தொடர்புகளை வைத்துக் கொண்டு, அவர்களை திருமணம் முடிக்கின்ற போக்கினை காண முடிகின்றது. இதனால் வயது வந்த பிள்ளைகளின் கல்வி நிலை பாதிப்புக்குள்ளாகியுள்ளது. தரம் 6,7,8,9ம் வகுப்புகளில் கல்வி பயிலும் மாணவிகள் குடும்ப பொறுப்பினை ஏற்று வீட்டு வேலைகளைச் செய்தல், தம்பி, தங்கைகள், தகப்பனுக்கு உணவு சமைத்துக் கொடுக்கின்றனர். இதனால் பல பிள்ளைகள் கல்வியின் பால் அக்கறை செலுத்துவதிலிருந்து விடுபடுகின்ற ஒரு போக்கினை காணமுடிகின்றது.

தாய்மார் வெளிநாடு சென்றுள்ளமையினால் காப்புத் தேவை, கணிப்புத் தேவையின்றி பருவடைந்த பெண்பிள்ளைகள் அதற்கான தற்காலிக நிவாரணமாகி ஒரு ஆண்துணையை பக்குவமற்ற, முதிர்ச்சியற்ற நிலையில் தற்காலிகமாக அல்லது நிரந்தரமாக தெரிவு செய்து கொள்கின்றனர். ஆண் பிள்ளைகள் தீய பழக்கங்கள், துர் நடத்தைகளுக்கு ஆளாகின்ற நிலையினை காணமுடிகின்றது.

இங்கு வாழ்ந்த காலப்பகுதியில் கணவனுடைய துன்பங்களை பொறுத்து வாழ்ந்த பெண்களில் சிலர் வெளிநாடு சென்றதும் கணவனை வழிவாங்கும் நோக்கில் அவரோடோ அல்லது பிள்ளைகளுடனோ தொடர்பு கொள்ளாமல் பணத்தை தமது தாய், தந்தை, உறவினர்களுக்கு அனுப்பிவிடுகின்றனர். இதனால் பிள்ளைகள் அநாதரவாக்கப்படுவதுடன் தந்தையின் கடும் தாக்குதலுக்கு உள்ளாகின்ற ஒரு நிலையினை இன்று அவதானிக்க முடிகின்றது.

தாய் வெளிநாடு சென்றதும் தந்தையின் ஒழுங்கான அரவணைப்பு இன்மையால் சில தந்தையர் தமது தாய் அல்லது முதியோர் வீடுகளில் பிள்ளைகளை விட்டு விடுகின்றனர். இதன்பின்னர் அவர்களின் நலன் தொடர்பில் எந்தவொரு கரிசனையும் கொள்வது கிடையாது. இதனால் அப்பிள்ளைகள் வீட்டு வேலைகள் செய்தல், களவெடுத்தல், பணம் தேடக்கூடிய வழிமுறைகளை நாடிச் செல்வதனால் கல்வி பாழாவதுடன், பலர் அப்பிள்ளைகளை சித்திரவதைக்கு உள்ளாக்குகின்ற நிலையை காணமுடிகின்றது.

பணத்தினை பல்வேறு வழிகளில் தங்களது நகைகளை அடகுவைத்து, கடன்பெற்று, முகவர்களிடம் வழங்கி ஏமாந்த ஆண்கள், பெண்களை மலையகத்தில் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

திருமணமாகாத பெண்கள் பிறநாடுகளுக்குச் சென்று அங்குள்ள எஜமானர்களிடம் தமது வாழ்வினை தொலைத்த சம்பவங்களும் அண்மைக்காலங்களில் இடம் பெறுவதோடு, அவர்கள் பல்வேறு சித்திரவதைகளையும் குடும்ப நலன் கருதி சகித்துக் கொள்கின்ற ஒருநிலைமை காணப்படுகின்றது.

இன்று ஒவ்வொரு தோட்டத்திலும் சுமார் 10 குடும்பங்களில் உள்ள பெண்கள் வெளிநாட்டுக்கு பணிபுரிய செல்கின்றனர். இந்த பத்து பேருடைய கணவன்மார்களும் பல நடவடிக்கைகளில் ஒரு சங்கமாக இருந்து செயற்படும் போக்கு நிலவுகின்றது.

ஒரு குடும்பத்தில் உள்ளவர் பணம் அனுப்பியதும் அவர்கள் அனைவரும் ஒன்றிணைந்து மதுபானம் அருந்துதல், மற்றையவரின் மனைவி பணம் அனுப்பியதும் மீண்டும் ஒரு ஒன்றுகூடல் என வட்டமுறைச் செயற்பாட்டு அடிப்படையில் செயற்பட்டு வருகின்றனர். இந்த செயற்பாடானது, பிள்ளைகளின் வாழ்க்கையை வேறு விதங்களுக்கு இட்டுச் செல்கின்றது.

இன்று மலையகத்திலிருந்து வெளிநாடுகளுக்கு வேலைக்காக மனைவிமாரை அனுப்பிய கணவன்மார்கள் பொறுப்புணர்வுடன் செயற்பட்ட போதும் பெண்கள் அங்கு சென்று அங்குள்ளவர்களுடன் தொடர்புகளை வைத்துக் கொண்டு வீட்டுக்கு பணம் அனுப்பாத நிலைமையும் அதனால் பிள்ளைகள் சீரழிகின்ற ஒரு நிலையையும் சில குடும்பங்களில் மனைவிமாரின் இத்தகைய நடவடிக்கைகள் கணவன்மாருக்கு தெரியவரும்போது அவர்களும் வேறு துணையை நாடுதல் அல்லது தற்கொலைக்கு தூண்டப்படுதலினால் பிள்ளைகளின் எதிர்காலம் கேள்விக்குரியதாகின்றது.

சில பெண்கள் கூடிய வயதாக இருந்தபோதும், நாடு திரும்பும் போது வெளிநாட்டு கலாசார மோகத்திற்கு உட்பட்டு அவற்றின் பாவனையினால் இளவயது தோற்றப்பாட்டோடு நாடு திரும்பியதும் கணவன் தாழ்வு மனப்பான்மை காரணமாக அவளில் இருந்து விலகிச் செல்கின்ற போக்கினையும் காணக்கூடியதாக உள்ளது. இதனால் பிள்ளைகளின் வாழ்க்கை சீரழிகின்றது.

அதே போல மலையகத்திலிருந்து வெளிநாட்டுக்கு வேலைக்குச் சென்ற ஆண்கள் பணம் கட்டி ஏமாறுதல், குறைவான சம்பளத்தினை பெறுதல், உழைப்பிற்கேற்ற ஊதியமின்மை போன்ற பல பிரச்சினைகளுக்கு உள்ளாகின்ற போக்கினை காணமுடிகின்றது. அத்துடன் பாடசாலைக்கு செல்லும் மாணவிகள் கர்ப்பம் தரித்துள்ள பல சம்பவங்களும் அவர்களில் பலரை தற்போதுவரை அடையாளப்படுத்த முடியாதவர்களாக இருப்பதும் வேதனைக்குரிய விடயங்களாகி உள்ளன.

இந்த பிரச்சினைகள் எதிர்கால மலையகம் குறித்த பல வினாக்களை அண்மைக்காலத்தில் எழுப்பி வருகின்றது. வெளிநாட்டு வேலை வாய்ப்பு மலையக மக்களில் ஒரு சிலரின் அசைவியக்கத்தில் சாதக நிலையை ஏற்படுத்திய போதும் பலரது குடும்ப வாழ்வில் சீரழிவுகளை அடையாளப்படுத்துவதனை அண்மைக்கால நிகழ்வுகள் கோடிட்டு காட்டுகின்றன.

எனவே இந்த மக்களின் பிரதான நோக்கம் பொருளாதாரத்தை ஈட்டுவதாக அமைகின்றமையினால் பெண்கள் வெளிநாடு செல்வதனை குறிக்கின்ற ஒரு உபாயமாக மேலும் சுய தொழிலை மேம்படுத்துவதற்குரிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள முடியும்.

இந்த சமூகத்திற்காக உதவுகின்ற நிறுவனங்கள் வெளிநாட்டுக்கு செல்வதனால் ஏற்படும் பாதிப்புகள் குறித்தும் அதற்கான பரிகார நடவடிக்கைகளிலும் பெருமளவு ஈடுபாடு காட்ட வேண்டிய ஒரு தேவையை கடந்த காலத்தில் இடம் பெற்ற சம்பவங்கள் உணர்த்துகின்றது.

மலையகத்தில் கல்வி கற்ற சமூகம் பெருந்தோட்டத்துறை மக்களிலிருந்து விலகியிருப்பதனை விடுத்து அந்நியோன்னியமாக வாழ்வதன் ஊடாக விழிப்புணர்வுகளை அவர்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்தக்கூடிய ஒரு நிலைமை உருவாகும். இந்த பிரச்சினை தொடர்பான தீவிர ஆராய்வினையும், பரிகார நடவடிக்கைகளையும் காண கற்ற சமூகம் முன்வர வேண்டும் என்ற அழைப்பினையே அண்மைக்கால மலையகத்தில் வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பினால் ஏற்படும் பிரச்சினைகளை கோடிட்டு காட்டுகின்றன.

பண்பாடும் பெண்களும்

சந்திரலேகா கிங்ஸ்லீ

பண்பாடென்பது குறிப்பிட்ட தொகுதியோர் ஒன்றாக பின்பற்றும் பழக்க வழக்கம் வழக்காறுகள் சம்பிரதாயங்கள் என்பவற்றினை ஒன்றாக கொண்ட தொகுதியாகவே காணப்படுகின்றது. இப்பண்பாடு தனியாளின் மூலமோ சமூக நிகழ்வுகள் தனியாள் நிகழ்வுகளின் மூலமோ காலம் காலமாக காத்து சுமந்து வளர்த்தப் பெருமையில் பெண்களுக்கு பாரிய பங்குண்டெனலாம். ஒரு சமூகத்தில் ஆண்களைவிட பெண்களே பண்பாட்டுக் கூறுகளை "தலையில் சுமந்து செல்லும்" மிகப் பெரிய பணியை செய்து கொண்டிருக்கின்றனர். பண்பாட்டின் கூறுகள் நன்மை கொண்டனவாக இருப்புக்களை அடையாளப்படுத்துவனவாக காணப்பட்ட பொழுதிலும் அவை அறிவியல் சிந்தனைகளை கருத்துக்களை அர்த்தப்படுத்தும் தோரணையில் எத்தகை வலிமை கொண்டவைகள் என்பதை சிந்தித்தல் மிக அவசியமானதாகும்.

சற்றே நிதானமானது சிந்திப்பதற்குரியதாகிற, பண்பாட்டை மிக நுணுக்கமாக(?) பின்பற்றும் பெண்கள் அதன் ஒவ்வொரு கூறுகளையும் தனக்கும் தன் குடும்பத்துக்கும் தான் சார்ந்த குறுகிய நிலையிலேயே பிரயோகிப்பதை நாம் அவதானிக்க முடிகின்றது. தனக்கேயரித்தான அவற்றை குடும்பத்துக்குள்ளேயும் வணக்கத் தலங்களுக்குள்ளேயும் முடக்கிப் போடுவது யதார்த்தமாகவே காணப்படுகிறது. அவ்வாறாக முடக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கும் பண்பாடுகள் இருப்புக்களுக்கு செய்யும் பங்களிப்பு எத்தகையது என்பதையும் மனங்கொள்ள வேண்டும்.

குடும்பத்துக்குள் முடக்கி ஆளப்படும் பண்பாடுகளை பொதுவாழ்வுகளும் பரவச் செய்வது சமூகத்தின்கூறாகிய பெண்களின் மிகப்பெரிய பணியாகும். கலை இலக்கிய படைப்பிலக்கியம் அரசியல் சமூகம் பொருளாதார சிந்தனைகளின் மாற்றத்துக்கு இப்பண்பாடுகளின் மாற்று பண்பாடுகளையும் புகுத்துதல் அவசியமாகிறது. மாற்று பண்பாட்டை புகுத்துதல் மூலம் புதிய பண்பாட்டு கோலத்தையும் வளமான மாற்று பண்பாட்டையும் சமூகத்தில் பிரயோகிக்க முடியும். பெண்கள் மத்தியில் பண்பாடுகளை மையமாகக் கொண்ட அதிகாரப்பண்பு பரவலாகக் காணப்படுவது கண்கூடு. குடும்பச்சூழல் கணவன் பிள்ளைகள் குடும்ப அங்கத்தவர்கள் மீது தம்மாலான உச்ச பண்பாட்டு அதிகாரத்தை திணிப்பதுவும் அதிகாரத்தினை பெற்று கொள்ளும் நோக்கில் செலுத்தப்படும். பின்பற்றும் பண்பாடுகளும் அதிகம் உள்ளது. மேலும் தம் அதிகாரத்தினை நிலைநிறுத்திக் கொள்வதற்கும் இந்தப்பண்பாட்டை பிரயோகப்படுத்துவதும் உண்டு. தனிக் குடும்ப வாழ்வும் சமூக முன்னேற்றத்திற்காகவும் கூறுகளை விதைப்பதாக எண்ணி கூட்டுக்குடும்ப வாழ்வு அன்பு பாசம் கூட்டுழைப்பு கூட்டுத் தீர்மானம் என்பவற்றை இப்பண்பாடு சார்ந்த அதிகார தன்மை அள்ளிச் சென்று விடுகிறது.

மேலும் பண்பாட்டை ஊடு கடத்தும் பெரும் ஊடகமாகவே பெண்கள் காணப்படுகின்றனர். பெண்கள்-தாய் மனைவி மூத்தோர் மூலமாகவே பண்பாடுகள் பெரும்பாலும் இன்னோர் பரம்பரைக்கு கடத்தப்படுகிறது. ஒரு சந்ததியிலிருந்து இன்னோர் சந்ததிக்கு பண்பாட்டை ஊடுகடத்தும் பணியை செய்யும் பெண்கள் அறிவியல் ரீதியாக அவற்றை கடத்துவது மிகவும் அவசியமான பணியாகிறது. பண்பாட்டை பரம்பரைபரம்பரையாக தூக்கிச்செல்லும் பாரிய பணியைச் செய்யும் பெண்கள் இணியாவது பாட்டி முப்பாட்டி பூட்டி அம்மாவிடம் இருந்து பலக்கப்பட்ட பழக்கங்கள் சம்பிரதாயங்கள் வரையரைகள் ஆசாரங்கள் என்பவற்றை கடத்தும் கட்டாய நோக்குடன் செய்யாத அறிவியல் கண் கொண்டு அவற்றை நோக்குவதும் தம் பிள்ளைகளுக்கு

சொல்லி கொடுப்பதுவும் காலத்தின் தேவையாகும்.

சுதந்திரம் என்றும் விடுதலை என்றும் வாய் கிழிய கதறி அவை கிடைத்துவிடப் போவதில்லை உடம்புகதைக்காத் தெரிய தைரியம் கொண்டால் பெண்ணாலே தான் சுதந்திர காற்றையும் விடுதலை கீதத்தையும் துணிவாக சுவாசித்து மகிழ முடியும். பண்பாடுகளை கடத்தியே ஆகவேண்டும் என்பதற்காகவும் அவ்வாறு செய்யாது விடுவது தெய்வக் குற்றமாகவும் சிந்திக்கும் மன நிலைகளை மாற்றியமைக்க வேண்டும். ஊடுகடத்தும் கருவியாக செயற்படும் பெண்கள் பண்பாட்டை சரியாக புரிந்து மிக நுணுக்கமாக அப்பணியை செய்தல் அவசியமாகும். இவ்வாறான பண்பாடுகள் கடத்தப்படுவது என்பது எவ்விதமான நோக்கங்களையும் உள்ளீர்க்காது வெறுமனே கடத்தப்படுவது அர்த்த புஸ்டியில்லாத செயலாகும். பெண்ணின் எண்ணக்கருத்தையும் ஆளுமையை நோக்கமில்லாத இச்செயற்பாடு சிதைப்பதாக அமைந்து விடும் இவை காத்திரமாக பரப்பப்படுவதற்கும் சிந்திக்கப்படுவதற்கும் நோக்கங்களை வரையறுத்துக் கொள்வது மிகவும் அவசியமாகும். செய்யப்படும் செயல்கள் நோக்கத்தினை தெளிவாக கொண்டிருக்கும் பொழுது தான் செயற்றிறன் வலிமை கொண்டதாக மதிப்பீடு செய்யப்படும். எனவே பண்பாட்டை நோக்கத்தடன் பரப்பச் செய்வதே பெண்ணக்குரிய காத்திரமான பணியாகும்.

பொதுவாகவே "சாதியம்" தூக்கிப்பிடிக்கும் பணியை முனைப்பாக செயற்படுவது பெண்களே. சடங்கு நிகழ்வுகள் திருமணம் விழாக்களில் கலந்து கொள்ளும் பொழுதும் "சாதியம்" கலந்தே சகல விடயங்களையும் நோக்குவது பெருமையானப் பணியாக கொள்வதும் பெண்களின் அறிவீனத்தையே சுட்டிக் காட்டுகிறது. அவ்வாறான சாதியத்தினை ஒத்தப் பண்பாட்டை கட்டியெழுப்புவது கூட அறிவியல் சிந்தனையற்ற செயல்பாடாகும். எனவே மாற்று பண்பாட்டையும் மாற்று சிந்தனையையும் விதைக்கப் புறப்படும் பெண்கள் புதிய பண்பாட்டை விதைப்பதிலும் அறிவார்த்தமாக செயற்படுபவர்களாயின் பெண் விடுதலையென்பது பயனுறுதி மிக்கதாக அமையும்.

காத்தான் முதல்..... பத்மநாதன் வரை.....

("Habitation and a name")

மூலம்: சி.வி.வேலுப்பிள்ளை மொழியாக்கம்: மு.சிவலிங்கம்

- கொழும்பு தொழிற் திணைக்களம் - லேபர் டிப்பார்ட்மெண்ட்....

மக்கள் சபை மண்டபம் விசாலமானதாக இருக்கின்றது. அந்த சபை மண்டபத்துக்கு பிரபல்யமான பெயர்தான் கொள்பரன்ஸ் ஹோல் என்பதாகும். அந்த விசாலமான மண்டபத்தின் சுவர்களில் மூன்று படங்கள் வரிசைக்கிரமத்தில் மாட்டப்பட்டிருந்தன. அவை ஓவியன் தீட்டிய சித்திரங்கள் அல்ல. புகைப்படக்கருவியால் பிடிக்கப்பட்ட படங்கள். முதலாவது படம்.... புற்களால் கூரை வேயப்பட்ட ஒரு மண் குடிசையைக் காட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. இரண்டாவது படம்... தகரக் கூரையுடன் செப்பனிடாத கருங்கற்களால் எழுப்பப்பட்ட ஒரு கட்டிடம்.... மூன்றாவது.... கொஞ்சம் நவீனத்தை காட்டும் கொட்டேஜ் லயன் வீடு.

இந்தப் படங்கள் என்ன நோக்கத்துக்காக அந்த கொள்பரன்ஸ் மண்டபத்தில் தொங்கவிடப்பட்டிருக்கின்றன?... ஒரு பிரச்சார பின்னணி... ஒரு விளம்பர நோக்கம் ஏதோ வளர்ச்சியைக் காட்டும் விளக்கம்... என்று யூகித்துக் கொள்ளலாம். தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வசிப்பிடங்களின் பரிணாம வளர்ச்சிகளையும், தோட்ட நிர்வாகத்தின் வீடமைப்பு சீர்த்திருத்தங்களையும் அந்தப் படங்கள் காட்டிக்கொண்டிருந்தன.

மண் குடிசை... கருங்கல் கட்டிடம்... கொட்டேஜ் லயன் வீடு...

இந்த வளர்ச்சி மாற்றங்களினால், அங்கே வசிக்கின்ற மக்களின் வாழ்க்கையிலும் சிறிய முன்னேற்ற அடையாளங்களைக் காணக்கூடியதாகவிருந்தது.

***

பழைய கருப்பனின் முதல் பரம்பரை.....பழைய கருப்பனின் மகன்தான் காத்தான். அவன் தன் குடும்பத்துடன் ஒரு மண் குடிசையில் தான் வசித்து வந்தான். காத்தான் சுத்த கர்நாடகம்! பட்டிக்காட்டு மனுசன்! முழங்காலுக்கும் கணுக்காலுக்கும் இடையில் முக்கால் உயரத்தில் வேட்டி கட்டியிருப்பான்! வேட்டி என்றால் பட்டு வேட்டியல்ல... காரிக்கன் துண்டு. தோட்டத்துரைக்கும், கங்காணிக்கும் மரியாதை செலுத்த வேண்டும் என்பதற்காக இந்த மனிதர்கள் தங்கள் உடைகளைக்கூட அரை குறையாக, அலங்கோலமாக உடுத்த வேண்டும் என்பது ஒரு ஏகாதிபத்தியக் கட்டளை! பிரிட்டிஷ் வெள்ளைக்காரர்களின் ஏவல் நாய்களாகவிருந்த கங்காணி சக்திகள், தொழிலாளரின் பிள்ளைகளுக்கு அழகான பெயர் வைப்பதற்குக் கூட விடுவதில்லை. அழகாக உடுத்த விடுவதில்லை. தொழிலாளர் அழகாகவே இருக்கக்கூடாது! காத்தான் சட்டை உடுத்துவதில்லை. வெறும் மேலோடு தான் இருப்பான்! சிவப்பு கரை போட்ட ஜரிகைத்துணியில் தலைப்பாகை கட்டியிருப்பான்.

அதற்கு கம்பி சால்வை என்று இன்னொரு பெயரும் உண்டு. துரையிடமோ கங்காணியிடமோ கதைக்கும் போது... காத்தானைப் பார்க்க வேண்டும்! தலைப்பாகையைக் கழற்றி சுருட்டிக் கக்கத்தில் வைத்துக் கொள்வான்!!! காத்தான் தன் பாட்டன் காலத்து கதையை இப்போது கேட்டாலும் பயப்படுகின்றான். பாட்டன் பெயர் பழைய கருப்பன். பழைய கருப்பன் ஒரு நாள் துரையிடம் சத்தம் போட்டு கதைத்தான் என்பதற்காக, துரை அவனை முகத்தில் அறைந்து தூக்கிப்போட்டு மிதித்து, பூட்சு காலால் உதை உதை என்று உதைத்த சம்பவத்தை பல முறை பழைய கருப்பன் காத்தானிடம் கூறியிருக்கிறான். துரையின் முன்னால் எப்படி நிற்க வேண்டும், எப்படி பேச வேண்டும்... என்றெல்லாம் "புத்திமதி" கூறிய நாட்களை காத்தான் அடிக்கடி நினைத்துப் பார்ப்பதுண்டு.

காத்தான் இன்னமும் கங்காணியின் உடையாகவே இருக்கின்றான். வெள்ளைக்காரனின் துண்டுமுறை (Thundu System) எப்போது ஒழிக்கப்பட்டிருந்தாலும் அவன் சுதந்திர மனிதனாக இன்று வரை நிமிர் முடியவில்லை. அவனின் சொந்த விவகாரங்களில் கூட சுயமாக சிந்திக்கவோ செயல்படவோ முடியவில்லை. அவன் மனதாலும் உடலாலும் சிறைப்பிடிக்கப்பட்ட கூலியாகவே உயிர் வாழ்ந்தான் (Kathan was still the property of the Head Kangany.... Although the thundu system was abolished some times ago he had no mind of his own affairs. His head Kangany thought for him.) காத்தானுக்காக கங்காணியே சகலமுமாகின்றான். கங்காணி அவனுக்காக உணர்கின்றான், அவனுக்காக சிந்திக்கின்றான்.. காத்தானுக்கு எது நல்லது, எது கெட்டது என்பதை கங்காணியே தீர்மானிக்கின்றான். கங்காணியின் நிர்ணயமே காத்தானின் வாழ்க்கை.

கங்காணி தனது சிறிய கையிலிருந்து “நல்ல சாமான்களை” காத்தானுக்கு விற்கின்றான். பாஸ் புத்தகத்தில் கடன் எழுதப்படுகின்றது.... கங்காணி போட்டதுதான் கணக்கு! வேதனையே வாழ்க்கையின் அனுபவமாகக் கொண்ட தொழிலாளியின் இதயத்திலிருந்து வெடித்து எழுப்பிய ஒரு பழமொழியும் உண்டு. கங்காணி என்ற பூதத்தின் சக்தி தங்களை எப்படிகெல்லாம் ஏமாற்றுகிறது.. என்பதை அந்த பழமொழி பறைசாற்றுகின்றது.

“கம்பளி ரெண்டு ரூவா... கருப்பு கம்பளி நாலு ரூவா.” கம்பளியே கருப்பு நிறமானது. அதற்கு இரண்டு விதத்தில் விலை எழுதினான் கங்காணி! தோட்டத்துரைக்கு காத்தானின் மேல் ஒரு அலாதி பிரியம் இருந்தது. காத்தானை அவன் எப்போதும் பாராட்டியே பேசுவான். “காத்தான் ஒரு நல்ல கூலி” என்று புகழுவான். ஒரு காளை மாட்டின் வலிமையும், ஜல்லி கட்டு மாட்டுடன் சண்டையிடும் நெஞ்சுரமும் கொண்டவன் காத்தான்.

கவ்வாத்து மலையில் காத்தான் ஒரு இயந்திர மனிதன். நாள் சம்பளத்துக்கு முந்நூற்றைம்பது தேயிலைச் செடிகளுக்கு குறைவில்லாமல் வெட்டிச் சாய்த்துவிடுவான்.

வெள்ளைக்காரர்கள் மகாவலி காட்டில் வேட்டையாடுவது வழக்கம். கொலைக் கருவிகளோடு உயிர்களைக் கொல்லுவது அவர்களின் இன்பப் பொழுதுபோக்கு. துரை வேட்டையாடச் சென்றால் காத்தானும் கூடச் செல்வான். தோட்டத்துரையின் குறியில் தப்பிய காட்டெருமையை காத்தான் விடுவானா? காட்டெருமையை விரட்டி வெறுங் கைகளினாலேயே மடக்கிப் பிடித்துவிடுவான்!

***

காலங்கள் கடந்தன. காத்தான் வீட்டை நினைத்தான்.அவனுக்கு அக்கரைக்குப் போக ஆசை வந்தது. ஊருக்கு போய் வருவதற்கு தீர்மானித்தான். பயண ஏற்பாடுகளைச் செய்து முடித்தவன் இங்குள்ளவர்களைப் பிரிந்து போக முடியாமல் மனம் கலங்கினான். அந்நிய மண்ணில் அவர்களோடு துணைக்குத் துணையாக நெருங்கி வாழ்ந்த உறவுகளை விட்டுப்பிரிய முடியாமல் மனம் தவித்தது. தோட்டத்து வாக்குப்படி “அக்கரைக்கு போனவன் திரும்பி வருவானு ஆண்டவனுக்குத்தான் வெளிச்சம்!” போனவன் போனவன்தான்... வந்தவன் வந்தவன்தான்... ஒப்பந்தக்கூலிகளின் விதியை நிர்ணயிப்பது வெள்ளைக்காரனும், ஏவல் கங்காணிகளுமே ஆவர். காத்தான் அக்கரைக்குப் போக முடிவெடுத்த நாள் முதல் மனத்தீடத்தை கிழந்தான். கங்காணியிடம் போய் மண்டியிட்டான். ‘சாமி நான் ஈந்தியா.... போய்.... வார வரைக்கும் எங்கூடாரத்த சாமித்தான் பாதுகாத்து வச்சிருக்கணும்’ என்றான். உடம்பு நரம்புகள் எல்லாம் சுருங்கி மடங்கின..

****

காத்தான் அக்கரைக்குப் பயணமானான்.காத்தான் ஊருக்கு போனதும், அவனது தம்பியின் மகன் ராமசாமி அந்த கல் கூடாரத்துக்குள் குடி புகுந்தான். அந்த கல் கூடாரம் பத்தடி நீளம், பன்னிரெண்டு அடி அகலமுமாகும். அவன் சுதந்திரமாக நடமாடி வாழ்வதற்கு மிக மிக விசாலமான வீட்டறைதான் அந்த பத்துக்கு பன்னிரெண்டு (10“ஒ 12“) அறை!ராமசாமியோடு.... பெஞ்சாதி மீனாச்சியும் அந்த கல்லீட்டில் குடித்தனம் நடத்த வந்ததில் பெருமையடைந்தான்.

இப்படி ஒரு வீடு கிடைத்தது அவளை பொருத்தமட்டில் கடவுள் கொடுத்த வரமாகும்!

மீனாச்சி, ராமசாமிக்கு ராத்திரிக்கு நெல்லு சோறு சமைத்தாள். காலையில் கெட்டியான தேயிலைச் சாயம் தேனீராக கிடைத்தது. பலசரக்கு சாமான்களை பாஸ் புத்தகம் போட்டு முதலாளி கடையில் வாங்கினாலும், பெரிய கங்காணியோடு ராமசாமி மிக நெருக்கமாக இருந்தான். வீட்டுத் தோட்டத்தில் உண்டாக்கும் எந்த மரக்கறியானாலும், காய், கனிகளானாலும் முதல் படையலாக “பெரியாணி” என்ற பெரிய கங்காணிக்குத்தான் பூஜிக்கப்படும். அதன் பிறகுதான் வீட்டுத் தேவைக்கு உபயோகிப்பான். அவனது வாடி வழக்கத்தில் மகள் பெரிய மனுசியாகி விட்டாலும் சரி, மகன் கலியாணம் முடித்தாலும் சரி, பெரிய கங்காணியே முதன் முதல் கடவுளாக எண்ணி.. அவர் வீடு சென்று வணங்கி வரவேண்டும். இது ஒரு கட்டாய வழிபாடு!

என்ன... இருந்தாலும், பெரியப்பன் காத்தான் மாதிரி இல்லாமல் ராமசாமி கொஞ்சம் வித்தியாசமாக வாழ விரும்பினான். அவனது நடை உடை பாவனைகளில் மாறுதல்கள் தெரிந்தன. ட்ரில் துணியில் சட்டை... காதுகளில் தங்க கடுக்கன்... இடது கையில் ஒரு மெல்லிய வெள்ளி வளையல்... சில சந்தர்ப்பங்களில் கருப்பு கோட்டும், கக்கத்தில் பழைய குடையுமாக தோற்றமளிப்பான்.....

ராமசாமியின் முக்கிய பொழுதுபோக்கு நாடகம் பார்ப்பதற்கு தூர பயணம் போவதாகும்! அந்த காலத்தில் ஊர் ஊராக ஷாப்பாக்காரர்கள் நாடகம் போடுவார்கள். நடமாடும் அந்த நாடக சபையினர் மேடையேற்றும் நாடகங்களைப் பார்ப்பதில் ராமசாமி ஒன்றையும் விட்டு வைக்கமாட்டான்...நண்பர்களோடு பல மைல் தூரம் பயணம் செய்து, நாடகத்தில் ஷாநெசம் போம்பளை’ நடிப்பதை பார்ப்பதில் அத்துணை ஆவல் அவனுக்கு! ஆம்பளைகள் பெண் வேசம் கட்டி நடிப்பதைப் பார்ப்பதில் அவனுக்கு அவ்வளவு ரஞ்சிப்பு’ கிடையாது!

திருநாள், பெருநாள் காலங்களில் தோட்டங்களில் கூத்து காட்டுவார்கள். ராமசாமி நிறைய நாடகங்களை திருவிழா காலங்களில் மேடையேற்றியிருக்கின்றான். மதுரைவீரன்... அரிச்சந்திரா, கோவலன்... ஒட்டநாடகம் போன்ற பாரம்பரிய கூத்துக்களையெல்லாம் மேடையேற்றியதில் ராமசாமி ‘பேர்’ வாங்கினான்.இங்கே கூட நாடகத்துக்கு தலைமை தாங்குவது ‘பெரியாணி’ என்ற பெரிய கங்காணிதான்.

***

சர்வமும் நிறைந்த இரட்சகரான பெரியகங்காணி சொந்தமாக ஒரு சங்கத்தை உண்டாக்கினார். ராமசாமியும் அந்த சங்கத்தின் ஒரு அங்கமாகவிருந்தான்.இந்த சூழ்நிலையில் ‘மொக்குத்தனமாக’ கண்டியிலிருக்கும் இந்தியன் ஏஜன்டுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதிவிட்டான் ராமசாமி.

தனது குறைப்பாடுகளைத் தீர்த்துக்கொள்வதற்கு இந்தியன் ஏஜன்டுக்கு கடிதம் அனுப்பியதன் காரணத்தால் அவன் தோட்டத்திலிருந்து விரட்டப்பட்டான். அவனது குறைகளெல்லாம் அவனை தோட்டத்திலிருந்து தூக்கி வீசப்பட்டதோடு தீர்ந்துப் போயின! இந்த சந்தர்ப்பத்தில் அவனைப் போன்றவர்களை ரட்சிப்பதற்கு தேவதூதனாக நடேசஅய்யர் என்னும் “சவாமி” வந்துதித்தார். அவர் தோட்ட நிர்வாகிக்கும் பெரியங் கங்காணிக்கும் சிம்ம சொப்பனமாக தோன்றினார். கங்காணியின், துரையின் நடவடிக்கைகளுக்கெதிரான மோதலில் அவர் சவால்விட்டு நின்றார். “ராமசாமி உங்களின் கூலிக்காரன் அல்ல! அவன் ஒரு தொழிலாளி - அவனுக்கு தொழில் சங்கம் வைத்துக் கொள்வதற்கு உரிமையுண்டு!” என்று முழக்கமிட்டார்.

அவர் பெரியங்கங்காணியை ஒரு பயங்கரமான புலி என்றும் கொடுமான சுரண்டல்வாதி என்றும் வர்ணித்தார். கங்காணிக்கு வழங்கப்படும் ‘பென்ஸ்’ காசைக் கொடுக்காமல் அவனுக்கெதிராக போர்க்கொடி தூக்கும்படி ராமசாமியைத் தூண்டினார். ராமசாமியை அவனது “கங்காணி எஜமான்” மாதிரியே உடுத்தி ஒப்பனை செய்தார்! ராமசாமிக்கு தலைப்பாகையைக் கட்டிவிட்டு... ஒரு கறுப்பு கோட்டையும் மாட்டி... கையில் கைக்கம்பையும் ஒரு குடையையும் கொடுத்தார். இப்பொழுது ராமசாமி சாட்சாத் ஒரு பெரியங்கங்காணியாகவே காட்சியளித்தான்! நடேச ஐயர், கங்காணியென்னும் அந்த “ஆண்டவனை” சம்ஹாரம் செய்வதற்கு சூரனாக ராமசாமியை அனுப்பினார். ராமசாமியும் ஐயர் சொல்வது போலவே நடந்தான். அவனது ஆபத்தாந்தவனிடம் இன்று

ஜென்ம விரோதியாக மாறினான். இன்னமும் கூட ராமசாமி ஒரு பாதி மனிதன்தான். பெரியங்கங்காணிக்கும், இவன் சேர்ந்திருக்கும் சங்கத்துக்கும் இடையில் கடிக்காரப் பெண்டுலம் போல அங்கும் இங்கும் ஆடிக் கொண்டிருந்தான்.

***

ராமசாமிக்கு இன்னொரு தம்பியும் இருந்தான். அந்த தம்பி மகனுக்கு இரண்டு பெயர்கள் வைத்திருந்தார்கள். செக்ரோல் பெயர் நாகமுத்து... கூப்பிடுகிற பெயர் நாகலிங்கம்... ஆனால் கணக்கப்பிள்ளை மட்டும் நாகமுத்து என்கின்ற நாகலிங்கத்தை நாகன் என்றுதான் கூப்பிடுவார். இந்த அதிகாரிகளின் ஆனவத்தனத்தையும், மமதையையும் நாகலிங்கம் நன்றாகவே அறிந்திருந்தான். தொழிலாளிகள் சொல்வது போல “கூலிக்காரனுக்கு பொண்டாட்டி எதுக்கு?” அவமானத்துக்குள்ளேயே வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொண்ட அவர்களின் விரக்தியில் வெடித்த இந்த வார்த்தையிலும் எவ்வளவு உண்மை இருக்கின்றது. அதைப்போலவே தான் கூலிக்காரனுக்கு அழகான பெயர் வைத்துக்கொள்வதற்கு கூட யோக்கியதை கிடையாது.. என்பதை நாகமுத்து உணர்ந்தான்.

- அது கதர் ஆடை அணியும் காலம் -

நாகலிங்கம் நீண்ட கதர் ஜிப்பாவை அணியத் தொடங்கினான். பாதங்களை மறைக்கும் அளவுக்கு கதர் வேட்டியைக் கட்டிக் கொண்டான். கொண்டை கட்டும் பழக்கத்தை மாற்றினான். கொண்டையை அறுத்தான். அழகாக (சேக் வெட்டு) முடி வெட்டிக் கொண்டான். பாதங்கள் வரை வேட்டி கட்டிக்கொண்டான். சாதாரணமாக செருப்பையும் அணிந்துக் கொண்டான்! நாகலிங்கம் யானை மார்க் சிகரட் பாவிக்கத் தொடங்கினான். கடையில் கணக்கு திறந்து டீ குடிக்கும் பழக்கத்தையும் உண்டு பண்ணிக்கொண்டான்.

சிரமப்பட்டு நகர பாபர் சலூனுக்கு போய் நாட்டு நடப்புகளை அறிந்து கொள்வதற்கு செய்தி பத்திரிகைகளை வாசிக்க ஆர்வம் கொண்டான்.- பாபர் சலூன் - பாபர் சலூன்தான் அரசியல் சமாசாரங்களை பேசுவதற்கும், உலக விவகாரங்களை அறிந்து கொள்வதற்கும் “சொல்லி வைச்ச இடமாகும்!”

நாகலிங்கம்.....

தோட்டங்களுக்கு அப்பால் வெளியிலும் ஓர் உலகம் இருக்கிறது என்பதை அறிந்துக் கொள்வதற்கு ஒரு கைத்தொழிலாளியான அவன் எவ்வளவு ஆவேசத்தோடு ஆசைப்படுகின்றான்! நாகலிங்கத்தின் மனவோட்டம் சமூகப் பார்வையை நோக்கி விசாலித்தது.

- பத்தாம் திகதி -

இது ஒரு திருநாள்! நாகலிங்கத்துக்கு குடியான நன்னாள்! பத்தாம் திகதியில்தான் தொழிலாளருக்கு தோட்ட முதலாளி சம்பளம் கொடுப்பான். அன்று ஷசம்பள வாசல்' கலகலக்கும்... சம்பளம் போட்டதும் நாகலிங்கம் ஷபயிஸ்கோப்' (சினிமாப்படம்) பார்க்க ஓடிவிடுவான்.....கிட்டப்பா பாகவதரின் பாடல்களை அவரது குரலில் அப்படியே பாடுவான்! ரவிக்கை அணிந்து “டோரியா” சாரிகட்டி கருவிழிகளை மேய விடும் அவனது கொழுந்தியாமார்களின் முன்னால் பாகவதராய் பாடி நிற்பதில் ஓர் எல்லையற்ற மயக்கம் அவனுக்கு வரும்! இருபத்தைந்து வருங்களுக்கு முன்பு, முதன் முதலாக தோட்டங்களுக்கு வந்த மிக மிருதுவான சாரிதான் ஷடோரியா' சாரியாகும். இந்த டோரியா சாரிதான் தோட்டங்களில் அப்போது மிகப்பிரபல்யமான கவர்ச்சியை உண்டாக்கியது!

கற்குகை போன்ற லயன் கூடுகள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மருவி நவீனம் கலந்த “கொட்டேஜ்” வீடுகளாகத் தோன்றின.இப்போதெல்லாம் நாகலிங்கம் கொஞ்சம் பெரிய மனுசனாக முதிர்ச்சியடைந்துவிட்டான்.

அவனது மகன் பத்மநாதன், தகப்பனை விட ஒரு படி உயர்ந்து நின்றான். ஆமாம்..... தாய் எட்டடி பாய்ந்தால் குட்டி பதினாறு அடி பாயுமாம்! அவனது பழக்கவழக்கங்கள் நடவடிக்கைகள் எல்லாமே நாகலிங்கத்தை விட வித்தியாசமானவை.

***

பத்மநாதன் வேலைக்காட்டுக்கு காக்கி காற்சட்டை உடுத்தி செல்வான். முன்னைய தொழிலாளி மாதிரி தலையில் கம்பளி கொங்கானி போடுவதை வெறுத்தான். இது கம்பளி போடாத காலம்... பலநிறங்களில் கொங்கானியாக பிளாஸ்டிக் ரெட்டு பாவிக்கின்றார்கள். பத்மநாதன் கம்பளிக்குப் பதிலாக பிளாஸ்டிக் ரெட்டை பாவிக்கின்றான். அவன் இன்று நாகரீகம் அடைந்த ஓர் அழகான இளைஞன்... உடலுக்கேற்றபடி அளவு கொடுத்து டெயிலரிடம் சட்டைத் தைக்கக் கொடுத்து உடுத்துகிறான். பழையை ஜிப்பா உடைகள் எல்லாம் காலத்தால் கழிக்கப்பட்டுவிட்டன! 'சேர்ட்'... மெல்லிய வேட்டி அல்லது சாரம் கட்டுகிறான். கையில் கைக்குட்டை, சேப்பில் பவுன்டன் பேனா, கைக் கடிகாரம், புதிய மோஸ்தரில் செருப்பு... இப்படியொரு வசீகரமான வளர்ச்சியில் பத்மநாதன் தோட்ட வாழ்க்கையில் ஒரு புதிய பார்வையை காட்டுகின்றான்.

தினசரி செய்திப்பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், வானொலித் தகவல்கள் போன்ற ஊடகங்களில் ஆகர்ஷிக்கப்பட்ட ஒரு முழுமனிதனாக அவன் நிறைவு பெற்று வளர்ந்தான். ஒரு ஞாயிற்றுக் கிழமை பொதுக்கூட்டம் போட்டார்கள். பெரிய தலைவர் வருகிறாராம். ஆவரைப் பார்ப்பதற்கும், அவரின் பேச்சை கேட்பதற்கும் பத்மநாதன் ஆர்வத்தோடு கூட்டத்துக்குச் சென்றான். ஞாயிற்றுக்கிழமை நடந்த கூட்டத்தின் செய்திகள் புதன்கிழமை பத்திரிகையில் வெளிவந்திருந்தது "கூட்டத்தில் பேசியது ஒன்று... வந்திருந்தது ஒன்று..." பத்திரிகை செய்திகள் ஏறுக்கு மாறாக வந்திருந்ததால், மனதுக்குள்ளே அவன் கோபமாக நகைத்துக்கொண்டான். பத்மநாதன் இன்னும் தோட்டத்தின் சுவர்களுக்கு அப்பால் வெளியில் வந்தது போதாது. இன்னும் வெகுதூரம் அவன் வெளி உலகத்தை நோக்கி வர வேண்டும். இருந்தாலும்....

அந்த தொழிலாளியின் வளர்ச்சி பாராட்டுக்குரியது, வியப்புக்குரியது. பகுத்தறிவு பாதையில் அவன் அவனது வயதை விட கணிசமான தூரத்தை கடந்து வந்திருக்கின்றான். மூடநம்பிக்கைகளை பத்மநாதன் முறியடித்தான். சம்பிரதாய கலியாணங்கள், சடங்குகளை மிருகங்களை பலிகொடுக்கும் சமய நம்பிக்கைகளை அடியோடு வெறுத்தான். தனக்கென ஒரு தனி வழியை வகுத்துக் கொண்டான். தகப்பனின் கதர் உடை, தோட்டத் துரை, தோட்ட உத்தியோகத்தர்கள், சங்கத் தலைவர்கள், இவர்களுக்கெல்லாம் அப்பால் விலகி நின்றான். தன்னை எவரும் பழி சொல்லும் அளவுக்கு தனது பண்புகளை தாழ்த்திக் கொள்ளவில்லை. தோட்ட துரைக்கோ, அல்லது அங்கேயுள்ள அதிகாரம் படைத்த கும்பல்களுக்கோ சலாம் வைக்கும் பழக்கங்களையெல்லாம் பத்மநாதன் தவிடு பொடியாக்கினான்! அடுத்தவனுக்கு சலாம் வைக்கும் புத்தியை அடியோடு அழித்தான். மாவட்ட யூனியன் காரியாலயத்து பிரதிநிதி, தலைவரைக் கூட சந்திப்பதில் அவன் நாட்டம் கொண்டிருக்க வில்லை.

உலக இயக்கங்கள் எல்லாம் மாற்றம் கொண்டவை... கால ஓட்டங்களால் மனித சிந்தனைகளும் செயற்பாடுகளும் மாறுதல் அடைந்து வருகின்றன...

***

பத்மநாதனும் அவனது நண்பர்களும் தோட்டத்தில் ஒரு நாடகம் போட்டார்கள். அந்த நாடகத்தின் பெயர் 'ஷாநாடற்றவர்'. தெருவெல்லாம் விளம்பரம் எழுதி பிரச்சாரம் செய்து, கூட்டத்தைச் சேர்த்தார்கள். 'ஷாநாடற்றவர்' என்ற நாடகம் முதன் முதலாக தோட்டப்புறத்தில் மேடையேற்றப்பட்டிருக்கும் ஒரு அரசியல் நையாண்டி நாடகமாகும். இந்த நாடகம் தோட்டத்தின் சமூக அமைப்பு முறையை விமர்சனம் செய்து காட்டியது. 'ஷாநாடற்றவர்' நாடகம் குடியரிமை சட்டத்தை இகழ்ந்து காட்டியது. வறுமையிலும் நிர்வாக ஆதிக்கத்திலும் தங்கள் ஆன்மா நெறிக்கப்பட்ட மக்களின் இருண்ட உலகத்தில் ஒரு சிறிய ஒளிக்கீற்று படர்ந்து பிரகாசித்தது. இந்த பாட உலகத்தில் ஒரு புதிய அத்தியாயம் ஆரம்பமாகியது.

இந்த புதிய ஆரம்பம்... ஒரு மண்குடிசையிலிருந்து ஒரு வீடு என்ற மனித வாசஸ்தலத்தை அடையும் வரை.... ஒரு அரசியல் நையாண்டி நாடகத்தை அரங்கேற்றும் வரை.. அவர்களது சிந்தனை மலர்வதற்கு... அவர்கள் கடந்து வந்த பாதை தான் எவ்வளவு தூரமானது.....!

(Indeed it has been a very long way from the mud hut to the cottage type line and a political satire.)

மலைத்தோட்ட வானம்பாடி

த. கிரா. கோபாலன்

(கனவோ காதலோ, நனைவோ நேசமோ)

கனவோ காதலோ - நனைவோ நேசமோ - மனித

மனங்களிடையே மட்டும் வீதிக்கப்பட்டதில்லை

மனிதர்க்கப்பால் ஜடப் பொருளும் மனதுக்குள்

புகுந்து பாச விளையாட்டில் தன்னை ஒரு பாத்திரமாக

ஈடுபடுத்திக் கொள்ளும்

உயிர் வாழும் ஒன்றில் உயிரில்லாமல் கியங்கும்

கின்னொன்றின் உயிரோட்டம் ஒரு கவையான வரலாறுதான்.

திட்டுத் திட்டாய் வந்து நிலைகொண்டிருந்த நரை முடியைக் கோதி விட்டுக் கொண்டே குவிந்து அந்த நகரத்தைப் பார்த்தார். மூவாயிரம் அடிக்குக் கீழே தெரிந்த சாலையில் மக்கள் போவதும், வருவதும், வாகன இயக்கங்களும் பொம்மைகளுக்கு சாவி கொடுத்து இயக்குவது போலத் தெரிந்தது இந்தத் தொண்ணூறு வயது இல்லறச் சித்தருக்கு.

அதுவும் உண்மையே! யாரோ ஒருவர் இயக்குகின்றார். நாம் ஆடுகின்றோம். நம்மிடம் ஒன்றுமில்லைதான் என்பர் ஞானிகள்.

மன ஆதங்கத்துடன் அந்த இரும்புச் சக்கரத்தைத் தொட்டுப் பார்க்கின்றார், கிழவனார். கண்ணாரப் பார்த்துவிட்டு வணங்குகிறார்.

ஒரு சிறிய ரோதை, பெரிய ரோதை, இரும்புக் காப்பு மிக உறுதியாகப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கும் அடிச்சக்கரம் தன் நினைவுகளை பின்னோக்கி நகர்த்துகிறார் கிழவனார்.

மங்கலான ஞாபகம். நினைப்பதில் ஒரு பேரின்பம். ஆமாம் ஏகாந்தமாகிவிடும் எல்லோருக்குமே நினைவுகள்தான் சுகம்.

இந்த வயதிலும் ஞாபகசக்தியுடன் வாழும் முன்னாள் தொழிலாளி. இளம் வயதில் சிலம்பம், ஆட்டம் கூத்து என்று சக்கை போடு போட்ட சாதனையாளர்தான். எல்லா சாதனைகளும் பதிவு பெற தொழிலாள சமூகத்தின் ஏடுகளில் எழுதுவதற்கு மை ஏதும் இல்லையே. மனத்திரையில் ஓடுகின்ற தன் இள வயதுக் காட்சிகளைப் பார்ப்பதற்கு எத்தனிக்கின்ற அந்த முதியவருக்கு இன்று வயிற்றுப் பசியில்லை. மனப்பசிதான் அகோரமாய்த் தாண்டவமாடுகிறது.

கேட்பாரற்றுப் புதைந்தும் புதையாலும் அமர்ந்திருக்கும் கொழுந்து மலைக்கம்பிக் கூறுப் பெட்டகம். இதிலிருந்து மூவாயிரம் அடிக்குக் கீழ் அமைந்த தொழிற்சாலைக்குக் கம்பி வழியாகக் கொழுந்து மூட்டைகள் பயணம் செய்யும். அந்த ஆறு வயதுச் சிறுவன் தோழர்களுடன், “டேய் முனியா, கோவிந்தா ஓடியா ஓடியா” என்று கூவி அழைத்துக் கொண்டே படிக்கட்டுகளில் ஓடி வந்த இன்பம். சிறுவன் வலியான் குரல் கேட்டுக் குதூகலிக்கும் மற்ற சிறுசுகள்.

சைன்யா தேயிலை, படிக்கட்டுகள், முனுசாமி முடக்கு, கோனார் மலை என்று சுமார் இரண்டு மைல் ஓடும்

வலியானுக்கு வலி தெரியாது. உலக யுத்தம் காரணமாக தோட்டத்துரைமாரில் அரைவாசிப் பேர் இங்கிலாந்து சென்றுவிட்ட நிலையில், வாட்டும் வறுமைக்கிடையே வானம்பாடிகளாக வாழ்ந்த தோட்டச் சிறுவர்களுக்கு கம்பிமலை ஒரு புண்ணிய பூமிதான். ஏனென்றால் அங்கிருந்துதான் கொழுந்து கம்பியின் ஆரம்பம், பிறும்மாண்டமான இரும்புப் பெட்டகம். அதுவே அவர்களுக்கு ஒரு மகிழ்ச்சி ஆலயம்.

அந்த மலைத் தோட்டத்தில் பள்ளிக்கூடம் ஆரம்பிக்கவில்லை. அதனால் சிறுவர்களுக்கு நாள் முழுதும் ஓட்டம்தான்.

அந்தக்கம்பியில் கொழுந்து மூட்டைகள் தொங்கிக் கொண்டு ஓடும் போது, எழுந்து வியாபிக்கும் 'ஹாய்' என்ற சீரான இசையை ரசித்த சிறுவர்கள் ஆயிரமாயிரம். அதில் ஒருவன்தான் வலியான். இந்தத் தொண்ணூறு வயதிலும் மானசீகமான ரசிகத்தன்மையைத் தொலைத்து விடாமல் வைத்துக் கொண்டிருக்கும் வலியான் இன்று கிட்டத்தட்ட அநாதை போலத்தான். கம்பிமேடை கதியெனக் கிடக்கும் முதிய ரசிகர். காலம் ஓடியது யுத்தம் முடிந்து தோட்ட வேலைகள் மும்முரமாகின. தேயிலை விலையும் ஏறியது.

இருபது வயது வலியான் தோட்டலயத்து மக்களிடையே ஓர் அழகு சந்திரன். தோட்டதெற்கெல்லாம் அவன்தான்.

“சாமிவேசம் ஓனக்கு நல்லா இருக்கு மாமென்” என்று மாறம்மா பாரட்டியது வலியானுக்கு ஒரு வரப்பிரசாதம்தான். தன்னைப் பாராட்டிய 'சின்னப்பொன்னு' வலியான் மனிதில் வலுவாகவே அமர்ந்தான்.

உடல் வலிமை மிக்கவன் என்ற காரணத்தால் அவனுக்கு பளுதூக்கும் வேலைகள் பலவும் கிடைத்தன. சாக்குக்காரன், கம்பிக்காரன் இரண்டும் அவனுடைய தொழிற்பயணம்.

“எப்படி கம்பியில சாக்குமூட்ட ஹாய்னு போஷுதா” என்று மாறம்மாவைப் பார்த்துக் கேட்பான் வலியான். அப்படிக்கேட்டு அவளைச் சீண்டுவதில் ஒரு சுகம். “அய்யே அது கம்பி இல்ல போஷு. என்னுமோ நீ போற மாறி பெனாத்தற” “ஏய் மாரி என்னா திமுரா” என்று முடியைப் பிடிப்பான்.

“ஏ வுட்டுரு மாமென். நீ நல்லாத்தான் இருக்கே!” என்று மாறம்மா கத்தியதும் விடுவான். அப்புறம் இருவருக்குமிடையே முறைப்பு. அப்புறம் சமாதானம் “அதான். மாரின்னா மாரிதான். அதும் எங்கூறு வேப்பல மாறி” இப்படியான நிகழ்வுகள்.

இப்படிப் பலனும் வலியானோடு வலிய வந்தும் விளையாடுவார்கள். சிலம்படி வித்தையில், “வலியான்னே, நீ சொல்ட்டி சொருவுனாத்தான் வஸ்தாவுக்கு ஒரு மருவாதி” இப்படி இளைஞர்கள் அவனுடைய வித்தையைப் புகழ்வார்கள்.

பொன்னர்சங்கர் நாடகத்தில் மீசைவைத்து பெரிய காண்டியாக வந்து மக்களைக் கவர்ந்தான்.

பாரிஜாதம் நாடகத்தில் கிருஷ்ணனாக, முகத்தில் நீலநிற சாந்து பூசி சிரித்தால் பார்ப்போரைக் கவரும்.

“ஐயே! ஊரு கண்ணு பட்டுருமடா” என்று அவன் அம்மா திட்டி சுற்றி போட்ட நிகழ்வுகள்!

இந்தியாவுக்கு கப்பலேறி மண்டபம் முகாமில் ஏழு நாட்கள் இருந்தபோது வேஷம் போட்டு காமன் கூத்தாடியது நினைவுக்கு வந்தது. திருச்சியில் கூத்துக்கான உடைகள், நகைகள் வாங்கி வந்தபோது மாறம்மாவுக்கு அரக்கு வைத்த அழகிய 'திருச்சிதோடு' என்ற தங்க நகையை வாங்கி வந்து, அவளைத் திருமணம் செய்து கொண்ட காட்சிகள் எல்லாம் மனத்திரையில் பதிவுபெற்ற மாறாத அம்சங்கள்தான். தன் பிள்ளைகள் இருவரும் பெரியவர்களாகி, குடும்ப சமையுடன் வாழ்ந்து மறைந்தார்கள்.

“இந்தா தாத்தா இத சாப்புடுங்க” என்றதும் சுயநினைவுக்கு வந்தார் பெரியவர். ரொட்டியும், சாயத்தண்ணியும் கொண்டு வந்த பேத்தியின் பாசம் அவரை உலுக்குகிறது. “இல்லாயி எனக்கு பசிக்கல” என்று அந்த கம்பிக்காப்பகத்தை ஆழமாகப் பார்த்தார். அதற்குள் அவருடைய வரலாறும் அதனைச் சார்ந்த உணர்வுகளும் எழுதப்பட்டு இருப்பதாக ஒரு பிரமை.

பேத்தி மோகனா தாத்தாவைப் பார்த்து மெல்லப் பேசக்கொடுத்தாள். “ம் .... தாத்தா இன்னிக்கு இதக் கொண்டு

போக ஸ்டோருலருந்து வருவாங்க இல்ல .... அதுனால், அதுனால் வாங்க ஊட்டுக்குப் போவோம்” – என்றதும் கிழவனார் யோசிக்கத் தொடங்குகிறார்.

பேத்திக்குத் தெரியும் அநாதையாக கேட்பாரற்றுக் கிடக்கும் இந்த இரும்புக் காப்புக்கு தாத்தாவே துணை. தாத்தாவுக்கும் அதுதான். உயிரில்லாத ஐடப் பொருளுக்கும் உயிருண்டு என்பதை முதியவர் நம்பினார். ஒன்றில் உயிர்போன்ற பாசம் வைத்துவிட்டால் அதுவே உயிர் பெற்று விடும் என்பதே உண்மை.

இதற்கு இந்தக் கிழவனாரும், இரும்புப் புதரும் உதாரணம்தான். இருவருக்கும் ஒரு வயது, வார்ப்புக்கள்.

மறுபுறத்தில் பார்த்தால், பெரியவரும் உயிரில்லாத ஒரு ஐடம்தான். உயிரில்லாப் பெட்டகத்தில் கலந்து தன்னை அதுவாக மாற்றிக் கொண்டதொரு மரபுத் தொழிலாளி.

மோகனா பெரியவருக்குக் கொள்ளுப் பேத்திதான். என்றாலும் தன் தாத்தாவிடம் பாசம் செலுத்தும் ஒரே ஜீவன்.

“எந்திரிங்க, வாங்க மெதுவா” என்று திட்டூட்டான வார்த்தைகளுடன் அழைத்துப் போனாள் வீட்டுக்கு.

அடுத்த நாள் விடிகிறது. ஆனால் வலியான் என்ற கிழவனார்க்கு? மெதுவாக நடக்கின்றார் கம்பி மலையை நோக்கி.

தலை சுற்றுகிறமாதிரி. அநேகமாக இரவு தூக்கமில்லைதான். மனச்சுமை. இதயம் இயங்க மறுக்கிற மாதிரியான உணர்வு. மோகனா வேலைக்குப் போய்விட்டதால் பெரியவரைக் கவனிக்க யாருமில்லை. போகணும் போலத் தோன்றுகின்றது.

வீட்டுக்கும் கம்பிமலையின் அவருடைய தலத்துக்கும் ஐம்பது மீட்டர்தான். அவருடைய நகர்வுக்கு ஒரு மணித்தியாலம் பிடித்தது.

முதல் நாள் அந்தத் தொண்ணூறு வயது இரும்புக் காப்பகம் அகற்றப்பட்டு எடுத்துச் செல்லப்பட்டுவிட்டது. அதன் ஆயுள் பூர்த்தியாகிவிட்டது எனக் கூறலாம்.

“டேய் கம்பளக் காரங்க கொண்டு போயிட்டாங்கடாங்கடா அந்த இரும்பு. நாலஞ்சி டன் இரும்பு. எப்புடித்தான் அந்தக்காலத்துல இங்க கொண்டாந்து வச்சாங்களோ தெரியல.....” இப்படியான உரையாடல்கள் அந்தத் தோட்டம் முழுவதும் பேசப்பட்டது. இந்தக் கிழவனாரின் காதில் விழவில்லை.

அவருடைய தலைமுறையும் ஒரு அநாதைதான். தன்தலைமுறையின் சாட்சியாக கம்பி மலைப் பெட்டியும், அவரை தனியாக விட்டு, விட்டு மறைந்து விட்டது. முச்சிரைக்க நடந்து கம்பி வாழ்ந்த எல்லைப் பகுதியை அடைகிறார்.

அந்த இடம் ..... வெறுமை. ஒரு பெரிய குழி. வந்தவர்களுக்கு இரும்பின் மேல் மட்டுமே அக்கறை.

அவளுடைய நினைவுகள் அதைத் தாங்கிய காட்சிகள் எல்லாம் சூனியமாகிவிட்டன.

தன் வாழ்க்கையோடு இசைந்து வந்த வானம்பாடி மறைந்து விட்டது. தான் மட்டும் இருந்து என்ன பயன்? என்ற நினைப்பில் விழுந்தார். நினைவிழந்தது. மீண்டும் எழவில்லை. மலைத்தோட்ட மன்றத்தில் வலியான் வரலாறு.

- முற்றம் -

'லட்சியம்'

பாலா சங்குபிள்ளை

செந்தில் சட்டென தன் ஆசிரியரின் காலில் விழ அவர் மகிழ்ச்சியுடன் அவனை தூக்கி நிறுத்தினார்.

“ரொம்ப சந்தோஷம்டா செந்தில். பாடசாலையோட பெருமையையும் என்னோட நம்பிக்கையையும் நீ காப்பாத்திட்டே. உன்னோட ஏழ்மையையும் பொருட்படுத்தாம பாடுபட்டு படிச்சே. அதுக்கான பலனையும் அடைஞ்சிட்டே .....

செந்திலுக்கு ஆகாயத்தில் மிதப்பதைப்போல இருந்தது. பல்வேறு பிரச்சனைகள் சோதனைகளுக்கிடையில் அவன் மனம் தளராமல் படித்தான். இதோ திறமையான சித்திப் பெற்று பல்கலைக்கழகம் போகப் போகிறான். அவன் தோட்டத்தில் க.பொ.த உயர்தரம் வரை படித்தவர்களில் அவனுடன் சேர்த்து குறிப்பிட்ட சில பேர்தான். ஆனால், பல்கலைக்கழகம் போகப் போவது அநேகமாக இவன் மட்டும்தான்.

“டேய் செந்தில் ..... கொழும்புல நல்ல வேலையொன்று இருக்காம். நீ நல்லா படிச்சிருக்கிறதால கை நிறைய சம்பளம் தருவாங்கலாம். புரோக்கர் இப்பதான் சொல்லிட்டுப் போனார். கல்யாணம் பண்ண வேண்டிய வயசுல உன் அக்கா கொழுந்து கூடையோட வேலைக்குப் போகுது. வயசுக்கு வந்த தங்கச்சி காமென்சுக்கு போகுது. கால் ஊனமான தம்பி மூலையிலேயே முடங்கிக் கிடக்குறான். அடிக்கடி சுகமில்லாமப் போகும் உன் தாய். இந்த நிலையில் நீ இன்னமும் படிக்கணும்னா..... தாங்காதுடா.....”

“அப்பா..... என் லட்சியமே நான் நல்லா படிச்சி பல்கலைக்கழகம் போய் பட்டம் வாங்கணும்னுறதுதான். கஷ்ட நஷ்டம் வருதுன்னுறதுக்காக லட்சியத்தை கைவிட முடியுமா .....” “ஏதோ சொல்லுறதை சொல்லிட்டேன். பட்டக்காலிலேயே படும், கெட்டக் குடியே கெடும்னுற மாதிரி நிமிர முடியாத பிரச்சனைகளால சிக்கி தவிக்கிறப்போ நீ வாங்கப் போற பட்டம் அதையெல்லாம் தீர்க்குமுன்னா ..... உன் இஷ்டப்படியே செய்....

செந்தில் ஏனைய ஆசிரியர்கள், அதிபர், சக மாணவர்களின் பாராட்டுக்கள் வாழ்த்துக்களைப் பெற்றுக் கொண்ட சந்தோஷத்துடன் தன் லயனை நோக்கி நடக்கத் தொடங்கினான்.

வேலு தோட்ட லொரி மூலமாக தன் மனைவி பார்வதியை டவுணிலுள்ள அரசாங்க வைத்தியசாலைக்கு கொண்டு வந்தபோது அவள் கிட்டத்தட்ட மயங்கி போயிருந்தார். வைத்தியர் வெகுநேரம் பரிசோதனை செய்துவிட்டு வேலுவைப் பார்த்தார்.

“உன் சம்சாரத்துக்கு இதயம் ரொம்ம பலவீனமாயிருக்குது. இனி மலைக்கெல்லாம் வேலைக்கு அனுப்பக் கூடாது. நிறைய ஓய்வு சத்தான உணவும் கொடுக்கணும். இந்த மாத்திரைகளை மருந்துக்கடையில் வாங்கி நாள் தவறாமல் குடுக்கணும். மருந்தெல்லாம் கொஞ்சம் விலையதிகம்தான். ஆனா குடுத்தேயாக வேணும்.....”

“மருந்துக்கு எவ்வளவு செலவாகும்முங்க.....”

“கிட்டத்தட்ட மாசம் மூணாயிரம் ஆகும்.....”

வேலு எதுவும் பேசாமல் பார்வதியுடன் வெளியே வந்தான். பார்வதி தன்னுடைய மூக்குத்தியை மிகவும் கஷ்டப்பட்டு கழற்றினாள்.

“இந்தாய்யா.... இதை அடகு வச்சி மருந்து வாங்கிடு..... மிச்ச காசை என்கிட்டே தந்திடு ..... மூத்தவள் உடுத்திக்க நல்ல சேலையில்லை.... இப்பல்லாம் நம்மலை மாதிரி ஏழைங்களுக்குத்தான் இப்படியான பெரிய

நோயெல்லாம் வருது.....” வேலு பெருமூச்சுடன் மூக்குத்தியை வாங்கிக் கொண்டான். “ஒரு மாசத்துக்கு வேணும்னா இந்த ஒரேயொரு மூக்குத்தியை வச்சி மருந்து வாங்கிடலாம். ஆனா ..... அடுத்தடுத்த மாசம் என்ன செய்யறது .....”

செந்தில் தன் லயனையடைந்தான். காம்பறாவினுள்ளே நுழைந்தான். அவன் அக்காள் பஞ்சவர்ணம் மட்டும்தான் இருந்தாள். பஞ்சவர்ணத்தை போன மாதம் பக்கத்து லயனிலிருந்து பெண் பார்த்துவிட்டுப் போனார்கள். அவர்களுக்கு பெண்ணைப் பிடித்துவிட்டது. மேற்கொண்டு எப்போது பேசுவதென கேட்டுக் கொண்டேயிருக்கிறார்கள். ஆனால் பிரச்சினைகளினால் எல்லாம் தள்ளிக் கொண்டே போகின்றது.

“வா ... தம்பி .... என்ன ஒரே சந்தோஷமா வாரே .....”

“அக்கா நான் ஏன் பாஸாயிட்டேன். நான் நினைச்சப்படியே பல்கலைக்கழகம் போவேன். பட்டம் வாங்கிடுவேன் .....” “ரொம்ப மகிழ்ச்சியா பெருமையா இருக்குடா தம்பி .... நீ .... விரும்பின மாதிரியே படிடா தம்பி .... நான் உன்னைப் படிக்க வைக்கிறேன்.....”

பஞ்சவர்ணம் பேசி முடிக்கவும் அவர்களின் பெற்றோர்களான வேலுவும் பார்வதியும் காம்பறாவினுள்ளே நுழையவும் சரியாக இருந்தது.

“அப்பா நான் பாஸாயிட்டேன் .....”

“நாசமாப் போன வியாதி வந்து பெரிய செலவை வச்சிடுச்சி. மாசம் முணாயிரம் வேணும். நாயா உழைச்சாலும் நாலுக்காசு நிக்கமாட்டேன்னுது.....”

“அம்மா .... நான் பாஸாயிட்டேன் .....”

“முத்தவ கழுத்துல தாலியேறாம மூளியா கிடக்கா. இளையவ கையில் போனும் தோள்ல பையுமா காசுக்காக காமென்ஸ் போறா .... நாலுப் பேரு சம்பாதிச்சப்பவே நல்லக் காரியம் எதுவும் செய்ய முடியலை. இப்போ நானும் மலைக்குப் போகாட்டி நம்ம நிலை நாயை விட கேவலமாயிடும் போல இருக்குது. மழை பேஞ்சா இத்துப் போன கூரை ஒழுக்குது. பாக்கி கட்டாததால எப்போ லைட்டை கட் பண்ணுவானோன்னு மனசு பக்கன்னு அடிச்சிக்குது. சே என்ன வாழ்க்கை.... ”

“அப்பா .... நான் .... பட்டம் வாங்கக் கூடாதா. கொழும்புக்கு வேலைக்குப் போனாத்தான் நீங்கல்லாம் சந்தோஷப்படுவீங்களா....”

“ நல்ல மாட்டுக்கு ஒரு குடு. இன்னைக்கி கிடைக்காத நிம்மதி ... நாங்க எல்லாரும் செத்ததுக்கப்புறம் உனக்கு கிடைக்கப் போற பட்டத்தினால கிடைக்கும்னா ... அது யாருக்கு தேவை .....”

“நீங்கல்லாம்... இப்புடியே கஷ்டம். அதுயிதுன்னு சொல்லிச் சொல்லியே எங்களோட படிப்புக்கு முட்டுக்கட்டை போட்டுருறீங்க. கல்வியினாலத்தான் நம்ப சமூகம் மறுமலர்ச்சியடைய முடியுமுன்னு அவங்க மேடையில் பேசுறாங்க. அதை நடைமுறைப்படுத்த நினைச்சா ... கஷ்டத்தைக் காட்டி அதை தடை செய்யிறீங்க... யாருக்குத்தான் கஷ்டம் இல்லை.....

அப்போது அவன் அக்கா பஞ்சவர்ணம் சட்டென இடையில் குறுக்கிட்டாள்.

“தம்பி சொல்லுறது நியாயம் தானே. நம்மலோட அற்ப ஆசைகளுக்காக அவனோட லட்சியத்தை ஏன் நாம் பழி குடுக்கணும். என்னோட கல்யாணத்தைவிட தம்பியோட படிப்புதான் எனக்கு முக்கியம். இன்னும் நாலு வருஷம்தானே. பட்டம் கிடைச்சதும் அவனுக்கு பெரிய தொழில் கிடைக்கும். நிச்சயமா.. அவன் எங்களை கரையேத்துவான்.....”

செந்தில் கண்கள் கலங்கிட அக்காவைப் பார்த்தான்... “அக்கா ... வேணாம் அக்கா ... நான் கொழும்புக்கே வேலைக்குப் போறேன்.... என் ஒருத்தனால எத்தனைப் பேரோட எதிர்காலம் பாதிக்கப்பட போகுது .....”

“என்னடா தம்பி இப்படி பேசற .... உனக்குக் கிடைச்சிருக்கிற இந்த அரிய சந்தர்ப்பத்தை எங்களோட சுயநலத்துக்காக நீ இழந்துடக்கூடாது. நீ கட்டாயம் உன் இலட்சியத்துல வெற்றியடையனும். நான் என்னோட உழைப்புல உன்னை படிக்க வைக்கிறேன். ஏதோ பிறந்தோம், இருந்தோம்னு இல்லாம ஒரு லட்சியத்தோட இருக்கியே. அதை நான் வரவேற்கிறேன். உன்னோட லட்சியம் நிறைவேற நான் உனக்கு ஒத்துழைப்பு தாரேன். நீ பயப்படாதேடா தம்பி ....”

செந்திலுக்கு அக்காவின் வார்த்தைகள் புதிய உற்சாகத்தை ஏற்படுத்தியது. வேலு எதுவும் பேசவில்லை. அவர் எண்ணமெல்லாம் பஞ்சவரணத்தின் உழைப்பு முழுவதும் செந்திலின் படிப்புக்கே போய்விட்டால் இனிவரும் காலத்தை எப்படி சமாளிப்பது என்பதிலேயே சென்றது. பார்வதியோ தன் கணவனுக்கு சார்பாகவே பேசுவதைப்போல நடித்து தன் மகன் மேற்கொண்டு படிப்பதற்காக ராமருக்கு அணில் போல உதவியதையிட்டு சந்தோஷப்பட்டுக் கொண்டாள். தன் மகன் மேல் படிப்புப் படித்து பட்டம் பெற்றுக் கொள்வானானால் அது எந்த தாய்க்குத்தான் மகிழ்ச்சியைத் தராது !

(யாவும்கற்பனை)

தப்பாட்டம்

பொய்கால் குதிரை

நன்றி மாத்தளை கார்த்திகேசு

வேட்டி

மல்லிகை, சீ. குமார்

மழை வருமோ.....? வெளியில் வந்து வானத்தை அன்னார்ந்து பார்த்தான். கருமேகம் திரண்டுகொண்டிருந்தது. குளிர்காற்று.....நெற்றியில் சில துளிகள் விழுந்தன.இப்போதெல்லாம் எப்படியும் மத்தியானத்திற்கு பிறகு மழை பெய்ய ஆரம்பித்து விடுகின்றது. விழும் துளிகள் அதிகமாகின்றது.

வீட்டின் கூரைத் தகடுகளில் மழை விழும் ஓசை.அவசர அவசரமாக வெளிக் கொடியில் காயப் போட்ட துணிகளை உருவி எடுத்துக்கொண்டு உள்ளே போனவள் மேசையில் ஓரத்தில் கிடந்த குடையைப் பார்த்ததும் ..... “அடிப் பாவி மகளே ..... கொடையை வச்சிட்டுப் பொயிட்டியே.....! என்று தனக்குள் சொல்லிக் கொண்டே துணிகளை உள்வீட்டின் கொடியில் போட்டுவிட்டு வந்தவள் மேசை மீதிருந்த குடையை எடுத்து விரித்துப் பார்த்தாள். கம்பி ஒன்று உடைந்து குடைத் துணியை கிழித்துக்கொண்டு வெளியில் தலை நீட்டியது.

மழை அதிகமாகிவிட்டது என்பதை கூரைத் தகடுகளின் பலத்த ஓசை வெளிப்படுத்தின. 'இது ஓட்டக் கொடன்னு நெனச்சி மக..... இது வச்சிட்டு பொயிட்டாளா இல்லாட்டி மறந்து வச்சிட்டுப் பொயிட்டாளா.....? இப்ப மழ வந்திருச்சே..... தனுஷி எப்படி வருவாள்.....! தாயின் மனம் சஞ்சலப்பட்டது.'பக்கத்தில் யாரு வீட்டிலாவது போய் இரவல் சூட்ட வாங்க முடியுமா?

இங்க யாரு வூட்டுலேயும் பெறமுடியாது. இதையே எடுத்துக் கொண்டுபோய் மகளை கூட்டிக்கொண்டு வரவேண்டும். நான் நனைந்தாலும் பரவாயில்லை...! என்ற எண்ணத்தோடு வெளியில் வந்து வீட்டை சாத்தியவள் சேலைத் தலைப்பை இழுத்து தலையோடு போட்டுக்கொண்டு குடையை விரித்து பிடித்தவாறு நடந்தாள்.

மழையில் சாரல் முழங்காலுக்கு மேலும் சேலையை நனைத்ததால்..... அதை தூக்கி முழங்காலுக்கு மேல் செருகிக் கொண்டாள். 'பாதை புனரமைப்பு' இன்னும் இப் பகுதியை எட்டாததால்..... மெயின் ரோட்டு வரைக்கும் இப்பாதை குண்டும் குழியுமாக..... சில இடங்களில் சேறு கோத்தும் இருந்தது. பாதை ஓரத்து வாங்க்காலில் நீர் நிரம்பி ஓடியது. மழைக் காற்று வீசியதில் கம்பி உடைந்த குடைப்பகுதியின் தொய்யல் விழுந்த துணி பட்டபடத்து மழைநீர் அவளின் முகத்தில் விழுந்தது.

மரப்பாலம் வரைக்கும் வந்தவள் சற்று தயங்கி நின்றாள்.கரை ஓர மஞ்சள் மூங்கில்கள் வளைந்து நீரில் அலைக்களித்தன. அவள் அங்கிருந்து நின்று பார்த்தப்போது அந்த வீடு தெரிந்தது.'அங்கப் போனா..... ரெங்கம்மாக்கிட்ட வரலாம்..... அப்படியே சத்தியய்யாவையும் பார்க்கலாம்.' என்று எண்ணியவளைக் கடந்து சில மாணவர்கள் மரப்பாலத்து வழியாக அப்பகுதி குடியிருப்பை நோக்கி போய்க் கொண்டிருந்தார்கள்.

'ஸ்கூல் முடிந்து அப்படியே டியூஷன் வகுப்புக்கும் போய் வர ..... தனுஷிக்கு நேரமாகும். எனவே ரெங்கம்மாக்கா வீட்டிற்கும் போய் வந்து விடலாம்''அவள் பாலத்தை தாண்டி ரெங்கம்மா வீட்டை நோக்கி நடந்தாள்.கூரைத் தகடுகளுக்கிடையே கறுப்பு ரப்பர் சீட்..... பறந்து போகாமல் தடுத்து நிற்கும் மண்ணாங்கட்டி கற்கள். வெள்ளைக் காரன் காலத்தில் பிரட்டுக் களமாக பயன்படுத்தப்பட்ட பழைய காம்பிரா.....நடை உடை பாவனையோடு சத்தியநாதன் இருந்த போது இதற்குள் சில மாற்றங்களை செய்திருந்தாலும்..... இன்றைய நிலையில் எதுவுமே புதுமையாக இல்லை. வீட்டின் பின்பக்கம் செடிகள் அடர்ந்த ஈரலிப்பு நிலமாக இருப்பதால் பின்பக்க சுவரில் வெடிப்பு முன்பக்கம் பாதி சுவருக்குமேல் பலகை கராதியாக இருந்தது. இஸ்தோப்பு என்ற

அழைப்பில்லை. முன் கதவைத் திறந்தால் இரண்டு மூன்று கதிரைகளும் ஒரு மேசையுமாக முன்அறை புத்தக அலுவலகம், கண்ணாடி இல்லாத கெபினட் அதற்குள் பெயருக்கு சில கண்ணாடி பாத்திரங்கள் ஹாட்போட் சீட்டில் ஒரு மறிப்பு அதற்கு பின்னால் ஒரு அறை ரெங்கம்மா வீட்டின் கதவை தட்டியபோது ரெங்கம்மா தான் கதவைத் திறந்தாள்.

இவளைப் பார்த்ததும்.....'பத்மினி நீயா..... நான் யாரோன்னு நெசைச்சேன்..... வாம்மா..... வா.....' என அழைத்தாள். சிலிப்பரைக் கழற்றி வாசலிலேயே வைத்துவிட்டு குடையை மடக்கி நிலைபடி சுவரில் சாய்த்து வைத்துவிட்டு உள்ளே நுழைத்தாள். சாரல் சீறி உள்ளே அடித்ததால் பத்மினியை உள்ளே விட்டுக் கதவை சாத்தினாள். கண்ணாடி ஜன்னல் வழியாக உள்ளே நல்ல வெளிச்சம். 'ரெங்கம்மா ஐயா எப்படி இருக்காரு?' சத்திய நாதனை பத்மினி விசாரித்தாள் "இன்னும் அப்படி தாம்மா....." என்ற ரெங்கம்மா..... அவளை அடுத்த அறைக்கு அழைத்துப் போனாள்.....ஒற்றை சன்னல் வழியாக ஒளி கட்டிலில் சத்தியநாதன் ஒருக்கலத்துப் படுத்துக் கிடந்தார். அவர் கடிசைக்குள் இவர் விடும் கொர்... கொர் என்ற மூச்சொலியும் கலந்திருந்தது.

"ஐயா..... ஐயா....." என்று மெதுவாக அழைத்த பத்மினி.....'தூக்குறார் போல' என்றவள் "ஆஸ்பத்திரியில் என்ன சொன்னாங்க" எனக் கேட்டாள் "டிக்கட் வெட்டி வூட்டுக்கு கூட்டிக்கிட்டுப் போங்க கேக்குறத வாங்கிக் கொடுங்கண்ணு" சொல்லிட்டாங்க மருந்தையும் கொடுக்கச் சொன்னாங்க" என்றாள். "தோட்டத்து டொக்டர் என்ன சொன்னாரு?" "பெரியாஸ்பத்திரியில் சொன்னமாதிரி செய்யுங்க." சொல்லிட்டாரு என்ற ரெங்கம்மா.....

"ஆமாப்புள்ள நீ நல்லா இருக்கியா....மகள்..... நேத்து அந்திக்கு கடைக்குப் பொயிட்டு வர்ப்பு பார்த்தேன்...." என்றவாறே சத்தியநாதனின் கால்பகுதிக்கு பிளேங்கட்டை இழுத்து முடியவள்.....

"இவரு எப்படி இருந்தாரு இப்பாரே...." என்று சொன்னவளின் கண்கள் கலங்கின. "கண்ணு கலங்காதக்கா..... ஆண்டவன் கைவிடமாட்டாரு...." "இல்லப்புள்ள எனக்கென்னமோ...." ரெங்கம்மா அழுதாள்.

"என்னக்கா நீ சின்னப்புள்ள மாதிரி அவருக்கு ஒண்ணும் ஆகாது" என்றவள் தன் சேலைத் தலைப்பை இழுத்து அவளின் கண்ணீரைத் துடைத்தாள். "மக..... ஸ்கூல் விட்டு வந்திட்டாளா....?" கவலையை மறைக்க பத்மினியை பார்த்துக் கேட்டாள். இன்னும் வரல்லக்கா மழை பெய்யிது அவ கொடையை வேற வச்சிட்டுப் பொயிட்டா. அந்த கொடை வேற ஒடைஞ்சிருக்கு. இதைப் பிடிச்சுக் கிட்டுத்தான் வந்தேன். டியூஷன் முடிஞ்சி மக எங்க நிக்குறனோ?..... என்று கவலையோடு சொன்ன பத்மினி.....

"அக்கா இங்க ஏதும் குடை இருக்கா" எனக் கேட்டாள். "இங்க ஏதுப்புள்ளக் கொட ..... உள்ளதே ஒரு கொட.... அதைத்தான் பானு எடுத்துக் கிட்டுப் பொயிட்டாள். இந்நேரம் அவளும் வந்திருக்கணும், இன்னும் காணோம், என்ற ரெங்கம்மா "அவள் ஒரு எடத்தில பிடிச்சிக் கொடுக்கலாமின்னு பார்த்தா..... வந்த ஆளை எல்லாம் இவ வேணா வேணானு சொல்லிக்கிட்டே இருக்கா. அங்க வேல செய்ய எடத்தில யாரோடயாவது பிரியமா இருக்காளானு எதுவும் தெரியல்ல. நம்ம கையில் என்ன காசு பணமா இருக்கு பெருசா கல்யாணப் பண்ண ஒரு ரிஜிஸ்டரோட எல்லாத்தையும் முடிச்சிட வேண்டியதுதான், அதோட அவளுக்கு வயசு ஏறிக்கிட்டே இருக்கு அதுக்கேத்த மாப்பிள்ளைதானே தேடிப் பிடிக்கணும் என்றவள்

தன் கணவன் சத்திய நாதனைப் பார்த்துவிட்டு "பாரு..... பத்மினி..... இவருட்டு நெலமையும் இப்படி இருக்கு, இந்த நெலமையில் நான் என்னாப் பண்ணுவேன்....." என்றவள் சன்னல் வழியே வெளியே பார்த்துவிட்டு..... "மழ இப்ப விட்ட மாதிரி இருக்கு நீ போய் உன் மகளக் கூட்டிக்கிட்டுவா. என் மகள் பானுவும் இப்ப வர நேரந்தான்" என்றாள். அதற்குள் ஏதோ நினைத்தவள்.....கொஞ்சம் இருப்புள்ள.....தேத்தண்ணீர் ஊத்தி தர்றேன்.....குடிச்சிட்டுப் போவ....." என்றாள். "வேணாங்க..... நாளைக்கு வர்றேன்" என்ற பத்மினி அங்கிருந்து கிளம்பினாள்.

சத்தியநாதன் எப்படிப் பட்டவர். பலவித தொழிலாளர் போராட்டத்திலும் முன் நிற்பவர் அநியாயத்தை தட்டிக் கேட்கும் அவரின் ஆற்றல் தேர்தல் காலத்தில் அவரை நம்பி வரும் அபேட்சகர்கள் தொழிற்சங்க தலைவர்கள் ஒரு காலத்தில் அவருக்கு செல்வாக்கு இங்கு கொடி கட்டிப்பறந்ததுதான். ஆனால் இவர் அன்சபாவில் விழுந்தப் பிறகு... எல்லாமே போய்விட்டது. நொண்டிக் குதிரை இருந்தா என்ன? செத்தா என்ன?... உறவுகள் கூட ஒதுங்கி போய் விட்டன. “எனக்கு செல்வாக்கு இருக்கப்ப... எனக் கட்டிக்கிட்டு வந்தவள வேலைக்கு அனுப்புவதா...? வீம்புதனம் இவர் படுக்கையில் விழுந்தப் பிறகுதான் தெரிந்தது. அதன் பிறகு அவரின் மனைவி ரெங்கம்மாவுக்கும் எந்த தொழிலும் செய்ய முடியாமல் போய்விட்டது.

கணவனை 'தூக்கப் பிடிக்க'.... அதுவே அவளின் தொழிலாகி விட்டது. வெளியில் ஒரு நல்லது கெட்டதுக்கு போக முடியாத புலம்பல் வாழ்க்கை. கட்டியவனையே கட்டிப்பிடித்துக்கொண்டு வாழும் வாழ்வு ஒன்றன் பின் ஒன்றாக வீட்டுப் பொருட்கள் வெளியேறிவிட்டது. ஆனால் காலத்தோடு வெளியேற வேண்டிய பெண்பிள்ளை இன்னும் வீட்டிற்குள்ள்தான் அவளின் ஊதியத்தில்தான் இந்த குடும்பம் வயிறு கழுவிக்கொண்டிருக்கிறது.

சத்தியநாதனின் முயற்சியால் அரசியலிலும் தொழிற்சங்கங்களிலும் பலர் இங்கு ஈடுபட்டு உள்ளூராட்சி பிரதேச சபை, மத்திய மாகாண சபைகளில் தொங்கிக் கொண்டிருந்தாலும்..... சத்திய நாதனை இன்று எவரும் ஏறெடுத்தும் பார்ப்பதில்லை. இருந்திருந்து வரும் சில மாணவ குழுக்கள் அவரிடம்..... இலங்கை இந்திய காங்கிரஸின் செயற்பாடுகளையும் அன்றைய தொழிற்சங்க விடயங்களையும் பற்றி பேட்டி எடுத்து போகும். அதுவும் சத்திய நாதனுக்கு வாய் ஒரு பக்கம் இழுத்து பேச்சும் வராமல் தடுமாறியதிலிருந்து நின்று போய்விட்டது. சத்தியநாதன் என்பவர் இங்கு இருக்கிறாரா இல்லையா என்பதே பலருக்கும் தெரியாமல் போய்விட்டது.

சிறிது நின்றிருந்த மழை மீண்டும் பெய்யத் தொடங்கிவிட்டது. அந்தி நேர மழைக் கருக்கல். பத்மினி மரப்பாலத்தை கடப்பதற்கும் எதிரிலிருந்து அவளின் மகள் தனுஷியும் சத்தியநாதனின் மகள் பானுவும் ஆளுக்கொரு குடையைப் பிடித்துக்கொண்டு வந்தனர். தனுஷி தன் தாயைக் கண்டதும் ஏம்மா நீ இந்த நேரத்தில இந்த ஓட்டை குடையை பிடித்துக்கொண்டு இப்படி வர...“ என்றாள். “இல்லப்பானு நீ கொட இல்லாம எப்படி நனைந்துக்கிட்டு வரேனியோன்னுத் தான்..... இத எடுத்துக்கிட்டு வந்தேன்....” என்றாள் பத்மினி. “அம்மா.... ஸ்கூல் வோச்சர் தாத்தாக்கிட்ட இருந்துதான் இந்த குடையை வாங்கிட்டு வருகிறேன். காமென்ஸில இருந்து இந்த அக்காவும் வர.... ரெண்டு பேரும் சேர்ந்தே வரோம். நீ என்னடான்னா என்ன தேடிக்கிட்டு வந்திட்ட....” என்றாள்.. தனுஷி. அவளின் வெள்ளைக் கவன் முழங்காலுக்கு மேலும் நனைந்து பின்பக்கம் புள்ளி புள்ளியாக சேர் படிந்திருந்தது.

“அக்கா கவலப் படாதீங்க.... நான் காமென்ஸில இருந்து நேரத்தோட வந்திட்டேனா.... தனுஷியை கூட்டிக்கிட்டே வந்திருறேன்.....” என்றாள் பானு. “சரிமா...” என்ற பத்மினி...

“அப்பாவையும் இப்ப போய் பார்த்திட்டுதாம்மா வரேன், எப்படி பேசுவாரு.... இப்ப ஒரு வார்த்தை..... அவரால் பேச முடியலையே....” கவலையோடு சொன்னாள். மழையின் வேகம் கூடியது. மூங்கில்கள் காற்றில் அங்குமிங்கும் அசைந்தன. “அக்கா எது நடந்தாலும் நடக்கட்டும்....” என்ற பானு..... “இருட்டாகிடும்..... நீங்க தர்ஷியை கூட்டிக்கிட்டுப் போங்க..” என்றாள் போறேன் தர்ஷா...” சொல்லிவிட்டு மரப்பாலத்தைக் கடந்து சென்றாள் பானு. “அம்மா பாவம் அந்த பானு அக்கா தன் அப்பாவைப் பற்றி ரொம்ப கவலப் படுறா.... அவங்க அம்மாவும் தன் கணவனுக்காக ரொம்ப கஷ்டப்படுறா....” சொல்லிக் கொண்டே தாயிக்குப் பின்னால் போன தனுஷி..... “அம்மா இன்னிக்காவது டெயிலர் அண்ணை வீட்டுக்குப் போனியா?” எனக் கேட்டாள் இதைக் கேட்ட பத்மினி மறந்தே பொயிட்டேண்டி. நாளைக்கு காலையில் எப்படியும் கொண்டுவரப் போய் டெயிலரிடம் கொடுத்திருறேன்.” – என்றாள்.

“என்னம்மா ஒரே ஸ்கூல்கவன்..... அதுவும் இப்ப இப்படி.... நனைஞ்சிருச்சி. இருக்கிற மத்தக் கவனும் எனக்கு ரொம்ப பிடிச்சிது. உயரமும் குறைவு.....” என்றாள். “ரெண்டு நாளைக்கு அதையும் போட்டு

சமாளிம்மா..... நாளைக்கு காலையிலேயே அந்த கவுன் துணியை கொண்டுபோய் டெயிலர்கிட்டக் கொடுக்குறேன்.....” தாய் மிகவும் தாழ்வாகவே மகளிடம் சொன்னாள். இரவு சாப்பாட்டு வேளை முடிந்து பத்மினி ஏதோ கதைப் புத்தகத்தை படிக்க.... தனுஷி.... தன் ஹோம் வேர்க்கை செய்துகொண்டிருந்தாள்.

மழை பலமாக பெய்வதை வீட்டின் கூரைத் தகடுகளின் ஓசை வெளிப்படுத்தியது. யாரோ வீட்டின் கதவைத் தட்ட..... பத்மினி... கதவருகில் போய் யாரது? எனக் கேட்க.... “அக்கா நான் தான்.....” ..... குரல் வர கதவைத் திறந்தாள். பானு நனைந்தபடி நின்று கொண்டிருந்தாள். “ஏன் பானு ஏன் இப்படி நனைஞ்ச தொவஞ்சி வந்திருக்க... வா... வா..... உள்ள வாம்மா....” பானுவை உள்ளே அழைத்தாள் பத்மினி.

உள்ளே நுழைந்த பானு... “அக்கா..... கொஞ்ச நேரத்துக்கு முன்ன அப்பா பொயிட்டாரு” என்றவளின் கண்களில் கண்ணீர் பெருகியது. “அப்பா பொயிட்டாரா....?” – பத்மினி தலையைப் பிடித்தவாறு சுவரில் சாய்ந்து விட்டாள். பானு தன்னை திடப்படுத்திக்கொண்டு..... “அக்கா..... அப்பா கட்டியிருந்த வேட்டியைத் தவிர வேற வேட்டி வீட்டில் இல்ல ரெண்டொரு சாரம் அதையெல்லாம் அப்பா மேலப் போத்த முடியாது. இங்கயேதும் நல்ல வேட்டியிருந்தா கொடுங்க அப்பா மேல போத்தி விடணும்” என ஒரு வேட்டியைக் கேட்டாள் பானு. அவள் அருகில் வந்த தனுஷி..... அம்மாலை நோக்கினாள். பானுவை நிமிர்ந்து பார்த்த பத்மினி..... “பானு..... இங்க ஏதுடி வேஷ்டி....” என்றவள் சிறிது மௌனத்திற்குப் பிறகு.....

“இந்தா பாரு பானு, என்னிக்கி ஏம்புருஷன் என்னையும் என் பொண்ணையும் விட்டுட்டு வேற ஒருத்தியைக் கூட்டிட்டு ஓடினானோ..... அன்னிக்கே..... நடு வாசல்ல அந்த மனுஷனோட வேட்டி, சட்டை, எல்லாத்தையும் ஒண்ணு விடாமப் பொறுக்கி..... லாம்பெண்ணை ஊத்திக் கொடுத்திட்டேனே.... ஆம்பள இல்லாத இந்த வூட்டுல எப்படிப்புள்ள வெள்ள வேஷ்டி இருக்கும்.....” என்ற பத்மினி கலங்கிய தன் கண்களை புறங்கையால் தடவிக் கொண்டாள். “சரிக்கா..... வேற எங்கேயாவது போய் கேட்டுப் பார்க்கிறேன்....” என்ற பானுவைத் தடுத்த தனுஷி..... “அக்கா..... வேட்டி இருக்கு நல்ல வெள்ள வேட்டி....” என்று சொல்லிவிட்டுமேசை மீது கிடந்த தன் ஸ்கூல் கவுன் துணியை போய் எடுத்தவள்.....

தன் தாயைப் பார்த்து “அம்மா.... நல்லவேள இந்த வெள்ளத் துணியை கொண்டுபோய் டெயிலரிடம் கொடுக்காமல் இருந்தது” என்ற தனுஷி வாக்கா..... நானும் வர்றேன்.... ஐயா உடம்பு மேல இந்த வேட்டியை போத்தி விடுவோம்” – என்றுபானுவின் கையைப் பிடித்துக்கொண்டு லெளியேற – பத்மினியும் கதவை சாத்திவிட்டு அவர்களோடு அந்த மழையில் நடந்தாள்

(கற்பனையும்.....)

நன்றி மாத்தளை கார்த்திகேசு

கும்மி

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அம்மாயி

சிவனு மனோகரன்

நிசப்தம் அடர்ந்த இரவு மனசை ஒரு விதமாய் பீதியில் வீழ்த்தியிருந்தது. தொண்டைக் குழிக்குள் மேழும் கீழுமாய் ஏதோ உருண்டோடுவதைத் தவிர அம்மாயி உடம்பில் சீவன் இருப்பதற்கான அறிகுறிகள் குறைவாகவே இருந்தன. மனசு நரகத்தில் தோய்ந்திருந்தது.

மனசில் கவிழ்ந்திருந்த இருளை விடவும் புகைப்படிந்துக் கிடந்த ஸ்தோப்பின் சுவர்கள் அதிகமாய் என்னை குழப்பத்தில் ஆழ்த்தியது.

சில நாட்களாய் ஊதுவர்த்தியை மேவி நாசியை அறுக்கும் அந்தக் குமட்டல் உணர்வு தொண்டைக்குள் நின்று வதைக்கத்தான் செய்தது. மரணத்தின் பயணத்தில் ஒவ்வொரு நிமிடமும் எவ்வளவு கொடுமையானது என்பதை உணர்ந்துக் கொண்ட தருணம் அது.

சில நாட்களாய் அம்மாயின் உடல் அசைவுகள் முழுமையாய் அடங்கியிருந்தது. மேல் மூச்சும் கீழ் மூச்சும் அவப்போது அவளை அம்மாயாக அடையாளப்படுத்திக் கொண்டிருந்தது. ஆனால் அம்மாயின் கண்களில் மட்டும் அதே ஒளிக்கீற்று சற்றும் மங்காமல் நின்று நிலைத்திருந்தது.

வலிகள் நிரம்பிய மனசுடன் கோடியில் ஒதுங்கியப் போது அங்கு குழுமி இருந்த கும்மிருட்டு மனசின் வலிகளை இன்னும் கணப்படுத்திச் சென்றது.

ஒடியோடி உழைத்து ஓடாய் தேய்ந்த உடல் நீட்டி நிமிர்ந்து திராணியற்று கிடப்பதைத்தான் என்னால் ஜீரணிக்க முடியவில்லை வாயோயாமல் கதைச் சொல்லி என்னை கட்டியெழுப்பிய ஆளுமை சத்தி எடுத்தும் வயிற்றாலோடியும் நிலை தளர்ந்து கிடப்பதுதான் கொடுமை யாருமற்ற தனிமையில் வாலிபத்தின் கனவுகளோடு கைகோர்த்துக் கொண்டு அல்லாடிய தருணங்களில் தைரியமாக தோளைத்தட்டி நம்பிக்கை ஊற்றி வாழ்க்கையை வசப்படுத்திய வாய் நாறி நாசியை அறுப்பதை எண்ணிப்பார்க்கவே கஸ்டமாக இருந்தது. மிகத் துரிதமாய் வாழ்க்கை எப்படியெல்லாம் மாறிப் போகிறது என்று வெகுவாய் குழம்பிப் போகிறேன்.

மார்கழி பிறந்து விட்டால் அம்மாயி காட்டும் ஆர்வத்தை இப்போது நினைத்தாலும் உள்ளுக்குள் பரவசம் படரும் மாட்டு சாணத்தை கரைத்து வாசல் தொடங்கி சந்து பாதை வரைக்குமாய் தெளித்து கோலமிடும் அழகு இப்போதும் படமாய் விரிகிறது. அது மட்டுமா ஓட்டு லயத்து பருவப் பெண்களில் அம்மாயி கையில் நாட்டு முட்டையும் நல்லெண்ணையும் வாங்கிக் குடிக்காமல் யாரும் ஆளாக முடியாது அப்படி கரிசனையோடு எல்லோரையும் நேசித்த உடலில் இருந்து பிரிய மனமில்லாமல் அல்லாடும் சீவனை எண்ணித்தான் வருந்தியது மனசு.

அம்மாயின் பெருமைகளை பேசிப் பேசிப் எல்லோர் வாயும் அசந்துப் போன நிமிடங்களில் இஸ்தோப்பை நிசப்தம் ஆக்கிரமித்திருந்தது. அம்மாயி விடும் மேல் மூச்சு மட்டும் தெளிவாய் கேட்டுக் கொண்டிருந்தது.

விடாமல் மல்லுக்கு நிற்கும் ஈக்களின் உடும்பு பிடியோடு போராடி போராடி கைகள் அசந்துப் போயிருந்தன அறைகுறை சீவனோடு ஆங்காங்கே சில அசைவுகளை மட்டும் காட்டும் அம்மாயின் உடல்மீது ஈக்களுக்கு என்னதான் அவ்வளவு பிரியமோ தெரியவில்லை எது எப்படிகானாலும் ஈக்கள் மட்டும் குறைவதாய் இல்லை சுற்றச் சுற்றி வட்டமடிக்கும் ஈக்களின் தொல்லைகள் தொடர்ந்த வண்ணமே இருந்தன.

அப்போதுதான் போர்வையை மேவி வெளிப்பட்ட அம்மாயின் கால்கள் கண்களில் பட்டது. அக்கணம் மனசு வலியின் உச்சம் தொட்டது. விகாரப்பட்டுக் வெடிப்புக்களோடு கிடக்கும் இந்தப் பாதங்களின் பின்புலத்தை

தேடிப்பார்ப்பதற்கு யாருமே தயாரில்லை என்ற வேதனையும் விம்மலும் கண்ணீராய் வெளிப்பட்டது.

ஆனத் தோட்ட மலைமேடுகளில் சரளமாய் ஓடித்திரிந்த கால்களுக்கு ஓய்வென்பது மறுக்கப்பட்டதாகவே இருந்தது. மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பு கூட கொட்டிய ஆடி மழையில் பத்தேக்கரில் பதினாறு கிலோவுக்காக அல்லாடிய கால்கள்தான். இவை திடும்மென முடங்கி நோயில் விழுந்ததுதான் வியப்பாய் இருக்கிறது.

உறவுகளுக்காய் ஓடியோடி உழைத்த பாதங்களில் யார் கண் பட்டதோ ஒரேடியாக இப்படி முடக்கம் கண்டு விட்டதே என்ற விம்மலுடன் மெதுவாய் உரமேறிய பாதங்களை தடவிப் பார்க்கிறேன். கருங்கல்லில் கை உராய்ந்த உணர்வு என் வேதனைகளுக்கு வலுவூட்டிப் போனது.

முழு நிலவு வானத்தில் உலவிக் கொண்டிருந்தது.

நேரம் நள்ளிரவைத் தாண்டியிருந்தது யாருமற்ற தனித்தீவாய் ஸ்தோபு என்னையும் அம்மாயையும் மட்டும் உள்வாங்கி இருந்தது.

அப்போது அம்மாயின் வாய்ப்புலம்பல் சற்று வலிமை பெற்றிருந்தது.

மு-னு-சா-மி...

மு-னு-சா-மி... என்று பிதற்றிய வார்த்தைகள் எங்கோ ஒரு மூலையில் ஒட்டிக் கொண்டிருந்த அம்மாயி குறித்த ஈரங்களில் வெப்பக்காற்று வாரி இறைத்தது. ஆவேசமாய் எழுந்து வெளியில் வருகிறேன் சாயம் கலைந்த சுருக்கங்களோடு கொடிகயிற்றில் அசைந்தாடிக் கொண்டிருக்கும் சேலை அப்போதுதான் கண்ணில் பட்டது பிடிவாதமாய் இத்தனை நாட்களும் அணிந்து அழுக்கின் ஊற்றாய் இருந்து மானத்தை மறைத்துக் கொண்டிருந்த கோடிக்கு வேரொரு கோடி ஈடாகாது என்பதுதான் அம்மாயின் எண்ணப்பாடு ஏனெனில் தவமாய் தவமிருந்து பெற்றெடுத்த முனுசாமி தீவாளிக்கு வாங்கித் தந்த ஒரேச் சேலை அதுவாகும். அந்த ஒரு காரணத்தை தவிர வேரொரு காரணம் இல்லாத போதும் “ஏன் தாயி நான் செத்தா இந்த சீலயிலத்தான் சுத்திப் போடணும்” என்ற எதிர்பார்ப்பை முன்வைத்தப் போது உண்மையாகவே அதிரந்துதான் போனேன்.

பனி நன்றாக இறங்கியிருந்தது.

அம்மாயின் மேல்முச்சம் கீழ்முச்சம் சளியிடம் சிக்கி போராடிக் கொண்டிருந்தது.

நிசப்தம் உறைந்திருந்த அக்கணம் அம்மாயிடம் இருந்து வெளிப்பட்ட தொனி அம்மாவுக்கு பொறிதட்டினார் போல ஏதோவொன்றை உணர்த்தியிருக்க வேண்டும். கண்களை மெதுவாய் தூக்கம் வருடத்தொடங்கிய தருணத்தில் “அம்மாளு எழும்படி கெழவிக்கு சேட்டுமக் கட்டி இழுக்குது இன்னெம் கொஞ்ச நேரத்துல முடிஞ்சிறும் போல”

“ஆளுக்கு கொஞ்சம் சாராயம் வையிங்க” என்றதும் நான் முந்தி நீ முந்தி என்று கிளாசும் கரண்டியுமாய் பணியில் இறங்கிய எல்லோர் முகத்திலும் மிரட்சியும் கண்ணீரும் படர்ந்திருந்தது.

ஈரும் பேனுமாய் புழுத்திருந்த தலையை மார்பில் கிடத்தி மெதுவாய் இரண்டு கரண்டி சாராயத்தை பருக்கி முடிக்கிறேன். அம்மாயின் உடல் சூடு கணிசமாய் குறைந்திருந்தது அங்கேயும் அதே எதிர்பார்ப்புடன் என்னை எதிர்க் கொள்ளும் கண்களில் மட்டும் ஏக்கத்தின் வீச்சு படர்ந்திருந்தது.

தோட்டத்தில் எங்காவது இழவு விழுந்து விட்டால் இரவிரவாக கண்விழித்து கிடப்பதோடு மறுநாள் உப்பு, புளி காரத்தோடு “துக்கச்சோறு” ஆக்குவது வரை நின்றுப் பிடிக்கும் அம்மாயின் காலம் முடியப்போகிறது என்பதை என்னால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை.

மெது மெதுவாய் கண்கள் இருண்டன மூச்சு சுருதி பிசகியப்படி அபசரம் இசைக்க...

“கெழவி கெழவி இந்தா பாரு ஓ மவென் முனுசாமி வந்துட்டான் கண்ணத் தொறந்துப் பாரு கெழவி பாரு” என்று பக்கத்து வீட்டு சிவாப்பயலை இழுத்து அம்மா காட்டிய சாமர்த்தியம் எல்லோரையும் வியப்பில்

சீறுகதை கொழுந்து மலை

இதயராசன்

அந்தப்பனிக் குளிரினையும் ஊடுருவி தேயிலைத் தொழிற்சாலைச் சங்கொலி மேட்டு லயம், பணிய லயம் எங்கும் எதிரொலிக்கின்றன. வழமையாக இந்தச் சங்கொலி கேட்டால் போதும் ஆண் தொழிலாளர்கள் போட்டது போட்டபடியே கிடக்க விழுந்தடித்துப் பிரட்டுக்களத்தினை நோக்கி ஓடிக்கொண்டிருப்பார்கள். ஆனால் இன்று சங்கொலிக்குச் செவிசாயக்காமல் தமது போர்வைகளை இழுத்துப் போர்த்திக்கொண்டனர். இதற்கெல்லாம் விதிவிலக்காக ஆறுமுகம் தனது காலைக்கடன்களை முடித்தகையோடு, பட்டிகளைச் சுத்தம்செய்து, பால் எடுத்து பால் கான்களை நிரப்பிவைத்துவிட்டு, இரண்டு போத்தல்களில் பால்நிரப்பி மேட்டில் இருக்கும் பெரிய கணக்கப்பிள்ளை பங்களாவிற்கு, புல்லு அறுக்கும் சத்தகம், கயிறு, சாக்கு என்பவற்றுடன், நெடுத்து வளர்ந்த கறுப்பந்தேயிலை வளர்த்திக்கு உயர்ந்து செல்லும் ஒற்றையடிப் படிக்கட்டில் ஏறிக்கொண்டிருக்கின்றான். மேலிருந்து அவசர அவசரமாக இறங்கிக்கொண்டிருந்த பெரிய கணக்கப்பிள்ளையைத் தூரத்திலேயே கண்டுவிட்ட ஆறுமுகம்,

“ஐயா வணக்கம்” என்கிறான். பதிலுக்கு அவரும் “ஆறுமுகம் வணக்கம்” என்கிறார். பெரிய கணக்கப்பிள்ளையை இடைமறித்த ஆறுமுகம்

“ஐயா இன்றைக்கு 'ஸ்ரைக்தான! நீங்க ஏதுக்கு அவசரமாய் போறீங்க, பிரட்டுக்களத்துக்கு யாரும் வரமாட்டாங்க” என்று கூறுகின்றான்.

தோட்டத்தில் என்ன நடக்கின்றது என்பதே தெரியாமல் தனி உலகத்தில் ஜீவிக்கும் பெரிய கணக்கப்பிள்ளை ஆச்சரியத்துடன் ஆறுமுகத்தினைப் பார்க்கின்றார்.

“ஆறுமுகம் நெசமாகவா” என்று வேறு கேட்கின்றார்.

“ஆமாம் ஐயா, நேற்று வேலைமுடிஞ்சாப்புறம் தலைவர்மார் எல்லோரும் சேர்ந்து பேசி, வேலைக்குப் போறதில்லை என்றும், பெரியதுரையைக் கண்டு பேசுவதாயும் முடிவெடுத்த தாங்க”

கணக்கப்பிள்ளைக்கு அப்பொழுதுதான் நேற்றுநடந்த விடயங்கள் யாவும் நினைவுக்கு வருகின்றன. ஆனால் இப்படி எத்தனை பிரச்சனைகள் வந்திருக்கு, அதுக்கெல்லாம் ஒற்றுமையாக நின்று தமது உரிமையைக் கேட்டிருக்கின்றாங்களா? இல்லையே! ஒரு சங்கம் ஸ்ரைக்தான் அடுத்த, அடுத்த சங்கமெல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து, எப்படி ஸ்ரைக்தான் செய்வாங்க பார்க்கிறோம் என்று, ஸ்ரைக்கைத் தோற்கடித்து விடுவார்கள். இதுதானே கடந்த பல வருடங்களாக, என்ன வரலாறே இப்படித்தானே இருக்கின்றது. இப்பமட்டும் அப்படி என்ன ஒற்றுமை வந்திட்டுது என்று தனக்குள் யோசித்தவாறு கணக்கப்பிள்ளை பிரட்டுக்களத்தினை நோக்கி பழைய உற்சாகமின்றி மெதுவாக நடக்கின்றார்.

பிரட்டுக்களத்தில் ஒருவரையும் காணவில்லை. ஆயுதக்காம்பறாவை முடிப் பணிப்புடார். உள்ளுக்குள் ஒன்றுமே தெரியவில்லை. நாய்க்குட்டிகள் குளிர்க்கு அணுங்குவது மட்டும் துல்லியமாகக் கேட்கின்றது.

“குணே! குணே!” என்று பெரிய கணக்கப்பிள்ளை கூப்பிடுகின்றார்.

“ஐயா, இந்தா வாறேன்” என்றவாறு காதினை முடிக்கட்டிய கறுப்பு மயிளருடன் வெளியே வருகின்றான் 'குணே' என்னும் காவல்காரன். அவன் சுருட்டுப்பற்றிக் கொண்டிருக்க வேண்டும் புகைகின்ற சுருட்டினை தனக்குப் பின்பக்கமாக மறைத்துப் பிடிக்கின்றான், ஐயாவுக்கு மரியாதை செலுத்தும் முகமாக. ஆனால் சுருட்டுப்புகை

பணிப்புக்கையையும் ஊடறுத்து மேலெழும்புகின்றது. அவனது புகை இன்பத்திற்குக் குறுக்கே நிற்க விரும்பாத கணக்கப்பிள்ளை,

“சரி சரி யாரும் பிரட்டுக்களத்துக்கு வந்தால் மேலே பங்களாவுக்கு வரச்சொல்லு”

என்றவாறு, அவனது பதிலுக்கும் காத்திராமல் படிக்கட்டுகளில் விறு விறு என்று ஏறுகின்றார்.

நாட்டில் திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கை அமுல் படுத்தப்பட்ட பின்பு, கொழும்பினை அண்டிய நகரங்களில் மட்டுமல்லாமல் நாட்டின் எணைய நகரங்களிலும் ஆடைத் தொழிற்சாலைகள் திறக்கப்பட்டன. அந்த வரிசையில் ஹற்றன் பிரதேசத்திலும் ஆடைத் தொழிற்சாலை திறப்பதற்கான சாத்தியப்பாடுகள் பற்றி முதலீட்டாளர்கள் வருகை தந்து கள நிலையினைப் பரிசீலித்த பொழுதுதான் அப்பிதேசத்தில், குறிப்பாகத் தோட்டத்தில் தொழிலில்லாமல் இருக்கும் பெண்பிள்ளைகளைக் குறைந்த ஊதியத்திற்கு கூடிய வேலையினை வாங்கமுடியும். போக்குவரத்து வசதிகள் போதியளவில் இருந்தமையால் ஒரு தொழிலதிபர் ஆடைத் தொழிற்சாலை நிர்மாணப்பதற்குத் தமது விருப்பத்தினை அரசிடம் தெரிவித்து நகரை அண்டிய தேயிலைத் தோட்டத்தில் உள்ள ஒன்பதாம் நம்பர் மலையினைத் தருமாறு கேட்டிருந்தார். அதற்கு அரசும் தோட்ட முகாமைத்துவமும் இணங்கியது மட்டுமல்ல அந்த மலையினைக் குறிப்பிட்ட தொழிலதிபருக்கு கைமாற்றியும் விட்டனர். ஆனால் பிரச்சனை என்னவென்றால் தோட்டத்தில் உள்ள தேயிலைத்தூர்களை அகற்ற முற்பட்டபொழுதே தொழிலாளர்களுக்கு விடயம் தெரியவந்து, இப்பொழுது 'ஸ்ரைக்' அளவில் நிற்கின்றது.

தொழிலாளரைப் பொறுத்தவரையில் அந்த ஒன்பதாம் நம்பர் மலையில் இரண்டு வருடங்களிற்கு முன்புதான் ஐம்பதுவருடங்களிற்கு மேற்பட்ட தேயிலைத்தூர்களை எல்லாம் பிடுங்கி, மண்ணைப் பதப்படுத்தி புதிய கன்றுகள் நட்டு கண்ணும் கருத்துமாகப் பராமரித்து, இப்பொழுது இளந்தேயிலைச் செடிகளாக இளந்தளிர்விட்டு, கொழுந்து கிள்ளும் பருவத்தில் இருக்கின்றன. அவர்கள் இரண்டுவருடமாகப் பட்ட பாடுகள் அவர்களது பராபரிப்புக்கள் எல்லாம் 'விழலுக்கு இறைத்த நீராக' போவது என்றால் அவர்களது உழைப்பினை, உணர்வினை, தூசிக்கும் மதிக்காத செயலை அவர்கள் ஒவ்வொருவரது உள்ளத்திலும் ஊடுருவி, அவர்களது உழைப்பினையும், அதற்கான நிலத்தினையும் அபகரிப்பதைத் தடுப்பதற்கு ஒன்றுபட்டுத் துணிந்துவிட்டமையினை அச்செயல் உணர்த்தி நிற்கின்றது.

பெரிய கணக்கப்பிள்ளை றொட்டியும் சம்பலும் தொட்டு உயர்க்கத் தேயிலையில் தயாரித்த தேநீரைச் சுவைத்துப் பருகிக் கொண்டிருக்கின்றார். 'பெட்டி தூக்கி' மூச்சிரைக்க மூச்சிரைக்க வாசலில் வந்து நிற்கின்றான். அவன் சகச நிலைக்குத் திரும்பும்வரை கணக்கப்பிள்ளை றொட்டியிலும் தேநீரிலும் ஐக்கியமாகி விடுகின்றார்.

“ஐயா, பெரிய துரை வெரசா பங்களாவுக்கு வரனுமாம்”

என்று வார்த்தைகளைக் கோர்வை இன்றித் தனது எண்ண வேகத்தில் இப்பொழுதும் மூச்சுவாங்கியபடி கூறி முடிக்கின்றான். பெரியதுரை அழைக்கின்றார் என்ற வார்த்தைக்குப் பின்னால் கணக்கப்பிள்ளைக்கு அந்தச்சுவை சூடான றொட்டிக் கல்லில் விழுந்த எண்ணெய் போலாகிவிட்டது. பதட்டத்துடன் வாயைத்துடைத்தபடி ஓட்டமும் நடையுமாகத் துரைபங்களாவை நோக்கி நடக்கின்றார். இல்லை ஓடுகின்றார் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

பெரிய துரையின் பங்களாவில் ஏற்கனவே முக்கியமானவர்கள் எல்லோரும் ஒன்று கூடிவிட்டனர். இப்பொழுது பெரிய கணக்கப்பிள்ளையும் சேர்ந்துகொண்டார். ஆடைத்தொழிற் சாலைக்குரிய நிலத்தினை ஏற்கனவே தோட்டம் கையளித்துவிட்டது. இப்பொழுது தேயிலைச் செடியை அகற்றி, முள்வேலி அமைக்கும் பணியினை மேற்கொள்ள பெரியதுரை, பெரியதொரு கணக்கை ஒப்பந்த அடிப்படையில் பேசி உரிய தொகையையும் அவரது வங்கிக்கு கைமாற்றிவிட்டார். இவ்விடயம் எத்தனை பேருக்குத்தெரியும். பெரியதுரை தொழிலாளரின் வேலை நிறுத்தத்தினை எப்படி முறியடிப்பது, தேயிலைச்செடியை எப்படி அப்புறப்படுத்துவது என்பதைத்தான் தீவிரமாக ஆலோசித்துக் கொண்டிருந்தார்.

பெரிய கணக்கப்பிள்ளை வந்திருக்கிறவர்களைச் சுற்றித் தனது கண்களைச் சுழலவிட்டார். அதில்

ஒருவர்மட்டும் அதிகாரிகள் மட்டத்தில் இல்லாமல் ஒரு தொழிற்சங்கத்தின் சார்பான தலைவர் நின்றுகொண்டிருந்தார். தொழிலாளர் சார்பாக நிற்கவேண்டிய தலைவர் இங்கு துரைக்கு அனுசரணை வழங்கித் தலையைச் சொறிந்துகொண்டு, தனது அபிப்பிராயத்தினைத் தெரிவித்தார்.

“பெரியதுரைக்கு வணக்கம், அடுத்தவாரம் கோயில் திருவிழா வருகுது, மூன்று நாளைக்கு லீவு கொடுத்தா எல்லாம் மறந்திடுவாங்க”

எல்லோரும் அமைதியாகக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தனர். ஆனால் பெரியதுரையின் 'டிப்ளோமெற்றிக்' குள்ளநரி மூளை வேலைசெய்வதற்கு அந்தத் தலைவர் பற்றறியைச் சாஜ் பண்ணிவிட்டார் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். அவர் மூளை தீவிரமாகச் செயற்பட்டது.

“என்ன தலைவர் திறீ டேதானே லீவு கேட்கிறீங்க, ஏன் இந்தத்தடவை வன் வீக் லீவு திருவிழாவுக்கு, அதுவும் இன்றைக்கு இருந்து. இப்ப சந்தோஷம்தானே?”

என்று நமட்டுச் சிரிப்படன் தலைவரையும் ஏனையோரையும் பார்க்கின்றார். தலைவர் தலைகால்புரியாத சந்தோஷத்தில் பறக்காத குறை. ஏனையோர் என்ன? ஏது என்று விளங்காமல் முளிக்கின்றார்கள். இருப்பினும் துரைசெய்வதில் ஏதோ உள்நோக்கம் இருக்கும் என்பதை யூகிக்கமுடிந்தது. அவர்களைப்பார்த்து, கண்களைச் சிமிட்டிவிட்டு,

“தலைவர் எல்லாருக்கும் வன் வீக் திருவிழா லீவு, இதை எல்லாருக்கும் சொல்லிட்டு, எல்லாத் தலைவர்மாரையும் இரவுக்கு துரைபங்களாவில் உள்ள தோட்டத்துக்கு அழைச்சுவா, திருவிழாப்பாட்டி துரை தாறது.”

என்று தனது பேச்சினை முடிக்கின்றார். துரைக்கு நன்றி சொல்லிவிட்டுத் தலைவர் வெரசாகப் போகின்றார், தமது மதியூகமான பேச்சினால் ஒரு வாரம் திருவிழா லீவு கிடைத்ததையும், தலைவர்மாருக்கு துரையின் பாட்டிபற்றிச் சொல்வதற்காகவும்.

சற்று நேரத்திற்கெல்லாம் மேட்டுலயம் பணியலயம் எல்லாம் ஒரு வாரம் திருவிழா லீவாம், அதுவும் இன்றைக்குத்தொடக்கம் என்ற செய்தி காற்றைவிட வேகமாகப் பரவியது.

தோட்ட நிலம் பறிபோவதற்கு எதிராக வேலை நிறுத்தப்போராட்டம் செய்தவர்கள், கோயில் திருவிழாவுக்கு ஒரு வாரம் விடுமுறை அதுவும் சம்பளத்துடன் என்றவுடன் எல்லாவற்றினையும் மறந்து, கோயில் திருவிழா வேலைகளில் ஈடுபடத்தொடங்கி விட்டனர். பந்தல்போட முங்கில், கம்பு தேவைப்பட்டன. வழமையாகப் பெரியதுரையிடம்தான் அனுமதி பெறவேண்டும், ஆனால் இம்முறை காவல்காரனே தாராளமாக உதவினான்.

அன்று இரவு பெரியதுரை பங்களாவுக்கு அருகில் உள்ள தோட்டத்தில் தலைவர்கள் ஆடு, கோழி, போத்தல் என தீபாவளிப் பாட்டிபோல் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட பாட்டியில் கலந்துகொண்டனர். ஒரு சில தலைவர்களைத்தவிர மீதிப்பேர் அனைவரும் அங்கிருந்தனர். காலையில் வந்திருந்த தலைவர் எல்லோருக்கும் தலைமைவகித்துப் பாட்டியைக் களைகட்ட வைத்துக் கொண்டிருந்தார். பாட்டியின் உச்சகட்டத்தில் பெரியதுரை பெரிய கிளாக்கருடன் வருகைதந்தார். எல்லோருக்கும் சொல்லமுடியாத மகிழ்ச்சி, தமது பாட்டியில் துரையும் பங்கு பற்றியமையையிட்டு.

“தலைவர்மார் எல்லாருக்கும் வணக்கம், நான் உங்களுக்கு ஐயாயிரம் ரூபா திருவிழாச் செலவுக்குக் கொடுக்கிறது என்ன சந்தோஷம்தானே”

எல்லோரும் கைதட்டித் தமது மகிழ்ச்சியினையும் நன்றியினையும் தெரிவித்துக் கொண்டனர். அத்தருணத்தில் பெரியகிளாக்கர் தயாராகவைத்திருந்த என்வலப்பை எல்லோரிடமும் நீட்டுகின்றார். ஒரு சிலர் போதையில் தடுமாறியவாறு வாங்கிய என்வலப்பினை இடுப்பினில் செருகுகின்றனர். சிலர் அதனை வாங்கி எண்ணியும் பார்க்கின்றனர். எல்லாவற்றினையும் அவதானித்த துரையின் நரிமூளை தருணம்பார்த்து வேலைசெய்கிறது.

“என்ன வன் வீக் லீவுதானே காம்பராவில் சுமாதானே இருக்கப் போறீங்க, அந்தக்காலத்தில் ஆக்களைவைச்ச அந்தத்தேயிலைத் தூரைப் பிடிங்கித்தாங்க, இன்னும் ஐயாயிரம் தூறன். என்ன சரிதானே?”

தலைவர்மாருக்கு அதிஷ்டத்திற்குமேல் அதிஷ்டம் நினைச்சுப்பார்க்காத பெரியதுரையின் பாட்டியோட ஐயாயிரம் ரூபா ரொக்கம், மேலும் ஐயாயிரம் ரூபா ரொக்கம். வலியவாற சீதேவியை சுமாவா விடுவார்கள். சரீங்கதுரை, சரீங்கதுரை என்று முதலாம்வகுப்புப் பசங்களாய் ஏக்காலத்தில் ஆமாப்போட்டனர்.

தனது வேலை இலகுவாக முடிந்த திருப்தியில் ஒரு கிளாஸ் வைனைச் சுவைத்தபடி அந்த பாமரத்தலைவர்களைப் பார்த்து வெற்றிச் சிரிப்பினை உதிரவிட்டார் பெரியதுரை.

நள்ளிரவினையும் தாண்டி, தள்ளாடித் தள்ளாடி லயத்தினை நோக்கி வந்த சில தலைவர்மாருக்கு இனிமேலும் துரை கொடுக்கும் பணத்தினை ஆட்களுக்குக்கொடுத்து தேயிலை பிடுங்க விருப்பம் இல்லை. எப்படி ஆள்களைக் கொண்டு தேயிலைத்தூரைச் சுமமா பிடுங்குவிக்கலாம் என்று திட்டமிடுவதில் தீவிரமாக ஈடுபட்டனர். அதைச் செயற்படுத்தவும் செய்தனர்.

அடுத்தநாட் காலமை வழமைபோல் தனது வேலைகளைச் செய்து பால் போத்திலுடன் வந்த ஆறுமுகம் பெரிய கணக்கப்பிள்ளையிடம் கூறினான்,

“ஐயா நாளைக்கு கொழும்பிலிருந்து பெரிய பெரிய மெசின் எல்லாம் கொண்டுவந்து, தேயிலை பிடுங்கப் போறாங்களாம். அப்பிடிப்பிடிங்கினால் விறகுக்கும் தேயிலை கிடைக்காதாம். அதால தோட்டத்தில் உள்ள சின்னச் சிறுகுகள் எல்லாம் தேயிலை பிடுங்கப் போகினம்.”

வழமைபோல தனது அறியாமையை மறைக்க முடியாமல்,

“ஆறுமுகம் நெசமாகவா சொல்லுறா”

என்று ஆச்சரியப்பட்டார். அவருக்கு எங்கே தெரியப்போகுது நேற்று இரவு துரை வைத்த பாட்டியின் உள்நோக்கமும் தலைவர்மார் தமக்குக்கிடைக்கும் கொமிஸ் பணத்தினால் தோட்டத்தில் பரவ விட்ட வதந்திபற்றியும்.

ஆடைத்தொழிற்சாலை எதிர்நோக்கிய பூதாகரமான பிரச்சனை புஸ்வாணமாகி விட்டதன் விந்தை துரையைத்தவிர மற்றவர்களுக்கு ஒரு பகுதிமட்டும்தான் தெரியும். அதிலும் கூலி இல்லாமல் ஆள்கள் இரவிலும் சூழ் கொழுத்தியும் அரிக்கன் லாந்தர் வெளிச்சத்திலும் தேயிலை பிடுங்கியதன் ரகஷியம் பெரிய துரைக்கும் தெரியாது. ஒரு சில தலைவர்களுக்கு மட்டுமே வெளிச்சம்.

இரண்டுவார விடுமுறையில் இம்முறை தோட்டத்தில் திருவிழா வெகுசிறப்பாக நடந்தேறியது. விறகுக்கும் பஞ்சமில்லை. பந்தல் போடுவதற்கும் பிரச்சனை இல்லை. திருவிழாக் கொண்டாட்டத்தில் தொழிலாளர்கள் முழ்கியிருக்க ஒன்பதாம் நம்பர் தேயிலை மலை துப்பரவு செய்யப்பட்டு, சுற்றி கொங்கிறீற் தூண் இட்டு, முள்வேலியும் அடைத்து, நான்கு புறமும் காவல்காரரும் நியமித்தாயிற்று. இனிமேல் அந்த மண்ணில் ஒரு தோட்டத்தொழிலாளியும் காலடிவைக்க அனுமதி இல்லை. மிக வேகமாக ஆடைத் தொழிற்சாலைக்கான கட்டிட வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. பாரிய இயந்திரங்களின் சத்தம் அம்மலைப் பிரதேசத்தை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருந்தன.

பணிய லயத்தில் உள்ள அம்மன் கோவிலுக்கு முன்பு போடப்பட்ட பந்தலைக் கலைக்கின்ற போது, ஏற்கனவே அந்த கருப்பந்தேயிலைக் கம்புமீது கண்வைத்திருந்த தக்காளிக்கும், கம்பினைப் பிடுங்கிய முத்துக்குமாரனுக்கும் இடையே தொடங்கிய வாய்த்தர்க்கம் மலையுத்தம்வரையில் சென்றுவிட்டது. இருவரும் தோட்டத்திலேயே அழகான திடகாத்திரமான இளைஞர்கள். தமது ஆஜானுபாகுவான உடலைவைத்து சாதிக்கவேண்டிய எத்தனையோ வேலைகள் இருக்க ஒரு காட்டுக் கம்புக்காக அடிதடியில் இறங்கி, இப்போது இரு சமூகச்சண்டையாகி, கடைசியில் பொலிஸ் தலையீட்டுடன் நிறுத்தப்பட்டது. முத்துக்குமார் பலத்த காயங்களுடன்

வைத்தியசாலையில், தக்காளி பொலிஸ் காவலில். இரு குடும்பத்தவரும் அந்தக்கம்பினை விட அதிகம் செலவிட்டு வைத்தியசாலைக்கும் பொலிஸ் நிலையத்திற்கும் அலைந்துகொண்டிருக்கின்றனர்.

பூரித்துப் போயிருந்த மலையும் மடுவும் தமது அடையாளங்களை இழந்து கொண்டிருப்பதை அறியாமல், பணிய நோட்டில் பெரியதுரை பங்களாவை நோக்கி மீதி ஐயாயிரம் ரூபாவைப் பெறுவதற்காக அந்தத் தலைவர்கள் சென்றுகொண்டிருந்தனர். உயர்கல்வி பயில்வதில் ஆர்வமாக இருந்த தங்கள் பெண்பிள்ளைகளின் பெயர்ப்பட்டியலையும் உடன் எடுத்துச் சென்றனர், ஆடைத் தொழிற்சாலையில் வேலை செய்வதற்காக.

அந்தத் தோட்டத்தில் உள்ள ஒன்பதாம் நம்பர் மலை புற்களால் மூடப்பட்டு, செழித்துவளர்ந்த இளம் தேயிலையின் துளிகள், பனித்துளிபட்டு மாலை வெய்யிலில் மையல்கொள்ளும் அழகு நங்கையாகக் காட்சியளிக்கும். ஆனால் இப்பொழுது காட்டுப்பீயிலிருந்து பொங்கி நுரைத்து சலசலத்து ஓடிவரும் தெளிந்த நீரோடையில், பிஞ்சுத் தேயிலைகள் பிடுங்கப்பட்டு முளியாக்கப்பட்ட அந்தமலையில், அந்திப்பொழுதில் பெய்த மழை மலையிலுள்ள மண்ணெல்லாம் அரித்துவரப்பட்டு, இந்தத் தோட்டத்துக்கு நுழையும் பிரதானபாதையினை சேறும் குழியுமாக்கித், தெளிந்த நீரோடையினை அசுத்தமாக்கிக் கொண்டிருந்தன. அந்த நீரோடையில் நீந்திவிளையாடும் சிறுவர்கள் சேற்றினை விலக்கிப்பார்த்து அது முடியாமற் போனபோது, ஒரு சிறுவன் மேலிருந்து சத்தம்வைத்தான்

“டேய் ஒன்பதாம் நம்பர் மலையில் இருந்துதாண்டா சேறு வருது”

அங்கே ஓடிச்சென்ற சிறுவர்கள் அந்தச் சேற்றுநீரை வேறுதிசைக்குமாற்றிவிட மண்வெட்டி, சுறண்டி என்பவற்றுடன் முன்றுகொண்டிருந்தனர். பட்டிகளைச் சுத்தம்செய்ய வந்த பெரியவர்களும் இளைஞர்கள் சிலரும் சிறுவர்களுடன் இணைந்து கொண்டனர். இவற்றினை எல்லாம் பார்த்துக்கொண்டிருந்த பெரியவர் ஒருவர், தூரத்தே போய்க்கொண்டிருந்த தலைவர்மாரைப் பார்த்து, தமது வாயில் குதப்பிக்கொண்டிருந்த வெற்றிலையை ஆத்திரத்துடன் தூ.... தூ.... எனக் காறித்துப்பியவர்,

“இந்தச் சிறுகுகளுளுக்கு உள்ள சொறணைகூட அவனுக்கு இல்லை”

என்றவாறு அந்தச் சிறுவர்களை நோக்கித் தனது முதிர்ந்து தளர்ந்த நிலையிலும், தனது கூனல் நாரியினை நிமிர்த்தி மிடுக்குடன் நடந்து போய்கொண்டிருந்தார்.

சிலம்பாட்டக்கலை

நன்றி மாத்தளை கார்த்திகேசு

சிங்கள நாட்டுப்புறக்கதைகள் ஓர் அறிமுகம்

சை.கிங்ஸ்லி கோமஸ்

அழிந்துக்கொண்டு வரும் கிராமத்து வாழ்வியலை சிறிதேனும் ஞாபகப்படுத்தும் கூறுகளாக காணப்படும் மிக உன்னத இலக்கியங்கள் நாட்டார் இயலாகும். தமிழர்களின் நாட்டுப்புறக் கதைகளுக்கும் சிங்கள நாட்டுப்புறக்கதைகளுக்கும் இடையில் பல ஒற்றுமைகள் காணப்படுகின்றன. இதற்கு காரணம் நாட்டுப்புறக்கதைகள் அனைத்துமே உழைக்கும் வர்க்கத்தின் இலக்கியங்களாக காணப்படுவதனாலாகும். உலகெங்கிலும் வாழ்ந்து வரும் மனித குலமானது சூழல் வேறாக இருந்தப் போதும் அனைத்து மானுடத்தின் அடிப்படை தேவைகள் உணர்வுகள் என்பன அனேகமாக சமாந்தரமானவையாகும். வரலாற்றை வெற்றிக்கொள்வதற்காக மனித குலம் கண்ட வாழ்வியல் அனுபவங்களின் வெளிப்பாடே நாட்டுப்புற இலக்கியங்கள். இதில் நாட்டார் கதைகளும் வகிபாகம் நுணுகி நோக்கத் தக்கது.

கெமி கதா எனப்படும் சிங்கள நாட்டுப்புறக்கதைகளை நோக்கும்போது வயலும் வயல் சார்ந்த கதாப்பாத்திரங்களுமே அதிகமாக காணப்படுகின்றன. அவற்றிலே வரும்மிக பிரதான பாத்திரங்களாக கமரால் என்னும் விவசாய தொழிலாளியும் கமஆமினே என்னும் விவசாயியின் மனைவியுமே திகழ்வார்கள். அதே போல மிகப்பிரசித்திப்பெற்ற மாதன முத்தாக் கதாப்பாத்திரமும் அவரின் சீடர்களின் முட்டாள் தனமான செயற்பாடுகள் தொடர்பான கதைகளை நாம் வாசித்து அனுபவித்துள்ளோம். கிராமத்தலைவராக இருந்த சிங்கள நாட்டாமை ஒருவரே இந்த மாதன முத்தா என்பதும் இவரது கொடுமைகளைத்தாங்க முடியாத பொது மக்கள் இவரை பழி வாங்கும் நோக்குடன் கதைகளை தயாரித்து தங்களின் எதிர்ப்புணர்வை காட்டியுள்ளார்கள் என்பதாலே இந்த கதைகள் நிலைபெற்றுற்றிருக்கின்றன. இக்கதைகள் ஆதிக்க செயற்பாடுகளுக்கு எதிர்வினை செய்ய சாதாரண மனிதர்கள் இலக்கியங்களை ஆயுதமாக கொண்டள்ளனர் என்பதற்கு சிறந்த உதாரணங்களாகும்.

அரசர்களுக்கு அறிவூட்டும் கதைகளும் சிங்கள நாட்டாரியலில் காணப்படுவதற்கு கெகில்லே ரஜ்ஜிருவோ என்னும் கெகில்லே அரசனது கதைகள் சாட்சியங்களாகும். இவற்றின் பிரதான கதாப்பாத்திரம் சமது தொனாலி ராமன் போன்ற அந்தரே என்னும் அரசவை விகடகவியாவான்.

ஒரு நாள் கெகில்லே அரசன் தனது அமைச்சர்களைப் பார்த்த முன்னால் இருக்கும் பைரவ மலையைக் காட்டி-இந்த மலை என்ன செய்கின்றது- என்று கேட்டான். அதற்கு முகஸ்துதி பாடி அற்ப சலுகைகள் பெறும் அமைச்சர்கள் -அரசே உங்களின் நீதியான ஆணைகளைக்கேட்டு அந்த மலை நடுங்குகின்றது- என்று கூறினார்கள். மகிழ்வுற்ற அரசன் அந்தரேயை நோக்கி அவனின் மௌனத்துக்கு காரணம் கேட்க அவனோ அதற்கு எனக்கென்றால் மலை நடுங்குவதாக தெரியவில்லை ஆனால் ஆழ்சிந்தனையில் இருக்கிறதென்றான். எதற்காக சிந்திக்கின்றதென அரசன் வினவ இவ்வாறு முகஸ்துதி பாடும் பொய்யர்களிடம் எமது அரசரும் ஏமாந்து போகின்றாரே என சிந்திப்பதாக அந்தரே என்று கூறினான் இந்தக் கதை பற்பல உண்மைகளையும் உவமைகளையும் எமக்கு எடுத்தியம்புகின்றது.

உலக நாட்டார் கதைகளை நோக்கும் போது அரசரை எதிர்த்து கதை செய்ய முடியாத பொது மக்கள் உவமான உவமைய கதைகளாக மிருகங்களை பாத்திரங்களாக பயன்படுத்தி கதை சொன்ன விதமானது மனித சிந்தனையின் ஆளுமையினை காட்டிநிற்கின்றது. சிங்கத்தை முட்டாளாக்கி சித்தரிக்கும் கதைகள் அரசனை கடுமையாக விமர்சிப்பவையாகவும் காணப்படுகின்றன. சிங்கள நாட்டுப்புறக் கதைகளைப் பற்றிய

அனுபவங்களைப் பகிரும் போது மற்றய மொழிகளினாலான நாட்டார் இலக்கியங்களில் காணப்படுவது போன்ற உழைப்பும் உழைப்பு சார் அனுபவங்களும் வேதனைகளும் ஏமாற்றங்களும் கூறப்படுவதாகவே காணப்படுகின்றது. இவற்றில்காணப்படும் நகைச்சுவை உணர்வுகள் மூதாதையர்களின் ஆரோக்கிய வாழ்விற்கு காரணமாய் இருந்திருக்கும் எனலாம்.

சிங்கள நாட்டுப்புறக்கதைகளில் ஊர்களுக்கு பெயர்கள் சூட்டப்பட்ட கதைகளுக்கு உதாரணமாக நுவரெலிய மாவட்ட கொத்தலை கிராமத்துக்கு பெயர் வந்த சுவாரஸ்ய கதையைக் கூறலாம். வறிய கமரால ஒருவர் மலை ஒன்றிற்கு அண்மையில் சென்று கொண்டிருந்தப் பொழுது பாரிய சத்தத்துடனான ஒளிப்பிழம்பு ஒன்றைக் கண்டதாகவும் அந்த இடத்திலே தங்கக்கலசம் ஒன்று(ரன்கொத) தென்பட்டதாகவும் அந்தத் தங்கக்கலசம் அந்த மலை உச்சியிலேயே புதைந்து போனதாகவும் அவன் கூறியதாக மக்கள் நம்புகின்றார்கள். இவ்வாறான அதிஸ்டம் ஒன்று கண்ணிற்கு எட்டியது கைக்கெட்டாமல் போனது எங்களின் தூரதிஸ்டம் என்று இன்றும் கொத்தலைபிரதேச மக்கள் அங்கலாய்ப்பதை காணலாம். இதற்கமைய கொத கீழிறங்கிய மலை கொத்தலை என்று பெயர் சூட்டப்பட்டதாக கூறப்படுகின்றது. மலை என்னும் சொல் சிங்களத்திலும் பிரயோகித்துள்ளமை இங்கு காணலாம். உலக வரலாறு இன்றும் வாழ்வதற்கு காரணம் இந்த பாட்டாளி மக்கள் தந்த வாய் மொழி இலக்கியங்கள் என்றால் மிகையாகாது என்பதாலோ கார்ல்மார்க்ஸ் நாட்டுப்புற இலக்கிய படைப்பாளிகளை கிரேக்கத்தின் படைவீரர்கள் என்று புகழ்கின்றார் போலும். உழைக்கும்மக்கள் வாழும் வரை வாய் மொழி இலக்கியங்கள் உயிர்ப்புடன் வாழ்ந்து உழைக்கும் மக்களின் வாழ்வியலை உலகறியச் செய்யும்.

உசாத்துணைகள்: 1.மேயம் அபே கம்பெத்தட நம் லத்தே ஐயசெனலி உறுலு வெவ -அகுரு பொத் பிரகாசகயோ. 2.கேமி ரச கதா 10 மிஸ்ஸக சூரியண்டார வாசனா பொத் பிரகாசகயோ. 3.ஐன கதா 01 தேசிய கல்வி நிறுவகம்4.சிரி லங்காவே ஜனகதா5. ஆழவகை ஐனெநஒ முக வாந குழடமவயடந ஞவவொ ஷாழ்சிளமுடு இணையம்

தமுாறும் கரகாட்டகலை

நன்றி மாத்தளை கார்த்திகேசு

நாட்டார் பாடல்களில் தாய்மையின் வலிமை

மு. துரைசாமி

மலையக மக்களது உணர்வுகளையும் கவிதை புனையும் ஆற்றலையும் கற்பனை வளத்தையும் நாட்டுப்புறப் பாடல்களிலே காணலாம். இவைகள் ஏட்டில் ஏறாவிடினும் எழுத்திலே வராவிடினும் பாட்டிலே இடம் பெறாவிடினும் அவர்களின் நெஞ்சிலிருந்து மட்டும் நீங்காது நிற்கும். மலையகம் இன்று புதியதோர் யுகத்தை நோக்கி பயணித்துக் கொண்டிருந்தாலும் இன்றும் ஆங்காங்கே இப்பாடல்கள் ஒலித்துக் கொண்டதான் இருக்கின்றன.

மலையகத்தில் பிறந்த நாம் அனைவருமே மலையகத்தாயின் பிள்ளைகளாவோம். நம்மை உறங்கவைப்பதற்காக மலையகத்தாய் பாடிய தாலாட்டுப் பாடல்கள் இன்றும் நம் செவியில் ரீங்காரமிடுகின்றன. தாலாட்டுப் பாடல் என்பது தாய்மை உணர்வின் வெளிப்பாடாகும். அது உலகிற்கு வழங்கிய முதல் இலக்கிய பரிசு என்று சிலர் கூறுவர். எல்லாப் பாசங்களையும் விட பிள்ளைப் பாசமே ஆழமானது. வலிமைகிக்கது. அதே போல் உணர்ச்சிமயமானது. தாய் ஆழங்காண முடியாத அன்புக் கடல். அக்கடலில் விளைந்த முத்தே தாலாட்டு என்று நாம் புத்தகத்தில் படித்ததுண்டு. உலகில் தாய்மையும் சேய்மையும் பாசமும் பற்றும் பாடலும் இசையும் நிலவும் வரை மனித சமுதாயத்தில் தாலாட்டுக்கள் இருந்துக் கொண்டதான் இருக்கும்.

ஒரு பெண் தாய்மையடைந்தவுடன் அவளை நாம் தாய் என்றே அழைக்கிறோம். ஆணும் பெண்டும் இணைந்து வாழ்கின்ற வாழ்வில் பிள்ளைக்கனியமுது என்பது மிக முக்கியமானது. அது இல்லாவிட்டால் அவர்களது வாழ்க்கை பற்றுக்கோடு இல்லாமல் போய்விடும். அவர்களது குலக்கொம்பு வளர வாய்ப்பில்லாமல் போய்விட்டால் சமூகம் அவர்களை மலடி என்று தூற்றி விடும். அத்தகைய நிலையை எதிர்கொள்ளும் நாட்டுப்புறப் பெண் இப்படிப் பாடுகிறாள்,

'கண்ணியிலோ போட்ட சோற்றை கீறித் தின்னப் பிள்ளை கில்லை
உருக்குப் போகையிலே உடன்வரப் பிள்ளை கில்லை'

என்று வருந்துவதோடு,

“பூக்கிற காலத்திலே பூமரீற் போனேனே.
காய்க்கிற காலத்திலே காய்மாறிப் போனேனே”

என்று உருகுகிறாள்.

இது மட்டுமல்ல அவள் மகப்பேற்றை விரும்பி தான் செய்த தான தருமங்களை தாலாட்டில் இப்படிக் கூறுகிறாள்.

“எட்டாத கோவிலுக்கு எட்டி விளக்கேற்றி
தூரத்துக் கோவிலுக்குக் தூண்டா விளக்கேற்றி
சோதி பரதேசிகளுக்குத் தூமடமும் கட்டி வைத்தேனே”

என்ற தன் ஏக்கத்தை வெளிப்படுத்துகிறாள்.

எத்தனையோ வரம் இருந்து அது காயாகி கனியாகி குழந்தை பாக்கியம் கிடைத்துவிட்டால் அந்த மகிழ்ச்சியை அவள் இவ்வாறு வெளிப்படுத்துகிறாள்.

“மாசிப் பிறையோ நீ வைகாசி மாங்களீயோ
தேசப் பிறையோ நீ தெவிட்டாத மாங்களீயோ

எங்கள் குலம் மங்காமல் எதிர்குலத்தார் ஏசாமல்

தங்கமலீ பொக்கஷத்தை தானாள் வந்தகணியோ”

என்று வருணிக்கிறாள். தாலாட்டு என்பது தாயின் இலக்கியமாகும். அதில் தாய் மாமன் உள்பட குடும்பத்தாரின் பெருமையை மிக அழகாக வருணிப்பார்கள்.

தாயின் தாலாட்டு பாடல்களுக்குப்பிறகு வருவதுதான் குழந்தைப் பாடல்கள். உலகில் ஈடு இணையற்ற அரும் பெரும் செல்வமாக குழந்தைச் செல்வத்தை கருதுகிறோம். குழந்தைப் பாடல்கள் என்பது அவர்களின் உள்ளத்தை புலப்படுத்துவனவாக அமைந்திருக்கும். பெரும்பாலான பாடல்களில் பொருளைக் காண முடியாவிட்டாலும் ஓசையம் அங்கே குவிந்துக் கிடப்பதைக் காணலாம். அவை எளிதாகப் புரிந்துக் கொள்ளக் கூடிய வகையில் எளிமையாகவும் இனிமையாகவும் இருக்கும். குழந்தைப் பாடல்களுக்கென்று சில அமைப்புகள் உள்ளன. அவை தாலாட்டையும், ஒப்பாரியையும், தெம்மாங்கையும் விட வேறுபட்டுத் தோன்றுகின்றன. குழந்தைப் பாடல்களை குழந்தைகள் பாடுவது மற்றும் குழந்தைகளுக்காக மற்றவர்கள் பாடுவது, என இரு பிரிவுகளாக பிரிக்கக்கூடிய குழந்தைப் பாடல்களின் எளிய அமைப்பைக் கொண்டு அதனைப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

குழந்தைப் பாடல்களில் நீண்ட பாடல்களும் உண்டு. சில பாடல்களை பார்த்தோமையானால் அவை வினா விடை முறையில் அமைந்திருப்பதை அவதானிக்க முடியும். குழந்தைப் பாடல்களில் இப்பொருள்தான் இருக்கின்றன என்று கூற முடியாது. இயற்கைப் பொருட்களும், செயற்கை பொருட்களும், விளையாட்டும் வேடிக்கையும் குழந்தைப் பாடல்களின் பாடப் பொருளாகின்றன. குழந்தை வளரும் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் பாடல்கள் மாறுபடுகின்றன. குழந்தை தவழும் போதும் சாய்ந்தாடும் போதும் உண்ணும் போதும் கை வீசும்போதும் உற்றாரும் பெற்றோரும் பாட்டுப் பாடுவர். குழந்தைகள் ஓடி ஆடி சிறுவர்களாக மாறி வளர்கின்ற நிலையில் அவர்கள் பாடும் பாடல்கள் முன்னைய நிலையினின்றும் மாறுபடுகின்றன. அவை குழந்தைகளால் பாடப்படுவனவாகும்.

சிறுவர் உலகம் விந்தையான உலகமாகும். காக்கை கதை சொல்லும். குயில் பாடும். மலர் சிரிக்கும். நிலவு பேசும். விண் மீன் விளையாடும். வாழ்க்கைக்குப் பயிற்சியளிக்கும் விளையாட்டுகளும் முக்கியப் பங்கு வகிக்கின்றன. அவ்விளையாட்டுப் பாடல்களைக்கூட உடற் பயிற்சி விளையாட்டுப் பாடல்கள், வாய்மொழி விளையாட்டுப் பாடல்கள் என இருவகையாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள பாடல் சடுகுடு விளையாட்டுப் பாடலாகும்.

“சடுகுடு மயிலைலே நெண்டானே

தவற விழுந்து கழட்டானே

கூக்கி விட்டது இளவட்டம்

இளவட்டம் இளவட்டம்”

சிறு குழந்தைகளுக்கு ஒன்று முதல் பத்து வரை உள்ள எண்களைக் கற்றுக் கொள்ளும் பொருட்டு இப்பாடல் பாடப்பட்டது.

“ஒரு குடம் தண்ணீரொண்டு ஒரே பூ பூத்ததாம்

கிரண்டு குடம் தண்ணீரொண்டு கிரண்டே பூ பூத்ததாம்

என எண்களை கொண்டு பாடப்பட்டன.

சி.வியின் வரலாற்றின் சில பக்கங்கள்

ஓ.ஏ.இராமையா

இலங்கையின் கடைசி சுதந்திர இராஜ்யமான கண்டி இராஜதானி 1815ஆம் ஆண்டு வீழ்ச்சியடைந்ததும் பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ ஆட்சியாளர்கள், கண்டி இராஜதானியோடு முழு இலங்கையையும் கைப்பற்றினர் என்பது வரலாறு. கண்டி சீமை என செல்லமாக அழைக்கப்பட்ட கண்டி இராஜதானியின் கடைசி மன்னன் இராஜாதி இராஜசிங்கன், மதுரை நாயக்கர் மன்னர்களின் வம்சத்தை சேர்ந்தவர் கண்டி சாசனத்தில் கைச்சாத்திட்ட சில சிங்கள பிரபுக்கள் தமிழ் மொழியில் கையொப்பமிட்டனர். இதை குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம், காலனித்துவ ஆட்சியின் கீழ் தமிழர்கள் தென் இந்தியாவிலிருந்து வருவதற்கு முன்பே கண்டியில் தமிழ் அரச சபையின் ஒரு மொழியாக இருந்ததாகும். அப்போது சிங்களவர்களும் தமிழர்களும் சகஜீவனம் நடத்தினர். பௌத்த மதத்தோடு இந்து மதமும், கோவில்களும் கண்டியில் இருந்தன. இந்தக் கண்டி சீமைக்கு பல்லாயிரக்கணக்கான தமிழர் மதுரை சீமையிலிருந்து குடிபெயர்ந்தனர் என்பது வரலாறு.

செம்மொழி தமிழைத் தாய் மொழியாகக் கொண்ட தமிழ் மக்கள் இலங்கையில் குடியேறியபோது, தமது தமிழ் மொழி, கலை, இலக்கியம், இசை போன்ற பாரம்பரிய நாகரிகத்தையும் இலங்கையில் குறிப்பாக பெருந்தோட்ட பிரதேசங்களில் அறிமுகம் செய்ததோடு தொடர்ந்து பாதுகாத்தனர். இத்தமிழ் மக்கள் மத்தியில் தலைவர்களும், எழுத்தறி, கவிஞர்களுக்கும் தோன்றினர். இவர்கள் மத்தியில் வரலாற்றுச் சிறப்போடு தற்போதும் நினைவு கூரப்படும் சி.வி.வேலுப்பிள்ளை முக்கிய இடத்தை வகிக்கிறார்.

சி.வி. வேலுப்பிள்ளை அரசியல் - தொழிற்சங்க தலைவராகவும், பராளுமன்ற உறுப்பினராகவும் கலைஞராகவும், கவிஞராகவும், எழுத்தாளராகவும், பன்முக ஆற்றலோடு முழு நேர மக்கள் சேவைக்கு தன்னை அர்ப்பணித்தவர். தமிழ் ஆங்கில மொழிகளில் புலமை வாய்ந்தவர். அவர் வாழ்ந்த காலம் உலகமெங்கும், குறிப்பாக இந்தியாவில் காலனித்துவத்திற்கெதிராக சுதந்திரப் போராட்டங்கள் நடைபெற்ற காலமாகும்.

இந்திய தேசிய காங்கிரஸே இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தை முன்னின்று நடத்தியது. மகாத்மா காந்தி நேரு, சுபாஸ் சந்திரபோஸ் போன்றோர், இந்தியாவில் மட்டுமல்ல, இலங்கையிலும் பிரசித்தி பெற்றவர்கள். சி.வி.வேலுப்பிள்ளை அவர்களும் இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தினால் ஈர்க்கப்பட்டவர்.

இலங்கை இந்தியன் காங்கிரஸ், இலங்கை இந்தியன் காங்கிரஸ் தொழிலாளர் யூனியன், இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ், ஜனநாயக தொழிலாளர் காங்கிரஸ் அதன் அரசியல் பிரிவான இலங்கை ஜனநாயக காங்கிரஸ், இலங்கை செங்கொடி தொழிற்சங்கம், இ.தொ.கா - ஐ.தொ.க இணைந்த காங்கிரஸ் போன்றவற்றில் இணைந்து சேவை செய்தார். இறுதியில் தொழிலாளர் தேசிய சங்கத்தில் தலைமைப் பதவிகளை வகித்தவர். ஆயிரக்கணக்கான போராட்டங்களை சி.வி.தலைமை தாங்கி நடத்தினார். தொழிலாளர்களின் பல உரிமைகளை வென்றெடுத்தார். சி.வி.ஒரு செயல் வீரர். போராட்டத் தலைவர்.

1952ஆம் ஆண்டு சத்தியாக்கிரக போராட்டத்திற்கு தொண்டைமான், அஸ்ஸல், கே.ராஜலிங்கம் என்பவர்களோடு தலைமை தாங்கினார்.

1956ஆம் ஆண்டு பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர் இணைந்து நடத்திய டயகம போராட்டத்தை சி.வி.வேலுப்பிள்ளை அவர்களே தலைமை தாங்கி நடத்தினார். அதனால் அசீஸ் தலைவராகவிருந்த ஜனநாயக தொழிலாளர் காங்கிரசில் ரொசாரியோ பெர்ணான்டோ போன்றோரின் துணையோடு சிவி போராட்டத்தை நடத்தினார். டயகம போராட்டத்தில் அபிரகாம் சிங்கோ என்ற தொழிலாளி பொலிஸாரின் துப்பாக்கிச் சூட்டிற்கு பலியானார். இறுதியில் அன்றைய பிரதமர் எஸ்.டப்யூ. ஆர்.டி.பண்டாரநாயக்கா நேரடியாக தலையிட்டு வேலைநிறுத்தத்தை முடிவுக்கு கொண்டு வந்தார். தொழிற் சங்கங்களின் அங்கீகாரத்தை உறுதிசெய்தார்.

இப்படி பல போராட்ட அனுபவம் பெற்று சிவி, ஒரு கவிஞரும் எழுத்தாளருமாவார். கவிதை எழுத்துத் துறையில் ஆர்வம் காட்டிய சிவி, ரவீந்திரநாத் தாகூரையே தனது ஆசானாக ஏற்றுக்கொண்டார். தாகூர் இலங்கை வந்தபோது தனது முதல் ஆங்கில இலக்கிய படைப்பை தாகூருக்கு சமர்ப்பித்தார்.

சிவி காந்திய சாத்வீக சிந்தாந்தத்தையும், தாகூரின் மனிதநேய சிந்தாந்தத்தையும் ஏற்றுக்கொண்டவர். இதன் அடிப்படையிலேயே அவரது சிந்தனை விரிந்தது.

சி.வி.தான் சேவை செய்த பெருந்தோட்டத்துறை தமிழ் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கையைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் “இலங்கை தேயிலைத் தோட்டத்திலே” (In Ceylon tea garden) என்ற கவிதை தொகுதியிலும், “உழைக்கப் பிறந்தவர்கள்” என்ற விவரணைத் தொகுதியிலும் எழுதி உலகப் புகழ் பெற்றார். “வீடற்றவன்” நாவல் தொழிலாளரின் தொழிற்சங்கத்தின் அக்காலகட்ட நிலையை விளக்குகிறது.

சிவி அவர்கள் போலியாக, தன்னை ஒரு மார்க்ஸிஸ்ட் தலைவராக சிந்தனையாளராக காட்டவில்லை. இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, இலங்கை சமசமாஜ கட்சி தலைமைகளோடு நெருங்கி பழகிய போதும், அவர் காந்திய தாகூர் சிந்தனையையே பின்பற்றினார். இவர் ஆங்கிலத்தில் புகழ்பெற்ற இலஸ்ரேட்டர் வீக்லி, ட்ரிமியூன், மெட்ராஸ் மெயில் இலங்கையின் “டைம்ஸ்” போன்ற பத்திரிகைகளுக்கு பல கட்டுரைகளை எழுதினார். ஆவை எல்லாம் நூல் உருவம் பெறவில்லை.

இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரசிலிருந்து ஜனநாயக தொழிலாளர் காங்கிரஸ் பிரிந்த போது சிவி, ஐ.தொ.காவில் இணைந்தார். 1959இல் ஐ.தொ.கா பிளவுபட்ட போது செங்கொடி தொழிற்சங்கத்தில் இணைந்தார். அக்காலகட்டத்தில் சிவியோடு நெருங்கி பழகும் வாய்ப்புக் கிட்டியது. பிரபல எழுத்தாளர்களான, பொ. கிருஷ்ணசாமி, தா ரபேல், வேழலகன் போன்றோரை சந்தித்து இலக்கியம் பற்றி பேசுவார். பொ.கிருஷ்ணசாமி அவரது படைப்புகள் சிலவற்றை தமிழில் மொழி பெயர்த்தார். அக்காலகட்டத்தில் தான் சி.வி.நேரடியாக தமிழ் மொழியில் எழுத ஆரம்பித்தார். சிவியின் கவிதைகள், இலக்கியங்கள், நாவல்கள், கட்டுரைகள் யதார்த்தத்தை இயற்கையை பிரதிபலித்தது. தான் அட்டனில் வாழ்ந்த காலகட்டத்தில் புனைவு படுத்திய “காதல்” பாடல்களையும் ஆங்கிலத்தில் எழுதினார்.

சி.வியின் சிந்தாந்தம் சிவியுடையது. அவர் ஏன் அப்படி எழுதினார். இப்படி எழுதினார் என்பது விதண்டாவாதம். தாகூர் இலங்கை வந்தபோது தனது இலக்கிய படைப்பை அவருக்கு சமர்ப்பித்த போது எழுதிய

குறிப்பில் “எனது வனத்தில் மலர்ந்த காட்டு மலரை தங்கப் பாடங்களில் சமர்ப்பிக்கிறேன்” என எழுதப்பட்டிருந்தது.

இலங்கை இந்திய காங்கிரசின் தோட்டத் தொழிலாளர் யூனியனில் பொதுச் செயலாளராக சிவி தொழிற் சங்கப் பணியை ஆரம்பித்தார். 1934ஆம் ஆண்டு தனது 17வது வயதில் படைப்பை உருவாக்கினார். அப்போது முதல் இறக்கும் வரை மக்களுக்காகவும் தொழிலாளர்களுக்காகவும் இலக்கியத்திற்காகவும் தனது முழு வாழ்வையும் அர்ப்பணித்த சிவி அவர்கள் தனது 17வது வயதில் கொழும்பு நாலந்தாக் கல்லூரியில் படித்த போது 1934ஆம் ஆண்டு சிவி அவர்கள் முதன்முதலில் எழுதி அச்சிட்டு வெளியிட்ட “விஸ்மாஜினி” என்ற குறுநாடகத்தினை தாசுருக்கு சமர்ப்பணம் செய்தார்.

1934 - 1940 காலகட்டத்தில், வீரகேசரியின் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிய காலம் சென்ற திரு.எச். நெல்லையா அவர்கள், வேலுப்பிள்ளையின் கட்டுரைகளை அடிக்கடி கேசரியில் பிரசுரித்து வந்தார். 1940க்குப் பின் மலைநாட்டில் கல்வி எல்லோருக்கும் உரிய சொத்தாக மாறியது. அத்தோடு தமிழகத்தில் மணிக்கொடி சகாப்தம் உதயமாயிற்று. இதன் தாக்கம் மலைநாட்டை எட்டியது. 1948ஆம் ஆண்டு சிவி வேலுப்பிள்ளையின் “வழிப்போக்கன்” எங்கள் ஆங்கில வசன கவிதை வெளிவந்தது.

இக்காலத்தில்தான் வேலுப்பிள்ளையின் தேயிலைத் தோட்டத்திலே என்ற தொடர் நடைச் சித்திரங்கள் வெளிவந்தன. தேயிலைத் தோட்டத்தை மலைநாடு” என்று குறிப்பிட்டது இந்தக் கட்டுரையில்தான் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சிவி வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் சில போராட்டங்கள் பற்றி ஏன் பாடவில்லை எழுதவில்லை என வரட்சி மிகுதியில் வினாவெழுப்புகின்றனர். தண்டுகலா கொலை வழக்கு, மடக்கொம்புரை வேலை நிறுத்தம், மேபீல்ட் வேலைநிறுத்தம், கீனாக்கொல்லை போராட்டம் முதலியவைகள் அவற்றுள் சிலவாகும். சிவி முழு நேர தொழிற்சங்க தலைவர். புகழ் விரும்பி எழுத்தை ஆயுதமாக எடுத்து கொள்ளாத பண்பாளர். இந்த போராட்டங்கள் பற்றி அவர் எழுதிய படைப்புகள் மற்றும் அறிக்கைகள் வெளியிடப்பட்டன. அவைகள் நூலுருவாகவில்லை. துண்டுகலா கொலைச்சம்பவம் ஒரு வழக்காக பல ஆண்டுகள் தொடர்ந்தன. அதே போல் பல சம்பவங்கள் அக்காலத்தே நடந்தன.மேலும் முல்லோயா, உருளவள்ளி, பிரஜாவுரிமை வேலைநிறுத்தம் மற்றும் சத்தியாகிரகங்கள் நடைபெற்றன. இவைகள் பற்றி குறிப்பிடாமல் ஒரிரண்டை மட்டும் தொட்டு வினாவெழுப்பும் போது சிவியின் வரலாற்றில் கறையை ஏற்படுத்துவதற்காக இட்டுக்கட்டல்கள் மட்டுமல்ல இந்திய வம்சாவழியினரின் இலக்கியத்தை நிராகரிக்கும் பண்பை மேலெடுத்து செல்வதுமாகும். இந்த விமர்சகர்கள் இலங்கையிலே பாரிய யுத்தம் நடந்த காலத்தை சாட்சியமாகக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். அது பற்றி ஏன் எழுதவில்லை என நாங்கள் கேட்டால் என்ன பதில் சொல்லப்போகின்றார்கள் என்பதை பொறுத்திருந்து தான் பார்க்கவேண்டும்.

**இலங்கையில் பெருந்தோட்டத்துறை தனியார் மயமாக்கலும்,
தோட்ட தொழிலாளர்களின் நிலைமையும்**
கிரா.சதீஸ்

தனியார் மயமாக்கல் என்பது இன்றைய அறிவுமைய நூற்றாண்டில் மிகவும் முக்கியமானதும், விமர்சனத்திற்குரிய ஒன்றாகவும் உள்ளது. உண்மையில் தனியார் மயமாக்கல் சிந்தனையானது உலக வங்கியும், சர்வதேச நாணய நிதியமும் தனது அமைப்பு ரீதியான சீராக்கல் நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் ஊடாக 3ம் மண்டல நாடுகளுக்கு வழங்குகின்ற கொடுகடன் நிபந்தனைகளுள் ஒன்றாக இத்திட்டத்தினை பயன்படுத்தியது. இலங்கையில் 1989ம் ஆண்டின் பிற்பட்ட காலம் முதல் இன்றுவரை பல நிறுவனங்கள் இத்திட்டத்தின் மூலம் தனியார் மயமாக்கப்பட்டது. இத்துறைகளுள் மிகவும் முக்கியமானதுறை பெருந்தோட்டத்துறையாகும். இலங்கையில் தனியார் மயமாக்கல் திட்டமானது 1985ம் ஆண்டுகளின் பின்னரே மேற்கொள்ளப்பட்டது. இக்காலக்கட்டத்தில் இலங்கையில் தனியார் மயமாக்கல் இடம்பெற்றமைக்கு பல காரணங்களை குறிப்பிடுகின்றனர் குறிப்பாக

1. பல பொதுத்துறை கூட்டுத்தாபனங்கள் நட்பத்தில் இயங்கியமை
2. கூட்டுத்தாபனங்கள் தேவைக்கதிகமான ஊழியர்கள் காணப்பட்டமை
3. பழைய தொழில்நுட்பங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டமை
4. பணித்துறை கட்டுப்பாடு சிவப்பு நாடாவுக்கு வழிவகுத்தமை

பெருந்தோட்டத்துறை தனியார் மயமாக்கல் திட்டமானது 1980 ம் ஆண்டுக்கு பின்னரே இடம்பெறத் தொடங்கியது. இதனைத் தொடர்ந்து 1992 ம் ஆண்டு UNP அரசாங்கம் 449 தேயிலை தோட்டங்களை தனியார் மயமாக்கியது. இதனைத் தொடர்ந்து 1994, 1995 ம் ஆண்டுகள் என இன்றுவரை பல பெருந்தோட்டங்கள் தனியார் மயமாக்கத்திற்கு விடப்பட்டுள்ளது.

பெருந்தோட்டத்துறை தனியார் மயமாக்கலைத் தொடர்ந்து தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கை முறைமையிலும் பாரிய மாற்றங்கள் ஏற்படத் தொடங்கியது. குறிப்பாக அரசியல், பொருளாதார, சமூக, சுகாதாரம் போன்ற பல்வேறு துறைகளிலும் தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தியது. அவற்றினை சுருக்கமாக பின்வருமாறு குறிப்பிடலாம்

1. வாழ்க்கைத் தரத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றம்
2. வேதனமும், வேலை நாட்களும்
3. சுகாதார வசதிகள்
4. வீட்டு வசதிகளும், சேமநலன் வசதிகளும்
5. தொழிலாளர் உறவில் ஏற்பட்ட தாக்கம்
6. பெருந்தோட்டத்துறையின் நிலையான அபிவிருத்தியில் ஏற்பட்ட தாக்கம்
7. சிறுகைத் தொழில்துறை வீழ்ச்சி

I. வாழ்க்கைத் தரத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றம்

தனியார் மயமாக்கத்தினைத் தொடர்ந்து தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தில் பாரிய வீழ்ச்சி கண்டுள்ளது. குறிப்பாக உணவு, உடை, வீட்டு வசதிகள், சுகாதார வசதிகள், கல்வி, போக்குவரத்து போன்ற பல துறைகளில் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வாழ்வில் பெருந்தோட்டத்துறை தனியார் மயமாக்கல் திட்டத்திற்கு

முன்னரைவிட தனியார் மயமாக்கலின் பின்னர் வீழ்ச்சியடைந்துள்ளது எனலாம்.

2. வேதனமும், வேலை நாட்களும்

இந்திய தோட்டத்தொழில் இல 13, 1889 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தில் சட்டவிதி 6(2)பிரிவின்படி நாட்கூலி வழங்கப்படுகையில் வேலை செய்யும் நாட்கள் கணக்கிலெடுக்கப்பட்டு மாதச்சம்பளம் வழங்கப்பட வேண்டும். ஒரு தொழிலாளி வாரத்தில் 6 நாட்களுக்குமேல் வேலைக்கு அமர்த்தக்கூடாது ஆனால் பெருந்தோட்டத்துறை தனியார் மயமாக்கலினைத் தொடர்ந்து வேலை நாட்களும், வேலை சுமையும் அதிகரிக்கத் தொடங்கியது. இன்று நாங்கள் பார்க்க வருகின்ற போது தொழிலாளர் தனது நாள் சம்பளமான 405 ரூபாயினை பெற கட்டாயம் 19 நாட்களுக்கு குறையாத வகையில் வேலை செய்யப்பட வேண்டும். அத்தோடு கொழுந்து பறிக்கின்றபோது நாளொன்றுக்கு 18 கிலோகிராம் தேயிலை பெற்றாலே மேற்கூறிய நாட்சம்பளத்தினை பெற தகுதியுடையவராக கருதப்படுவார் இவ்வாறான பல்வேறு சுமைகளும், கட்டுப்பாடுகளும், நிபந்தனைகளும் ஏற்படத் தொடங்கியது எனலாம்.

3. சுகாதார வசதிகள்

பெருந்தோட்டத்துறையின் உற்பத்திக்கும், உற்பத்தித் திறனுக்கும், தோட்டத் தொழிலாளர்களின் சுகாதாரத்திற்கும் இடையில் பாரிய இடைவெளி காணப்படுகின்றது. குறிப்பாக பெருந்தோட்டத்துறை தனியார் மயமாக்கலினைத் தொடர்ந்து சிகிச்சை நிலையங்கள், வைத்திய சாலைகள், மகப்பேற்று நிலையங்கள், போசாக்கு, திரிபோஸா, மருந்து விநியோகம், பாலூட்டும் தாய்மார்களுக்கான விசேட விடுமுறை போன்ற சுகாதார வசதிகள் பெருந்தோட்டத்துறை தனியார் மயமாக்கலுக்கு முன்னர் 95.6% காணப்பட்டது ஆனால் பெருந்தோட்டத்துறை தனியார் மயமாக்கலினைத் தொடர்ந்து 88.9% வீதமாக வீழ்ச்சிக் கண்டுள்ளது இதனைத் 1995ம் ஆண்டு வெளிவந்த ஆய்வான Problems of Plantation – Satyodaya Centre தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

4. வீட்டு வசதிகளும், சேமநலன் வசதிகளும்

பெருந்தோட்டத்துறை தனியார் மயமாக்கலின் பின்னரும் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வீட்டு வசதி மற்றும், சேம நலன்களில் வீழ்ச்சிக் கண்டுள்ளது. குறிப்பாக லயன்முறை, ஓரே வீட்டில் இரண்டுக்கு மேற்பட்ட குடும்பங்கள் வாழுகின்ற நிலைமை, மலசலகூட வசதிகள் இன்மை, புதிய வீடுகள் கட்டுவதற்கான அனுமதியினை தோட்ட நிருவாகங்கள் வழங்காமை, ஓய்வு பெற்றவர்களுக்கான வீடுகள் இல்லாமை போன்ற பல்வேறு பிரச்சினைகள் இன்றுவரை நிகழ்ந்த வண்ணமே உள்ளன. வெறுமனே பெருந்தோட்ட கம்பனிகள் குறிப்பிட்ட பகுதியினரை மாத்திரம் தெரிவு செய்து அவர்களுக்கு சில வகையான வீட்டு வசதிகளை மாத்திரம் செய்கின்றனர். ஆக பெருந்தோட்டத்துறை தனியார் மயமாக்கலின் பின்னர் பெருந்தோட்டத்துறை தொழிலாளர்களின் வீட்டு வசதிகளில் எந்தவிதமான மாற்றமும் ஏற்படவில்லை என்றே குறிப்பிடப்பட வேண்டும்.

5. தொழிலாளர் உறவில் ஏற்பட்ட தாக்கம்

பெருந்தோட்டத்துறை தனியார் மயமாக்கலினைத் தொடர்ந்து தோட்ட நிர்வாகத்திற்கும், தொழிலாளர்களுக்கும் இடையிலான உறவில் பல விரிசல்கள் ஏற்படத் தொடங்கியது. குறிப்பாக பின்வருவனவற்றை குறிப்பிடலாம்

- * குறைந்த தொழிலாளர்களைக் கொண்டு அதிகமான வேலைச் சுமையினை வழங்குதல்
- * இளைஞர்களை வேலைக்கு சேர்ப்பதில் காலதாமதம், மறுத்தல்
- * தோட்டப்புறங்களில் வேலையின்மை விகிதம் அதிகரிப்பு
- * புதிய தொழில் வாய்ப்பினை உருவாக்குவதில் உள்ள சிக்கல்
- * தோட்டங்களிலிருந்து அனேகர் வெளிநாடுகளுக்குச் வேலைத்தேடி சென்று மீண்டும் நாடு திரும்பியவுடன்

தோட்டத் தொழிலினை பெற்றுக் கொள்வதில் உள்ள சிக்கல்கள்

ஆகவே பெருந்தோட்டத்துறை தனியார் மயமாக்கலினால் மேற்சொன்ன பல காரணிகளால் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கும், தோட்ட முகாமைத்துவத்திற்கும் இடையிலான உறவில் விரிசல்கள் ஏற்படத் தொடங்கியது எனலாம்.

6. பெருந்தோட்டத்துறையின் நிலையான அபிவிருத்தியில் ஏற்பட்ட தாக்கம்

பெருந்தோட்டத்துறை தனியார் மயமாக்கலானது பெருந்தோட்டத்துறையின் நிலையான அபிவிருத்தியில் தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தியது. அதனூடாக தோட்ட தொழிலாளர்களின் வாழ்விலும் தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தியது. குறிப்பாக பெருந்தோட்ட கம்பனிகள் தமக்கு வழங்கப்பட்ட தோட்டங்களில் குறைந்த பசளை பிரயோகம், மரங்களை வெட்டுதல், விற்றுகக்காக நிழல்தரும் மரங்களை வெட்டுதல், தேயிலை மீள் நடுகையின்மை, தொழிற்சாலைகளை பராமரித்தலின்மை, மண்வளத்தினை கவனத்தில் எடுக்காமை போன்ற செயற்பாடுகளின் காரணமாக தேயிலைத் துறை வீழ்ச்சிக் கண்டதோடு தோட்டத்துறையின் வருமானம் வீழ்ச்சிக் கண்டு பல தோட்டங்கள் மூடப்பட்டன இதனால் தொழில் இன்மை, நிலையான வருமானம் இன்மை போன்ற பல காரணங்களில் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் வருமை, நிலையான வருமானம் இன்மை என பல விதமான இன்னல்களுக்கு முகங்கொடுக்க நேரிட்டது.

7. சிறு கைத்தொழில்துறை வீழ்ச்சி

பெருந்தோட்டத்துறை தனியார் மயமாக்கலினைத் தொடர்ந்து சிறு கைத்தொழில்துறையும் வீழ்ச்சிக் கண்டது. குறிப்பாக பெருந்தோட்டத்துறையில் வேலை செய்கின்ற பொழுது பல்வேறு உபகரணங்கள் தோட்டத் தொழிலாளர்களினால் பயன்படுத்தப்படுகின்றது உதாரணமாக கோடறி, குந்தாளம், சுரண்டி, கத்தி, அலவாங்கு, கல்லுடைக்கும் சிலசு, கூடை, வரிச்சி போன்றனவற்றினை குறிப்பிடலாம். இவ் உபகரணங்களை தயாரிப்பவர்கள் தோட்டங்களில் வாழுகின்ற தொழிலாளர்களே இவர்கள் தமது சிறு கைத்தொழிலாக இதனை மேற் கொண்டு வந்தனர் ஆனால் பெருந்தோட்டத்துறை தனியார் மயமாக்கலினைத் தொடர்ந்து பல நவீன உபகரணங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டு வருவதனால் இச்சிறு கைத்தொழில்துறை வீழ்ச்சியடைந்துள்ளமையினை நாம் சுட்டிக் காட்டலாம்

முடிவுரை

எனவே மேலே கூறியவற்றை தொகுத்து நோக்குகின்ற போது பெருந்தோட்டத்துறை தனியார் மயமாக்கலினைத் தொடர்ந்து தோட்டத் தொழிலாளர்கள் தொழில் சமை, அதிகரித்த வேலைப்பளு, தொழிலாளர்கள் சுரண்டப்படல் போன்ற செயற்பாடுகள் இடம்பெற்று அவர்களின் வாழ்விலும் பல சிக்கல்கள் ஏற்பட்டன. எனினும் பல பெருந்தோட்ட கம்பனிகள் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டுவசதிகள், சிறந்த சுகாதார வசதிகள், போக்குவரத்து வசதிகள், தோட்ட தொழிலாளர்களின் பிள்ளைகளின் கல்விக்கான உதவிகள் போன்ற செயற்பாடுகள் மேற்கொண்டாலும்கூட பெருந்தோட்டத்துறை தனியார் மயமாக்கலினால் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வாழ்வில் பாரிய மாற்றம் எதுவும் ஏற்படவில்லை. தோட்டத் தொழிலாளர்கள் வாழ்வில் மாற்றம் ஏற்பட வேண்டுமாயின் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் அரச ஊழியர்கள் என்ற நிலை ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். அதனூடாக ஓர் அரசாங்க உத்தியோகத்தர்களுக்கு கிடைக்கின்ற சகல சலுகைகளும் கிடைக்க வழிசமைக்கப்படும் பட்சத்தில் தோட்ட தொழிலாளர்கள் தமது தரமான வாழ்க்கைத் தரத்தினை கட்டியெழுப்பிக் கொள்ளவார்கள் என்பதில் எவ்விதமான ஐயமுமில்லை

மா.....விருட்சம்

சு.தவச்செல்வம்

வான்கிளை பரப்பிய

படர்ந்த விருட்சம்

மனிதன் தொடா உயரத்தில்

கூடமைக்கும்

குருவிகள்

இலைகளை உரசி பறந்திடும்

வேளவால்களின் சிறகடிப்பில்

ஊதிர்ந்திடும்

இலைகளின் பொன்னிறம்

அழகு

பழங்களைப் பிரித்து

விதைகளை உதிர்ந்து

நுகர்ந்திடும் அணில்களின்

பாய்ச்சல்-

பார்வையை விழுங்கிடும்

ரசனை

மகரந்த மொய்ப்பில்

உறிந்த தேன் ராட்டுக்கள்

மரக்கிளை விளிம்பில்

ரீங்கரிக்கும் தேனீக்கள்

இசையின் பிழிவு

கண்சிரட்டை மண்ணள்ளி

காக்கை முட்டை விளையாடும்

சிறுவர்கள் மரத்தடியில்

குதுகலம்

மரப்பட்டை வெடிப்பில்

ஊர்ந்திடும்

எறும்புகளின் வரிசை

ஊர்வன ஒழுங்கு

தொங்கிடும் விழுதுகளில்

தொடர்ந்திடும்

ஊஞ்சல்

சிறுமிகளின் களிப்பு

ஓய்வில் அயரும்

முதியவர்கள்

சாய்வுப் பொழுதுகள்- தொடர

கவலை போகும்

களைப்பும் தீரும்

திகதியொன்றில்...

கூடும் தொழிலாளர்

பொங்கல், பழம்

தேங்காய், பத்தி

வைத்திடும் வழிபாடு

இவை அடையாளம்

அதோ தொப்பிக்காரன்

மென்மையாய் கிளம்பி

கோடரி காம்புகளை

கோரமாய் நீட்டி

.....

மரத்தினை

.....

தகர்த்திடும் பொழுதுகளில்

பறந்திடும் குருவிகள்

நகர்ந்திடும் வெளவால்கள்

அழுதிடும் சிறுமிகள்

வெளியேறும் அணில்கள்

ஓலங்கள் தொடர்ந்திடும்

சாமியும் மறைந்திடும்

மலையகத்தின் பேச்சு வழக்கிலுள்ள

பெயர்ச் சொற்கள்

ஓர் உருபனியல் / ஒலியனியல் பார்வை பார்வை

சுப்ரமணியம் சுதாஜீனி

இலங்கைத் தமிழின் பிரதான கிளை மொழிப் பிரிவுகளுள் ஒன்றாக மலையகத் தமிழைக் கொள்ளலாம். மலையகத் தமிழை ஒரு பிரதேச கிளை மொழியாகக் கொள்வதோடு, அதன் சமூக அடையாளங்களோடு ஒரு சமூகக் கிளை மொழியாகவும் கொள்ளலாம். இந்திய வம்சாவழித் தமிழர்களாக கணக்கிடப்பட்டிருக்கும் 1.5 மில்லியன் மக்களில், மத்திய ஊவா மாகாணங்களில் வாழுகின்ற 90.7 வீதமானோர் பேசுகின்ற தமிழை மலையகத் தமிழ் என கருதலாம்.

பேச்சு மொழியும் எழுத்து மொழியும் அமைப்பிலும் பயன்பாட்டிலும் வேறுபடுகின்றன. இத்தகையதொரு மொழிச் சூழலை மொழியியலாளர் மொழியின் இரு நிலைத்தன்மை என்று குறிப்பிடுவர். தமிழ் மொழியிலுள்ள இருநிலைத் தன்மையானது, மொழியின் பயன்பாடுகளை நிறைவு செய்கின்றது. தமிழின் சிறப்புப் பயன்பாடுகள் யாவும் தமிழ் மொழியின் எழுத்து வழக்காலும், இயல்புப் பயன்பாடுகள் யாவும் பேச்சுவழக்காலும் நிறைவு செய்யப்பட்டு வருகின்றன. பண்டைக் காலந்தொட்டு தமிழில் பேச்சு வழக்கும், எழுத்து வழக்கும் வெவ்வேறாக இருந்து வந்துள்ளதை சங்ககால இலக்கியங்களையும் இலக்கண நூல்களையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு நோக்கலாம். தொல்காப்பியர் செந்தமிழை இயற்சொல்லாகக் கொண்டு, வட்டார வழக்கினைத் திசைச் சொல் எனக் கூறுகின்றார்.

ஒரு மொழிச் சமூகத்தினர் (A linguistic community) புவியியல் ரீதியாக வேறுபட்ட பல பிரதேசங்களில் வாழலாம். அவ்வாறு வாழும் போது இடச் சேய்மை காரணமாகவும், அவ்வப் பிரதேசத்தின் குறிப்பிட்ட புவியியற் சூழல் நிர்ணயிக்கும் பயன்பாட்டுக் கூறுகள் காரணமாகவும் வேறுபட்ட பிரதேசங்களில் வாழும் அம்மொழிச் சமூகத்தினரின் மொழிவழக்கிலே வேறுபாடுகள் காணப்படும். இந்தியத் தமிழும் இலங்கைத் தமிழும் இவ்வகையிலேயே வேறுபடுகின்றன. இந்தியத் தமிழிலும் இலங்கைத் தமிழிலும் கூட பிரதேச வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. இலங்கைத் தமிழில் மட்டக்களப்புத் தமிழ், யாழ்ப்பாணத் தமிழ், மலையகத் தமிழ், கொழும்புத் தமிழ் என்று வேறுபடுகின்ற பல்வேறு சமூகக் கிளை மொழிகள் காணப்படுகின்றன.

இக்கட்டுரையில் வழக்கிலுள்ள பெயர்ச்சொற்கள் உருபனியல் அடிப்படையில் நோக்கப்படவுள்ளன. உருபன் என்பது, பொருள் அடிப்படையில் மேலும் பிரிக்கமுடியாத சொல் அல்லது சொல்லின் பகுதி ஆகும். எனவே, மலையக வழக்கிலுள்ள பெயர்ச் சொற்கள் திணை, பால், எண், இடம் வேற்றுமை என்பவற்றுடன் இணையும் போது எவ்வாறு பொருள் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி எழுத்து மொழியிலிருந்து வேறுபடுகின்றது என்பதை நோக்கலாம். மேலும் இக்கட்டுரையில் விரிவஞ்சி வகை மாதிரிக்காக குறிப்பிட்ட எடுத்துக்காட்டுகள் மட்டுமே காட்டப்பட்டுள்ளன.

தன்மைப் பெயர்

நான் (na:n) -na: na:nt

நாம் (na:m) -namma namba

நாங்கள் (na:ngal) (na:ŋ^{al}) (na:ŋ^{al}u^a)

முன்னிலைப் பெயர்

நீ (ni:) ni

நீங்கள் (ne:ŋ^{al}) ne:ŋ^a (ni:ŋ^a ju^a)

(ni:) ni:

ne:nga பன்மைப் பெயராகவும், மரியாதைப் பொருளில் ஒருமைப் பெயராகவும் வழங்குகின்றது. தன்மைப் பெயர் மட்டும் இங்கே இரண்டாம் வேற்றுமை ஏற்கின்றன. அது பேச்சுத் தமிழில் உயிரீற்றில் முடிகிறது. உ-ம் :

நான் + ஐ → என் + ஐ எங்களை > ennai > enna
நாங்கள் + ஐ → எங்கள் + ஐ மூன்னை > eṇṇai > eṇṇa

'எம்மை' என்ற சொல் இங்கே பேச்சு வழக்கில் இல்லை.

உடம்பாட்டுத் தன்மைப் பெயராக, உடைய வேற்றுமைக்குப் பதிலாக 'வுட்டு' பயன்பாட்டில் உள்ளது.

நம்முடைய நம்பவுட்டு nambavuṭṭu
நம்பட nambad'a

உயர்திணை படர்க்கை

ஆண்பால்	ஒருமை	பன்மை	முடி
அவன்	aven	-	aviṇṇa
இவன்	ivan	-	iviṇṇa
பொது	adu	-	aduṇṇa
	idu	-	iduṇṇa

பெண்பால்

அவள்	ave	aveṭṭa
இவர்	ive	iveṭṭa

பலர்பால்

அவர்கள்	-	-	avuṇṇa, avuṅga
இவர்கள்	-	-	Ivuṇṇa
அவைகள்	-	-	aduṇṇa

எங்களுடைய	எங்கவுட்டு	eṇṇavuṭṭu
	எங்கட	eṇṇada

படர்க்கைத் தற்குட்டும் பெயர்கள் வேற்றுமை உருபை ஏற்று 'தன்ன', 'தங்கள்' என்ற வடிவங்களைப் பெறுகின்றன.

தன்னை	-	tanna
தங்களை	-	taṇṇa

'அன்' விசுதி, மூக்கொலியாகவே ஒலிக்கிறது.

அரசன் orse(n) பேரன் Pe:re(n)

'அள்' விசுதி பெறும் பெண்பால் வளை நா ஒலி அற்று அரையுயிர் உதட்டுப்பல் ஒலியாக மாறுகிறது. 'அள்' விசுதிக்கு முன் இடையினம் வந்தால் பேச்சு வழக்கில் 'அள்' விசுதி அற்று விடுகிறது.

அவள்	ava
இளையவள்	Ṭayava
சின்னவள்	cinnava

'அள்' விசுதி பெறும் பெண்பால் வளைநா ஒலி அற்று கடையண்ண ஒலியாக மட்டும் ஒலிக்கிறது. விசுதிக்கு முன் வல்லினம் வந்தால் 'அள்' விசுதி அற்றுப் போகிறது.

மகள்	maga
மருமகள்	marumaga

வல்லினம் இரட்டித்து வரும் பெண்பால், ஒரு வல்லினம் அற்று வரும்

பேர்த்தி Pe : tte

'ஆட்டி' என்னும் பெண்பால் விசுதி (வளை நா வெடிப்பொலி) பல்வெடிப்பொலியாக மாறுகிறது.

சீமாட்டி (see:ma:te)

'அல்', 'ஆர்' விசுதிகள் பெற்ற உயர்திணைப் பெயர்களைப் பலர் பால் பெயர்கள் என தமிழ் இலக்கண நூல்கள் கூறும். மலையகத்தில் 'அரு' விசுதி பெறுகிறது.

அவர் avuru

நண்பர் naṅbaru

மாமனார் ma:mana:ru

'மார்' விசுதி பெறும் பெயர்கள், 'மாறு' என உகர ஈறு விசுதி பெற்று வருகின்றன.

அப்பாமார் appa : ma : ru

துரைமார் dorama : ru

மாமன் மார் ma : ma : ma : ru

வேற்றுமை

மலையகப் பேச்சுத் தமிழில் காணக்கூடிய சிறப்பம்சம் அல்லது தனித்தன்மைகளுள் ஒன்றாக வேற்றுமையைக் குறிப்பிடலாம். இங்கே பேச்சுத் தமிழில் வேற்றுமை உருபுகள் பல வடிவம் தீர்த்து வழங்கப்படுகின்றன. இவ்வேறுபாட்டை இலங்கையின் வேறு எந்த ஒரு கிளை மொழிகளிலும் காணமுடியாதுள்ளது.

முதலாம் வேற்றுமையில் 'என்பவன்' 'என்பவள்' 'என்பது, என்பவை' ஆகிய சொல்லுருபுகள் மாறுபட்டே வழக்கில் உள்ளன.

கந்தன் என்பவன் kaṅṅkirave(n)

வாழ்க்கை என்பது va:lke ṅ kiradu

பேச்சு வழக்கில் பெரும்பான்மையாக வழங்கும் அ.றிணை, உயர்திணைப் பெயர்களை அ.றிணையாகவே பயனிலையில் வழங்கப்படுகின்றன. 'கிறது' என்ற அ.றிணை ஒன்றன்பால் விசுதியும், உயர்திணை மரியாதை ஒருமை 'கிறவங்க', உயர்திணைப் பன்மை, அ.றிணைப் பலவின்பால் விசுதியைத் தருகின்றது. 'கிறதுங்க' இது பேச்சு வழக்கில் பலர்பாலை அறிமுகப்படுத்தும் எழுவாயின் சொற்களாகக் காணப்படுகின்றன.

கணவனுடன் > kaṅava ṅ kuda - கூட

கணவனோடு > kaṅavanoda - ஓட

அடைப் பொருளில் 'ஓட' உருபு வருகிறது.

அன்போடு - a:nbo:da

மகிழ்ச்சியுடன் - magiḷcciyoda

கோபத்தோடு - ko:baṭṭda

நீங்கல் பொருளில் வரும் 'இல்' உருபைக் கொண்ட ஐந்தாம் வேற்றுமை 'லேர்ந்து', கிட்டிருந்து', 'கிட்டருந்து', 'பார்க்க' என வருகிறது.

ஊரிலிருந்து - u: rleṅdu 'லேர்ந்து'

வீட்டிலிருந்து - ve : ḷle : rṅdu

அங்கிருந்து - aṅ kirundu கிட்டிருந்து

இங்கிருந்து - eṅ kiṭṭuruṅdu

இரண்டாம் வேற்றுமை உருபான 'ஐ' செயற்படு பொருளோடு சேர்ந்து பொருள் தரும் இது நுவரெலியா மாவட்டப் பேச்சுத் தமிழில் 'ஐ' இழக்கப்பட்டு 'அ', 'எ', 'எயெ' என மூன்று வேற்றுமை உருபுகள் உள்ளன. 'எயெ' என்பது தன்மை, முன்னிலைப் பெயர்களுடன் வரும்.

என் + ஐ என்னை > என் + எயெ என்னெய

படர்க்கைப் பெயர்களும், பிரதிப் பெயர்ச் சொற்களும் 'எ' உருபை ஏற்கும்.

ஒருமை

அவள் > அவளெ
மாடு > மாட்டே
கத்தி > கத்தியெ

பன்மை

அவர்களை > அவர்களெ

இங்கே 'ஐ' உருபை அடுத்து 'மூலம்', 'வைத்து' என்ற சொல்லுருபுகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.
ஐ உருபு 'எயெ' உருபாக மயறுகிறது.

எ.த

கத்தியைக்கொண்டு
அவர் மூலம்

பே.த

கத்திய வச்சி
அவரு மூலம்

முன்றாம் வேற்றுமை உருபான 'ஆல்' கருவிப் பொருளில் வரும். மலையகத்தில் 'இல்', 'இல்ல' என்ற உருபோடு கருவிப் பொருளில் வரும்.

கத்தியால் > இல பென்சிலால் > இல்ல மரத்தால் > மரத்துல

மலையக பேச்சுத்தமிழில் 'ஏங்க' 'ஏனுங்க' 'என்னாங்க' 'எய்கேங்க' என்னா ஆகிய முன்னிலை விழிச்சொல் ஏவல் வினைகளுடன் இணைந்து வரும் 'ங்க' என்னும் விசுதி பெரு வழக்காக பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இது சம மரியாதைப் பொருளைத் தருகின்றது. விழித்தழைக்கும் போது ஒருமைக்கும் பன்மைக்கும் பொதுவாகின்றது.

இவ்வாறாக மலையகப் பேச்சுத் தமிழில் வழக்கில் உள்ள வேற்றுமை உருபுகள் எழுத்துத் தமிழிலிருந்தும் தமிழின் ஏனைய கிளை மொழிகளிலிருந்தும் பெரிதும் வேறுபடுகின்றன. இலக்கண கூறுகளைப் பொறுத்த மட்டில் அமைப்பியல் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தாமல் சொல்லின் பகுதியில் மட்டுமே மாற்றத்தை ஏற்படுத்துகின்றன.

தமிழ் சாகித்திய விழா - அட்டன் 2010
சாகித்திய விருது பெறுவோர்

கௌரவ முத்து சீவலிங்கம்
சிறப்பு சாதனையாளர்

கௌரவ வ. கிருஸ்ணமுர்த்தி
வெளி உறவுத்துறை

நீதவான் ஜெ. ட்ரொட்டஸ்க்கி
சாதனையாளர்

நீதவான் கே. ஜீவராணி
சாதனையாளர்

திரு ஹரி சந்திரசேகர
தொழிற்சங்கத்துறை

சட்டத்தரணி எ. சூரியகுமார்
சட்டத்துறை

டாக்டர் ஏ. நந்தகுமார்
சாதனையாளர்

திரு ஓ.ஏ. கிராமையா
தொழிற்சங்கத்துறை

திரு எம் கே. ராகுலன்
மொழிப்பெயர்ப்புத்துறை

திரு மைக்கல் செல்வம்
நவீன தொழிநுட்பம்,

தமிழ் சாகித்திய விழா - அட்டன் 2010

சாகித்திய விருது பெறுவோர்

திருமதி ஜானகி அம்மாள்
சமூக சேவை

திருஎஸ். பாலச்சந்திரன்
சமூக சேவை

திரு. சன்னாசி கிருஸ்ணசுவாமி
ஆன்மீகத்துறை

திருமதி எம் சபாரஞ்சன்
கல்வித்துறை

திரு நல்லையா குப்புசாமி பெருமாள்
சமூக சேவை

திரு எஸ். பரமநாதன்
கல்வித்துறை

டாக்டர் அஞ்சலா லிட்டில்
கல்வித்துறை

திருமதி மீரா சாஹர்ப் ஹரீஸ்
கலைத்துறை

திரு பொன் யுபாலன்
சிறந்த கவிதைத் தொகுப்பு
“இதயமுள்ள பாரதி”

திருமதி பவானி தேவதாஸ்
சிறந்த சிறுகதை
“விடுமுறைக்கு விடுமுறை”

சாகித்திய விழாவில் கௌரவம் பெருவோர் - 2010

❖ திரு.பெருமாள் கோபால்	- கலைத்துறை
❖ திரு.முத்தையா ஜகன்மோகன்	- ஊடகத்துறை
❖ திரு.சந்திரன் கிருபாகரன்	- ஊடகத்துறை
❖ திரு.தேவதாஸ் சவரிமுத்து	- ஊடகத்துறை
❖ திரு.சிவலிங்கம் சிவகுமாரன்	- ஊடகத்துறை
❖ திரு.பழனி விஜயகுமார்	- ஊடகத்துறை
❖ திரு.தேவராஜ் கணபதி	- இலக்கியத்துறை
❖ திரு.அந்தனி ரொபர்ட் டேனியல்	- விசேடத்துறை
❖ திரு.ஹகமட் துவான் மொகமட் யாசின்	- விளையாட்டுத்துறை
❖ காலஞ்சென்ற திரு.எ.எம்.அன்வாட்	- விளையாட்டுத்துறை
❖ செல்வன்.அருள்மொழிவர்மன் திஷாந்தன்	- சாதனையாளர்
❖ இர.சிவலிங்கம் ஞாபகார்த்தக் குழு	- சாதனை
❖ திரு.செல்லையா குரு	- தொழிற்துறை
❖ திரு.வன்னி குமாரவேல்	- சிறப்புச் சேவை
❖ திரு.கார்த்திகேசன்	- விளையாட்டுத்துறை
❖ திரு.தனராஜ்	- விளையாட்டுத்துறை
❖ திரு.சத்திவேல்	- ஆன்மீகத்துறை
❖ திரு.சிக்கன்	- தொழிற்சங்கத்துறை
❖ திரு.ராமையா	- தொழிற்சங்கத்துறை
❖ திரு.சிவலிங்கம்	- தொழிற்சங்கத்துறை
❖ திரு.கே.ராமநாதன்	- வர்த்தகத்துறை
❖ திரு.பி.நாகேந்திரன்	- வர்த்தகத்துறை
❖ திரு.எஸ்.நடேசன்	- வர்த்தகத்துறை
❖ திரு.எ.பி.ராமசாமி	- வர்த்தகத்துறை
❖ திரு.வி.பி.ஆறுமுகம்	- வர்த்தகத்துறை
❖ திரு.க.கிருஷ்ணமூர்த்தி	- வர்த்தகத்துறை
❖ திரு.செல்லதுரை	- வர்த்தகத்துறை
❖ திரு.மலையப்பன் இளங்கோவன்	- கலைத்துறை
❖ திரு.ஜெகதீஸ்வரன்	- வர்த்தகத்துறை
❖ திரு.ராஜபாலன்	- வர்த்தகத்துறை
❖ திரு.ஆதிமூலம்	- வர்த்தகத்துறை
❖ திரு.ராமசாமி	- வர்த்தகத்துறை

மத்திய மாகாண தமிழ் சாகித்திய விழா என்பது மலையகத் தமிழர்கள் தங்கள் கலாசார உரிமைகளை தக்கவைத்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்பதற்கான ஓர் அடையாளம்.

கிந்த அடையாளம் பேரெழுச்சி கொள்ளவேண்டுமென்ற பிரக்ஞையோடு ஹட்டன் மாநகரில் ஒன்றிணைந்த பிரயத்தனமாக 2010ம் ஆண்டு தமிழ் சாகித்திய விழா நடைபெறுவது செம்மொழியான தமிழ் போற்றும் அனைவருக்கும் பெருமை சேர்க்கிறது.

மலையகத்தின் பல்பரிமாண சார்ந்த படைப்பாளிகளின் அர்ப்பணிப்புகளோடு வரலாற்றில் வைத்து பேண தக்கதாக மலர் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

மலையகத்தின் தமிழ் பணியில் ஒரு திருப்பமாய் கிம்மலர் பயனுடைத்து நிலைக்க உங்கள் பங்களிப்பை வேண்டுகிறோம்.

கிவ்விழாவின் ஓர் இணைவாக கிச்சீறப்பு மலர் வெளியிடப்படுவது அனைவரையும் காத்திரப்படுத்தும் என வலுவாக நம்புகின்றோம்.

சு.முரளிதரன்
மலர் ஆசிரியர்

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

சங்கமலைச் சாரல்ல்
எங்கள்
தமிழ் செம்மொழி
எழில் !